

Cesti - Ma Kele

Laulo = Ramat,

Mis fees

Õnfa Luterusse ja muud teised
wannad ning ued kaunid Laulud
on üllepandud,

Mis

48

üks õige Risti - Innimenne
Keige Pühha - ja mu Täwade fees
Jummala Kitusfeks ja omma

Tüddame

Õppetusfeks, Mainitsusfeks, Parran,
Lamissfeks ning Rõmuko
woib

Tähhele panna, luggeda ning laulda.

Engel: ligge.

יהוה
pühha. pühha. pühha!
on meie Jummal!

Engel: ligge.

Esra nütse wälts lüts, wälts dii hõnda wältsen.

Trükkitud 1721. Aastal.

Kolos. Ram. III. Pät. 16. jalmio.

Kristusse janna ellago rohkeste
teie sees xeige tarkusfega; oppetage
ning mainitssege teine teist laulude,
kituse - ning waimolikko laulu,
dega: laulge hästi Isfandale
ommas süddameo!

Au olgo Jummalal ullaewel för,
ges/ ja Ma päääl rahho/ In-
numestel hä meel!

Paulud

Kristusse Zullemis'sest.

Wie soll ich dich empfangen? 2c.

Wisil. Ma puuan teigest hingest 2c.

I.

Wis pean wastowotma Sind armas
Jesufe? Kuis sinno wasto totma, Mo
hinge illoke! Oh! Jesus minno mele
Nüüd armust walgusta, Et kolban
sulle jälle; Sind tenin löpmata.

2. So koggodus sind kitab, Ning tännab
röömsaste, Mo südda lauldes näitab Ka enast
wapraste. Ma tahhan auustada Sind, armas
Jesufe! So auo laotada, Kui eal moistan se.

3. Keif olled sinna teinud Mo õnneks heldes-
te, Kui hing sai hukka lainud Ning ihho kurias-
te, Kui sain so rigist lahti, Kus rööm on jära- ste,
Siis sinno labbi tehti Mind röömsaks, Jesufe!

(2) 2

4. Kui

4. Kui surma, põrgo paelust Ma olin seotud,
Mind päästsid lahti armust, Et olin teotud. Sa
annad taewa warra Ja auo minnule, Keif rik-
kus lõppeb ärra, Ei eal lõppe se.

5. Ei ükski taewast tulla Sind woinud sundi-
da, Mul lunnastajaks olla So arm sind sundis-
ka. Oh arm! et appi tullid Ma ilma rahwale,
Kui patto häddas ollid, Neid päästma hel-
deste.

6. Oh teie murrellised! Kes ristis ollete, Oh
teie häddalised! Sepäle mõtlege. Oh olge se-
pääs julged, Kui teil on hädda kaäs, Ja armo po-
le tulge, Ja on üks abbimees.

7. Ei olle tarwis tedda Nüüd wäel tombada,
Ja tunneb meie hädda, Ja tulleb melega. Ja
moistab meie wigga, Ja mis meil waewa teeb,
Woib lõppetada sedda, Ni kuida issi taab.

8. Ei olle wägga karta Teil teie patto süüd,
Kül Jesus tahhab matta Neid merre pohja nüüd.
Toob neil pattustele Suurt armo, õnnistust,
Kõik neile jälle üht õiget parrandust.

Ei woi teid hirmotada, Ei ükski waenlane,
Jesusk lõppetada Woib kõik foggone, On
allamile üks tõe kuningas, Kes omma
wile üht riki walmistas.

Neil tulleb kangeks sundiaks, Ke tedda
wad; Neil agga rõmustajaks, Ke tedda
d. Oh tulle walgustaja, Mo armas
Neid sata illes taewa So auo rigise.

2.

Lob sey dem allmächtigen Gott, 2c.

Wisil: Ma tullen taewast üllewelt, 2c.

Nüüd kitus olgo Jummalal, Ke armo heita nud meie pääl, Ning omma Poia lähästand, Ke meie önnne walmistand.

2. Se kallis önnisteggia, Se woibmeid patust päästada, Ning läbbi omma allandust Meil sata hinge önnistust.

3. Oh arm! kes jouab arwada? Oh heldust! Kes woib moistada Keif hääd? mis Jummal saatnud meil, Mis ükski ei woi kita kül.

4. Se loja, Jummal üllewel, Mo lihha wottab ennesel, Ei naese suggu põlga Ta, Sest innimeseks sündida.

5. Se Issa fanna iggawest Saab lihhas puhhastusse sees, Ke on se ots ning algminne, On meie pärrast waewane.

6. Mis innimen' on Juma pääl? Et Jummal annab Poia sel: Mis Jummal innimestest näab, Et Ta ni suurt hääd neile teeb.

7. Oh! hädda sel, ke põlgab weel. Se armo wotta ennesel, Ei kule, mis on Poia hääl, Jummal wihha jääb Ta pääl.

8. Kuis innimen'! ei moista sa So kunnigast nüüd auusta? Ke tulleb sul ni allandik, ke on ni wägga armolik.

9. Oh! wotta temmal römoga So süddant tanna walmista, Et temma tulleks sinnule, Siis maitsed temma heldusse.

10. Oh! ärra ussu tühja nou, Waid anna
Jesussese au, Ja noua ussus pühastust, Se sa-
tab õiget waggadust.

11. Kui sedda teed, siis temma tõest Sind
päästab põrgo hädda seest: Kui ei te, karta kow-
waste, Ja kelab taewa sinnule.

12. Kui esmalt temma tulli meil, Siis oli
temmal helde meel; Kui teistford Ja saab tulle-
ma, Siis wottab kurjad hukkada.

13. Ke Kristusses siis leitakse, Meed lähwad
warsti taewase, Ning ommad Ingli rõmo sees,
Neil polle ennam hädda kaás,

14. Au olgo Issal Jummalal! Ning Poial
õnnisteggial, Ja pühhal Waimul ühtlase Nüüd
Titust, tänno anname.

3.

Freue dich du Christenheit zc.

Wisil: Oh Jummal! sinno päääl zc.

Nüüd risti koggodus, Sul olgo rõmustus,
So peigmees on nüüd wäljas, Ning sõi-
tab eesli seljas. So süddant temmal anna,
Ning laula Hosianna!

2. So funningas on tääl, Ta waesust näik-
se saäl, Et se, ke Ilma loja, Siin laenab weikse
poia. So anded temmal anna, Ning laula
Hosianna!

3. Siin on sul abbimees, Ke söddib sinno
eest, Ke õigust sulle annab, Ja sinno pattud
kannab, Seft auo temmal anna, Ning laula
Hosianna!

4. Kui

4. Kui sattud efsima, Ja wottad palluda,
Siis helde süddant näitab, So päle armo hei-
tab. Sest kitust temmal anna, Ning laula
Hosianna!

5. Kui sinna kurja teed, Ning patto sisse jääd,
Siis on sin sinno sundja, Se süddamede tunda-
ja. Se wotta meelde panna, Ning laula Ho-
sianna!

6. Oh õnnisteggia! Ke tulleb armoga, Sa
põlgad Ilma auo, Ja teed so Issa nouo. Sind
kiitko noor ning wanna, Ning laulgo Ho-
sianna!

4.

Nun Komm der Heyden Heyland ic.

Siüd tulgo õnnisteggia, Ke neitsist pididi sun-
dima, sest keik Ilm suurtt immet nääb, Et
Jummal sedda sündmist teeb.

2. Ei mehhe suggust olle se, Waid se on puh-
ha Waimo tõ, Et Jummal ennast allandand,
Ning neitsi lihhas-lihha saand.

3. Se neitsid kaima päle sai, Ja siiski puh-
taks neitsiks jäi, Ta ellas puhta ello tõõs, Et
Jummal olli temma sees.

4. Ta tulli neitsist ilmale Sest auo honest
aufaste, Ke Jummal innimenne ka Meid tah-
hab põrgust lunnasta.

5. Sest Issast tulli temma Te, Ja võris
ümbes Issale, Laks alla põrgo hauase Ja jät-
le ülles taewase.

6. Ke olled Issa sarnane, oh näita lihhas

woimusse, Et sinna omma wäega Woid meie nödrust finnita.

7. Nüüd annab sinno sündminne Suurt wal-
gust selle ilmale, Ei pimmedust siin sallita, Et
usko peab nähtama.

8. Au Jummalale Jesale, Au temma aino
Poiale, Ning pühha Waimo auoga Nüüd kiit-
kem ilmaotsata.

5.

Mit Ernst, ihr Menschen Kinder &c.

Wisil: Ei lahku minna sinnust &c.

Süddant innimenne Nüüd hästi walmis-
ta, So juwe Jesufenne Siis peab tutlema,
Ke aniid Jummalast Weil targaks õppetajaks,
Ning ue ello tojaks, Ja aitab wäggewast.

2. Oh wotta parrandada So süddant ausas-
te, Hääd kumbed armastada, Keik sada tar-
gaste, Ning wiikla rummalust, Ja ella allan-
dusses, Ei mitte hooplinis ses, Ning põlga kaw-
walust.

3. Ke allandust siin nouab, On armas Jum-
malal, Ke kõrkust tehha püab, On temma wiik-
ha al, Ke agga õiglane, Ning teeb, mis tah-
hab Jummal, Se polle mitte rummal, Se tu-
leb Jesufe.

4. Nüüd wotta walmistada Mind sulle hel-
deste, Mo päle hallastada, Mo kallis Jesufe.
Siin armo aial weel Oh tulle süddamesse,
Siis takhan minna isse Sind kita siin ning saäl.

6. Ein

6.

Ein Advents = Lied von dreierley Zukunft Christi.

Wisil: Meilt armas Jummal põra 2c.

Tulle nüüd taewast, armas Jesus, jälle,
Päästa meid waewast, wi meid üllerule,
Iggaw on ota meestele ning naestel,
Tulle meil waestel!

2. Wannad ja nõred, keif sind, Jesand, ootwad
Tullewad taewast, sinno päle lootwad,
Iimal te otsa, se teeb palju kurja,
Ning lähhab nurja.

3. Miks tullid muiste taewast mahha meile?
Päästma teid, wastab Jesus, tullin teile
Kurrati käest, pattust, põrgo waewast,
Seks tullin taewast.

4. Sepärrast tulle nüüd ning igga tunni
(Ehk walwame, ehk waewab meid se unni)
Süddame sisse, puhtaks te needsammad
Kui sinno ommad.

5. Kui tülled sa kui õige kohtomoistja
Piddama kohhut, süddamede tundja,
Lasse meid minna taewa, kela habbi
So armo läbbi.

6. Kule meid, armas Jummal, kõrgest taewast,
Meid häddast aita, päästa keigest waewast,
Siis sure hälega sind südda tännab,
Hääl meile litab.

7.

Es sind schon die letzten Zeiten 2c.

Wisil: Sion laebab sures häddas 2c.

Ubbä fä on wiimsed aiad, Gest mo südda
Walmista Ennast, hirmo tähhed näitwad
Emalt hädda tulleswa. Laewas, tuled, merri,
Ma Botwad ette nuhhelda Neid, fe piüdwad
wallatusses Ellada ning rummalusses.

2. Keif on pea hukka lainud Risti rahwa seltsi
sees; Usk ning arm on otsa sanud, Kurjast el-
lab iggamees. Noa aial olli ka Rahwas ninda
holeta Kui nüüd risti rahwa suggu, Ke ei pea
pattust luggu.

3. Rummalust ning patto fombed Botwad
woimust olaste, Kui sa furja wasto panned,
Siis sind woóraks petakse. Waggasid nüüd
naertakse, Ning kui Jesust põlgtakse. Kes ma-
ilmal satab abbi, Kui sel polle au' ehk häbbi.

4. Et saab Jesus pea joudma, Temma san-
na tunnistab, Dmmal rahwal abbi noudma, Ke
Ta pole kiffendab. Gest nüüd römustellege
Keif, fe waggad ollete. Jesus teile õnne pak-
kub, Et keif hädda ärralahkub.

5. Wigi puud, kui pakkatawad, Lähwad hire
förwule, Siis keif innimesed moistwad, Et sui
polle laugele. Waggadust on mitmele Kui need
lähhed rohkeste. Ke, mis sünnib, tähhel' pan-
neb, Mis se tähhendab, küs tunneb.

6. Pimmedusse riik ehk kaswab, Kaswab ka
se

se walgustus, Nummalus kũl pea lõppeb, Woi-
must saab se waggadus. Digele hããd Jesus teeb,
Kui ma ilm nüüd hukka låãb, Gest nüüd olge
rõõmsad waggad. Jesus tulleb, olge waprãd!

7. Ärra koorma liigjomisse Ja toitusse mur-
rega Dmna süddant, liigsõmisse Rãtta mahha
rõmoga, Et so kõhto-pããrw ei sa Sinno pãle tul-
lema, Jesu risti kes ei kãõna, Ei ta selles armo
anna.

8. Minna tahhan sinno sanna Kuulda, armas
Jesuke, Põrgul woimust ärra anna, Waggad
aita heldeste, Et so pũhha fõggodus Kui so ai-
nus rõmustus Keigist pattust lahti sago, Ning
so rõmo riki tulgo.

8.

Wacht auf ihr Christen alle ic.

Nüüd touskem patto waewast, Ning wõtkem
walwada, Et Jummalã Põeg taewast Jo
ruttãb tullema, Ning tahhab kõhhut mõista
Ning arwo piddada. Kes Ja ees tahhab seista,
Se wõtkõ walwada.

2. Ei woi meid pããsta rahha, Ei rikkus, fõr-
ge meel, Keif peab jãma mahha, Kui hing on
kele pããl, Ehk kũl on sinnul warra, Suur au-
ning illo ka, Se kãub pea ärra, Kui peõd sur-
rema

3. Gest risti-rahwa suggu, Ke ilmas ellad
weel, Oh! jãtke fõrge luggu, Ning otske armo
tããl Ja hinge kallist wilja, Se teeb teid kange-
maks,

maks, Gese noudke warra, hilja, Et sate waggamaſs.

4. Meil Jummal omma fanna On andnud rohkeſte, Ke wottab talleſ panna Siin ſedda jargeste, Se ellab pühhas ellus Ning uſſub ſüddameſt, Se agga ſurreb wallus, Ke ſiin ei holi ſeſt.

5. Oh! olleſs ſündimata, Ke põlgab Jummalat, Gese tedda löppemata Need piinjad waerawad. Et temma pattus ellab, keik was to ofsa teeb, Ning armo fanna põlgab, Gese wallo ſiſſe jääb.

6. So õiget uſko näita, Ze hääb, Fel hääda kääs, Siis woid ſa abbi leida, Kui ſeiſad kohto ees. Gese Jummal taſſub iſſi, Mis tehtud waestele, Ke pühha ello ſiſſe Jääb, ſurreb õnſaſte.

9.

Gott hat das Evangelium ic.

SE fallis armo-õppetus, Mis andis Iſſa hallaſtus, Et waggafſ sama piddime, Gese ſureſt hulgaſt põlgtakſe. Jo ſe on wiimſe päwa täht.

2. Ei waeste palweſt holita, Hääb õppetuſt ei wõeta, Waid ahnus wottab woinuſſe, Ei kar ta nemmad häädage. Jo ſe on wiimſe päwa täht.

3. Keikſugguſt kääſko teggewad, Se wõrgoga need püawad Keik warra kofko riſuda, Ja ſedda tewad kartmata. Jo ſe on wiimſe päwa täht.

4. Kõl

4. Kõl kiitwad armsõppetust, Ja süski põlgwad waggadust, Waat ninda Jesust naerawad, Häid põlwi süski otawad. Jo se on wiimse päwa täht.

5. Oh! nemmad on kõi karmwalad, Neid waesid nemmad nülkawad, kui peaks Jummal holeta Siin waeste pärrast ollema. Jo se on wiimse päwa täht.

6. Need wotwad firko warrandust, Sest polle neile siggidust, Need waesed jäwad aitmata, Neilt leiba wotwad armota. Jo se on wiimse päwa täht.

7. Need polle sedda jagganud, Mis pühhaks asjaks annetud, Ja süski sedda risuwad; Kõl nende omma soõb se pat. Jo se on wiimse päwa täht.

8. Ei holi nemmad Jummalast, Ilm auo puab ussinast, Nüüd kõrkus wotnud woimusse, Ei wallet härweks petage. Jo se on wiimse päwa täht.

9. Keif wenna-arm on lõppenud, Ilm war gadega täidetud, Ei olle õigust ennam taal, Oh olleks rahha! rahwa hääl. Jo se on wiimse päwa täht.

10. Ma-ilm ei wotta mainitsust, Ehk pühha fanna õppetust, Ei temma ennam taage, Kui sõma, joma liaste. Jo se on wiimse päwa täht.

11. Neil üllem tõ on prassima, Ja kurjad wi sid õppema, Kõl sedda moistab kauniste Ni noor kui wanna ühtlaste. Jo se on wiimse päwa täht.

12. Ei tahha pääwlik paistada, Ei ennam
sedda nähha ka, Mis Ma pääal kurri rahwas teeb,
Seyärrast pääwlik kurwaks lääb. Jo se on wiim-
se päwa täht.

13. Se Ku ja tähhed äggawad, Ja ommal
Lombel ohkawad, Et woiksid saa päästetud, Ko
waggad sawad auustud. Jo se on wiimse pä-
wa täht.

14. Oh! tulle armas Jesuke, Ma tüddineb
neid kandmastke, Kes siin on sinno wastased,
Ning ohkab, et sa otsa teed. Jo se on wiimse
päwa täht.

Kristusse Sündmisse

ehk

Joulo Laulud.

10.

Gar lustig jubiliren die lieben 2c.

Wisil: Ei lahku minna sinnust 2c.

SEi Inglid kulutawad Nüüd sure rõ-
moga, Et nemmad Jesust näwad Pet-
lemmas ollewa, Sest laulwad ühtlasi-
se: Au Jummalale olgo, Ma päle
rahho tulgo, Ning rahwal melehä!

2. Meu õnnistusfeks antud Se armas Jesu-
ke,

Ke, Ke neitsist ilmal kantud üks õige innime, Sest
rõmus on mo meel. Oh! ärra põlga tedda, Se
lapse woid sa leida Jerlemmas lautas jaäl.

3. Se kallis laps on pantud Kõi waene sõimese
se, On rasket koormat kandnud, Et rikkaks saaks
sime. Nüüd hukka se ei sa, Ke tedda tundma
õppeb, Siis rummalus ka lõppeb, Sels. Is
sand walgusta!

4. Kui se õn polleks joudnud, Siis olleks
hädä kääs, Sest Jesus armust nõudnud Meid
päästa põrgo wääst, Ja taewa arwanud, Et
Jummal armo annab, Keif hädä rõmuse kää
nab, Mis olleks waewanud.

5. Nüüd woib se õnnis olla, Ke Jesust ar
mastab / Sel tahhab abbiks tulla, Ke ennast
parrandab. Sest wotkem süddamest Sel Is
sal auo anda, Ning Inglisege kita Se arm
Jesusest.

II.

Als Christus geboren war

Wifil: Nüüd laulgem suust

Uli neitsid omma lapse tõ
gi rõmsaks sai,
Au Jummalale otsata!
menne nüüd, Ke kannab
olle rõmus r

2. Su
hirm neil
sää, Et

Jummal innimenne nüüd, Ke kannab meie patto
süüd, Sest olle rõmus pattune!

3. Se lapsokenne otsiti, Ke mähkme sisse
mähhiti, Ke meig-õrneks sündinud. Kui Ingo-
rist enne rägitud. • Suur Jummal innimenne
nüüd, Ke kannab meie patto süüd, Sest olle rõ-
mus pattune!

4. Siis last ka nähti söime sees, Ke feige
loma abbimees, Se olli lautas pimmedas, ke
feige üllem funningas. Suur Jummal inni-
menne nüüd, Ke kannab meie patto süüd, Sest
olle rõmus pattune!

5. Last toidetakse pimaga, Ke toitab feige
Ilma-ma, Maria tedda immetab, Ke meile
taewast walmistab. Suur Jummal innimen-
nüüd, Ke kannab meie patto süüd, Sest ol-
le rõmus pattune!

Sesamma sure armo eest Nüüd tännagem
amest, Et Jummal omma Poiaga Meid
kutust lunnasta. Suur Jummal in-
Ke kannab meie patto süüd, Sest

hab ewig Danck 2c.

amest 2c.

nd Jsa kõr-

urest wääst

fui ma eal

Sul peab

2. Kõl

2. Kõl kallist andet andsid ja, Gest on mo
südda rõmus / So Poia lihha werri ka On hin-
ge roog ja toitust. üks warra, kelle sarnastke Ei
olle ilmas maiale. Oh kallis joulo andet!

3. Kuis temma siis siin petakse Ni alwaks rah-
wa silmas? Kõl peaksid keif noppeste Siin ted-
da noudima ilmas, Se peaks D ja pawa ka Se
essimenne ollema, Ning ka se wiimne murre.

4. Kui sinna pääksid rahwale Suurt warra,
rikkust andma, Ning peaks iggamehhele Kõl
fulda, rahha sama; Kõl siis keif joostes tullek-
sid, Ja ennesele tommaksid, Ja tännaksid weel
päle.

5. Nüüd wottad, sinna kallimat Ja suremat
hääd anda: Se Poega, sedda üllemat Ei Ma ei
taewas kaäna; Ei holi temmast üksike, Ja rah-
wa meles tühhine, Ei tedda nouta takka.

6. Se wottab agga ahneste Suurt rikkust
kõlko panna, üks teine lähhab julgeste Mu pat-
to Te pääl kaäma, Se kolmas muud ei mõise
tääl, Kui tühja awo himmo pääl, Ei tahha Jesust
mitte.

7. Oh tele wägga rummalad! Ja hopis är-
ranetud! Et põlgate ni Jummalat, Ja mis on
temmast antud; Kui wottaksite põlgada Ma il-
ma temma himnoga, Siis tulleks Jesus teile.

Et agga wastopannete, Kui temma waim
nib, Ja tedda ärrapõlgate, Kui temma
nib, Siis pole teil muud ühteki Kui
wõlo päleki Säääl hädda. Tullis ota.

Si Sedna armas Jummal mind So pühha
nim

nimme läbbi Se feltsi eest, mis wihtab sind, Et mul ei tulle häbbi. Mul olgo Jesus armsam nüüd Mo meles kui keif kuld ja hüüd, Mind aita järgest laulda.

10. Ma tännan feigest süddamest Sind Issa kõrgest taewast! Et sinna päästid heldusfest Meid häddalissi waewast: Ni kaua, kui ma eal taal Kain, ligun, ellan Ilma päääl, Sul peab aus sama.

13.

Vom Himmel hoch/ da komm ich her etc.

SA tullen taewast üllewelt, Häid sannomid toon teile säält, Meid toon ma teile rõmoga, Meid tahhan minna kuluta.

2. üks laps on tänna sündinud, Kui ammo aiast tootud, Se kaunis illus lapsoken On teie rõõm ja kaalis õn.

3. Se on se Issand Jesus Krist, Ke tahhab aita häddalisk, Se on teil õnnisteggia, Ke teid woib pattust päästada.

4. Keif õnne sate temma kääst, Mis Jummal pakkund iggawest, Et teie woite meiega Nüüd taewas järgest ellada.

5. Nüüd pange märki tähhele, Et söimes mähtmes leitakse Last alwas lautas maggawa, Ke on ma ilma toitaja.

6. Sepärrast lätki rõmoga Nüüd kari watama, Mis Jummal meil on kinkinud, Meie hääks on annetud.

7. Mo südda panne tähhele, Mi

soimes nãhhaſſe? Kes on ſe kaunis lapſoke, Se on ſe armas Jeſuke.

8. Oh olle terwe tullemast? Mind pattuſt mitte põlgamaſt, Sa tulleſt hãddast aitma mind, Kes woib ſe eeſt kũl kita ſind.

9. Oh keige aſja teggia! Kui wãgga alwaſs lãhhãd ſa, Et ſinna ſoimes maggad ſãal Se kowwa weikſe põhho pãal.

10. Ehk lãhhãks Ilm weel laiemaks, Ja ennaſt kullal ehhitaks, Ta olleks ſiiski kitſoke, Ka kitſaks ketkiſs ſinnule.

11. So ſammed ning ſo kallis ſiid On forre hein ning jãmmen riid. Neis tahhad ennaſt nãitada Kui ſure taewa funninga.

12. Se teggid ſa hã melega, Et minna piddin nãggema, Et au ning rikkus Ilma ſees Ei kolba mitte ſinno ees.

13. Oh wotta armas Jeſuke So ſãngiſs minno ſũddame. Oh wotta temmas hingada, Et minna ſind ei unnuſta.

14. Seſt hũppan minna ſũddameſt, Ning kitan omma Jeſukeſt; Ma laulan ſure rõmoga, Mind Jeſus ikka awwita.

15. Nũũd kitus olgo Jummalal, Sel aino Poia andial, Seſt Inglid towad rõõmfaste Meil ue aasta ſannume.

14.

Vom Himmel kam der Engel 2c.

Wiſil: Ma tullen taewast ùllewelt 2c.

Seed Inglid taewast tullewad, Ning farjas

tele ütlevad, Et laps on meile sündinud, Ning
mähkme sisse mähhitud.

2. Sawida liinas Betlemmas, Kui Mihka
enne kulutas, Siin se Issand Jesuke, Ke meid
ei jätta häddase.

3. Sest wotke ennast rõmusta, Et Jummal
leppib teiega, On sündind teie lihha sees, On
teie wend ning abbimees.

4. Se pat ei woi teid hirmota, Sest Jum-
mal on jo teiega, Kui kurrat mäsab põrgo sees,
Siis on teil Jesus abbimees.

5. Ei se ja mahha ellades, Ke ellab pühha el-
lo sees, Kui ma-ilm kiusab kurjaste, Siis Je-
sus aitab heldeste.

6. Nüüd on keif woimus teie kääs, Et Jum-
mal teil on abbimees, Sest kiitke Jesust lõpmata
Ni süddame kui kelega.

15.

Lobt Gott ihr Christen allzugleich 2c.

Nüüd Jummalale auustust Keif andkem süd-
damest, Ke meil teeb lahti taewa ust, Ning
annab Voiafest, Ning annab Voiafest.

2. Ke Issa rüppest tulleb, se Saab waeseks
lapses taäl, Waat söimes asset temmale On
forre heina pääl, On forre heina pääl.

3. Se Issand jättab melega Keif auo järre-
le, Ning wottab ennast allanda, Kui waene
sullane, Kui waene sullane.

4. Maria tedda immetab, Ning toitab pi-
maga, Ke Ingli meled rõmustab, Se õnnis-
teggia, Se õnnisteggia.

5. Se

5. Gesamma piddi tullesma Meil õigeks kunnangaks, Ke rahwast piddi kogguma Keif omma allamaks, Keif omma allamaks.

6. Ja wahhetab nüüd meiega, Ja wottab ennesel Mei werd ning lihha pattota, Ja annab õnne meil, Ja annab õnne meil.

7. Se, ke meid tõstab Issandaks, On meie sullane, Kuis ennast näita heldemaks Woiks hella Jesufe, Woiks hella Jesufe.

8. Nüüd Jesus Paradisi ust Teeb lahti wärgewast, Ei kela Kerub innimest Nüüd sisse minnemast, Nüüd sisse minnemast.

16.

Christum wir sollen loben schon zc.

Nüüd küttem Kristust ussinast Maria pühha neitsi last, Kus eal päwa paistet näib, Mis keif ma-ilma ümberkäib.

2. Ke keige Ilma lomad teind On sullaseks nüüd issi laind, Se tahtis pattust lunnasta, Ning omma loma aitada.

3. Se Issa heldus üllewelt, Se sündis neitsis äkkiselt. üks neitsid kandis sallaja, Mis ilmal olli tundmata.

4. Se puhta neitsi südda näab, Et Jummal tedda maiaks teeb, Ke eal mehhest taadnudke, Se fäima päle leitakse.

5. Se pühha emma ausaste On kandnud sedda ilmale, Ke Kabrielist tootud, Johannesest on tunnistud.

Se maggas kehvast heinde pääl, Ei põlgand

gand söimet selle meel, Se toideti nüüd pimaga,
Ke issi toitab Ilma-ma.

7. Sest taewa wäggi röömsaks saab, Ning
lauldes Jummalit auustab, Ja karjas tãda an-
takse Se keige parras karjane.

8. Nüüd olgo Jesus fidetud, Ke puhlast neit-
sist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au-
kitus olgo järgeste.

17.

Gelobet seyst du / Jesu Christ, 2c.

Nüüd olle Jesus fidetud, Et olled neitsist sün-
dinud üks innimenne ilmale, Sest laulwad
Inglid röömsaste, Kúrieleison!

2. Se taewa Issa ainust last Nüüd näitse
söimes halledast, Ning meie waese lihhasse, On
tulnud keige üllem hä. Kúrieleison!

3. Ke surem on kui Ilma-ma Nüüd näitse
rüppes maggawa. Se on nüüd lays, Ke Ilma
pääle Keif asjad peab ülleweel. Kúrieleison.

4. Se walgus tulleb ilmale Ning annab ue
paistusse, Se satab pimmedusse seest Meid wal-
ge sisse iggawest. Kúrieleison.

5. Ke Issa Poeg on illewelt On meile tulnud
woõraks säält, Ning lõppetab keif õnnetust, Ja
annab taewa parrandust. Kúrieleison.

6. Ja tulleb waene ilmale, Ja näitab armo
waestele, Et sanna kuuljad rikkaks teeks, ja püh-
ha Inali sarnaseks. Kúrieleison.

7. Se teggi Ja hä melega Meil omma heldust
näita.

naitada, Ma-ilm feik olgo römüs sest, Ning kiit-
fo tedda süddamest. Kirieleison.

18.

In dulci jubilo, nun singet 2c.

SH! laulgem süddamest, Ning kiitkem Je-
sufest, Ke Maarja rüppes maggab kui
waene lapsokē, Meid lunnastama hakkab, Ning
satab taewase. Se on se A ning D, Se on se
A ning D.

2. Oh armas Jesuke! Sa olled armokē, Mul
olle rōöm ning abbi, Oh hella lapsokē! So kalli
armo läbbi, Oh taewa illoke! Mind tomba sin-
nule, Mind tomba sinnule.

3. Oh Issa hallastust! Oh Poia armastust!
Kui tulli keigil minna Sü pärrast pörgusse, Meid
päästma Jesus sinna Siis tullid ilmale. Meid
sata taewase, Meid sata taewase.

4. Meil taewas issa, ma, Ning rōöm on
otsata, Kus pühhad Inglid laulwad Meid usi
luggusid, Ja kus need õnsad kuulwad Meid tae-
wa mängeisid. Oh olleksime saäl! Oh olleksime
saäl!

19.

Streuet euch ihr Christen alle 2c.

Röömsaks sage risti rahwas, Röömsaks sa-
go iggamees, Jummal aitab hädä sees.
Röömsaks sage, laulge wahwast, Et Ta meid
ni aavstand, Ja on meie lihha saand. Rööms-
saks sägem üllewägga, Kristus kelab meie wiig-

ga, Tõstkem lauldes omma häle, Temma toob
meil armo jälle.

2. Minno südda wata päle, Panne hästi tähs
hele, Jeesus tulleb sinnule, Tahhab lunnastada
jälle, Maggab lautas söimes tääl Korre hõlle
heinde pääl. Rõõmsaks sagem üllewägga, Kris-
tus kelab meie wigga, Tõstkem lauldes omma
häle, Temma toob meil armo jälle.

3. Oh! mo kallis lunnastaja, Kuis ma kül
woin tännada, Ja so armo kitada, Keige hel-
dem armastaja, Wotta ommaks suud ja keelt,
Jhho, hinge, mõtted, meelt. Rõõmsaks sagem
üllewägga, Kristus kelab meie wigga, Tõstkem
lauldes omma häle, Temma toob meil armo
jälle.

4. Jeesus! kule pallumissed, Önnista so fog-
godust, Kaitse omma parrandust. Alita omma
lulitmissed, Anna keige rahwale Rahho uel
aastale. Rõõmsaks sagem üllewägga, Kristus
kelab meie wigga, Tõstkem lauldes omma häle,
Temma toob meil armo jälle.

20.

Der Tag, der ist so freudenreich / 2c.

SE joulo päärw on rõmüst suur Müüd risti
rahwal ilmas, Et Jeesus keige armo juur
On nähtud meie lihhas. Kui temma sündind
Mariast, Ke wallitsetud Jummalast, Et olleks
temma emma. üks imme assi kül wa se, Et
Jummal tulnud ilmale, Ning neitsi laps on
temma.

2. Kui pawa paistus selgeste Woib flasist
lääbi paista, Ning kahjo ei te temmale, Sel kom-
bel tulleb moista, Et ninda tulnud ilmale Gese
kaunist neitsist puhtaste Se Issand Jesus taes-
wast, Ke soime pandud maggama, Se päästab
omma werrega Meid pörgo Tullewaewast.

3. Need karjatsed saäl wälja pääl Häid san-
numid on kuulnud, Gese ninda ütles Ingli hääl:
Waat! nüüd on Kristus tulnud Maailmal kal-
lis kuningas, Herodes wägga ehmatas, Ja
hakkas sedda kartma. Woi! mis kurri kawwal
meel Olli temmal Jesu pääl, Need lapsed käs-
kis tappa.

21.

Ein Kindelein so löbelich ꝛc.

Wes laps on neitsist sündinud, Ning õnneks
meile antud, Ke taewast meile kingitud,
Ning soime sisse pandud, Kui se ei olleks sündi-
nud, Keif rahwas olleks huffatud, Nüüd on on
teigil leida. Oh! armas Issand Jesuke, Ke
olled tulnud lihhasse, Se pörgo eest meid hoia.

2. Se läbbi woime süddamest Sel aial rõõm-
sad olla, Et Kristus taewa rigi seest On wotnud
mahha tulla. üks imme allandus on se, Et Jum-
mal sündind ilmale, Ja ennast orjaks andnud,
Ning sanud meie sarnaseks, Et iggawest meid
riffaks teeks, Ning meie pattud kandnud.

3. Oh! õnnis on, ke süddamest Se armo pä-
le lotab, Se pärrib ello iggawest, Mis temma
ussus lotab, Gese keif on Kristus tassunud,

Mis meie saime efsinud, Seks tulli temma taewast, Se tulles imneks arwada, Et Ta meid wottis leppita, Ning päästa patto waewast.

4. Gest risti rahwas tännage Se sure armo pärrast, Ning süddamest ka palluge Meid weelgi päästko kurjast, Ja hoidko kurja mele eest, Meid päästko walle ussu seest, Keif pattud andeks andko. Oh Issa, Poeg ning pühha Waim! Kes on so laps ning armo taim, Sel sinno rahho olgo.

22.

Ein Kind geboren zu Bethlehem ic.

Seks laps on sündind Petlemmas, Petlemmas, Ke keif ma- ilma rõmustas, Halle- Halleluja!

2. Siin maggab temma söime sees, Söime sees, Kel lõpmata on woimus kaäs. Halle- Halleluja!

3. Neil karjastele wälja pääal, Wälja pääal Need Inglid ütliid sedda saäl, Halle- Halleluja!

4. Se armas Jesus surest wääst, Surest wääst On täanna teile sündnud tõest, Halle- Halleluja!

5. Nu olgo taewa Issale, Issale, Ja hä meel Feige rahwale, Halle- Halleluja!

6. Se härg ning esel tundwad ka, Tundwad ka Kõl söimes omma Issanda, Halle- Halleluja!

7. Need targad tullid kaugelt maalt, Kaugelt maalt, Tõid kulda, Biroof, Mirrit saält, Halle- Halleluja!

8. Ea emma olli neitsike, Neitsike, Tõimeheta last ilmale, Halle-Halleluja!

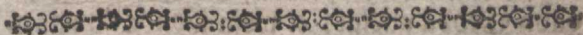
9. Us ei woind tedda rikkuda Rikkuda, Ke lihhas sündis pattota, Halle-Halleluja!

10. Se olli meie sarnane, Sarnane, Ep olnud pattust rojane, Halle-Halleluja!

11. Sest same temma sarnaseks, Sarnaseks, Ning taewa rigi pärriaks, Halle-Halleluja!

12. Se armolikko aia eest Aia eest, Au Jummalale iggawest, Halle-Halleluja!

13. Nüüd olgo Jesus fidetud, Kidetud, Ke inimesseks sündinud, Halle-Halleluja!

Ue Aasta Laulud.

23.

Hilf Herr Jesu laß gelingen ic.

Wisil: Arka ülles minno südda ic.

Mita Jesus forda miina Ue aasta armo ga, Ue mele anna sinna, Keik lass has ti siggida, Olgo sinno holele, Mis sa andnud minnule, Wotta wanna löp petada, Et ma woiksin ueks sada.

2. Uel aastal armo anna, Et ma pattust pöran nüüd, Wotta agga unnustada minno wannad rasked süüd, Minna waene pattune, Damma

mur

murren, Jesufe, Sinno armo päle lotan, üfsnes
sinnust abbi otan.

3. Kõnusta mind Issand jälle, Kule minno
ohkamist, Anna minno süddamele Kurwastusses
hingamist, Walwan ma ehk maggan ka, Wot-
ta murret piddada, Surm mind argo surretago,
Eiga ello lõppetago.

4. Aita sinno hallastusses, Et ma kawwa-
lusfeta Keigis waimo pühhitsusses Woiksin ikka
ellada, Aita wenda armasta, Et ma neid ei kur-
wasta, Ja siin sinno pärralt ollen, Ning ka wiim-
felt taewa tullen.

5. Anna hästi lõppetada, Kui sa andnud al-
gada Sedda aastat, et woin jada Lemmas il-
ma kahjota, Geisa minno kõrwale, Kui surm
tulleb minnule, Armas Jesus aita sinna Ilmast
rõõmsast ärraminna.

24.

Helft mir Gottes Güte preisen 2c.

Wifil: Ei lahku minna sinnust 2c.

Süüd Jummal minna fitan So heldust rõõm-
saste, Sul auo andma püan, Kui eal
moistan se, Sel uel aastal ta, Et olled hole
kandnud Ning wahho meile andnud, Meid ait-
nud armoga.

2. Meil peab meelde jama So kallis armo tõ,
Ja tänno peab sama So pühha nimmele, Sa
olled rohkesti Meid tännini keik toitnud, Ning
terweste ka hoidnud, Ja kaitsnud armsaste.

3. E

3. Sa annad omma sanna Meil selgest riik-
mata, So armo noor ning wanna On näinud
lõpmata. Sa olled heldest kääst Keik anded
andnud wälja, Ning waeno, tõrwe, nälja Ka
feelnud meie maast.

4. Sa olled andeks andnud Meil meie effi-
tust, Ei olle päle pannud Meil fanget willetsust,
Kui olleks äkine So meel mo wasto olnud,
Dts olleks meile tulnud, Ei ellaks üffige.

5. So helde Issa südda On armolinne weel,
Ke wottab pattud jätta Ning lotab sinno pääl,
Saab armo sinno kääst, Sel pattud andeks
annad, Ja sell' eest murred kaännad, Ning
päästad hädda seest.

6. Oh! Issa kallis loja, Au sulle iggawest, So
Poeg se õnne toja Meid päästnud furjussest.
Sind weelgi pallume, Meil anna rõõmsa aasta,
Ning wigga eest meid hoia, Ja toita heldeste.

25.

Nun last uns gehn und treten 2c.

Wisil: Nuüd wockem Jummalale 2c.

HH! pallugem ja laulgem, Ja rõmo häle
tõstkem, Et Jummal meid on hoidnud,
Meid ellus armust kaitsnud.

2. Kül aastast aasta lähme, Ja temna armo
nâme, Kül ellame ja kääme, Utut wanna päle
same.

3. Ni monda hädda läbbi Sai Jummalalt
meil abbi, Kui rist ja murre olli, Waen, sõdda
päle tulli.

4. Kui

4. Kui helde emma issi Siin hoiab lapsõ
fessi, Et neil ei sunni wigga, Kui tulleb rist ja
hädä.

5. Ka ninda wottab heldest Se armas Jum-
mal järgest Meid ommas süles kanda, Ja meile
armo anda.

6. Oh! meie ello faitsja, Ja keige rikkam
toitja, Ei meie nouo täa, Kui sinna hoolt ei pea.

7. Ma kitan sinno woimust, So armo, sinno
trüust, Sa kurja ärrakelad, Meid õnne jures
pead.

8. Oh! Issa meile totta, Ja palwed was-
towotta, Meil ristis rõmo anna, Et woime
wastopanna.

9. Te, et ka kannatame, ja sinnult jouda
same, Et sinna tülled mele, Ja lotame so päle.

10. Oh! kela waeno häle, Ja anna rahho
jälle, Siis lõpwad willetsussed, Ning sõdda
ahhastussed.

11. So õnnistus meil tulgo, Ja meie jures
olgo, Et kuhho eal lähme, So armo walgust
näme.

12. Jä waeste laste Issaks Ja nende hõle-
kandjaks, Jä ekstade saatjaks, Ja häddaliste
waatjaks.

13. Keif haiged wotta aita, Ja terwist neile
anda, Meid kurwad rõmustada, Meil murred
wähhendada.

14. Ma pallun weel oh aita! So waimoga
meid täita, So waim meid ehhitago, Ja pär-
rast taewa saatsõ.

15. Keik sedda wotta sinna Meil keigil, pal-
lun minna, Nüüd uel aastal anda, Ja me-
eest murred kanda.

26.

Das alte Jahr vergangen ist ic.

Wisil: Nüa tullen taewast üllewelt ic.

SE wanna aast on möda läind, Meil olled
Jesus hää teind, Sest tänname sind süd-
damest, Et olled hoidnud kahjo eest.

2. Sind Issa Poega pallume, Oh! kaitse
ikka heldeste So pühha risti koggodust, Ning
hoia sedda kurja eest.

3. So sanna jätta meile weel, Sest röömsaks
lähhab wagga meel, Keik walle woõra õppetust
Oh! Issand kela keigest wääst.

4. Meid pattud ärra mälletä, Meid uel aas-
tal walmista, Et pattud mahhajättame, Ning
ues ellus ellame.

5. Et pärrast õnsast surreme Ning röömsast
üllestoufeme, Siis soga Jesus! ühtlaise So
auo riki lähhame.

6. Sääal iggawest sind tänname Ning Ing-
lidega kitame, Mei usko Jesus! kinnita, So
nimme auuks lõpmata.

27.

Nun treten wir ins neue Jahr ic.

Wisil: Oh! Issa taewa rigi sees ic.

Alt aastat meie hakkame,

Ning

Ning sind, oh Jesus! pallume,
 Et aitad sedda aastat ka
 Meid lõppetada kahjota,
 Oh! anna rahho, siggidust
 Ning pärrast hinge õnnistust.

Laulud Jesussest.

28.

Meines Lebens beste Freude etc.

Wisil : Jummal Ma ning taewa loja etc.

S ma muud siin ilmas tahha Kui üks
 päines Jummalat, Jesusst minna tagga
 aian, Jesusst minno Issandat. Keif
 mo himmo Ilma pääl, Se on taewas
 üllewek.

2. Teised woitwad tagga nouda Selle Ilma
 warrandust, Jesus wottab mulle iouda, Kes toob
 hinge õnnistust. Rahha, rikkus hukka läáb,
 Jesus agga ikka jääb.

3. Ei sa suremat mul warra Ilmas eal kus
 sagi, Kui keif lojus käub ärra, Siis jääb Jesus
 allati. Jesus on kül õiete Armas minno hingele.

4. Olgo kül ma ilma auo Illus nähha feigi-
 le, Ei se seisa süiski kaua, lähhab tühja noppeste,
 Mis siin näitse illoga, Se keif käub kuulmata.

5. Agga, mis mul Jummal annab Ommast
 hel

heldest süddamest, Mis mul Jesus issi jaggab,
 Se teeb rikkaks iggawest. Taewas omma
 auoga Kestab ilmaotsata.

6. Se, mis Jesus kinkib taewast, Ei se eal
 rikkuta, Redda temma päästab waewast, Ei se
 eal hukka sa. Ükski ennam temmale Kahjo eiga
 furja te.

7. Mis fest kaswo faua jada Kurjas ilmas
 ellama? Kus on selge murre tada, Parram on
 saäl löpmata Olla taewas röömsaste Jesu par
 ral kaele.

8. Eiga mingisuggust aita Ilma surust pid
 dama, Omma kühho üksnes täita Maggusama
 roaga; Jesust agga armasta, Se ei jätta ab
 bita.

9. Oh! süs anna taewas mulle Sinno rõmo
 järgeste, Olgo minna osfaks sulle, Minno ar
 mas Jesuke. Oh! mind wotta sinnoga Omma
 taewa ellama.

29.

Wer ist wol wie du? Jesu süsse zc.

Ommal wisil.

Helde Jesuke! Sinno suggune Kusagi ei ol
 le leida, Pimmedusses woid sa hoida, Sa
 tad walgusse, Helde Jesuke!

2. Surma hädda seest Ollad sinna töest Om
 ma surmaga mind päästnud, Ja mind pattust
 puhtaks pesnud, Ei ma eale Nuud ja häddase.

3. Jubba iggawest Ollad Issa kääst Meile

(E)

lun

lunnastaja's antud, Ja meil ärrapäästja's
pandud, Heldest süddamest Zubba iggawest.

4. Range söddamees! Põrgo haua seest Oled
meid jo lunnastanud, Surma, patto kaotanud
Sinno werre wääs, Range söddamees!

5. Surem funningas! Mitad wäggewast.
Sind feik rahwas auustago, So eest ennast al
landago. Olla funningas, Ja mul õppiaks.

6. Sind ma kummardan, Ning so pärrast
jään, Kui so pühha Waim mind aitab, Ning
so armoga mind täitab, Siis ma armastan
Sind, ning kummardan.

7. Wotta ommaks mind, Siis ma pean
sind Armsamaks kui kuld ja hõbbe, Ja saan õn
saks sinno läbbi, Kui ma ussun sind, Wotta
ommaks mind.

8. Sinno allandus, Ning so tasfandus O
go minno parras illo, Siis jääb pattota mo el
lo, Kui so allandus On mo õppetus.

9. Wallitse mo meel, Et ma Ilma pääal Sin
nust kuhhugi ei lähhä, Siis ma saan so armo
nähha, Kui on minnul tääl Sinno helde meel.

10. Wotta ärrata Patto unnest ka Mind,
siis furrat ei woi petta, Eiga omma wõrgul wot
ta, Kui so armustad, Ning mind ärratad.

13. Keige üllem hä! Itta mulle jä, Siis ma pühha ello algan, Kurjad himmud ärrasalgan, Kui on minno kä Keigesurem hä.

14. Kui päään walloga ärrasurrema, Siis mo ihho nullas hoia, Hingele so auo anna, Et woin ellada Ehf kül surren ma.

30.

Seelen Bräutigam, Jesu 2c.

Wisil: Helde Jesuke/ Sinnosuggune 2c.

Hinge peioke, Helde Jesuke! Minna kitan sinno heldust, Mis mind tombab patto ellust Armsast taggase, Hinge peioke.

2. Sinno armo päääl Julge on mo meel, Kui sa heldest mo päääl watad, Ning so armo maitsma satad. Julge on mo meel Sinno armo päääl.

3. Jummal olled sa, Innimenne ka, Olled wotnud meie lihha kustutada Issa wihha Omma werrega, Jummal olled sa.

4. Usso walgusse Hoia heldeste. Omma waimoga mind woia, Ning mo hinge ussus hoia, Siis ei kustuta Usso walgust ka.

5. Siis so sisse jäään, Sinno päle nään, Sinno armo tahhan kita, Ja sind kites aega wita, Et so sisse jäään, Sinno päle nään.

6. Wäggew söddamees Jesse suggu seest! Kurja rahwa wihha kela, Et mind nende nou ei nela. Olle hädda sees Wäggew söd amees.

7. Rahho sataja, Sure jannoga Innimeste

õnne noudsid, Hinge heites waljust hüüdsid;
Janno tunnen ma, Rahho sataja!

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Meid so
ommad, ke sind tundwad, Sinnust risti nim-
me kandwad, Kennel armas sa Omma rahhoga.

9. Ke ma ilmale Surreb õiete, Usso ello tagga
nouab, Kõl se pea tunda jouab, Et on kahjota
Ilmal surrema.

10. Nüüd ma pean sind Armsamaks kui
mind, Sinnust ma ei tahha jada, Egga teifest
rõmust tada, Gest ma pean sind Armsamaks
kui mind.

11. Kui mind furwastab Rist ning hirmotab,
Tunned sa ka minno hädda, Ning ni halle on so
südda, Et Ta lõppetab, Mis mind furwastab.

12. Kui rõõm' tulleb ta, Saad sa rõõmsaks
ka Senni kui so jure tullen, Ning so auo rigis
ollen, Sääal woin rõmusta Ennast sinnoga.

13. Siin meil teotus, Sääal on auustus, Mis
ma siin weel ussus otan, Sääal ma nään ning
kätte wottan. Pärast teotust Tulleb auustust.

14. Armas Jesuke, Mita heldeste Woiteldes
keif ärrawoita, Sinno woimust mulle näita,
Siis so woimusse tunnen Jesuke!

15. Kaunis õiefe, Minno tallefe, Nüüd ei
wotta minna tehha, Mis so film ei tahha näh-
ha, Armas Jesuke, Kaunis õiefe.

31.

Jesu meiner Seelen Ruh ic.

Wisil: Nüüd tulgo Önnisteggia ic.

Jesús keige üllem há, Hingamist toob hingede,
 Mis ma eal himmustan, Sedda minna temmast saan.

2. Ilma lapsed, kui sa náád, Noudwad takka
 tuhjad háád, Jesús mulle kallim on kui se
 kallim kuldne kroon.

3. Kui need keigepahhamad Waenlased mind
 kiusawad, Jesús päästab põrgo kääst, Kurratist
 ja surma wääst.

4. Ollen minna wiggane, Polle abbiks üksike,
 Jesús wigga parrandab, Ja mul õigeks arstiks
 saab.

5. Ollen waene, allaste, Nou ei hakka kühahoge,
 Jesús issi arowitab, Toitust aegsast mure
 retseb.

6. Ollen minna woóral maal Sure raske
 risti al, Jesús kaitseb mind ka saál, Ja mind pe
 ab üllemel.

7. Kui mind rahwas testab Ja mul hábbe
 teggewad, Jesús aitab kannata, Et ka sest ei
 holi ma.

8. Ehk on messí maggus kül, Ehk ka suffer
 maggus sul, Jesús on weel maggusam, Jesús
 on weel tullosam.

9. Oh! siis tahhan minna ka Sind üksipäi
 nes armasta, Sinnust, armas Jesuke, Saab jo
 kül mo hingede.

10. Jesust kõrwad kulewad, Jesust silmad wa-
kawad, Jesust mo keel tunnistab, Jesust känd
piddawad.

11. Jesus on mo toituse tääl, Jesus on mo
laulo hääl, Jesust minna ihaldan, Jesussest
ma rõõmu saan.

12. Oh siis andko wiimselt ka Sinno surm so-
werrega, Sinno hawad, Jesuse, Surmas rah-
ho minnule.

32.

Jesu meines Herzens Freud ic.

Ommal Wisil.

Jesus minno rõõmustus, maggus Jesus!

Minno hinge õnnistus, maggus Jesus!

Süddamele kinnitus, maggus Jesus!

Jesus maggus Jesus!

2. Tuhhad kord sind mäletan, lunnastaja!

Ta sind üksi himmustan, Issand Jesus!

Sind ma ikka ihaldan, lunnastaja!

Jesus lunnastaja!

3. Göta mind ja täita mind, taewa toituse!

Südda nõrk, oh jota mind, hinge toituse!

Olle minno kindel lin, minno rahho!

Jesus minno rahho!

4. Parramat ep olle sind, armas Jesus!

Heldemat ep olle sind, maggus Jesus!

Eiga maggusamat sind, maggus Jesus!

Jesus maggus Jesus!

5. Oh mind tõbbist kinnita, minno ramma!

Nõdra usko kossuta, maggus Jesus!

Mind

Mind, kui surren, rõmusta rõmustaja!

Jesus rõmustaja!

33.

Jesus ist mein Heyl und Leben. 2c.

Jesus on mo ainus ello, Jesus üksi minno rõõm, Jesus on mo surem õn, Ilma temmata on wallo, Keif mo assi hukka saab, Jesus üksi rõmustab.

2. Kui ei olle Jesust mulle, Siis on rist ja willetsus, Siis on surm ja hukatus, Kellel temma arm ei tulle, Tedda hädda lõppetab; Jesus üksi rõmustab.

3. Kui on Jesus minno meles, Siis ma ellan wiggata, Ning jään ilma murreta, Temma werri on mul alles; Et kül pat mind kurwastab, Jesus üksi rõmustab.

4. Minna lotan sinno päle, Armas Jssand Jesus tõest, Sinna surrid minno eest, Siis mul tulleb rahho jälle. Kui mind kurrat pinatab, Jesus üksi rõmustab.

5. Armas Jesus minno warra Usso läbbi mulle ja, Ei ma sinnult ärralá, Ei ma sinnult lahku ärra, Kui mind kartus hirmotab, Jesus üksi rõmustab.

6. Sinno pärrast ollen minna, Jesus minno pärrandus, Minno õn ja rõmustus, Minno omma olled sinna. Surm kui wiimselt surretab, Siis mind Jesus rõmustab.

34.

Jesu meine Freude 1c.

Jesus rõmustaja, Hinge jahhutaja, Jesus kaunifen! Oh kui wiwid kaua! Hingel iggaw, jowa! Sind ma iggatsen. Jummal Poeg mo hinge peig, Ei ma muudki kui sind agga Ma pääal noua tagga.

2. Mind so tiwad katwad, Ja mind ärrasaatwad Keigist waenlasist: Mässago kül kurrat, Prassigo keik kurjad! Jesus on mo eest. Raksugo ja paukugo! Tehko pat ja põrgo tülli, Jesus wottab sülle.

3. Kurrat! sind ma naeran, Surm! sul selga pöran, Hirm! sind põlgan ma. Ilm, mo päle asto, Lauldes ma so wasto Seisan rahhoga. Jummal kül on abbiks mul, Ma ja põrgo rahhul jäwad, Ehk kül nurrisewad.

4. Rikkus mingo ärra! Sa mo lust ja warra Jesus rõmoga. Ärra tühjäd auud! Ärra kurjad nouud! Jäge täadmata. Hädda, rist ei pea wist, Et ma paljo pean kandma, Jesus sest mind kaänna.

5. Keik, mis ilm siin puab, Illusaks ka hüab, Ei ma puage. Pattud jäge mahha! Minna teid ei tahha, Minge põrgusse! Kõrkistus ning surustus, Ello, mis toob patto mulle, Selga pöran sülle!

6. Minne kurwastaja! Sest mo rõmustaja Jesus on jo siin. Ke siin armastawad Jummalat, need sawad kõmo kui on piin. Tehaks kül siin habbi mul; Siiski jääd sa keiges waewas, Jesus, mo rõom taewas!

35.

Jesu Komm doch selbst zu mir 2c.

Wifil: Uuud tulgo Önnisteggia 2c.

Ek: Südda / mis sa murrersed ?

Jesu tulle minnule, Jä mo jure järgeste,
Tulle hinge päästia, Keige parram söb-
ber ka.

2. Tuhhad ferd sind himmustan, Keif muud
römo teotan, Tuhhad ferd ma ohkan ka, Jesus!
Jesus! tulle sa.

3. Ei mo südda olleke Ilmas muga rahhule,
Jääd sa agga minnule, Se mo rööm on üf-
sine.

4. Jesus! ilma sinnota On keif surus asia-
ta, Ingli au ja illo ka On mo meles kolb-
mata.

5. Mis on eal minnule, Annan minna sin-
nule, Sinna, maggus Jesuke, Oled minno
armoke.

6. Ei ma mule pean ka Süddant lahti teg-
gema, Tulle omma armoga Minno jure ella-
ma.

7. Sinna taewa Jäsa Poeg Oled minno
hinge peig. Sinna helde Jesuke Oled minno
talleke.

8. Oh süs tulle ruttuga, Minno wallo wä-
henda! Minna hüan järgeste: Jesus tulle rut-
tuste!

9. Oh ma otan kannates, Ei ka wässi pal-
ludes: Oll surmahädda sees, Armas Jesus, ab-
bimees.

36.

Ach wenn werd ich schauen dich 2c.

Wisil: Jesus minno römustus 2c.

SS Allal saan ma nähha sind, armas Jesus!
 Willal ommaks wottad mind, armas Jesus!
 Himmoga ma kutsun sind, armas Jesus!
 Jesus! armas Jesus!

2. Waewaga sind himmistan, illus Jesus!
 Minno hingel hädda on, illus Jesus!
 Oh kui kaua ihaldan, illus Jesus!
 Jesus! illus Jesus!

3. Keif on ilmas waewane, kallis Jesus!
 Mis ei olle taewane, kallis Jesus!
 Jä sa muli, ma sinnule, kallis Jesus!
 Jesus! kallis Jesus!

4. Kes so heldust mäletab, maggus Jesus!
 Tedda murre römustab maggus Jesus!
 Ja keif hädda löppetab maggus Jesus!
 Jesus! maggus Jesus!

5. Tulle mul, ma pallun sind, oh tru Jesus!
 Väasta patto foormast mind, oh tru Jesus!
 Sinna olled tuggew lin, oh tru Jesus!
 Jesus! oh tru Jesus!

6. Näita ennast minnule, helde Jesus!
 Himmo on mo hingele, helde Jesus!
 Sind ma otan järgeste, helde Jesus!
 Jesus! helde Jesus!

37.

Mein Herzens Jesu meine Lust 2c.

Wisil: Oh risti rahwas kannata 2c.

Uht: Au / kitus olgo iggawest 2c.

S armas Jesus minno rõõm! Oh minno
kallis warra! So armo minna iggatsen,
Sind minna nouan tagga. Au olgo sulle jär-
geste, Et olled üpris armsaste Mind päästnud
hädast ärra.

2. Mo südda ikka himmoga On sind, mo Je-
sus, ootnud, On hüppand, fargand rõmoga, Ja
sinno jure tõtnud, Kui sinno põle ussus naan,
Et sinno sannast ärrataän, Mis sa meil tah-
had anda.

3. Sa olled walgus minnule, Sa nõitad
mulle selgest, So immelikko paistusse, Sa jahhu-
rad mind heldest, Oh sinno armo walgega
Mind wotta täiest walgusta, Ja päästa pimme-
dusest.

4. Sa olled õnnistusse Te, Me pääal ma tae-
wa leian, Sa satad mind ka õiete, Kui ma sind
abbiks hüan. Ei minna ilma sinnota Ei eal
omma waewaga Se taewa riki püa.

5. Sa olled tõe õppia, Keif sinnota on walle,
Mind tõe pole juhata, Ka sata õige tele, Kui
sinna mind siin farristad, Ja Issa tundma õp-
petad, Siis tulleb tarkus mulle.

6. Sa olled minno ello tääl, Teed rõmo kur-
wastusses, Sa annad ello siin ja sääl, Ja ai-
tat

tat ahvastusses. So waim mind saatko jär-
geste, Ning andko wägge minnule, Siis päsen
huffatussest.

7. Sa olled taewas tulnud ka Meil leiwaaks
Jessa käest, Neid häddalissi aitama, Neid
päästima patto wäest. Kui saab mo südda pi-
natud, Ning surest ristist surmatud; Siis sa
mind Jessand aitad.

8. Kui on mul õige janno kä, Kui on mo hin-
gel hädda, Siis Jesus sinna mulle jä, Siis
kossutakse tedda. Sind kutsub südda minnule,
Ja ruttab tulla sinnule, Et mul ei sünni wigga.

9. Sa olled kallis ehteks ka Mo hingel, ar-
mas Jesus! Ma ollen hirmus pattoga, Mind eh-
hitab so õigus. Se on so meles illusam, Ja
mulle palju tullosam Kui keik ma ilma kõr-
eus.

10. Sa olled mulle tuggew lin, Kus ma woin
julgest jada, So tiwastega kattad mind, Ei karta
ta minna hädda, Ei karta minna willetsust, Ei
põrgoliste kiusatust, Sest mul on warri täda.

11. Sa olled minno karjane, Mo hinge ar-
mastaja, Sa satad mind ni truiste, Mind rõ-
mustab so fanna. Oh! wotta mind so hole-
le, So lammast, armas Jesuke! Sa olled lõige
kaietsja.

12. Sa olled peigmees minnule, Sind pean
armsaks minna. Oh! wotta mind ka sinnule,
Mo kunningaks jä sinna. Sa andsid ennast
ohwriks saäl Kui tallekenne risti pääl. Mis
woind sa ennam tehha?

13. Sa olled fange söddamees, Sa aitad woimust sada, Kui lihha, werri kirsates Mind tahhab hukka sata. Kui sa mul olled kaitstaks, Ning sures häddas hoidiafs; Ei woi siis kurtat petta.

14. Sa olled selgetks tähheks ka, Mis paistab pimmedusses. Sa õppetad mind rõmoga Mo sures rummalusses. Kui rist' meil teeb suurt ap'pardust, Siis annad sinna kannatust, Ja päästad willetsussest.

15. Kui sa mo päle hallastad, Ja mulle sõbraks tulle, Mind wenna kombel armastad, Ja arstiks, toitjaks olled; Siis patto harwo parandad, Ja keiges waewas kinnitad, Kes sinno päle lotab.

16. So sees on üksnes, Jesufe! Mo süddamele himmo, Se keige armsam lillike Dn minnul sinno nimmi. Kui maggus on so mällestus, Kui helde sinno rõmustus, Siis kui on raske asfi!

17. Kui mul on risti hädda kaäs, Siis mõtlen sinno päle, Kui ollen rõmus süddamest, Siis tulle sinna mele. Kui walwan, maggan, rägin ka, Siis olled sinna minnoga, Et tõstan rõmsast häle.

18. Kuis pean ennam kiitma sind, Mo kallis Jesufenne? So taewa warra täitab mind, Se on se iggawenne. Mis eal tahhan, olled sa. Mu olgo sulle lõpmata, Sa olled armofenne.

38.

O Jesu süß, wer dein gedencft 2c.

Wisil: Oh! Jesus Kristus tulle sa 2c.

SH Jesus! sinno mälestus, Se annab mulle
rõmustust, Kü paljo rõõmsam on se mees,
kus sinna ellad süddames.

2. Mo ello Jesus minno õn, Gult saan ma,
mis ma iggatsen, Ei olle sinno suggustke Siin
maas ning taewas üfsige.

3. So arm on kallis, Jesuke! Sa olled mul-
le armoke, Kes moistab sedda armada, Ehk sed-
da ülesrägida.

4. Gult, Jesus, tulleb hallastust, Ja kurwa-
dele rõmustust, üks armas as'i minnule On sin-
no heldus öiete.

5. Kes parramiine kosjutab, Ning murrelik-
kud jahhutab? Jo ennam temmast ossa saan,
Jo ennam Jesust himmustan,

6. Kui kaunikenne olled sa, Mo armas Jesus
mulle ka. Ei olle mess'i maggusam, Ei muud
mo meles illusam.

7. Sind Jesus! püan feigest wääst, Sind
iggatsen ma süddamest, Ei sedda moista üfsige,
Kui hä sa olled hingele.

8. Kes sind oh Jesus! armastab, Mis se süin-
rikkust himmustab? Se ennesel pääb surrema,
Ke julle tahhab ellada.

9. Ke sind, oh Jesus! ihhaldab, Se tõest sin-
nust abbi saab, Kui temma pallub ussinast Sind
silma wega halledast.

10. Kus kobbale ma eal lään, Eääl minna
sedda töest tään, Et Jesus on mo seltsi mees,
Ma kannan tedda süddames.

11. Mis minna otsin, leian ma, Mis minna
tabhan, saab mul ka, Siis armastades nõdraks
lään, Ja otse rammotumaks jäään.

12. Kelt sinna saad ni armastud, Ei sa se eal
kurvastud, Ei löppe arm felt ellades, Se ellab
ikka rõmo sees.

13. Sa olled neitsist sündinud, Ja taewast
meile finkitud, Sind kudetakse auoga Mo Jesus
sure rõmoga!

14. Ei olle se sul täadmata, Et minna muud
ei himmusta, Sind üksi Jesus! otan ma, Ma-ile
ma õnnisteggia!

15. So walgust näikse selgeste, Se paistab
selgest minnule, Kui sa mind Jesus! rõmustad,
Siis keif mo murret lõppetad.

16. So surust taewas fulutab, Sind Ingt
wäggi auustab, Sind Jesus kitab! Ilma-ma, Et
leppitand meid Issaga.

17. Sa olled rahho sataja, Se kalli ande jag-
gaja, Se hoiab meelt ja sõant ka, Et ellan ilma-
karmata.

18. Ja kui on ello lõpminne, Siis wi mind,
Jesus! taewase, Eääl on mul rõmo lõpmata,
Ja rahho ilma otsata.

19. Oh! Jesus kule minno häält, Oh! Je-
sus kule üllewelt, Oh Jesus minna pallun sind,
Oh Jesus! Jesus! aita mind.

39.

O Jesu Christ, mein schönstes Licht 2c.

Wisit: Ma hüan Jesus! appi sind 2c.

SH! minno armas Jesuken, Ke armastad
mind heldest, Sa olled minno armoken,
Ma kitan sedda julgest. Oh aita, et ma südda-
mest Sind armastan ning kitan, Appi hüan,
Ning kui so pärris laps So pole üksnes hoian.

2. So arm, mo kallis Jesuken, Mo südda-
messe tulgo, Siis minna sedda wallitsen, Se
mulle warraks olgo. Te tühjaks keif, ning kela
se, Mis mind woib lahjutada Sinnust ärra,
Et woiks mo meel ning tö So armo sisse jada.

3. So arm on maggus, Jesuke, Sa tunnis-
tad meil sedda, Kui se mo sees, ei ühtike Woi sa-
ta mulle hädda. Oh! ärra lasse möttelda
Mind, nähha, tunda, kulda, Armastada Muud
kui so kallist arm', Mis sa woid kaswatada.

4. So armo kallis tulloke Mo hinge sisse jä-
go, Mo kulma süddant järgeste Ning hästi so-
jendago. Oh anna armo kowwaste Se war-
randusse hoida, Abbi leida, Kui pörgo waenla-
sed Mind püüdwad ärrawoita.

5. Sa olled armas Jesus Krist Mo sü eest
surma lainud, Ning olled hädda, waewa, rist'
Mo hinge kassuks näinud. Sind teoti ning
waewati; Oh te, et sinno harwad Mulle sawad
Abbi's keif hädda sees, Mo süddant jahjutawad.

6. So werri polle többine, Waid kallis, hä
ning puhhas; Mo südda agga kiwini On kow-

wa

wa kui üks korwas. Oh last' so werre wägge-
wast Mo korwa patto kehha Pehmek's tehha,
Et woin mo süddames So armo wälke nähha.

7. Oh! anna tarkust minnule So werri wae-
wa moista, Mis sinna wotsid Jesufe! Mo pate
to pärrast nähha; Oh! aita, et keif patto tööd
Ma kahhetsen ning nuttan, Sulle töttan, Ning
selgest süddamest So pole ifka ohlan.

8. Te, et ma kui üks lapsokse So järrel' wote-
tan kōia Ni kaua, kui ma Jesufe! So armo
woiksin leida: So kallis arm ning heldus siis
Mo süddant walmis ago, So jendago Ning sinno
heldus ni Mo süddamesse jago.

9. Oh! tomba mind so järrele, Mo armas
Jesukenne, Sa olled kallis minnule, Mo õige ar-
mokenne. Mul anna rõõmsad sannumed Kuula
da so waimo läbbi Ke keif häbbi Woib ärrakā-
nata, Ning keelda patto többi.

10. Jesus mo rõõm, mo warrandus, Mo tae-
wa ello toja, Ma ollen sinno pärrandus, Sa
minno wägger loja. Keif sinnota on selge piin;
Siin on üks waene ello, Paljo wallo, Ei kolba
uhtekit, Mis sinno kääst ei tulle.

11. So kääst saab minno hingele Rõõm, rah-
ho, hingaminne; Oh! olle, armas Jesufe, Mul
ifka armoliane, Mo tulle kiir! te sojaks mind,
Te terweks patto hawad, Need mul saatwad
Wallo ning willetsust, Et minno silmad nutwad.

12. So arm, mo õnnisteggia! On ennam
kui keif asjad, Se on mo täht, mo pääwlik ka,
üks hallik, kust sa jötad, Mo maggus wiin, mo

taewa leib; Kui kohto ette tullen, So ees ollen,
 On se mo pulma kuub, Mo koddä, me sees ellan.

13. Oh armoke! kui tagganad, Mis kaswo,
 et ma ellan, Kui sa so armo wähhendad, Siis
 waene willets ollen. Oh! anna, et ma kowwas-
 te So järrel' woiksin nouda, Ja sind leida,
 Ning kui sind leidnud saan, Ei eal kaotada.

14. Sa olled armastanud mind, So järrele
 mind tomband, Ning enne, kui ma noudsin
 sind, Mind olled ommaks arwand. Oh! lass'
 so armo Jesuke! Mind ikka juhhatada, hästi
 fata, Et ikka wõiks mo pool So armo wäggi
 feista.

15. So arm se wotko ehita Mo ello, me sees
 ellan, Kui sattuksin ma eksida, Te, et so jure
 tullen. So arm hä nouo andko mul, Mis hä
 on, järgest nouda, Et woin jouda, Kui ma
 saan eksinud So pole warsi pöördä.

16. Mo rõõm arm olgo kurbdusfes, Ja nõd-
 rusfes mo wäggi, Kui surma tund on minno
 ees, Se olgo abbi-mäggi; So helde arm siis
 Jesuke, Mind wotko hästi hoida, Rõmustada,
 Et woiksin feelmata So rigi sisse sada.

40.

Jeh hab ihn dennoch lieb 2c.

Wisil: Oh wagga Jummal/ ke 2c.

SA olled wiimseski Mul armas minno me-
 les, Oh Jesus! minno rõõm, Mind hoi-
 ad ommas süles, Et ma kül sagedast Teen
 patto

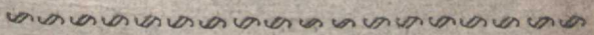
Patto tahtmata, Ei need mind ommeti Sult
 ärralahhuta.

2. Oh olleks minnule Se joudo agga olla,
 Zeeks Jummal üksford ka Mul sedda wäkke tul-
 la, Ei ellades mo hing Zeeks patto melega, Ei
 wottaks ealgi So armust lahkuda.

3. Kül minna tahhaksin So sanna ikka hoi-
 da, So kässo täitmist ei Woi enneses weel leida.
 Se waim ning lihha siin Kül wasto kiusawad,
 Ning selle nõdrusses Kül fangest woitlewad

4. Kui armas Jummal mul Täit joudo agga
 annab, Siis sind ni armastan, Kui eal mo
 meel kannab. Oh! Jesus, armas wend! Siis
 annan melega Mo süddant sinnule Hääks an-
 deks löpmata.

5. Oh tulgo sinno Waim Mo süddant wal-
 gustama, Oh lasse tedda mind So jälgi juh-
 hatada, Siis saan ma pallawaks So armo-
 tundmisses. Ei lahku, armoke! So jurest ella-
 des.

Kolme Kunninga Pühhal.

41.

Jesus rufe mich von der 2c.

Jesus hua mind Zlmast, et ma sind Was-
 towottan, sulle tottan, Jesus hua
 mind.

2. Ei Jerusalem, Waid se Petlehem Meile
 annab, mis meid toitab, Ei Jerusalem.

(D) 2

3. Kal

3. Kallis Petlehem! Ollid illusam, Sinnust tulleb, mis meid faitseb, Kallis Petlehem.

4. Nüüd ei olle sa Mitte auota; Keige rahwal, pagganadel Satad walgust sa.

5. Näita tähte mul, Et ma ilmast sul Ma woin tulla, sinno olla, Näita tähte mul.

6. Siis sind Jesuke! Leian peage; Ohkamissi, pallumissi Zoon ma sinnule.

7. Ürra põlga mind, Aita, et ma sind Häst tunnen, wagga ollen, Ürra põlga mind.

8. Jesus aita mind, Et woin armust sind Zhaldada, armastada, Jesus aita mind.

9. Kallis armoke, Te et sinnule Kitust annan, ikka tännan, Kallis armoke!

Maria Puhhastamisese

ehf

Küünla Päwal.

42.

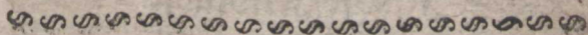
Mit Fried und Freud ich fahr ze

SUmmala mele pärrast siit Ma roõnisast ar-
 valähhan, Mo meel ning südda julge nüüd,
 Gest rahhul ollen, Kui Jummal mulle
 tootand, Se surm on mulle unneks saand.

2. Keif teeb mo õnnisteggia, Ke minnust
 nähtud, Ka rüppes kantud usfoga, Ning tut-
 waks tehtud, Gest temma on mo abbimees,
 Kui mul on surma hädda kääs.

3. Sa olled Jesust ilmale Meil lätkitanud,
Ja olled keige rahvale Suurt armo andnud,
Ja kutsnud omma sammaga Keif rahwast sure
wäega.

4. Se õnnis walgus tulleb ka Pagganil paist-
ma, Ja neid, ke alles ussota, So jure saatma,
Ja sinna omma rahwal ka On oige õnnise
teggia.

Maria Kulutamisse

ehk

Paast-Maria Päwal.

43.

Her Christ der einige Gottes Sohn etc.

S Kristus lunnastaja, Sa õige walgus-
tus, Sa kallis õnne toja Ning hinge
rõmustus. Se loido täht sa olled, Ning
Issand meile tulleb kui õige abimees.

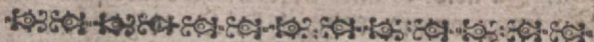
2. Meil tõest innimesseks Said seie ilmale,
So enna neitsikesseks Jäl siiski puhtaste.
Sa surma kaotanud, Ja taewa lahti saatnud,
Et same ello nüüd.

3. Oh Issand aita sinna, Et sinna tundmis-
ses Keif woime targaks minna, Ning õiges ar-
mo toos, Et usso sisse jame, Ja sinnult armo
same, kui taewa pärriad.

4. Sa keige asia loja, Sest Issast tulleb sa
kui wäggen wallitseja, So wäggi etsata, Meid

tomba sinno pole, Meelt wotta omma hole,
Et se ei eksi sult.

5. Meid surma heldest, Issand, Meid ar-
must ärrata, Siin Ma pääl kurja süddant So
wäga surreta, Ut ello anna jälle, Et süddame
ning mele So pole tõstame.

Jesuse Kristusse

Kannatamisest ning Surmast.

44.

Da Jesus an dem Creutze stund ic.

Ali Jesus risti naelati, Ning meie pär-
rast waewati, Siis rägis seitse sanna;
Meid tulleb ikka mälleta Ja hästi
mele panna.

2. Se esimesenne olli se, Mis Jesus rägis
Issale: Ei tää isfi nemmad / (Oh! anna
andeks nendele) / Mis nemmad mulle te-
wad.

3. Mis teiseks kuuldi temma suust, Se satis
rõõwliil rõmustust, Kui Jesus ütles waewas:
Sa pead rõõst ollema Mo jures tänna tae-
was.

4. Se kolmas õoldi emmale Ja armsamale
Jüngrile, Kui hakkas poega näitma, Johan-
nes! wata emma nüüd / Sa pead teüda toit-
ma.

5. Se neljas sanna tunnistas, Mis waewa

Je-

Jesus kannatas : Mul on suur janno hädda.
Ea puab meie õnnistust, Kui naesad waerosid
tedda.

6. Ka wiet sanna mälletä, Mis Jesus sure
hälega On häddas küssendanud : Oh Jummal!
Jummal! mi's sa mind Nüüd olled mahha
jätnud?

7. Weel tulleb panna tähhele Se kues sanna
õiete: Nüüd ollen minna täitnud Keik, mis
mul tulli kannata, Ka armo teile näitnud.

8. Nüüd kuulge seitsmest sanna weel, Mis
Jesus hüdis risti pääl, Kui surm jo tulli ette:
Oh! wotta minno hingefest/oh Issa! sinno
kätte.

9. Ke Jesu surma auustab, Meid seitse sanna
mälletab, Kül Jummal tedda hoiab, Et
temma Ma pääl armo saab, Ning taewas rõs
mo leiab.

45.

Christus/ der uns selig macht 2c.

Cristus! kemeid õnsaks teed, Olled wagga
Wattust, Sa kui waras wangiks saad
Kurjast foggodusfest. Sinno päle tõsteti Wal-
lekaebamissi, Kül sind naerti, teoti, Ni kui
ütleb kirri.

2. Hoomselt warra widi ka Sind kui rõõwoli
jälle Pilatusset; wallega kaebati so päle, Wal-
le's moistis temma se, Satis wiwimata Siis
sind Herodesele, Sest et ollid süta.

3. Enne lounat peksiti Piitsaga so kehha, Kib-

bowitsa pisteti Kroni toisil pähha, Naero kom-
bel mângiti Kuningaks sind tehha, Kandma
pidid välegi Rasket risti hädda.

4. Louna aial äeti Sind se risti päle, Ein-
no werd ka wallati, Siis sa tõstsid häle, Sind
need waatjad naersid ka. Nõwel risti waewas
Wottis weel sind pilkada, Kunni pääw läks
mustraks.

5. Pärast lounat hüüdsid sa: Jummal! miks
sa iättad Mind nüüd ilma abbita, Keik mo rõ-
mo wottad. Suhho nemmad wallasid ütikast ja
sappi, Surmas immed sündisid, Kaljud läksid
lõhki.

6. Shtul, kui jo rõõwli luud Ollid katke mur-
tud, Oddaga on pistetud Kõlge, siis on jookse-
nud Selge wessi werrega, Siis on tõeks sanud,
Mis se kirri wannast ka Meile fulutanud.

7. Kui se pääw sai lõppenud, Wagga Jo-
sep tuli, Jesu ihho pallunud Risti pu päält lah-
ti. Ei Pilatus feelnud se, Tedda hauda panti,
Pagganid ka välegi Haura hoidjaks anti.

8. Aita armas Jesuke! Dimma surma läbbi,
Et sind kuuldes jättame Mahha patto häbbi,
Einno surma, surma süüd õppeta meid moist-
ma Siis, ehk waesed, wõsme nüüd Sulle tän-
no anda.

46.

Herzliebster Jesu, was hast du re.

Wifil: Meilt/ armas Jummal/ põra re.

Is olled sinna, armas Jesus! teinud, Et

Et sinna olled surma sisse läinud?

Mis on se sü, se pat, se tõ, need sannad,

Et risti kañnad?

2. üks kibbowitsa kroon se pandi pähha,
Piitsaga lödi sinno pühha kehha,
Ning sappi, ätikast sul jua anti,

Sind risti panti.

3. Mis on sul, Issand, süüd, mis olled eksnud?
Sind minno pattud emmad ninda peksnud.

Se panti, Issand, mis ma teinud wõlga,

Nüüd sinno selga.

4. Se on küt imme, se, mis lambad teinud,
On Jummal nende hoidja kätte näinud,

Mis orri teinud, Issand issi kañnad,

Neil arms annab.

5. Se lähhab surma, te hääd teed on läinud,
Se ellab, te on kurja ifka teinud,

Ei äeta siin kurja mitte tagga,

Waid sedda wagga.

6. Hääd polle jallust sadif minnus leida,

Ei woind ma ende wäästhä Te pääl laia,

Se eest ma piddin kandma põrgo waewa.

Ca annad taewa.

7. Oh kallist arms! mis sa meile näitsid,

Et sinna meie tõ eest hinga heitsid,

Ma ollin rõmus ilmas, mis on kurri,

Ja sul on murre.

8. So arms näitse Issand! ilmas laial,

Ma pean kiitma sedda iggal aial,

Kuis woin ma kü so auo fulutada,

Ning täda anda?

9. Ei woi mo meel, oh Issand, mitte moista,
 Kui sureks tulleb sinno armo tõsta,
 Kuis ma woin maksta keif, mis sinnust tehtud,
 Ja waewa nähtud.

10. Weel süski on, mis Issand kitad sinna,
 Kui lihha himmud ärrasurman minna,
 Et nemmad uest mulle ei te wigga,
 Ei põrgo süffa.

11. Waid et ei olle se keif minno wäes,
 Gest se on üksi, Issand! sinno kääs;
 Siis anna kurja himmo wasto abbi
 So waimo läbbi.

12. So heldust tahhan minna meles kanda,
 Ja sulle üksi minno suddant anda,
 Ei tahhan minna muud kui sedda tehha,
 Mis sa woid nähha.

13. Keif tahhan minna sinnust wastowotta,
 Ei risti waewas sind ka mahhajatta,
 Ei pea sinnust surm ning hädda sama
 Mind lahjutada.

14. Et kü, oh Jesus! tulleb alwaks panna,
 Mis sinno melehäaks ma tahhan anda,
 Se wotta süski wasto armo läbbi,
 Et nään so abbi.

15. Kui minno hing süit ilmast ärratottab,
 Ja sinno atm mind taewa sisse wottab,
 Siis Issand! tahhan minna wägga kõrgest
 Sind kita järgest.

47.

O wir armen Sünder ec.

Uutta innimenne Kasket patto süüd, Waat,
 mis

mis waewalinne Sinna olled nüüd, Olled pattus sadud Ja nüüd iggawest Surma hukka moistud, Et ei pääse sest. Kúrieleison, Kristeeleison, Kúrieleison!

2. Surmast ei woinud meie Ennast aitada, Jesus tulli seie, Wottis lunnasta, Kristi külges waewa Kandis fibbedast, Satis jälle taewa, päästis põrgo wääst. Kúrieleison, Kristeeleison, Kúrieleison!

3. Kui ei olleks tulnud Kristus ilmale, Lunnastajaks olnud Meile waestele, Eiga meel lainud Surma meie eest, Kurrat olleks winud Põrgo iggameest. Kúrieleison, Kristeeleison, Kúrieleison!

4. Sedda kallis abbi Näitis Jummal nüüd Omma Poia labbi, Tassus meie süüd. Et teik woime jada Põrgust rahhule, Issa jure sada Nõmo taewase. Kúrieleison, Kristeeleison, Kúrieleison!

5. Nõõmsad woime olla Patto wasto nüüd, Ja kui tahtwad tulla Põrgust kurratid, Jesus on meid päästnud Omma werrega, Taewa sisse tõstnud, Saäl meil issa ma. Kúrieleison, Kristeeleison, Kúrieleison!

6. Sest nüüd olgo taewas Tänno Issale, Ke meid sures waewas aitnud heldeste, Kitus olgo järgest Jesussele ka, Pühha Waim, sind kõrgest Kiitko ilma ma. Kúrieleison, Kristeeleison, Kúrieleison!

48.

O Haupt voll Blut und Wunden ic.

Wisil; Ma puian feigest hingest ic.

H Jesus! sinno wallo, So raske kanna
 Stus, Se satab mulle ello, Se on mo ro-
 mustus, So reiad, wormed, hawad, So fibbo
 witsa kroon Mul onnistusseks sawad, Siis, kui
 mul hadda on.

2. So suhho olast lödi, Sa feigewäggewam!
 Sind hirmsast arranaerti / Sa feige illusam!
 Need Inglid kummardawad Sind sure auoga,
 Niüd teised teotawad Sind kurja kombega.

3. Need armsast silmakessed, Saäl sisse sul-
 leti, Need kaunid pallekessed, Reid naeruks
 fatteti. Sa olled feige ausam; Niüd olled
 auoto; Sa olled feigefangem, Niüd olled ram-
 moto.

4. Mis eal sinna teggid, Kui sind ni waewa-
 ti? Mis sinna kurja näggid, Se on mo patto
 sü. Oh heita armo päle! Ning arra nuhtle se,
 Oh jätta wiikka jälle, Et nään so heldusse.

5. Oh minno fallis hoidja! Mo hinge karja-
 ne! Sa feige parras faitsja! Mis tzed sa min-
 nule? Mind olled oppetanud, So puhha san-
 naga, Mind armsast juhhatanud So waimo
 andega.

6. So fibbe surma hadda, Se annab ello
 mul, Ei unnusta ma sedda, Ma ellan jälle sul.
 Oh kule minno häle, Ma pallun, heldeste, Ma
 lotan firno päle, Ei sinnust taggane.

7. So

7. So pühha kannatuses Siin eennast rõmustan, Kui keiges willetsusses Se järgest mällestan. Kui saab so surma läbbi Hääd asset minnule, Siis käub minnult häbbi Ning lahfun rõõmsaste.

8. Oh armas lunnastaja! Sind tannan südamest: Sa olled leppitaja, Mind päästsid surma kääst. Oh! lasse mind so päle Nüüd lotakindlaste, Siis saan ma ello jälle, Kui surren sinnule.

9. Kui Ilma jättan mahha, Siis ärra jätta mind, Kui jääb keik rikkus tahha, Siis iggatfen ma sind. Kui wottab lõhki miina No südda walloga, Siis lossuta mind sinna So kalli werrega.

10. Mind wotta rõmustada, Kui hing on keele pääl, Ning õhkamised kuulda, Kui käub minno hääl. Kui sinno päle lotan Ning ussun korwaste, Siis surmas ello otan, Ning surren õnsaste.

49.

Hilf Gott, daß mirs gelinge ic.

Wifil: Oh! möt'e/mis ma teinud ic.

S Jummal! tulles sinna Nüüd abbiks aramoga, Et mul woiks forda miina Nüüd lauldes kuluta, So armo Poia õppetust Ning kange surma wallo, Oh! anna siggidust.

2. Keik piddi tõeks sama, Mis Jummal wottab, Ei piddand walleks jäma, Mis firri kulutab: Et Kristus piddi tullesma Keik innimesest päästma Ning surma minnema.

3. Gest

3. Sest ninda tulli teina Se Issand ilmale,
 Ning kulis Issa sanna, Ja teggi immetoõd,
 Ning parrast anti surmase Se Jüngri Juda
 läbbi, Se süta talleke.

4. Kui Paasja talle söiwad Need Jüngrid
 Jesuga, Ja wottis parrast leiwa, Se murdis,
 tännas ka, Se jures andis keigile Tõest omma
 ihho süa, Mis anti surmase.

5. Ka winas temma jotab Neid omma wer-
 rega; Ke temma päle lotab, Woib usko finni-
 ta, Kui temma sedda leiba söõb, Ning ussus
 joob sest winast, Se surma süis ei nä.

6. Se Issand issi pesnud Ka jalgo Jüngri-
 le, Keif armo näita käsknud Ni teine teisele, Sest
 tähhest peab tuntama, Et, ke on temma Jün-
 ger, Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Süis Jesust tab-
 bama, Kui temma aias olli Ning lõppes pallu-
 mast. Suur wäggi tulli temmaga, Süis widi
 Jesust kohto, Et pididi surrema.

8. Se armas Jesukenne Süis risti naelati,
 Se wagga tallekenne Süis ärratappeti. Keif
 teggi temma meie eest, Et meile peab sama Nüüd
 armo Issa lääst.

9. Se fallis Jesus annab Nüüd hinge Iss-
 sale; Keif meie pattud kannab Ja hawa wiakse:
 Se tousis iäl^o ellusse, Kui kolmas päärw sai tul-
 nud, Läks wiimselt Issale.

10. Ja käs kis armo sanna Neid Jüngrid kus-
 luta, Ning sedda täda anda Nüüd ülle Ilma-
 ma,

ma, Et feik, ke eal ussuwad Ning wastowot-
wad ristmist, Need taewa lähäwad.

11. Lukas on kirjja pannud Ja ütleb selgeste,
Et Jesus taewa lainud Se Issa auusse, Jaab
siiski ikka allati Ka Maspääl meie jure Se Ilma
otsani.

12. Siis waimo läkkitati Jesusse Jüngerile,
Neid kaunist juhhatati Se töe teele, Sesamma
aitko heldeste / Et õige usso läbbi Keik same
taewase.

50.

O Mensch wollest bedencken 2c.

SH! mötle, mis ma teinud, Oh innimenne
sul, Ma ollen kannatanud, Suur hädda
olli mul, Sind ollen pattust päästnud Ning õn-
nistust sul saatnud, Keik sedda pakkun sull.

2. Sind ollen lunnastanud Mo kalli werrega,
Ei olle fulda andnud Ei hõbbemat, et sa Mul
ommaks pididid jama, Misk sa siis wottad nou-
da, Mis hukka satab sind.

3. Kes rikkust ennam püab Kui minno war-
randust, Mis iggaweste festab Ning satab õn-
nistust, Se pühkmet kofko aiab, Ning hingel
kahjo satab, Mis pahha tö on se?

4. Neid lillifessi wäljal Käl hästi ehhitab Se
armolinne Jummal, Kas sa siis ihhaldad, Et
saaksid ehhitatud Sega, mis sulle saatnud Mo
hädda, piin ning surm.

5. Neil linnudel on pessad Ning ka neil reb-
bastel, Misk liat murret pead, Et saaksid enne-
fel

fel üht asfet, kus sa ellad, Miks ennast nanda
waewad, Mo waesus aitab sind.

6. Mo pärralt on se taewas, Se Ma nisam
moti, Mo rahwas olli waewas Reid furjast
sunniti. Egipäi maalt-reid saatsin, Ning seda
da maad neil andsin, Mis olli tootand.

7. Siis ärge murreksege, Mo Jüngerid! ütlen
ma, Waid kindlaste nüüd lootke, Reid tahhan
aitada, Et teie sate süa, Ning ka et sate jua, Ja
ihho kattada.

8. Sepärrast olge rõõmsad Ja rahhul minno
sees, Oh! ärge olge furwad, Ma ollen abbimees.
Reid tahhan ikka tolta, Ning hinge hästi hoida,
Et hukka se ei sa.

9. Au. auustus ning tänno Sul surel Jum
malal Nüüd iggaweste olgo, Te sa, et sinno al
So rigi sisse jame, So tahtmist ikka teme, Ning
õnsast surreme.

51.

O Laimin Gottes unschuldig ic,

Oh süta tal! oh Jesus,
Sind risti külges surmatt,
Suur olli sinno kannatus,
Ehl sind kül furjast põlgeti.
Reik wattud sinna kandsid,
Sind ennast pääs jaks andsid;
Weil' anna armo oh Jesus!

Weil' anna { armo } oh Jesus!
 { rahho }

52.

O Welt sieh hier dein Leben 2c.

Wisil: Nüüd hingwad innimesesed 2c.

SH! wata innimenne So armas Jesukenne,
Se on siin risti päääl, Se auo Issand kõr-
ges, Se teotati järgest, Poob Ma ja taewa
wahhel saäl.

2. Oh tulle! wata pea, Keif temma pühha
kehha On rop ja werrine. üks ohkaminne ifka,
Et temmal raske wigga, Ta süddamest lääb
taewase.

3. Kes on siis ninda eksnud Ja hirmsaste sind
peksnud? Mo helde Jesuke! Sa polle kurja tei-
nud, Ei kurja Te päääl käinud, Sa polle mitte
pattune.

4. Oh minna teggin sedda, Mo pattud peksid
tedda, Ke olli pattota; Mo rasked eksitused,
Mo hirmsad kõrwerused Ta päle tullid otsata.

5. Mind pididi käsist, jalgust Ni seotama põr-
gus, Kui tehti sinnule. Need piitsad, köied,
paelad, Need riipsud, wõrmed, hawad, Need
pididid sama minnule.

6. Mul appi sinna tullid, Ja omma selga
pannid Mo sured patto suüd. Sind tehti mo
eest wandeks, Se tulli mulle õnneks, So wallo
kõsutas mind nüüd.

7. Sa mulle arms nõitad, Ramehheks en-
nast heitad Mo sure wõlla eest; Sa naero kro-
ni kandsid, Ja ennast surma andsid, Ei pannud
wasto kannates.

8. Ni minno waese pärrast, Mind ärrapääs-
ta hiddast, Sind hirmsast waewati, Surm,
pat ja keik mo wigga, Mis surretab mind ikka,
Neid sinno hauda mäeti.

9. Oh sinna helde Jesus! Käl se on minno
kohhus Sind wägga tännada, Ja keigest om-
mast jouust, Suust, süddamest ja nouust So
heldustüllesrägida.

10. Et mingisuggust agga Mul polle hinge
tagga Sul jälle tassuda: Ei pea, kunni ellan,
Ja selle ilmas ollen, So arm mo melest min-
nema.

11. Ma tahhan iggas paigas Ni koddos kui
ka wäljas Se päle möttelda. Kui suur on sin-
no waggus, So heldus, arm ja trüus, So kibbe
surm woib õppetä.

12. Kui hirmsast Jummal nuhtleb, Kui tem-
ma wooral's tulleb, Ning rängast karristab; Kui
raske temma wihha, Ke ei woi kurja nähha, So
kannatus mind õppetab.

13. Ning kuida sünnib mulle Siin keigest melest
olla Hä, helde, tassane; Ei mitte wihhastada,
Waid me!el armastada, Ke kurja tewad minnule.

14. Kui elad telefandjad, Ja aus teotajad
Mind wägga waewawad, Ei tahha wastopan-
na, Keik üllekohhut kanda, Mis nemmad mulle
teggewad.

15. So risti tahhan kanda, Ja mitte woimust
anda Sel kurjal' lihvale; Keik hääd ma tahhan
tehha, Sevärrast waewa nähha, Mis on so püh-
ha tahtminne.

16. So libbe surreminne, So halle ohkaminne,
So silma pissarad, So kange werre higgi,
Kui saan ma surma liggi, Mul taewast lahti
teggewad.

53.

Die Seele Christi heil'ge mich 2c.

Wisil: Oh Jesus Kristus tulle sa 2c.

So hing oh Jesus! tehko mind Nuud püh-
haks, minna pallun sind, So waimoga
mind ühhenda, So ihhoga mind parranda.

2. Sewessi, mis so külge seest On joofsnud kei-
ge Ilma eest, Mind pesko puhhastago ka, So
werrega mind jahhuta.

3. So higgi aitko heldeste, Et minna ei sa koh-
tose, So risti-surm, waew, kannatus, Se olgo
minno finnitus.

4. Oh! kule Jesus abbimees, Mind peita isst
enneses, So harwad mulle lahti te, Kui kurrat
kuisab kurjaste.

5. Mo wiimfel tunnil kutsu mind, Et saaksin
rõõmsast nähha sind Ning kita pühha seltsiga,
Sul tanno anda lõpmata.

54.

Ein Lämlein geht und trägt die 2c.

Aks tallekenne leppitas Ma-ilma eksitused,
Ja pu pääal surres kaotas Pattuste kõw-
werussed, Ta kais ni haige, wiggane, Ja tappe-
ti ni olaste, Ep olnud rõõms eal, Eal naertud,
arrateotud, Ja sures häddas surmatud, Ja kan-
dis feik hääl meel.

2. Se tal on minno armas wend Ja hinge lunnastaja, Se Issa tedda läskitand Mo leppitajaks sama. Oh minne (ütles) armas Poeg, Ja leppita neid ärra keik, Ke piddid pörgo sama. Käl need on wangis kängeste, Ea woid neid päästa heldeste, Eo werd pääb wallatama.

3. Hääl meel Issa! tahhan ma, Poeg ütles, sedda tehha, Mis eal päle panned sa, Se wae wa tahhan nähha. Oh arm! oh immelinne arm! Mind armastad, ke ollen pörm, Se armust meile tulli: Se lähhab armust surrema, Ja hauda mäetaks ka, Kes Jummal Poeg olli.

4. Arm waewas tedda risti pääl, Kus tedda üllespanti, Ja tappeti kui talle sääl, Kui tedda finni naelti. Ea südda ohkas walloga, Ea werri jooksis otsata, Ja wallati ni rohkest. Oh armas tal! mis pean ma Sul se eest jälle teggema, Et teggid hääd ni heldest?

5. Ei woi se ülmas ellades Mo melest ärra miinna, Sind pean armsaks süddames, Mind armastasi sinna. Mo süddamesse walgus jääb, Kui temma surres löhki lääb, Se on mul ammo täda, Eo ommaks tahhan minna ka, Mi kaua, kui siin ellan ma, Ning iggawest ka jäda.

6. Eo heldust tahhan ükspäines Siin ikka tulutada, Ja ni, kui sudan igganes, Sul ohwriks ennast anda. Sind tahhan wägga tänada, Ja sinno nimme lauloga Mo ello aial kiita. Mis hääd sa teggid minnule, Se tahhan quuks sinnule, Kui kehhus, mällestada.

7. Mo südda laralt laota, Ja aia ennast lah-
ti,

ti, Et suremat saad warra sa, Kui on Ma, taes
was, merri. Mis on keif hõbbe, kallis kuld, Et
olle muud kui tuhk ja muld, Mul parramat on
täda. Se parram tulleb Jesussest Ja temma
kallist harwadest, Se woib so warrafs jada.

8. Se on mul keige tulosam Siin ilmas ig
gal aial; Se on mul keige maggusam Ni koddos
kui ka maial: Se hoiab mind ka warjule, Kui
tulleb päle waenlane, Se on mo rõõm, mo kõn
ne; Mo maggus roog, kui issotan, Mo hallikas,
kui jannotan, Mo armas laulokenne.

9. Mul polle surma kartada, Mo elluks on so
werri; Kui juhtun willetsusse ma, Siis on se
minno warri, Kui päle tulleb kiusatus, Suur,
raske murre, kurwastus, Siis temmast armo
otan: Et saaksin temmast finnitud, Ja häddas,
ristis rõmustud, Kui temma päle lotan.

10. Kui tulleb mulle rahhoga Siit taewa ri
ki miina, Siis tahhaksin so werrega ka ehhitu
tud olla; Se olgo paa kroniks mul So Issa
ees, et woiksin sul So mehe pärrealisefks Kui
prutiks sulle tootud, Ja illufaste ehhitud Jada
so kõrwalisefks.

Kristusse Matmisest.

55.

O Traurigkeit! O Hertzleid!

Sleinagem! Ning kaebagem! Suure
murret tulleb lenda, Jesust Issa aiaust
last Tuaks hauda panda.

2. Oh abhastust Ning kurvastust! Nüüd
furnud Jummal ärra, Saatnud meile keigile
Sega taewa warra.

3. Oh pattune! Baat sinno tõ On temmal sur-
ma teinud, Et sa ollid kurjaste Ülle keeldo lainud.

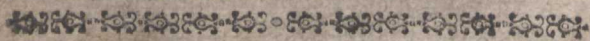
4. So fossia On werrega Sind issi ärra-
pesnud, Ja sind prutiks heldeste Patto mud-
dast tõstnud.

5. Oh pallekest! Oh faunikest! Kui wägga
lõdi sedda? Keik, mis ellab Ilma pääl, Nuttab
sinno hädda.

6. Oh watage! Kui ärdaste Nüüd sureb
Jesufenne, Ei woi sedda nuttota Nähha inni-
menne.

7. Suurt õnnistust Ning rõmustust Woib
innimenne leida, Ke se hauda pannemist Meles
tahhab hoida.

8. Nüüd pallun ma Sind nuttoga: Mo ar-
mas Jesus aita, Et sind woiksin surmani Is-
sand! ihhaldada.

Jesusse Kristusse

Ulestoumisest.

56.

Jesus Christus unser Heyland 2c.

Jesus Kristus õnne andja, Meie patto
kandja On surnust tousnud, Keik pat-
tud wangi wotnud. Kurielison.

2. Kel on ilmašuta lihha Kandis Jsa wihha,
Meid leppitanud, Ja meile armo saatnud. Kuri-
eleison.

3. Wat, surm, kurrat temma kääs, Ello tem-
ma wäes, Ke pallub tedda, Selt pörab temma
hädda. Kurielison.

57.

Christ lag in Todes Banden etc.

Kristus on meie patto eest Kõl surma wan-
a giks sanud, On üllestousnud surma kääst,
Ning meile ello tomud; Siis peame nüüd rõ-
moga Sest Jummalat keif tännama Ning laul-
ma: Halleluja! Halleluja!

2. Ei olnud ilmas üksiki, Ke joudis surma
woita, Keif teggi meie patto sü, Ei olnud wagga
leida, Sest tulli surm ni kermeste Ning mele-
wald sai temmale, Ta piddas meid keif wangis.
Halleluja.

3. Siis tulli Jssand Jesus tõest, Ning heitis
meie päle Suurt armo, päästis innimest, Ning
wottis surmalt jälle Keif temma sure woimusse,
Et paljas warri temmale Jai, astel kaddus ärra.
Halleluja!

4. Kui ello woitles surmaga, Se olli imne
šõdda, Siis piddi katki minnema Se fange sur-
ma odda, Se kirri šõdda kulutab, Surm sur-
ma ärrakaotab, Surm on nüüd naerut's sanud.
Halleluja!

5. Siin on nüüd armus kypsetud Se paasia
tallekenne, Kui Jummal isši väginud, Se hel-

de J. atenne, Ust temma werri tähhendab, Ust
surma sega hirmotab, Ei tapja meise pütu. Hal-
leluja!

6. Müüd piddagem keif röömsaste Suurt kal-
list Paasja pühha, Et Kristus on ni armsaste
Meist käännud Jsa wihha. Se wotko omma
armoga, Ka meie süddant walgusta, Et patto
D meist löppeb. Halleluja!

7. Oh! saatkem ärra süddamest Keif wannad
tiggedussed, Ka heitkem ärra ennesest Keif fur-
jad himmustused, Siis tahhab Kristus issi ka
Meid söta omma armoga, Ei falli ust muud el-
lo. Halleluja!

58.

Erstanden ist der heilige Christ ic.

Müüd Kristus surmast tousnud on. Halle-
Halleluja! Sest keigel rahwal tulleb on.
Halle-Halleluja!

2. Kui olleks temma surma jäänd. Halle-
Halleluja! Siis ma ilm olleks hukka läind. Hal-
le-Halleluja!

3. Et temma tousnud wäggewast. Halle-
Halleluja! Sest kiitkem Jesust ussinast. Hal-
le-Halleluja!

4. Kolm naest, need läksid ruttuste. Halle-
Halleluja! Kül warra hoomselt hauale. Hal-
le-Halleluja!

5. Need läksid Jesust otsima. Halle-Hallelu-
ja! Ke olli tousnud römoga. Halle-Halleluja!

6. Kaks Ingli nemmad leidsid saäl, Halle-
Hal-

Halleluja! Need rõmustasid naestel meel.
Halle-Halleluja!

Ingel:

7. Oh! naesed ärge kohkuge. Halle-Halleluja!
Ep olle siin, mis otsite. Halle-Halleluja!

Maria:

8. Oh! Ingel, armas Inglike. Halle-Halleluja!
Kus on mo armas Jesufe? Halle-Halleluja!

Ingel:

9. Ea on jo tousnud haua seest. Halle-Halleluja!
Nüüd tänna päwa surest wääst. Halle-Halleluja!

Maria:

10. Oh näita meile Jesufest. Halle-Halleluja!
Ke üllestousnud haua seest. Halle-Halleluja!

Ingel:

11. Kül woite paika katsuda. Halle-Halleluja!
Kus tedda pandi hingama. Halle-Halleluja!

Maria:

12. Ei olle siin mo Jesufest. Halle-Halleluja!
Kui olleks siin, rõõm olleks seest. Halle-Halleluja!

Ingel:

13. Waat riet, misga mäsfiti. Halle-Halleluja!
Kui tedda mahhamäeti. Halle-Halleluja!

Maria:

14. Kül olleme jo sedda näind. Halle-Halleluja!

leluja! Oh ütle, kuhu temma läind? Halle
Halleluja!

Engel:

15. Kalilea-male minge siit. Halle-Halleluja!
Sääl on se Josand Jesus nüüd. Halle-Hal-
leluja.

Maria:

16. Ma tännan helde satamast. Halle-Hal-
leluja! Ma lähhan siina ussinast. Halle-Hal-
leluja!

Engel:

17. Oh! rägige se Peetrussel. Halle-Halle-
luja! Ja muile temma Jüngridel. Halle-Hal-
leluja!

Maria rahwa wasto:

18. Nüüd laulge rõõmsast süddamest: Hal-
le-Halleluja! Et Jesus tousnud surma kääst.
Halle-Halleluja!

Keif Foggodus:

19. Sest rõõm meil peab ollema. Halle-Hal-
leluja! Et meil on õnnisteggia. Halle-Hal-
leluja!

59.

Christ ist erstanden von der Marter ꝛc.

Nüüd Kristus ülestousnud Ning surmast är-
rapääsnud, Sest rõõm meil peab ollema,
Meid tahhab Kristus rõmusta. Kürieleison.

2. Kui olleks surma jäanud, Jlm olleks hukka
läinud, Et temma ülestousenud, Sest olgo Je-
sus kidetud. Kürieleison.

3. Hal-

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Gestrõõm
meil peab ollema, Meid tahhab Kristus rõmusa-
ta. Rürieleison.

60.

Auf! auf! mein Herz mit ic.

SH tõstkem omma häle, Ja laulgem rõõm-
saste, Et tulleb murre päle Meil rõmus
sannume, Sää! Jesust pandi ka, Kus same mag-
gama, Kui hinge heitame Ja ilmast lahkume.

2. Kui tedda risti podi, Sai rõmo waenla-
sel. Et ta kül hauda todi, Ta toustis jälle sää!
Ming woitis ärra ka Siis sure wäega Keik põr-
go wärrawad Ja surma woimusfed.

3. Kui olli üllestousnud Ja surmast pääsenud,
Et temma au sai nähtud Ja keigil kulumud; Sai
hirmo kurratil Ja keigil waenlastil, Et nende
wihha nüüd Ei suda ühtekit.

4. Gestrõõmsaks laab mo südda, Kui sedda
mällestän, Ei karta minna hädda, Kui Kristust
armastän. Mis temmast sadeti, Se mulle kin-
giti; Mis olli temmale, Se saab nüüd minnule.

5. Ei põrgo finnitusfed Mind ennam hirmota,
Ei patto tiusamissed Mult mingisuggust sa.
Surm tühjaks warjuks jäi, Kui surma rohko sai,
Surm on mul kahjota, Gestrõõm pölgan ma.

6. Ei ma ma ilma himmust Nüüd holi mid-
dakit, Et minna temma rõmust Ei püa ühtekit,
Ja warra, rikkus ka, Ei mind siin rõmusta,
Jm huffamoistetud Ja ärrawoitatud.

7. Mul pääks on Jesus issi, Ja waim mind
wal

walgustab, Ke omma luliikmissi Kui issa armastab. Ei jätta Jummal mind, Kui ma ei jätta sind. Oh Jesus! kus sa laad, Saäl minno ommaks jaad.

8. Ja lainud ülles taewa, Ma lähhan järzele, Ei karta risti waewa Siin ilmas ühtike. Ja helbe kaitsminne Mind hoiab warjule, Mind häddas finnitab, Ja wigga lõppetab.

9. Ja satad selle tele, Mis taewa juhatab, Saält kulen rõõmsa häle, Mis ninda õppetab: Kes ilmas murreseb, Se taewas rõõmo näab, Kes siin laab surrema, Saab taewas ellama.

61.

Jesus Christus war Gottes Sohn ic.

SE Jummalala Poeg Jesus tõest On surnud meie patto eest, Ning omma werre wallanud. Sest olleme keik päästetud, Ning sanud wabbars surma wääst, Ka patto, põrgo hawa kääst.

2. Et Kristus surmast ärratud, Sest olleme keik unnastud, Surm, kurrat, pat ning patto süüd Keik ärrawoitatud on nüüd, Sest tulles meie õnnistus, Ning taewa rigi pärrandus.

3. Sest ussume nüüd kindlaste, Et Jummal tahhab armsaste Meid iggal aial aitada, Ke wotwad ussus palluda; Halleluja, Halleluja, Nüüd kiitkem ikka Jummalat.

62.

Lasset uns den Herren preisen zc.

SS Otta Jesandat nüüd kita Pühha Jesu koge
godus! Wotta temmal auo näita, Gest
nüüd lõppeb willetsus. Nüüd on pääsnud sur-
ma kääst Dige Simson üllewelt, Lõis koer Jud
suagust säält, Temma woib ka ommast wäe
Wihha, waeno lõppeta, Kristi rahwas rõmuse

2. Kristus sinna olled woitnud Surma, p
go warrawid, Sa, ke hauas surnud olnud, E
retanud kurratid. Temma riik on otta san
Jesús sedda lõppetab, Pelialli huffatab, D
on tedda kaotanud, Nüüd on rahho wae
Kristi rahwas rõmusta.

3. Sind, mo Jesús! surma panti, E
siiski ellama, Kõl so ihho hauda kanti, Di
jái r kмата, Kui need firwid lõhki lõksid, Siis
sa tõiõ julgeste, Ja tõiõ ello meitele, Sur-
mast saki ärrawetsid, Kinksid meie taewa ka
Kristi rahwas rõmusta.

4. Surm! kus on nüüd sinno odda, Kus nüüd
põrgo woimus jái? Kurratiga lõks ta sõtta,
Temma noled ärratõi. Kristus olli surma-roh-
huk Surmal, põrgohauale, Pattul ning ma-
ilmale, Meile agga parrandusfeks Omma woite
lemisfega, Kristi rahwas rõmusta.

5. Jesús tõiõs tõiõst jälle Hauast ülles ellama,
Ei Ta ihho peand selle Hauas ärramäddama,
Meid kul armas Jummal pea Jälle üllesäkratab,
Meie

Meie wigga parrandab, Kui ei ükski abbi tää,
 Kes kül jouab tännada, Kristi rahwas rõmusta.

6. Sedda fisti häddast wälja, Ehhiteti auoga,
 Kes woib temma ello aega, Temma igga arwa-
 da? Sedda wägga alwaks tehti, Siiski nurga-
 wiks sai, Meile temma woimus jäi, Kui meid
 tust kinni peti, Sedda teggi Jummal ka,
 sti rahwas rõmusta.

Kül sa rasked risti kandsid, Armas Jesus!
 biga, Paljo hawo sulle andsid Judalised
 aga. Ommeti sind aiustakse Sinno sures
 ses, Sa ei surre ellades, Ja sind ikka fi-
 se Taewas sure hälega, Kristi rahwas rõ-
 a.

Kallid anded meile sawad Sinno ülles-
 sest, Kes neid ussus wastowotwad,
 ad ärra kohto kääst, Oh üks kallis hin-
 warra, Rahho, ello, õnnistus, Woimus
 arm ja rõmustus, Et kül Jlm neid põlgab ärra
 Sure rummalussega, Kristi rahwas rõmusta.

9. Oh! kui ihhaldab mo südda Sedda kallist
 rahho tääl, Sinna pakkud keigil sedda, Kange
 Simson, taewas sääl. Oh siis jagga sedda
 mulle Ommast kallist armo kääst, Ommast hel-
 dest süddamest, Et ma annan tänno sulle, Siis
 sull' au jääb otsata, Kristi rahwas rõmusta.

10. Armas Jesus! anna moista Mul, mis
 hingel furja teeb? Anna pattust ülestousta, Et
 mo südda rõmo jääb. Tulle pea minno sisse,
 Wolta ärra patto tööd, Jlna, surma, furratid,
 Et

Et sa saaksid woimust issi, Keik mo murret kaota,
 Kristi rahwas römusta.

11. Kõl ma tään, et minno ihho Pantaks mul-
 da maggama, Uggä temma põrm ja pihho Tou-
 seb uest ellama, Kui sel surel kohto aial Jesus hau-
 ad lahti teeb, Ja keik surnud wälja toob, Siis
 ep olle abbi maial, Kui ei Jummal arowita,
 Kristi rahwas römusta.

12. Siis keik minno lullikmissed, Mis siin mul-
 las mäddawad, Ja on ilmas häddalissed, Sures
 auus ellawad, Kristus teeb neid pattust selgek-
 Paistma sure römoga, Ni kui pääw ja tähhed ka,
 Omma ihho ärrolissesk Keige pühha Ingliga,
 Kristi rahwas römusta.

Kristusse
 Zaewainnemisfest.

63.

Christ fuhr gen Himmel etc.

Kristus se läks taewa, Kus ep olle wae-
 wa, Säält pühha Waimo läkkitab,
 Ke risti rahwast römustab. Kurielais-
 son.

Halleluja, Halleluja, Halleluja. Gest peab
 rõõm meil ollema, Meid tahhab Kristus römus-
 ta. Kurielaisson,

64.

64.

Nun freut euch Gottes Kinder all 1c.

Wisil; Ma tullen taewast üllewelt 1c.

Niüd waggad römustellege, Et Kristus läi-
nud taewase, Gest laulgo röömsast meie
feel; Niüd olgo tänno Kristusel.

2. Keif Inglid taewa wäega Niüd fütwad
tedda otsata, Ning laulwad wägga röömsaste,
Nu olgo ifka temmale.

3. Et Jesus innimesseks saand Ning kalliste
meid lunnastand, Gest Inglid röömsad ollete,
Et au saab innimestele.

4. Se Issand asset walmistab, Et meie hing
fa siinna saab, Gest meie tedda kitame, Ning if-
fa tänno anname.

5. Niüd Issa lapsed olleme, Ja temma ju-
re lähame, Gest on niüd römus Ingli meel
Ning kitab Issa üllewel.

6. Ep olle karta middakit, Ei patto eiga kur-
ratit, Keif puhhas meie naerame, Et Kristus läi-
nud Issale.

7. Ja puhha Waimo läffitab, Ke risti rah-
wast römustab, Ning jahhutab neid süddamest,
Ja hoiab kurja waimo eest.

8. Ja foggodust niüd ehhitab, Et õnne usko
läbbi saab, Se meie süddant kindlaks teeb, Ja
haddas meie jure jääb.

9. Se waim niüd usko kinnitab Ning fan-
natama õppetab, Ja meie süddant walgustab
Ning risti al meid toetab.

10. Poeg Issast antud ilmale, Ei tunta Poes ga viete, Kui pühha Waim ei arwita, Ke on se õige õppia.

11. Ni mitmesuggust andet säält Toob pühha Waim meil üllewelt, Et taewa lainud Jesuke, Ke päästab kurjast heldeste.

12. Sepärrast küttem süddamest Keif omma armsat Jesukest, Kui pühhad Inglid laulawad Ning tedda taewas tännawad.

13. Oh Issand Jummal iggawest, Keif rahwas peab süddamest Sind iggal aial tännama, So auo üllesragima.

14. Oh Jesus õnnisteggia, Sa kallis armo andia, Sind tännab sinno rahwa hääl, Ni taewas kui süin Ilma päääl.

15. Sa pühha Waim meid puhhastad, Ning häddas meid ka rõmustad, Sind meie ikka kitan me, Ning keige hä eest tänname.

65.

Lob sey dir, Jesu grosser Held ic.

Wisil: Tiind paistab meile kauniste ic.

Oh Jesus kange söddamees, Sind kitan ommas süddames, Et olled taewa lainud, Ning istnud, kui said woimusse, So Issa parat kaele, Ja arwalikkus teinud, Et ka, Ninda Keigil tãda woinud sada, et on tões Surm ja ello sinno kães.

2. Keif Inglid sind sääl teniwad, Suurt auo sulle teggewad Need õnsad innimesed, Et õnnis-

(S)

tust

tust töid ueste, Ja auogo said taewase, Ja päästsid häddalised. Tulge, Laulge, Rõõmsaks sage, aüustage Kristust julgest, Kes on taewa lainud kõrgest.

3. Sa olled pä ja meiele So ommad liikmed olleme, Sa ello meiele annad. Sa põrad ärra õnnetust, Ja rammo, joudo, õnnistust Neil usklikkuile jaggad. Käna, Sata Minno mele se eest jälle, sind ka kiitma, Ja sind se eest aüustama.

4. Oh wotta armas Jesus ka Meid sinno pole tombada, So riki takka nouda, Meid keigest pattust puhhast, Ja puhhitsusseks kinnita Siit tühjast ärrajouda, Kõrkust, Uhkust Mahajätta sulle tõtta, meel kanda, Mis sa wottad päle panna.

5. Oh olle meie kaitšia, Ja meiele Jesus! warjaks ka, Et lotame so päle, Siin polle muud kui willetsus, Sääal on suur rõõm ja õnnistus, Oh kule meie häle. Pettus, Kurjus, Riist ja hädda igga päwa murret tewad Waewades need waggad hinged.

6. Oh Jesus! Fe sa meie hääks So werre läbbi meie pääks Se puhha sisse lainud, Keit meie hädda lõppeta, Ja wotta meid siit ülles ka, Seed olled lahti teinud. Se eest, Tõest Ridetakse, aüustakse sinno nimme, Wi meid agga pea süüna.

66.

Auf diesen Tag bedencken wir 2c.

Wisil: Au / litus olgo iggawest 2c.

SEl pawaal meie mõtleme, Et Kristus taewa
länud, Ja tedda järgest pallume, Ke sed-
da hääd meil teinud, Et tahhaks olla abbimees,
Meid kaitsda keige hädda sees, Ke ellame siin
waewas.

2. Nüüd tänno olgo Jummalal, Ke teinud
meile lahti Se taewa ust, mis patto al Meil en-
ne finni peti, Ke sedda ussub süddamest, Se-
samma wotko keigest wääst Nüüd Jesu sanna
kuulda.

3. Ke ommad himmud armastab Ning wot-
tab sedda tehha, Misga Ta Jesust wihhastab/
Ei se sa taewa nähha, Waid se, ke ussub, wottab
ka, Kui usk on õige, ellada Ni kuida Jummal
tahhab.

4. Siis meie taewa lähhame, Kui Issa ih-
haldame, Ning laia Te päält lahkume Ja wag-
gaid armastame, Need uskwad häddas kind-
laste Ning armastawad järgeste Saks, kuni
koffo sawad.

5. Se pääw siis lähháb rõõmsamaks, Kui
Jummal wottab tehha Meid omma Poia sar-
naseks. Nüüd südda siina watab, Käl saäl on
rõõmo rohkeste Se Issa jures järgeste, Meid ait-
ko Jummal siina.

6. Nüüd Jesus olgo kiderud, Ke meie eest on
surnud, Ning surnust üllesärratud, Meil Issa

armo saatnud, Et meie nüüd ei hukka sa, Ei ig
gaweste surre ka, Waid ello sisse same.

67.

Auf Christi Himmelfahrt allein 2c.

Wisil: Au/kitus olgo iggawest 2c.

S taewaminnemisse pääi, Oh Kristus! min
na lotan, Et sinno seltsi nouan tääl, Sega
keik wallo woitan. Küil õigel aial järrele ka liik
med tombad taewase, Gest på on taewas isfi.

2. Et ülles taewa lainud sa, Se sured anded
satab, Mo südda kuskki maialt ka kui taewast
rahho otab; Gest kuhho läind mo warrandus,
ka siina läab mo himmustus, Sind Jesus!
wägga nouan.

3. Se arm, oh Issand! sago mul So tae
waminnemissest, Et õiges ussus jouan sul, Keik
pattud jättan noppest, Et wimaks woin, kui tah
had sa, Siit ilmast rõmus lahkuda, Mo palwed,
Issand! kule.

Pühhaft Waimust

ehf

Nellipühhi Laulud.

68.

Komm Gott Schöpfer heiliger Geist 2c.

S Jummal loja pühha Waim, Mo süd
da on ni wägga tuim, Oh! täita sedda
armoga, Ning keigest pattust puhhasta.

2. Sind

2. Sind rõmustajaks rüstakse, Sind meile taewast antakse. Mo süddant, Issand, sojenda So kalli armo tullega.

3. Sa annad andid rahwale, Sind Issa sõrmeks petakse, Sa jaggad ülle Ilma- ma La fanna tutwa kelega.

4. Te targaks meie moistusse, Lass' paista omma walgusse, Keik waesed nõdrad kinnita, Ning pea ülles armoga.

5. Oh! aia kurja waimo süit, Ja hingel anna rahho nüüd, Et ninda kätme järrele, Kui sinna satad õiete.

6. Meid Issa tundma õppeta, Ning temma Poega Jesust ka, Et usjume keik süddamest, Et lähhad wälja mollemist.

7. Au olgo keigest süddamest, Ning tanno ikka iggawest Nüüd, Issale ning Poiale, Ka selle pühha Waimule.

69.

O heiliger Geist, kehre bey uns ein ꝛc.

Wisil: Nüüd paistab meile kauniste ꝛc.

S H pühha waim! meil tulle ka Nüüd südda- messe ellama, Oh tulle walgustaja! So paistus paistko wäggewast, Meid tehko targaks nobbedast, Oh õige rõmustaja! Kui sa Ninda Meile tuled, palwed kuled, siis on meile Ma pääl taewa ello jälle.

2. Sa kinkid tarkust waggale, Ja arwad nende moistusse, Ke sind siin armastawad. Oh! anna selge õppetust Ja õiget tõe tunnistust

Meil, ke sind kummardawad. Totta! Wotta!
Mis on mulle, Olgo sulle Ommaks andeks, Meel
ja mõtte sinno aiuks.

3. Sa targa nouo andia! Meid õiget teed
siin juhhata Ja päästa eksitussest, Et meie sust
ei taggane, Ja süddamest sind tenime Siin su-
res willeksuses. Joua! Noua Enneselle om-
maks jälle, ke siin lootwad, Sinno rõmusta-
mist ootwad.

4. Kui kurratiga tapleme Ja kiusatusses woit-
leme, Siis wotta kinnitada. Ei putu meid siis
waenlane, Kui sa meid hoiad warjule, Ja tah-
had rõmustada. Anna, Minda Meile rohkest
ommast käest sinno rõmo, Se meil murre-
warraks olgo.

5. Sa feigeparras abbimees, Kui on siin
meie süddames So kallis pühha sanna, Siis
sult ei ükski lahuta, Se on meil tarwis lõpmata,
So tarkust meile anna. Tulle Mulle Südda-
messe ja mind pesse pattust puhtaks, Siis saab
Kristus mulle tutwaks.

6. Oh! õppeta meid heldeste Ka armo teha
wennale, Sa armo tullofenne! Keif wihha,
waeno lõppeta, Siis woime armus ellada, Sa
olled rahholinne; Et sa Jkka Woiksid jada meis-
le tada, feiges waewas On meil rõmo, rahho-
taewas.

7. Meid omma wäga kinnita, Ja anna
pühast ellada, Need pattud seisko tahha. Oh!
õppeta meid kassinust, Keif kurja lihha himmus-
tus Meist hopis jago mahha. Aia, Sata Min-
no

no mele õige tele taewa ülles; Siina ikka jaan
so sülles.

70.

Komm, o Komm, du Geist des Lebens ic.

Wisil: Jummal Ma ning taewa loja ic.

SH! sa ello Waim meil tulle, Wäggers
Jummal iggawest, Omma waga meile
olle Päästjaks surma woimussest, Tulleb sinnust
walgustus, Lõppeb ärra pimmedus.

2. Anna meie süddamesse Targal kombel ella-
ma, Kinnita meid wäggewaste Sinno tahtmist
teggema. Kes sind tunneb õiete, Sedda petta
üksige.

3. Öppetä meid efsituseses õiged jälgi otsima,
Easse meid, fe rummaluseses, Tõe Te pääal kõn-
dida. Anna et saaks parrandud, Mis on enne
efsitud.

4. Tunnista meil isfi sedda, Meid so lapsed
ollera, Juhhata, kui juhtub hädda, Issa pääle
watama. Kui nou pudub feigile, Siis hä nou
on temmale.

5. Keiges waimo ahhastuseses õhka sinna meie
sees; Meie palwes, ohkamisses Seisa isfi meie
eest, Et saaks lotus kinnitud, Palwe wasto
wõetud.

6. Kui on rõmo fassinaste Sure raske murre
sees, Abbi tulleb waewaliste, Aeg on iggaw kan-
nates; Meie hinged rõmusta, Kannatust meid
õppetä.

7. Tahhab meid ka kurrat neelda, Olle wäg-

gew abbimees, Wotta temma wihha keelda, Ela isfi meie sees; Kui Ta wägga hirmotab, Siis ei meile woimus saab.

8. Kui usf tahhab nödraks sada, Pea sedda üllewel, Siis ei woi ka woimust jada Selle furjal waenlasel. Külma ollen julge tääl Sinno pühha sanna pääl.

9. Saab siit ilmast ärrajouda, Tulleb wiime ne tunnike, Siis mo hinge wotta nouda Dnima auo rikise, Sääl on hinge rõmustus, Keige kalim pärrandus.

71.

Komm Heiliger Geist/ Herr Gott etc.

Dh pühha Waim nüüd Tulle sa, Ja täita armo tullega So rahwa süddame ja mele Et armo näitwad öiete, Oh Jesand omma sannaga Meid usfule keif foggud sa, Ja rahwast keigest Ilma maast, Gest kitame sind süddamest. Halleluja, Halleluja!

2. Oh pühha walgus Arowita, Et meie woime öppeda Keif tundma öiget Jummalat, Kui sinna kirjas tunnistad. Oh kela furja teggemast Ja muud kui Jesust öppemast, Meid öiges ussus kindlaks te, Et temma päle lotame. Halleluja, Halleluja!

3. Sa pühha armo, Tullofe, Meid usso läbbi kindlaks te, Et pühhaste sind tenime, Ei risti aial taggane. Oh aita omma armoga Keif lihha nödrust kinnita, Et meie hästi woitleme, Ja sust ei lahku eale. Halleluja, Halleluja!

72.

O du allersüfte Freude ic.

Wisil: Sion kaebab sures häddas ic.

Pühha Waim sa ainus abbi, Meie walgus olled sa, Ke sa häddas armo läbbi, Meid ei jätta fatsmata, Keige asja teggia, Ilma üllespiddaja, Heita armo minno päle, Kule minno laulo häle.

2. Keige kallim hinge warra, Minno Issand olled sa, Ke sind eal põlgab ärra, Peab huffa minnema, Issand tulle armoga Minno sisse elama, Et ma patto mahhajattan, Sinno sanna wastowottan.

3. Sinna tulled taewast mahha Ning tood meile õnnistust, Wottad ärra melepahha, Ja feik hinge tiggedust; Issast ning ka Jesussest Satad armo iggawest. Anna mulle sinno õnne, Taita sega minno hinge.

4. Sa feik tarkust ärrataad, Woistad feik, mis sallaja, Sinna merre liwa löed, Keik woid sinna armata. Sinna tunned ideste, Et ma ollen pattune, Anna sedda tarkust mulle, Et ma armas ollen sulle.

5. Ikka olled sinna pühha, Ei woi roppust sallida, Patto pääl on sulle wiikka, Puhtas hinges ellad sa, Alita Issand heldeste, Wotta mind müüd diete Keigest pattust puhtaks tehha, Et ma Jummalat saan nähha.

6. Sinna taewa tuifenne Olled wägga tasane, Helde, pitkamelelinne, Hääd sa teed ka fur

jale ; Alita mind süis ninda ka Damma waenlast armasta, Süis ei woi neid wihhastada, Kedda wottad armastada.

7. Jesand, minna pallun sedda, Kule sinna armoga, Anna, et mind ükski hädda Sinnust ei woi lahuta. Wotta mind so holele, Minna tahhan foggone Ennast sinno ommaks anda, Sinno armo meles fanda.

8. Ei ma tahha sedda nähha Keik, mis sa ei armatse, Sedda tahhan minna tehha, Mis on sinno tahtminne. Kela mind ka wäggewast Kur-rati meelt teggemast, Et ma temma teggo jättan, Ja sind üksi kuulma töttan.

9. Wotta issi rammo anda, Pat kui wottab Kiusada Mind, et sudan wasto panna, Patto är-rasurmada ; Lihha himmo faota, Pattud mo sees löppeta, Et ma woiksin ueks saa, Jummalat ni römustada.

10. Wotta mind oh Jesand! päästa, Kui ma juhtun eksima, Mind ka jälle ülestösta, Kui ma sattun langema : Kui mul surma tund on Fääs, Olle sinna abbimees, Wotta pärrast sed-da waewa Mind so jure ülles taewa.

73.

Nun bitten wir den heiligen Geist 2c.

Sind pühha Waimo pallume, Oh ! anna usko kindlaste, Kui surm tulleb, wotta hel-deste meid hoida, Et süis waewa järrel' woime rómo leida. Kurielison.

2. Sa walgus ! paista selgeste, Et Jesust Kris-

Kristust tunneme, Ning et meie woime lota temma päle, Ke meid on saatnud õige isä male, Kúrieleison.

3. Sa maggus arm, so armoga Meid aita armus ellada, Et armastame teine teist nüüd südamest, Ning ühhel meel ellame siin keigest wääst, Kúrieleison.

4. Sa rõmustaja hädda sees, Oh! olle surmas abbimees, Et ei lähhä arraks meled sures häbbes, Kui tõstab waenlane süüd meie süddames, Kúrieleison.

74.

Gott Vater sende deinen Geist zc.

Wifil: Keik tulge minno jure nüüd zc.

SD waimo Isä! läkita, Et Poeg sind käs sib palluda, Siis anna taewast tedda. Kui õppetas, ni pallume, Ja sinno pole ohkame, Oh! ärra põlga sedda.

2. Ei ükski woinud tenida Ehk omma nouga pärrida Se Waimo ennesele: Se on üks selge armo hä, Mis surma läbbi heldeste On Kristus saatnud meile.

3. Se päle Jummal hallastas, Et juhtusime Adamas Ni sure hädda sisse: Se läbbi Jummal parrago! Et ollime ni armoto, Sai furrat woimust isse.

4. Nüüd agga Isäand! täame, Ja ussus meles peame, Mis Kristussest meil todi, Et temma omma surmaga Meil annab taewast pärrida, Kui tedda risti podi.

5. Meil

5. Meil usko armust amaste, Ja pühast Waimust saatsi, Ei meie tõ se olle. Kui vea Issand sinnota Mo õige usk woib lõppeda, Kui appi sa ei tulle.

6. Kui kuriad usko kiusawad, Ja kurjast was-
topannewad, Woib pühha Waim meid hoida;
Eht kurrat põrgolistega Meid wottab kangešt
hirmota, Ei woi Ta ärrawoita.

7. Kui pühha Waim meid arwitat Ja nõd-
russes meid kossutab, Siis saab kũl woimus
meile. Eht mässago kũl kurratid, Ei suda nem-
mad ühtekit, Ei sa ka woimust neile.

8. Ta põrgo paelad kaotab, Ja meie süd-
dant rõmustab, Kui murre tulleb päle: Kui
juhtub rist ja õnnetus, Siis on ta meie rõmus-
tus, Ja kuleb palwe häle.

9. Niist tehko kũl meil libbedat, Se pühha
Waim teeb maggusat, On walgus pimmedus-
ses; Et foggodus woib rõmoga Siin ilmas
rahhul ellada Ni sures willetsusses.

10. Meid temma tõest armastab, Kes Jum-
malat kui Issandat Siin keigest melest kart-
wad. Ta wallitseb neid fassinaid, Neid tas-
sasiid ja maddalaid, Ja neid, ke pattust pöör-
wad.

11. Ei lahku temma eale, Jaab meie jure tru-
stete Ka wiimses surma waewas. Kui keik ma-
ilm siin hukka laab Siis temma meile ossaks
jaab, Ja annab rõmo taewas.

12. Oh Issa helde jaggaja! Oh kule palwed
armo

armoga, Ja sedda andet anna: So waino
meile lakkita, Siin temma lãbbi juhata, Ja
taewase meid kañna.

Laulud Kolmaino Jummalast.

75.

Allein GOTT in der Höh sey Ehr ꝛc.

MU, fitus olgo iggawest Sel aino Jum-
malale, Et temma surest heldusfest Meid
awwitanud jãlle. Meist melehã on
Jummalal, Suur rahho-põlw on taewa al, Keif
waen on otsa sanud.

2. Sind Jõsa meie fitame Ning pallume
fult abbi, Ke pead ülles targaste Keif omma
fanna lãbbi, So wãggi se on otsata, Mis rah-
had, peab sündima, Sa olled kaunis Jõsand.

3. Oh! Jõsus õnnisteggia! Ke Jõsast tul-
led taewast, Meid tahtsid sinna leppita Ja pääs-
ta ärra waewast. Ma pallun feigest süddamest
Sind kallist wagga tallekest, Oh! anna meile
armo.

4. Oh pühha Waim! sa abbimees, Sa rõ-
mustaja taewast, Meid hoia furja waino eest.
Et Jõsus päästis waewast Meid omma kalli
furmaga, Sepärrast seisab lõpmata Se päle
meie lotus.

76.

76.

GOTT der Vater wohn uns bey ic.

Jummal Issa meile jä, Meid päästa furjast
 ärra, Keigest pattust lahsti te, Meid aita
 önsast surra. Kurratist meid päästa sa, Lasst
 meid so päle lota, Ning sinnust abbi ota, Keif
 sinno käest wotta. Lasst meid olla sinno sees,
 So ommaks ennast anda, Ning furja wasto
 panna, Sosanna meles kanda. Amen, Amen,
 se on ja, Nüüd laulgem keif Halleluja!

2. Jesus Kristus meile jä, Meid ic.
3. Pühha Waim ka meile jä, Meid ic.

77.

Kyrie/ ach Vater allerhöchster GOTT ic.

Kurie, Oh! Jummal Issa kõrges wääs,
 Sä käsko põlgab iggamees, Oh! ärra
 nuhtle sõggedust, Mis siin teeb paljo eksitust.
 Oh heita armo!

2. Kriste, Se walgus, wärraw olled sa, Sa
 olled tödde, ells ka, Se Issa sanna iggawest,
 Ke römustab meid süddamest, Oh heita armo!

3. Kurie, Oh! pühha Waim meid hädda
 seest Nüüd armust päästa iggawest, Meid ärra
 jätta aitmata, Ke so pääl loorwad ussuga, Oh
 heita armo!

Ja

Jani Päwal.

Der Lobgesang Zachariaä.

Sakaria Ritusse Laul.

78.

Gelobet sey der Herr, der ic.

Wisil: Minno hing auustab wägga ic.

Lidetur olgo Issand Isräeli Jummal;
Et temma on tulnud katsma, ja on är-
ralunnastanud omma rahwast.

2. Ja on meil üllesäädnud ühhe önnistusse
sarwe Omma sullase Dawida koias.

3. Minda kui temma on rägitud ennemuiste
Omna pühha Prohwetide su läbbi.

4. Et temma meid piddi ärrapäästma meie
waenlastest, Ja keigede kääst, ke meid wihkas
wad.

5. Ning meie wannamile armo näitma, Ja
mõtlemä omma pühha sädusse päle.

6. Sedda wandimist möda, mis temma on
wandnud meie Issal Abrahamil meie anda.

7. Et meie ilmafarmata pärrast sedda, kui
meie omma waenlaste kääst olleme ärrapääste-
tud, tedda piddime tenima

8. Pühhastusse ja õigusfes temma ees feik
meie ello aega.

9. Ning sind lapsokest peab kutsutama keige-
förgema Prohwetiks; Sest sinna pead Issan-
da päle eel minnema temma teed walmistama.

10. Ning

10. Ning õnnistusse tundmist andma temma rahwale Nende pattude andeks andmisses.

11. Meie Jummalä süddamelikko armo päw-
rast, Me läbbi meid on tulnud katsma se, k-
touseb üllewelt kõrgest.

12. Et temma piddi paistma neile, ke istwad
pimmedusses, ja surma warjus, Ja nende jal-
lad rahho Se päle saadma.

13. Kitus ja au olgo Jummalal Issal ning
sel Poial, Ning sel pühhal Waimul.

14. Ninda kui olli algmisses, nüüd ja ikk-
Ja iggawest iggawesses aiaks, Amen.

Maria Katsmaminnemisse

ehk

Heina - Maria Päwal.

79.

Meine Seele erhebet den Herrn.

1. Inno hing auustab wägga Issandat.

2. Ja minno waim on wägga rõmu
Jummalä minno õnnisteggia sees.

3. Sest temma on waatnud omma ümmet
daja allandusse päle, Sest waat sest aiast kiti
wad mind õnsaks keige põlwe innimesed.

4. Sest temma on mul suri asjo teinud, ja
wägger on ja kelle nimmi pühha on.

5. Ning temma hallastus festab põlwest põ-
weni Nende jures, ke tedda kartwad.

6. Tem

6. Temma on sanud woimust omma kääwar-
rega, Ja pillanud laiale neid, ke uhked on om-
ma süddame meles.

7. Temma on toukanud wäggewaid awo jär-
rede päält mahha, Ning üllendanud neid allan-
dikkud.

8. Kel nälg on, neid on temma täitnud häde-
ga, Ja saatnud rikkad tühjalt ärra.

9. Temma on wastowotnud omma sullase
Isräeli, Et Ta omma hallastusse armo pididi
omma mele tulletama.

10. Ninda kui temma on rāginud meie wan-
nemile, Abrahamile ja temma suggule iggawest.

11. Kitus ja au olgo Jummalal Issal ning
sel Poial, Ning sel pühhal Waimul.

12. Ninda kui oli algmisses nüüd ja ikka, Ja
iggawest iggawessesk aiaks, Amen.

Mihkli Päwal.

80.

Die Engeln, die im Himmels-Licht ic.

Wisil: Nüüd risti rahwas laulage ic.

Meed Inglid taewa walgusses, Kes Issal
dat saäl kiitwad, Ja temma pall-
gusses Ja sures auus näwad,
Issandast on pantud taäl Neid lapsi ho-
ilma päääl, Ja wäggewaste faitsma.

2. Mis arm ja heldus on kül se, Mis Jum-
mal

mal teeb meil waestel, Et Ingrid hoidjaks an-
tasse Ja faitfiaks neil lastel, Ke puhtast melest
usfuroad, Gest wotkem kita Jummalat Nüüd
Ingridega taewas.

3. Oh sage Ingridi sarnaseks Ni kumbest kui
ka melest Siin ilmas armsu rigi sees, Kui ellate
siin alles. Meist Ingridist sedda tehakse, Mis
Jummal tahhab üksine, Ni taewas kui siin Ma-
pääl.

4. Oh raio ärra wäggewast Keik kurga ussi-
naste, Mis kelab ninda ellamast, Kui Ingridist el-
latakse. Keik Ilma auo põlgage, Ja Jummal
lat siin tenige Hääl meel kui need Ingrid.

5. Kes omma lullikmistele Siin melewald-
annab, Ei sa se mitte taewase, Kus kolmford
pühha laulab Keik Ingridi hulk ja foggodus, Ja
rõmoga teeb auustust Sel surel Jummalale.

6. Mind armas Jesus! walmista, Et woiksin
ikka kita, Sind Issa pühha Waimoga, Ja sull-
auo näita kui pühha Ingridi sarnane, Et saan se
auo rigise, Oh! anna armust. Amen!

Pühhas Jummal Sannast.

St.

Liebster Jesu wir sind hier ic.

Varmas Jesus! armwita Sinno sann-
hasti kuulda, Meeld ja mõtted walm-
mista, Palwed armust wastowotta
Sinno

Sinno arm meid walgustago, Ma päält taewa juhhatago.

2. Meil on selge rummalus, Kui so pühha Waim ei õppe, Süddames on pimmedus, Ei se ennesest siin lõppe. Meie kühhogi ei kõlba, Kui sa isst meid ei sata.

3. Oh! sa walgus walgusfest, Ke meil Jhs fast taewast antud, Ze, ma pallun süddamest Süddant, suud ja kõrwad lahti. Palwed, laulud Jesus! sinna Lasse hästi korda miina.

82.

Nun Gott Lob! es ist vollbracht 2c.

Jummal olgo tännatud, Keif on hästi korada läinud, Palwed, laulud, õppetus, Jummal on keif hästi teinud. Wotkem sedda mele panna, Se eest temmal aus anda.

2. Läkki koi rahhoga, Jummal on meid õnistanud, Ellagem siis ninda ka, Kuida temma õppetanud. Pühha Waim meid juhhatago, Ja meid ennäm walmistago.

3. Lähme ellik tulleme, On ning rahho meile olgo; Andko jatko leiwale, Jummal keigis appi tulgo, Nitko õnsast ärrasurra, Ja meid wiiniselt taewa tulla.

83.

Her Jesu Christ dich zu uns wend 2c.

Jhs Jesus Kristus tulle sa, So Waimo meile läkkita, Ke meid woiks aita armoga, Ning toë tele juhhataga.

2. Te lahti suud sind tännada, Ja meie süddant walmista, Se õige usko anna ka, So nimme tundma õppeta.

3. Siis laulame so Inglise, Oh pühha! pühha! olled sa, Ning pallest pallesse saäl ka Sind näme õnsa rõmoga.

4. Au selle taewa Issale, Au temma ainu Poiale, Au pühhal Waimul iggawest, Ning tanno andkem keigest wääst.

84.

O Herrre Gott/ dein göttlich Wort 2c.

Sanna se on seggane Meil Jummal! kauo olnud, Senni kui se meil heldeste On jälle täda tulnud, Kui keigide Apostlide Hääd kirjjad sedda näitwad, Ma tännan sest Sind süddamest, Need hinge nalga täitwad.

2. Ni selgeste Ta walgusse Niüd meie silmad näwad, Oh hallasta, mo Jummal! sa ka nende päääl, ke salgwad Sind, lotes weel Se tühja päääl, Mis innimesed saadwad. So sannaga Neid walgusta, Et hukatussest pääsawad.

3. So pärralt ke on õiete, Se peab esmalt uskma, Ning armo tõ ja lotusse Siin Jesu armust wotma, Ja liggimest ka süddamest Hääl melel armastama, Ning süddant ka Kül kasu sima, Mis ükski loom woi anda.

4. Kuid loja sa! so armoga Meil sedda pead andma, Ke lotab niüd, sel polle süüd, Ei woi sel kahjo tulla, Ehk tahhaksid Keik waenlased Neid ning

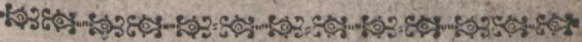
ning so sanna rikk'da, Ei maks need sul mid-
dakit, Se nou pääb tuhjaks sama.

5. Oh parranda se hädda ka, Et need ka pat-
tust pöörwad, So sanna ke ei tahhage, Waid
waltet öppetawad; Need laitawad ning põlga-
wad, Mis nemmad polle kuulnud, So sanna
ka neil täadmata, Eks furrat sedda teinud?

6. Mul tõssi se on foggone, mis Paulus ül-
lespannud, Keif hukka lääb, mis film siin nääb,
So sanna Jummal jänud On terwe weel, Et
kül se pääal Need furjad nurrisewad, Kui tigge
weel On nende meel, Kül omma nuhtlust sawad.

7. Et Jummal tääl mo Issa weel, Sest surm
mul kassuks tulleb, So werrega meid päästsid
sa, Sest südda rõmo tunneb. Ma tännan sind,
Oh wotta mind Ni armsast õnnistada, Kui õp-
petad Ning tootad, Se päle tahhan lota.

8. Sest lotan ma, et Issand sa Ei jätta häd-
das mahha, Ke usso sees ning süddames So
sanna noudwad takka, Neid rõmustad Ning
õnnistad, Et nemmad ei sa hukka; Ma pallun
sind, Oh aita mind, Et rõõmsaste woin surra.

Jummala Kümme Käskust.

85.

Mensch wilt du leben seliglich zc.

Süli Jummalaga püäd sa Oh innimenne!
ellada, Neid kümme käsko pead sa,
Mis Jummal andis, piddama. Kü-
rieleison. 2. So

2. So ainus Jummal ollen ma, Muid ärra wotta piddada, Mo päle lota üksine, Mul ana enna ennast koggone. Kúrieleison.

3. Mo nimme pea auo sees, Mind pallo, Etsul hädä kääs, Se pühha päwa pühhitse, Etsu sees tehha woin mo tö. Kúrieleison.

4. So issa wotta auusta Ka emma kawwalusfeta, Ning ärra ella wihha sees, Ja oll' kassin naese-meese. Kúrieleison.

5. Muind' omma ärra warrasta, Mis walle ärra tunnista, Ning ärra pua woora naest. Eht woora perret, wilja, weist. Kúrieleison.

86.

Dis sind die heiligen Zehn Gebot 10.

Sid kümme käsko moiskem nüüd, Need näitwad meile patto süüd, Neid sanud Moses Jummalalt, Ning toi neid meile ülle welt. Kúrieleison.

2. So Jummal üksnes ollen ma, Muid ärra wotta auusta, Mo päle lota süddamest Ning armasta mind keigest wääst. Kúrieleison.

3. Oh! ärra wotta nimmeta Mo kallist nimme asjata, Waid hua appi süddamest, Ning kitta mind ka iggawest. Kúrieleison.

4. Sa pead omma' perrega Sel pühha päwal hingama, Lass' seista ärgi-päwa tööd, E Jummal sinno sees teeks hääd. Kúrieleison.

5. So isfa itka auusta, Ning ärra emma
unnusta, Kui jouad neile tehha hääd, Siis sin-
na kaua ellus' jääd. Kúrieleison.

6. Ei pea tapma, wihkama, Ei maksma kur-
ja kurjaga, Waid olle kaunis tassone, Ze hääd
so wihhameestele. Kúrieleison.

7. Jä puhtaks abbiello sees, Zeist ärra püa
süddames, Keif roppust wotta wihkada, Ja ik-
ka puhtast ellada. Kúrieleison.

8. Muind' omma ärra warrasta, Liig-faswo
jägo noudmata, So ommast aita liggimest,
Ning jagga waestel' ommast kääst. Kúrie-
leison.

9. Ka ärra rägi kawwalast, Ja karta wallet
ütlemast, Ke süta, sell' eest kosta sa, Mis õige-
sedda tunnista. Kúrieleison.

10. Sul ärgo olgo himmustust Gest, mis on
teise pärrandus, Ze liggimesel' ninda hääd, Kui
isshennesele teed. Kúrieleison.

11. Muid naesi ärra himmusta, Ning woõra
õria finnita, Et nemmad jäwad paigale, Ning
teggewad tööd ausaste. Kúrieleison.

12. Neist käsuisi meie õppeme, Et pat meid
rifnud kurjaste, Ja kuida Jummal tahhab ka,
Et ello peab petama. Kúrieleison.

13. Meid armust Jesus arwita, Sa olled
õnnisteggia, Weil polle abbi ommast tööst, Se
satab pörgo iggawest. Kúrieleison.

Pühast Risti Ussust.

87.

Wir gläuben all an einen GOTT 2c.

SS Eie ussume keif aino Jummal Ma ning taewa loja sisse, Ke Issa kom bel armoga Meid keif lapsiks kutsu isse. Temma tahhab ikka toita, Jh ho, hinge hästi hoida, Kurja tahhab ikka keel da, Kui meid kurrat puab neelda, Ta kaännab murret meie eest Kui wäggetw Jummal igga west.

2. Meie ussume Jesusse Kristusse Jummal ning innimesse, Ke önnistust toob keigile, Issa aino Poia sisse, Ke Mariast lapsokenne Sündind tössin' innimenne, Ussus pühast Wai must sadud, Meie hääks ma ilma tulnud, On furnud risti sambas töest, Ning tousnud ülles ömmast wääst.

3. Meie ussume pühha Waimo sisse, Ke Issa ning se Poiaga üks Jummal on ja wottab isse Keif kurwad Ma pääl rõmusta, Annab andid Ilma päle, Risti rahwal ühhe mele, Süüd sin andeks annetakse, Jhho mulda mäetakse, Se peab tousma mulla seest, Ning ello sama iggawest.

88.

GOTT Vater, der du alle Dinge 2c.

Wifil: Kes Jummalat ni lassib tehha 2c.

SS Jummal Issa Ilma loja, Ja keige asi teg

teggia, Sa feige rahwa õnne toja, Sind kirjab feige Ilma-ma; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa iggawest.

2. Jo iggawest ja enne Ilma So Poeg on armust sundinud, Kui lõppetasiid wanna aega, On temma taewast läkkitud; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa iggawest.

3. Sa olled Poias wallitsenud Meid enne Ilma ollemist, Ja ommaks lapsiks wastowotnud, Kui teggid kindla leppimist; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

4. Kui päwast walgus wälja tulleb, Ja wessi touseb hallikast, Ni sinna meie walgus olled, Keif hääd ka jaggad saggedast; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa iggawest.

5. Sa lased omma päwa tousta Ni kurjale kui waggale, So heldust annad sinna paista, Ei nuhtle eal äkliste; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

6. Sa olled armust taewa lõnud Meil jo ma ilma algmissest, Meid sanna läbbi liggi tonud, Et õnsaks same iggawest; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

7. Se, kes on ilma arwamata, Ja kenne wäggi mootmata; Ja surus ilma mõtlemata, Sesamma ilmanoudmata; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

8. Ma, taewas on täis sinno auo, Keif lojusfed sind palluwad, Keif kütwad sinno targa nouo, Ke eal Ma pääl ellawad; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Issa! iggawest.

9. Sind auustab keif Ingli wäggi, Ja laulwad pühha! pühha! ka, Kes algmissest suurt immet teggi, Ka sedda kiitwad löpmata; Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

10. Keif pühhad õnsad taewalised Sind kiitwad sure hälega, Ma pääal keif risti-innimesed Sind kummardawad auoga. Sind auustakse süddamest, Oh Jummal Jäsa! iggawest.

11. So nimmi sago pühhaks petud, So riik meil tulgo Jhma pääal, Mis tahhad sago ninda tehtud, Kui tehtaks taewas üllewel, Meil jagga leiba heldest kääst, Ning ennast jagga iggawest.

12. Meil wotta süüd ni andeks anda, Kui meie andeks anname, Meid ärra kiusatusse sata, Et keigest kurjast pääseme; Sul olgo keigest süddamest Au, kitus, tänno iggawest.

89.

Versuchet euch doch selbst 2c.

Wisil: Oh! wotkem Jummalat Suust 2c.

Oh wotke katsuda Ja süddant läbbi wata, Kas teile usko on, Kas Kristus sääl on leitud, Arm, heldus, allandus, Pitt-meel ja kannatus, Ja melest tassane, On temma õppetus.

2. Usk selge walgus on, Ja hinges leietakse, Ja paistab ommeti Kui foit ni wallufaste, Teeb Jesu sarnaseks, Se näikse selgeste, Hut süddant meile teeb, Kui uest sündime.

3. Usk

3. Usk tõest Kristusest Saab ello ennesele,
Ja jaggab lähemal Häast, heldest melest jälle,
Et temma Kristusses Siis armust rikkaks saab,
Sestkitab ikka su, Ja Jesust tunnistab.

4. Usk lotab kindlaste, Mis Jummal tootanud,
Mis temma rägitud Ja sannas finnitatanud,
Se lotus liikmata Jaab seisima korwaste,
Ei häddas ristis ka Ei liugu kuhhoge.

5. Kel usko on, se woib ka nenda armastada,
Et sedda Jummalast pääb rohkest tassutama,
Ni kuida Jummal teeb Ni hääl kui kurjale,
Ni temma süddamest Teeb meel leigile.

6. Meil armas Jummal on ka omma Poia andnud,
Kui meie alles weel ka päle wihha kandnud,
Kui sedda öiete So mele tulletad,
Siis wihha mahha jääb, Siis tõest armastad.

7. Kui Jummal teggi meil, Ni tehkem wendnal jälle,
Ke sulle kurja teeb, Oh! te hääd sinna selle,
Kui kegi wannub sind, Siis tedda õnnista,
Se maksetakse keif Se taewa auoga.

8. Kui Jummal panneb sind üht rasket risti kandma,
Usk sedda fergeks teeb, Ja kannatust woib anda,
Et sa ei nurrise, Waid pallud Jummalat,
Kül temma pea siis So hädda lõppetab.

9. Usk annab õppetust, Sest muido olled rumal,
Kui suur so wigga on; Kui hä ja helde Jummal,
Se satab palwele, Ja otab Kristusest Hääd tehha joudo siin,
Ja mitte ennesest.

10. Usk õppeb üksine Sind Jesu päle waatama,
Ja Waim ükspäines sind Hääd teggema woib sada,
Et kangelaelust ka Liigjulgust taganed,

ganed, Et Jummal sinnust ei Sa eal wihhad
tud.

11. Siis wotta katsuda, Kas Kristus so see
ellab, Se on misparrast usk Ni kangešt mu
ret peab, Se annab õigust sul, Woib pattu
puhhasta, Teeb rõmo joudo ka Hääd teggu
teggema.

12. Oh Issand! wotta siis Mul usko kastro
tada, Ei olle ellades Ma siis hääst teust ilmo
kus õige walgus on, Sääal temma paistab ka
Et Jummal minno sees Weiks järgest ellada.

Issa meie Palwest.

90.

Ist es nicht ein Werck der Gnaden zc.

Wisil: Ärta ülles minno südda zc.

Sis se olle arm ja heldus Jummalaga kõ
nelda, Et on pattusele julgus Temma el
te astuda, Et Ta wottab armasta, Pal
tud andeks anda ka, Ja kui igganes on wai
Julgeme siis palwel' tulla.

2. Mõtle ikka, pea meles, Mis suur woim
palwele, On sul rist ja hädäda alles, Lota ag
fowwaste; Olgo sinno palwe hääal Kul siin ma
so kambriis tääl, Temma woib, et ussu sinno
Siiski ülles taewa miina.

3. Sinna risti, innimenne, Wotta järg
palluda, Palwed, oh! mis immelinne, woirwa
taewast arowada; Tahhab kurrat mäsfa

Ja sind kurtast kiusada, Jhho, hinge pörgo sata,
Sind Ta peab rahhul jätma.

4. Jesus pallus saggedaste, Wottab meid ka
öppeta, Et kui Issa ussinaste Wottame süin pal-
luda, Süis Ta näitab selgeste, Kui suur tullo
palwele, Et se läbbi waggadele Taewa Te on
ahti jälle.

5. Kui ei pea woimust sama Pahharettil kiu-
sates, Kui ei pea uffutama Waenlane sind wi-
hastes; Olgo süis se üllem tö, Et sa töttad pal-
wele, Jummal woib küll ärrakeelda, Et sind kur-
tat ei woi neelda.

6. Kui sind risti waewatakse, Wotta warsi
ohkada, Kui sind wägga hirmotakse, Oh süis me-
ie tulleta, Et on Jummal üllewel, Kes woib pääs-
sa häddast taal, Wata agga temma päle, Tem-
ma aitab murren jälle.

7. Temma annab, mis on waia Omma waes-
e lastele; Jhho, hinge ellomaia Hoiab tem-
ma heldeste, Keif mis putub sinnule, Sedda
aeba temmale, Mis sul eal murret satab, Sed-
a temma ärrawottab.

8. Ärra mõtle fakspiddi, Jummal aitab töes-
e, Tulle agga temma liggi, Pallu, ohka allate/
kui Ta Poia läffitas, Ke meid pör gust lunnas-
as, Eks Ta peaks murret kandma, Temmaga
il meile andma.

9. Jesus, kui Ta wahhest olli Omma Issa
allumas, Selgus temma ümber tulli, Issa ted-
a auustas; Sinna usklik palluja, Pallo sedda
Issa ka, Eks sa süis ka sedda tää, Et so walgus
useb pea,

10. Kui sa unnest üllesärkad, Päwa selg walget nääd, Mis sa parramat siis märka Mis sa muud kui sedda teed, Et sa warfi palma ga Wottad loja leppita. Vallo päwa loja mines, Vallo päwa ülestoustes.

11. Kuida woid sa leiba wotta, Mis sul Jummal rohkest kääst Önnistab, Kui sa ei tõtta Teed da tännada se eest, Koggemata se ei sa, Te wast jaggatakse ka, Sa ei pea unnustama Jumma ga wottes tanno andma.

12. Kui sa õhto mahha heitad Unnewode meega gama, Paksus pimmedusses seisad, Tahha tahhul hingada, Vallo sinna kängeste, Et sin Jummal warjule Wottaks Ingli läbbi hoida Et sind kurrat ei saaks neelda.

13. Kui sa ninda innimenne Palwest ennast walmistad, Ning sa olled waewalinne, Vallo Jumma omma Jummalat; Omma süddant korwast Panne sinna tähele, Et sind kurri Ilm ei peeta Eiga pallumast sind kela.

14. Kristus tõstis silmad ülles Täewa palludes, Temma oli Issa süles, Sinna minna iggatses. Kui sa lähhad palluma, ärra Jumma armasta, Salga temma himmo ärra, Sin süddant taewa pole põra.

15. Agga wiimselt wotta hoida, Et need wõrad mötted ka, Ei so süddant ärrakäna, Ei ei ja sa abbita. Et küll sa ei kõnnele, Ohka aja järgeste, Tühjad kõnned jätta mahha, Ei Jumma armas Jummal tahha.

16. Kui sa ussus Jesust pead, Sedda tõest

mastad, Siis sa saad kui issi täad, Mis sa eal
himmustad. Jummal annab heldeste, Mis on
tarwis sinnule, Lota, ärgo olgo murret, Senni
kui sa õnsast surred.

91.

Vater unser im Himmelreich.

Isa taewa rigi sees, Sa kääsid meid
keif süddamest kui wennaksid sind pallu-
da, Ning häddas appi kutsuda. Oh! aita, et ei
üksi keel, Waid palwed peaks hing ning meel.

2. So nimmi sago pühhitstud, So sanna sel-
gest õppetud, Et meie pühhast ellame So nimme
auuks järgeste, Et kääks walle-õppetus, Ja lõp-
peks rahwa rummalus.

3. So riif se tulgo sinno kääst Meil nüüd
ning pärrast iggawest, So Walmo omma ans-
dega Lass mele jures ellada; Keif põrgo wiuha
lammata, So foggodust nüüd õnnista.

4. So tahtminne siin Ilma pääl Sündfo
kui taewas üllewel, Et sega rahhul olleme, Mis
meile sünnib eale, Keif kurja tahtmist tallita,
Mis puab sinnust lahkuda.

5. Patoitust anna heldeste, Ning mis mu-
tarwis ihhole, Meid hoia tõe, Tulle eest, Ning
näasta näha, waeno kääst, Et meie rahhul ella-
ne, Ning sinno sanna kuleme.

6. Meil anna andeks meie süüd, Et need ei
al waewa meid, Siis omma wiuhameestele
Daal meel andeks anname, Ning te meid wal-
his kartama Sind süddamest hä melega.

7. Meid ärra jätta abbita, kui kurrat hakkab
kui

Fiufama, Kui kurri rahwas ukkutab, Ning me
 lihha kihhutab, Siis anna woimust korowaste
 Et usso läbbi woitame.

8. Meid päästa feigest kurjast ka, Et kur
 aeg on ellada, Meid hoia kurja surma eest, Nin
 päästa wiimse hädda seest. Oh! wotta me
 hingekest So auo riki iggawest.

9. Nüüd ütlegem feik ussoga: Amen,
 Issand! awwita, Et meie kindlast ussume,
 meie palwed kuultakse, So sanna päle julges
 Nüüd Amen meie laulame.

Pühast Ristmissest.

92.

Christ unser Herr zum Jordan kam etc.

Kui Jesus sure armoga Jordani jöle tul
 Et temma piddi teggema, Mis Jes
 säadnud olli, Siis püdis Ja Johanneste

Et piddi ristma tedda, Ja sädis pühha pessemi
 Mis parrandab feik hädda Jesusse werre läb

2. Siis pangem sedda tähhele, Mis se o
 rahwast ristma, Sest Jummal käsib korowast
 Et peame feik uskma: Siin peab wessi ollent
 Ei süiski paljas wessi, Waid tääl on tem
 sanna ka Ja pühha Waimo käsfi, Se on
 ristja isji.

3. Kül sedda näitsid selgeste Need täh
 ning se sanna, Mis Issa rägis heldeste, Ja k
 tis mele panna, Et ütles: Winno Poeg on
 Mul on hä meel Ja päle: Siis kartke tedda

Ja fuulge temma häle, Ning wotke temma sanna.

4. Ka Jummal Poeg on issi taal, Ke öige innimenne, Ning pühha Waim on temma pääl Kui wagga tüikenne; Sest tulleb meile uskuda, Et kui meid ristitakse, Kolmainus Jummal ristib ka, Ja ninda walmistakse Meid temma ello honeks.

5. Apostlid Jesus öppetas: Et minge Ilma sisse, Ning tehke Jüngriks ristides Keif lodud innimesfi: Ke ussub ning saab ristitud, Se peab önsaks sama, Ja se on uest sündinud, Ei pea surma jäma, Waid pärrib taewa riki.

6. Se, ke ei wotta uskuda, Waid põlgab ära sedda, Saab patto pärrast löpmata Käl tundma põrgo hädda, Ei omma öigus arwita, Se öhhäb pea tühja, Se pat se wottab rikuda Keif mis weel hä on nähha, Ei öinmast kääst sa abbi.

7. Silm näab kül wet siin öllewa, Korahwast ristitakse, Ning waimus näikse usfoga, Et südant puhastakse Kui ello wega töeste Jesusse werre läbbi, Ni parrandakse rohfeite Keif meie hinger többi, Wis pärritud ja tehtud.

Pühhasf Öhtosömenaiast.

93.

Jesus Christus unser Heyland ic.

Jesus Kristus lunnastaja, Issa wihha leppitaja, Wottis falli surmaga Meid keif põrgo pinast päästada,

(S)

2. Dm

2. Omma surma mällestusseks Meie hing
õnnistusseks Jaggas ihho leiwaga, Omma kal
list werd meil winaga.

3. Ke sel laual tahhab minna, Togo õige
usko sinna, Se ke kurjast sinna läab, Temm
ello eest saäl surma soõb.

4. Kita wägga omma loja, Ke on andnud
omma Poia, Et Ta sinno assemel Hinge heit
nud risti samba pääl.

5. Sinna pead uskma sedda, Se roog kol
bab neil, kel hädä On, ning raske hinge looru
Ja suur ahvastus kui õige surm.

6. Sedda õnne Jesalt taewas Püab südd
sures waewas, Ke on ilma uskota ärra tulg
mitte seie ka.

7. Jesus ütleb: Tulge waesed, Botke ar
mo, mehhed, naesed, Arst ei kolwa terwile, Tem
ma nou neist naeruks pantakse.

8. Kui sa issi woiksid saa Taewa, miks mi
näggin waewa, Eiga se roog kolba sul, Kui
ommast wääst saad abbi kül.

9. Kui sa ussud kindlast sedda, Ning ei sal
ga omma hädä, Siis sa olled walmistud
Ning so hing saab hästi jahhutud.

10. Omma usko üllesnäita, Teiste päle ar
mo heita, Et Ta sinnust abbi näab, Kuida Jum
mal sulle armust teeb.

Gott sey gelobet und gebenedeyet ꝛc.

Te omma ihhoga meid tänna soõtnud, Om
ma

ma werrega meid jootnud, Selsammal tanno
ning ka fitus olgo, Se meil hinge õnneks tulgo.
Kürieleison.

So pühha ihho läbbi oh Jesufe! Mis Ma-
riast sündnud tõeste Meid so pühha werrega
Reigis hädas arwita. Kürieleison.

2. So pühha ihho mei' eest surma panti,
Sest se ello meile anti, Suremat armo Ta ei
woind meil näita, Se ei sunni melest heita. Küri-
rieleison.

So arm, oh Jssand, aias sinno päääl, Et so
werri teggi immet meil, Ning sa maksid meie
süüd, Sest on Jummal helde nüüd. Kürielei-
son.

3. Oh Jummal omma armo wäggi anna
Kuulda sinno kallist sanna, Et wenna arm meil
isikeskes olleks, Ning se roog meil elluks tulleks.
Kürieleison.

Jssand aita omma waimoga Einno mele
Parrast ellada, Et so risti koggodus Rahho saaks
ja õnnistust. Kürieleison.

95.

Jch komm iekt als ein armer Gast ic.

Wisil: Nüüd risti rahwas laulage ic.

SA tullen armas Jummal nüüd, Et sa mind
lutsud woõraks So lauale, kus kallist
hüüd Mul walmistasid warraks. Kui nälg on
minno hingele, Kui janno minno waimute, Et
hädä tulleb päle.

2. Sa olled hinge hoidia, Sa kowwast murret pead, Sa olled temma toitia Ni kui sa issi täad. Sa olled leiwaks, kaewuks ka, Kes sötatab, jotab armoga Meid, ke sind himmustawad.

3. Siis wotta öige karjane! Mo hinge jah hutada, Ja sata taewa warrale, Ja sedda kos sutada, Sa armo laua walmistad, Sa keigil sedda ehhitad, Kes sinno päle lootwad.

4. Kui tallesenne otsin sind Mo hinge karjast tagga: So ello Manna sötab mind, Kui nälg mind waewab wägga. So kallis werri jotab ka, Ei üksige woi lahuta Mind sinno armust ärra.

5. Kui yödral surest pallawast We-himmo päle tulleb, Et temma külmaht hallikast Siis janno ärra-aiab: Ni järgeste ma himmustan, Et minna pattust lahti saan Ja rõõmsaks sinno läbbi.

6. Keik entamiste ihhaldan Ja pallun agga sedda, Et keik mo pattud kahhetsen, Sest need mul tewad hädda: Mul öiget usko anna ka, Mind öigussega ehhita, Et südda rahhul olleks.

7. Mo süddant wotta tombada Sest ilmast taewa pole, Et ei ma-ilma armasta, So arm mul tulgo mele, Et armastan ka liggimest, Ja wihha löppeb süddamest Ni kallist roga wottes.

8. Mo sees ei olle middakit, Kui agga patto wigga, So jures polle ühtekit, Kui agga püh tust leida, Mo sees on seelge hukatus, So jures selge önnistus So pühhadega taewas.

9. Mo sees uut süddant walmista So pühha

Waimo läbbi, Niüd jägo minnust mahha ka
 Keif kurri tõ ja häbbi. Mo meelt ja mõtted
 juhata, Mo kurjad himmud kaota, Mis muise-
 te armastasin.

10. Siis tulle armsast minnule, Mo kallis
 hinge warra, Ma annan suud niüd sinnule, Oh
 ärra põlga ärra Mo süddant kallis peioke, Et
 risti pääl ni kalliste Mind olled ommaks saat-
 nud.

11. Ma tännan wägga heldeste Sind kallis
 lunnastaja, Ja armastan sind öiete, Ja otan
 sedda aega, Et sinna ello-jaggaja Säääl keige õn-
 sa rahwaga Mind taewa lanal kutsud.

96.

Se CXI. Paul Tawida Paulo-Ramatust.

Jch dancke dem HErrn von gankem 2c.

Wisil: Minno hing auustab wägga 2c.

Sinna tahhan Issandat kita keigest südda-
 mest Nende waggade nou-piddamises ja
 teggodusfes.

2. Issanda teggud on sured, neid noutakse
 agga Keigist, kannel neist hä meel on.

3. Temma tõ on au ja surus, Ja temma õi-
 us seisab iggawest.

4. Temma on omma immeteggude mällestust
 äädnud; Se Issand on helde ning armolinne.

5. Temma on roga andnud neile, ke tedda
 artwad, Temma mõtleb ikka omma sadusse
 äle.

6. Temma on ommad wäggerwad teud omma rahwale täda andnud, Et temma neile pagaganade pärrandust pididi jaggama.

7. Temma kätte teggud on tõsised ja õiged, Keit temma südusjed on kindlad.

8. Neid petakse üles ikka ja iggawest, Ja nemmad on tehtud tões ja õigusjes.

9. Temma on omma rahwale lunnastamist läkkitanud, Temma on omma südust kaksitud iggawest jada, Temma nimmi on pühha, ja tulleb karta.

10. Jssanda kartus on tarkusse algminne, neile keigedele, Ke neid tewad, on hä moistus temma fitus kestab iggawest.

11. Kitus ja au olgo Jummalal Jssal, Poialning sel pühhal Waimul.

12. Minda kui olli algmiseses, nüüd ja ikka Ja iggawest iggawesses aiaks. Amen.

97.

Schmücke dich o liebe Seele 2c.

Sinno südda rõmustelle, Jätta patto kornbed jälle, Tõtta ärra pimmedusses, Minne wälja rummalusses, Sest sind laual kutsutakse, Önnistust sul pakkutakse, Jesus Ma ja taewa loja Tahhab so sees asset tehha.

2. Minne jowa ussinaste, Walmista nüüd kassinaste Süddant hinge kossiale, Sinno helde Jesussele, Ärra jägo tullemata, Ohka, palliwimata: Tulle, tulle Jesukenne! Jämo ommaks, armokenne!

3. Ka

3. Kallist asja ostetakse, Ja suurt rahho kullotakse; Sinna helde armastaja Jaggad omma anded ilma; Sest et se on armamata, Mis ka kinfid tassumata, Keif ma ilma kuld ja warra Ei woi sedda maksta ärra.

4. Oh mis himmo tulleb päle, Kui so heldus tulleb mele, Jesus kallis hallastaja! Innimese leppitaja! Omma ihhoga mind sõtad, Omma werrega mind jotad; Jummal tulleb minno sisse, Ellab minno waimus isse.

5. Wärrises ma mõtlen sedda, Siiski rõmus on mo südda, Se on ärramõtlemata, Se on ärrarägimata. Kuis woib innimenne tãda? Ehk ka sedda ärranouda? Mis on ferge Jummalale, Selle keigewäggewale.

6. Jhho, werri annetakse, Leiwas, winas wõetakse, Mitto tuhhad sedda sõwad, Mitto tuhhad sedda jowad, Ommeti on fullomata, Jaggatakse lõppemata. Kel on tarkust sedda moista, Kui ei waimo walgus paista.

7. Jesus minno õige ello, Jesus minno rõõm ja illo, Jesus keigesurem warra, Ärra taggane mult ärra. Minna langen põlwil mahha, Jhherdan ja pallun sedda, Lasse sedda kallist roga Mind mo hääks so auuks wotta.

8. Armust tullid taewast issi Lunnastama innimesi; Omma hinge ärra-andsid, Rasket ristiti melel kandsid, Wallasid ka omma werre Jhoma patto pärrast ärra; Se mind jotab õnnistus seks, Sinno armo mällestus seks.

9. Jesus! kallis hinge toitja, Jesus! patto ärra

ärrowitja, Te, et ei sa hukkatusseks Ma so lau
ossalisseks. Sinno arm mo meles olgo, Ja
mo süddainesse tulgo, Et ma ninda, kui süin waer
was, Jaan ka sinno ommaks taewas.

98.

O Jesu meine Bonne ꝛc.

Wisil: Nüüd wotkem Jummalale ꝛc.

SH Jesus rõmo saatja, Mo hinge walgustas
ja! Ei ükski ilmas jowa Kõl sinno heldus
fita.

2. Mul kallid andid andsid, Ning maggusast
te toitsid, Mind taewast kinnitasid, Ja hinge
rõmustasid.

3. Mind tõbbist parrandasid, Mind waest sa
arwitasid, Mind nõhast sõõtsid, jootsid, Ja is
ennast andsid.

4. Sest süddamest sind tännan, Ja se eest
fitust annan, Et sinnust waewa nähti, Kui sul
le hawo tehti.

5. Sa risti kannatasid, Mind sega rõmus
tasid, Sul hädda, murre olli, Mis sulle pattus
tulli.

6. Mind wägga armastasid, Mo päle armo
heitsid; So hädda, surm ja wallo On minno
rõõm ja ello.

7. Nüüd wottab minno südda So kallist ar
mo tunda, Se kallis hinge warra, Se wottab
pattud ärra.

8. Eest mind so wägge fita, Ning se mo
meles olla, Et issi hõle kandsid, Ja taewa roga
andsid.

9. Ja

9. Jä minno süddamesse, So werrega mind
pessse, So Waim mind puhhastago, Neid pat-
tuid löppetago.

10. Nüüd ollen patust lahti, Et neid mul
andeds anti, Mo sees nüüd Jesus ellab, Ja oi-
ge ello annab.

11. Oh anna funni ellan, Ja siin ma-
ilmas ollen, Sind kindlast armastada Ja sinnust os-
sa sada.

12. Et patto eest woin hoida Ja patwes kind-
last jada, So risti wastowotta, Ja lihha him-
mo jatta.

13. Mis eal wottan ette, Siis olgo se mo
mötte, Mis anded minna sanud, Et sa mind
kossutanud.

14. Nüüd polle wigga mulle, Kui surren, sur-
ren sulle, Ja pääsen surma waewast, Ning nään
sind Jesus! taewas.

Pattustpöörmissesf.

99.

Liebster Jesu / Trost der Herzen ic.

Minas Jesus römustaja, Innimeste
lunnastaja, Keif ma-ilma ainus ör!
Kui ma allati ja ifka Omma hirmsa
patto wigga Minno mele tulletan, Ei
ma siis woi nouo leida, Et ma so eest woifsin
seista.

2. Pattuseks ma ilmal sündsün, Ning
monda kurja teggin, Minno hing on roppu
täis, Keif hääd minna kaotasün, Kurja jälle wa
litsesün, Nüüd mind siddub pörgo kóis. Pärwa
päwa patto hawad Olemaks mo mele lähwad.

3. Issand! kuhho pean käämma, Kus so wi
ha eest pään jama? Seest ei olle rahho mul
Ma ilm ümber, pä pääl taewas Hirmotawa
mind siin waewas, Kurrat teeb mul hädda kü
Ja mis mind weel ennam waewab, Keif se loo
mo päle kaebab.

4. Oh sa wagga patto kandja, Omma ell
ära-andja, Jesus tulle appi nüüd; Olle mul
lunnastajaks, Omma Issa leppitajaks, Kaot
mo sured siüd, Tahtsid sa mind lunnastada
Anna ka sest ossa sada.

5. Kaskest ollen patto teinud, Ennesele nuh
lust saatnud, Sedda kurwast tunnistan; Agg
minna tullen töttes, Ja so pole kummardada
Lapse kombel ihaldan: Olle jälle armolinne
Pallun pinna häddalinne.

6. Kui need Inglid rõõmsaks sawad, Pat
tused kui ümberpöörwad, Ke on ärraeksinud, Je
sus, mind nüüd ärra põlga, Waid mind armu
wastowotta, Et ma andeks pallunud; Mis m
patto teinud sulle, Tahhan parrandada jälle.

7. Murre waim nüüd tagganego, Ürigo en
nam kurwastago, Jesus ellab minno sees, Tem
mata ma ollen kadund, Temma läbbi uest sün
dind, Temmas ellan igawest, Temmaga m
mullas maggan, Ja sääl taewas õnsast hingam.

100.

Ich armer Mensch, ich armer etc.

Wisil: Kes Jummalat ni lasseb tehha etc.

MA waene muld, kes patto teinud, Siin seis-
san, Jummal, sinno ees, Ma ollen kura
ja Te päääl käinud, Oh ärra nuhtle wihha sees.
Oh! hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja ar-
moga.

2. Mis hädda talleb minno päle, Et ollen
hirmsast efsinud, Oh saaksin minna armo jälle,
Ma waene laps, kes pattunud. Oh hallasta!
Oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

3. Oh kule armas Issa taewast, Kui wägga
minna fiffendan, Ja aita mind sest patto wae-
wast, Et andeks andmist himmustan. Oh hal-
lasta! oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

4. Eks sinna kule minno häle, Kui kaua il-
ma ihaldan? Eks sinna heita armo päle, Kui
ohkan, pallun, iggatsen. Oh hallasta! oh hal-
lasta! Mo hallastaja armoga!

5. Kül hirmus suur on minno hädda, Ei woi
mu ükski parrata, Sa ükski kelad ärra sedda,
So arm woib sedda wähhenda. Oh hallasta!
Oh hallasta! Mo hallastaja armoga.

6. Mo kura tööd ja patto möda Mul ärra
wotta tassuda, Oh anna omma heldust täda,
Ja te mind ommaks lapses ka. Oh hallasta!
Oh hallasta, Mo hallastaja armoga.

7. Et rägi agga ühhe sanna, Et kulen waene
effia, Neid pattud mulle andeks anna, Siis el-
lan

lan pärrast pattota. Oh hallasta! oh hallas
Mo hallastaja armoga!

8. Sest minna ussun, et mo palwed
nüüd wastowotmata, Sest minno mõtted rõ
faks lähwad, Ei need mind ennam-kurwas
Oh hallasta! oh hallasta! Mo hallastaja
moga.

101.

Gey mir doch gnädig, o mein Gott ic.

Wisil: Nüüd põlgan minna rõõmsaste

Sümmal hallasta mo pääal, Ke wäga
helde olled, Mo patto hädda katta we
Mis süddant, meeld ja mõtted Ni rikkunud
Et kurwastud Ja sures häddas ollen, Kui po
to wallo tunnen.

2. Oh puhhasta, o pesse mind Mo patto rõ
jast heldest, So hawades ma otsin sind, Mo
sus aita noppest, Elis rõõmsaks saan, Ma tun
nistan, Et patto teind mo südda, Oh pesse Ja
sand fedda.

3. Se wõlg mul polle täadmata, Mis sü
maksma pean, Oh anna andeks, kannat
Weel minnoga, ma täan, Et sured süüd, Mi
tunnen nüüd, So wasto ollen teinud, Mis sin
no Poeg on maksnud.

4. Sa olled õige, tõssised, Ja hääd on sin
no teggud, Mis meie mu kui sullased, Kel pal
jo üllekohhut? Sa rojata Ning pattota, Meil
olled puhhaks lonud, Pat on meil rojust tonud

5. Waat, minna ollen ninda ka Kui keli
muud

nuud innimesed, Ma polle sündind pattota,
 Baid kui keif häddalised. Mo sündminne
 On pattune, Mind himmud rojastanud, Misga
 Mind einma sanud.

6. Töt Jummal sinna armastad, Mis sal-
 las on näha, So sannaga mind õppetad,
 Se woib mind targaks tehha, Mis ellades Siin
 ilma sees, Ei targad olle leidnud, Et ennast tar-
 aks pannud.

7. Isopiga nüüd sippota Mo päle et saan
 uhtaks, Mind lumme-walgeks loypota, Et
 ta ei lähha uhkeks Ni süddames Kui kumbedes,
 Baid sind ükspäines nouan, Ja sinno pole
 uuan.

8. So rahhoga mind rõmusta, Se on lu-
 ontill maggus, Sest minna ollin rammota, Et
 ärg ja üddi kaddus. Oh kaota Mo patto ke-
 ta temma hirmsa häbbi, Ja parranda mo
 bbi.

9. Mul Jummal! puhta süddant lo, Sest
 dda mo hing puab, Mo patto wallul otša to,
 Mis mo pääl kurtja hüab, Mind uenda So wai-
 noga, Ke tõsfine, mind täita, Ning abbi mul-
 näita.

10. Oh! ärra lükka wiha sees Mind sinno
 joia pärrast, Mo Issa wäggero abbimees!
 Nääd jagga Waimo warrast. Mind jahhuta
 So abbiga, Et woin so päle lota, So Waimust
 omo ota.

11. Neid pattusid siis tahhan ka So nouo õp-
 etada, Kui enne so nouud tunnen ma, Siis woin
 neid

neid juhhatada, Mind aita nüüd, Keif ras
süüd Mul Jummal andeks anna, Ning mu
mo eest kaäna.

12. Sul peab parrast minno keel Ning süü
tanno andma, Mul tulao sinno kaäst se n
Et minna woiksin laulda Nüüd rõõmsaste N
järgeste, Mis sinno auuks tulleb, Ning süü
sinnust õppeb.

13. Eest ennam sa ei tahhagi Need oh
ja need anded, Mis ihho polest anneti, W
sedda rõõmiks panned, Kui kurwastud Ning
hastud On meie waim ning südda, Küel oh
tahhad sedda.

14. Sioni üllespiddaja, Oh! aita omma
wast, Ja nende mürid ehita Keif ellawa
firowast; Ni kindlaks jääb Lin kunni so
Jerusalem saält mahha Sel kassuks, Ke
wagga.

15. Süis ohwet-pühha wotwad sul Keif w
gad pühhiiseda, Mis on so mele parrast
Ning ei sa eal otša: Saäl pühhaste N
rõõmsaste Sind Issand pühhad kiitwad, N
fulle auo näitwad.

102.

Erbarth dich meiner, o Herr Gott 20.

So päle heita armo nüüd Mo Jummal
so arm on suur, Mult wotta ärra pa
süüd, Et minno sees on patto juur, Ma oll
eksind wasto sind, Se waewab mind mo
dames, Sa nomid wägga õigest mind, Ei pü
kurri sinno ees.

2. Ma tullin pattus itmale, Mo emma sai
 mind patto sees, Töt pead sinna armsaste, So
 artust näitad sa mo ees, Mind Isopiga puh-
 pasta, Ja pesse lumme farwale, Eas^s mulle
 rōmo fuluta, Siis rōmo saab mo hingele.

3. Mo pattud ärra ette to, Waid unnusta,
 nis eksitud, Mo sisse puhhast süddant lo, Siis
 llen uest sündinud, So pallest ärra põlga mind,
 So Waimo anna minnule, Mind õnsaks te,
 ta pallun sind, So Waim mind ainfo rōmule.

4. Ma tahhan, Isfand, pattused Keit õige
 le juhata, Et mahha jäwad furjad teed,
 Mind wotta armust watada, Oh Jummal! õn-
 e andia, Ning werre süüst ka päästa mind,
 Siis näikse õigust armoga, Sepärrast minna
 tan sind.

5. Neid ohwrid sa ei armasta, Neid anda
 eel mul olleks kül, Ke omma pattud palwega
 Siin kahhetsib, on armas sul, Neid ohwri toon
 a sinnule, Oh joua armust tehha hääd Se õi-
 risti rahwale, Siis sinna õigust ohwriks
 ääd.

103.

So wahr ich lebe, spricht dein ꝛc.

Wisil: Oh Isfa taewa rigi sees ꝛc.

Ɔ Fui ma ellan tõeste, Meil ütleb Jummal
 heldeste: Si olle minnul rōmo fest, Et huk-
 lähhäb iggawest Se waene willeks pattune,
 Waid et neist pattust pörab se.

Se sanna ussu, pattune! Ning ärra mõt-
 le

le kassite, Sest saad sa armo, rõmo kül, Jummal tootanud sul, Ning kinnitanud wadega, Önnis, kül pattud jättad sa.

3. Oh! ärra olle holeta, Kül aeg weel, äärmõlle sa: Ma tahhan rõõmsast ellada, Niparrast, kui saand wannaks ma, Siis tahh patto mihtada, Kül Jummal wottab hallast

4. Kül Jummal tahhab tottada Sind patt wastowottada, Ke agga patto sisse jääb, Niikka wasto ofsa teeb, Ei heita armo hinge pe Se peab wallo tundma saäl.

5. Arm Jummalast on tootud, Et Krisso eest surmatud, Ei temma süiski kinnita, pead hoomseks ellama, Et tulleb surm, on kül, Waid täadmata se aeg on sul.

6. Et ellad tänna, põra weel, Ehk home ne järg on tääl, Ke tänna terwe punnane, home äkkist sureb se, Kui olled pattustpöörta, Siis pead põrgus põllema.

7. Mind aita helde Jesuke! Et sulle jo peage, Ning enne pöran fermeste, Kui mind kiskus äkkiste, Et tänna, iggal aial Ma woiksin õnsast lahkuda.

Ach Gott und Herr / wie groß re.

Oh! armo juur, Mo pat on suur, Mis Dena wõrnud tehha; Ei olle tääl Ma paäl Mo hingel abbi nähha.

2. Et olleks mul Jä warri kül Ma ilma

Jäda, Ei siiski ma Jä häddata, Et parto pall
on täda.

3. Sest sinnule Ma pattune, Mo armas Jis-
sand, töttan, Ja pallun sind, Oh! kule mind,
Et sures waewas ollen.

4. Kui tahhad sa Mind nuhhelda, Seaa ma
tahhul ollen; Et nuhtle tääl, Ja aita jääl, Kui
ma so jure tullen.

5. Ka kannatust ja parrandust Oh Jisand!
anna mulle, Ja awwita, Et laimata Ja wag-
bast ellan sulle.

6. Te minnoga, Kui tunned sa? Keik hääks
ma sinnust wottan, Mind walmista, E löpina-
ta So pole üksnes hoian.

7. Kui liäno wiis, Et temma siis Käl ennast
warjul hoiab, Kui tuisik on ees, Ning hädda
tääs, Ka omma asset leiab:

8. Nisammote, Ma pattune So hawa sisse
tullen, Kui surm ja pat Mind waewawad, So
sures Jesus! ollen.

9. Ma ollen sääl, Ehk hingel tääl On ihhust
arraminna; Siis taewas mul Saab rõmo käl,
Kui minna lähääl siina.

10. Au Jisale Ning Poiale Ka pühhal Wai-
mul olgo; Nüüd süddamest, Ja iggawest Meist
eigist Amen tulgo.

105.

Her Jesu Christ du höchstes Gut zc.
Jesus üllem abbimees, Sa armo halli,
taewas, Et wata, kuida minno sees W
hu

(3)

hüig on sures waewas, Et patto siid mind
 wewatwad, Ning mind ni wagga tiusawad
 Sest, mis ma ollen teinud.

2. Gesamma sure hädä sees, Oh Issand
 appi tötta, Nüüd olle öige aw mees, Mo siid
 damest neid wotta, Et pat. is. üü ei ja. Ning
 surma hukkatust ei nä, Ja, James. Pau.

3. Kui minna hakkä ma, Mis eal ollen
 teinud, Siis tahhab südda kalleda, Sest ollen
 arraks läinud, Mo nou ei hakka kuhhogi, Waid
 hukka saaksin wimari, So sanna kui ep olleks.

4. Gesamma sanno tunnistas, Et andeks
 annetaks, Mis pattud südda kahhetseb, Ning
 et neid unnustaks, Sa armo neile tootad, Ku
 furwast melest palluwad, Ning uskwad sinne
 sisse.

5. Et minna ommas meles nüüd, Kui sinne
 tääd sedda, Ka leian valjo rasked siid, Neel
 teroad mulle hädä, Sest tahhaksin so werregi
 Mind lasta pattust puhhasta, Kui Dawid ning
 Manasse.

6. Sest langin minna põlwile, Oh Issand
 sinno ette, Sind pallun minna allate: Et ro
 musta mo mötte. Oh aana andeks heldeste
 Mis minna ollen furjaste Mo ello aial teinud.

7. Oh Issand Jummal hallosta Ning ann
 andeks mulle, Mo furwa süddant rõmusta, Si
 tanno annan sulle, Ja tahhan häa melega S
 imme auuks ellada, Ning sinno sanna kuulda

8. So Waimoga mind kinnita, Mind aita
 mo hawad, Ja pesse mind so higgiga, Ku
 löp

löpoad ello päoad, Ning korrista mind onfas-
te Siit kurjast ilmast, Jesuke, Wi taewa selisi.
Amen.

106,

Ach was sind wir ohne Jesu 2c.

SH fua waesed, waemalissed Olleme Jesus
seta, Nodrad, ka ning häddalissed, Ar-
mas Jesus hallastä! Meie waeste päle wata,
Armust meile abbi sata.

2. Sinnota, oh Isfand Jesus Pimmedusses
olleme, Ussist tulli meile kurjus, Patto waewa
tunneme, Süddamesse ussi wihha Tikkub, wot-
tab wallo tehha.

3. Sinnota, oh kallis Jesus, Pörg ning kur-
rat hirmotab, Mul on waia usso julgus, Duk-
katus mind ahwerdab, Süddamest pat hirm-
sast ilmub, Sääle se pörge illi raksub.

4. Sinnota oh armas Jesus! Meie ei sa ed-
dase, Ma ilm puab feigis paigus Eksitada kur-
jaste, Puhho ahwerdab ning pillkab, Puhho kaw-
walaste libbab.

5. Helde Jesus! sa tääd ammo, Et siin nöd-
rad olleme, Kammoto on meie rammo, Meie
ellus järgeste, Saggedaste kormistame, Eksi-
tuese sisse same.

6. Kinnita meid armas Jesus! Aita, kui on
hädä kääs, Te meid targaks, sinno walgus
Olgo wäggen süddames, Anna mulle sinno ar-
mo, Siis mo südda tunneb rõmo.

7. Kikku ärra, wäggen Jesus! Kuria wai-
mo

mo tiggadust; Et so pruut woiks olla römus,
Põra temma wiggadust, Kui sa tahhad römus-
tada, Ei woi ükski furwastada.

8. Tõeta meid, maggus Jesus! Sata tele
heldeste, Et siin käime ommas ellus Sinno Te
pääle kermeste, Patto himmust tagganeme, Ja
mis hä on, iggatseme.

9. Sinno wäe Waim, oh Jesus! Andko
meile wägge ka, Et so mele pärrast meie Jär-
gest woime ellada, Walmista meid armas Jä-
sand, Kolbawaks te meie süddant.

10. Siis saab tänno Jäsand Jesus Sulle
suust ning süddamest, Siis ka meie woime kitust
Sulle anda keigest wääst. Siis sind Jesust
auustakse, Keigis paigus fidetakse.

107.

Wo soll ich fliehen hin 2c.

S H kuhho lähhan ma Mo patto foormaga
Kust pean armo leidma, Kes saab mul ab-
bits joudma, Et keik Jlm appi tulleks, Mul siis
hädäda olleks.

2. Oh armas Jesuke! Ma tullen sinnule, Ma
päle armo heita, Sa helde süddant näita, Min
wotta armust wasta, So werrega mind fasto

3. Ma waene pattune! So päle julgeste Ma
tahhan pattud heita, Et woiksin armo leidma
Siis sinno pühhad hawad Keik õnneks mul
sawad.

4. So pühha werrega Mind pattust puhha

ta, Mo kurba süddant aita, So armo mulle näita, Keif pattud kinnikatta, Ning merre pohja matta.

5. Sa olled minno õn, Mo armas Jesuken! Et sa mind pattust päästnud, Ja olled neid ta süstnud So omma haua sisse, Saäl matsid sa neid isse.

6. Ehk suur mo patto tõ, Siis saan neist wälale, Kui ma so werre wottan, Se päle kindlast lotan, Ke sinno jure jouab Keig' häddas abbi leiab.

7. Mul paljo waia kül, Mis siiski tarwis mul, Mo õnneks keif on todud, So werre läbbi satud; Sega ma woitan ärra Keif patto, pörgo färä.

8. Ehk kurrat wäega Mind tahhab hirmota, Ep olle mulle hädda, Sa Jesus! woitsid teada, Ja sinno pühha werri Lõõb mahha temma leri.

9. So werri tõeste Teeb sure imme tõ, Et selle wäe läbbi Keif rahwas leiab abbi, Se päästab surma käest Ja patto pörgo wäest.

10. Ma lotan Issand sest So päle süddamest, Ei woi ma hukka miina, Et surnud olled sinna, Ning minno pattud kandnud, Ja mul so risti andnud.

11. Mo süddant juhata So pühha waimoga, Et kurja mahajättan Ning sinno jure tõotan, Et woin so jure jada Ning taewa riki sada.

Ich armer Mensch, ich komm alhier 2c.

Wifil: Oh Adam sinno ekfitus 2c.

SH minna waene pattune, Kui raske on mo
sudda, Mo armas Jummal! sinnule
Pään tunnistama sedda; Need pattud mul On
rasked kül, Mis minna ollen teinud, üks kurri
Se On kurjaste Maast maddalast kül kaidud.

2. Kes woib feik üllesarmada, Mis sinno
wasto tehtud, Ei woi ma süski salgada, Et se
feik sinnust nähtud, Mind arwitas Ja lunnas
tas So armas Poeg, oh Jummal! Ning om
meti Mind petteti, Et ollen hirmus rummal.

3. Kes sudab üllesrágida, mis háád sa mulle
teinud; Kui kohhus olli tännada; Se melest
árraláinud; So warraga Mind rohkest k
Siin Josa kombel toitsid Kui omma last, Ja
helledast So armo sülles hoidsid.

4. Sa ootsid táanna páwani, Et piddin pat
tust pöörma, Ja láksid aastast aastani, Kui
wiibsin, fannatama; Es nuhhelnud, Kui te
ninud Ma kurri innimenne, Sa hallastad ja
parrandad, Et olled armolinne.

5. So sanna on mind sagedast Mo patte
párrast nomind, So pühha Waim on wágge
wast Wind sinno jure futsnud, So armo káái
Mul teggid háád, So pole kááksid jouda, K
fundsid sa Mind ristiga Sind jálle takka nouda

6. Et sinna kül ni heldeste Mul olled arma
andnud, Ma ollen süski ólaste So sanna wast

to pannud, Mo rummalus ja wallatus On ül-
le kätte lainud, Ei olle sa Siin hirmoga Mul
siiski otsa teinud.

7. Kül sinna woinud peage Mo ello lõppeta-
da, Mind kurja sullast äkkiste Siit ärrakaota-
da, Kül kangeft sa Woind nuhhelda Ja kohhe
ärraheita, Nüüd otab weel So Issa meel, Et
tahtsid armo näita.

8. Kui sedda mõtlen järgeste, Siis tulleb
murre päle, Et minna ninda hulluste Teind
pattud uest jälle. Kül pörguse Ma tõeste Nüüd
pididin huffa sama, Sää, kartan ma, Et wal-
loga Mul peaks tasfutama.

9. Ei sünni mulle kurjale So lapses nimme-
tada, So fange huffamoistminne Woiks mulle
ossaks jada, Ni libbe surm On patto koorm, Se
on mul ammo tada, Kui arwataks, Mis eksi-
taks, Ei woi ma õnsaks sada.

10. Oh helde Jummal hallasta, Ja näita ar-
mo mulle, Et sure allandusfega So jure tullen
jälle, Mind truiste Ja armsaste Sest raskest
murrest päästa, Kui sinna ka Ei kosjuta, Kes
siis woib so ees seista?

11. Oh anna jälle rõmoga So Issa süddant
näha, Need pattud hopis lõppeta, Et haäd ma
woiksin tehha, Keif minno tõ Ja tahtminne
So mele pärrast tulgo, Kui surren tääl, Mul
taewas sääl Hä asse hingel olgo.

109.

Allein zu dir Herr Jesu Christ etc.

SD päle üksnes Jesuke! Siin Ma pääal mine
(3) 4 na

na lotan, Sa olled rõmuks minnule, Kust mai
alt rõmo otan? Ei olnud enne keddakit, Ei
olle weelgi ükski nüüd, Ke mind woiks häddast
päästada, Sind pallun ma, Mo lotus Jesus
awwita.

2. Mo pat on suur ning raske kül, Mo südda
nuttab sedda, Oh! anna sedda andeks mul, Et
päästnud mind so hädda, So Jsa sädis taewa
sees, Et sinna olled wahhemees, Sest patto
süüst saan lahti ma, Te töeks sa, Mis sinna
wotnud toota.

3. Oh anna armust minnule Hääd usko ning
hääd tehha, Et ma so armo kindlaste Mo südda
mes woin nähha, Ning järgest armastada sind,
Ja liggimest kui ennast mind, Mo wiimisel otsal
awwita So wäega, Kurratid minnust aiada.

4. Au olgo Jsal üllewel, Ke palju hääd
meil annab, Ning temma Poia Jussel, Ke
meil eest murred kannab, Ka pühhal Waimul ol-
go au, Kest tulleb abbi, õn ja nou, Wind aiko
Jsa helde meel Siin Ilma pääl, Ning igga
west saäl üllewel.

110.

Aus tiefer Noth schrey ich zu dir 2c.

S pole Jsand süddamest Ma tõstan om
ma häle, Mind päästa patto hädda seest,
Ja hallasta mo päle; Sest, kui sa tahhad ar-
wada Keif wõllad, mis mul täadmata, Kes siis
so ees woib seista?

2. So ees ei maksu muud kui arm Meid pat-
tud

tud andeks anda, Keif meie tõ on tühi põrm,
Kes woib so wihha kanda? E o ees woi ükske
surusta, Waid peame keif hirmoma Ning ella-
ma so armust.

3. Sepärrast sinno päle nüüd, Mo Jummal!
minna lotan, Mo süddames muud ühtekit Kui
sinnust abbi otan, Mis sinno sanna tootab Ning
minno hinge rõmustab, Ee pääl ma ollen julge.

4. Ehk sinna kawa wiwitad Mo häddas ap-
pi tulla, Weel ussun ma sind Jummalat, Ja
tahhan julge olla, Kui teeb se usklik Iisraël, Ke
sunnib Waimust üllewel, Ning Jummalat,
weel otab.

5. Ehk suur on meie sü ning pat, Mis sinno
wasto tehtud, Meid süski sinna armastad,
Ning saab so abbi nähtud. Sa olled õige kar-
jane, Ke sannast ning ka teggust hä, Meid pääs-
ta teigist pattust.

III.

Waschet euch ihr Volck der Sünden zc.

Wisil: Sion kaebab sures häddas zc.

Tie kurjad innimesed, Teie rasked pattu-
sed, Ürge olge kangekaelsed, Puhhastage
süddamed, Jätke mahha kurja töö, Saatke
ära pattud keif, Kui teid pean armastama Ja
teid ärralunnastama.

2. Wotke õiget teed süin miina / Wotke õi-
get õppetust, Tehke hääd ja kätäe süina, Kus ep
olle hullatust. Teie aeg on lühike, Surma sa

ei täage, Wortke ni, kui tahhan, tehha, Andke
wennal armo nähha.

3. Tulge siis mo jure jälle Murretsedes, usku-
des, Wortke päle ue mele, Ued kumbed ellades,
Teie patto eksitust, Kust teil tulleb kurwastust,
Peab andeks annetama, Neid ei tahha malle-
tada.

4. Kui on teie patto hawad Ni kui werri pun-
nased, Käl siis nemmad walgeks sawad Walge
willa karwaseks, Käl ma pea puhhastan, Ja
kui lund neid selletan; Jesus! se on sinno san-
na, Mulle pattust pöörda anna.

112.

Uch was hab ich ausgerichtet 2c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas 2c.

SS Di! mis minna ollen teinud, Et ma ollen
eksinud, Jummal isst on mind näinud,
Sest ma küpseks lähhan nüüd; Minna wägga
hääbendan, Kohkun ning ka ehmatan, Et ma
sind oh Jummal! jätnud, Ning ni julgest pör-
go tötanud.

2. Wärristes, mo Jummal, kaeban, Et ma
olnud wallato, Patto pärrast ennast waewan/
Sinna wagga olled jo; Minno lihha tiggedus/
Se on õiget waggadust Põlgnud ning so wasto
pannud, Ja so wihha kaswatanud.

3. Enne mul ei olnud häbbi Sinno wasto ek-
sida, Se läks minno hinge läbbi, Kui ma jäh-
hin pattota; Nüüd et sedda kahhetsen Ning
mo

mo pattud mällestän, Ei ma kusti römo leia,
Ei ma hingel asfet täa.

4. Mitto aastat ollen käinud Hullust pääst
mo patto teed, Zaewa ellust möda läinud, Kui
need kanged pattused; Ei ma tundnud ellades
Patto koorma süddames, Usfin ollin pörgo
ioudma, Oh! kust pean armo leidma?

5. Zaewa pole pean waatma, Agga minna
håbbendan, Kes mind sinna tulleb saatma?
Patto pärrast ehmatan; Minna ollen wäärt, et
sa Mind mo raske pattoga Kohhe pörgo sisse
lükkad, Jhho, hinge hopis hukkad.

6. Kaddugo se maius ärra, Mis neid pattud
armastab, Sago hukka silma-terra, Mis se tüh-
ja iggatseb, Olgo wantud foggonest Patto him-
mud iggawest, Ja se mötte patto päle Olgo är-
ranetud jälle.

7. Pat! oh kuida olled sinna Kaskem koorm
kui kirowiring, Sinno raskust tunnen minna,
Sestke kurb on minno hing: Mind mo Jum-
mal hirmotab, Ning mo süddant kurbastab,
Kust ma pean abbi leidma? Kes mind aitab kä-
to täitma?

8. Isfand! keif on sinno wäes, Sinna ai-
nus abbimees, Minno hädda on so käes, Sa
woid päästa surma seest, Sinno päle lotan ma,
Ei woi ennast aitada, Wotta mind niid ues-
tehha, Et saan sinno römo nähha.

9. Minna wihtan meelt ja mötte, Mis sest
pattust tullewad, Minna langen sinno ette, Pal-
lun sind mo Jummalat, Ärra minne kohtusse,

Mäita armo minnule; Kui sa tahhad kohhut moista, Kes siis sinno ees woib seista?

10. Sest et Jesus risti kandnud, Armas Jummal! hallasta, Et Ta ennast surma andnud, Päästa mind nüüd armoga, Sest ma ussun kindlaste, Et so Poeg ka minnule Sinno armo jälle saatnud, Ning mo pattud mahhamatnud.

11. Sinna olled meile pakkund Wandudes so heldus'e, Omma Poia läbbi hakkand Pattust päästma armsaste: Oh! so wandmist mällestä, Wotta wasto rõmoga, Ke nüüd sinno jure tõtwad, Ning need pattud mahhajätwad.

12. Issand! kule nüüd mo häle, Pallun minna efsia, Ke so pole pörab jälle, Wotta taewast watada; Minno hing on wäewatud, Minno südda rudjotud, Ärra põlga Issand sedda, Parranda mo patto hädda.

13. Lasse sinno Inglifessi Minno pärrast rõmusta, Aita mind, oh Issand! isfi Keigist pattuist parranda, Et ei holi kõrkussesest, Kurja waimo pet'usfest, Te, et sind oh Jummal! ihkan, Ning, mis aialik on, wihtkan.

14. Kui sa mind nüüd jälle aitad Sinno pühha Waimo wääst, Et ei te, mis sinna laitad, Et ma päsen põrgo teest: Siis ma tahhan sinnoga Ennast uest kihlata; Ning so nimme siin ning taewas Kita, et mind päästsid waewast.

Lau

Laulud Digeksamisest.

113.

Es ist das Heyl uns kommen her 2c.

Eil kallis hinge õnnistus Saab selgest armust selle, Ke tunneb omma rummalust, Ning lotab Jesu päle; Usk abbimees on üksine, Ei maksa meie omma tõ, Sest Jesus on keik maksnud.

2. Kui innimesest üksige Ei joudnud käsko täita, Siis olli Jummal wihhane, Meid tahtis põrgo heita, Sest temma käsk on waimolik, Waid innimenne lihhalik, Sest ollime keik hukkas.

3. Et rahwas puab ommast wääst Se käsko tahtmist tehha, Sest tewad nemmad rummalast, Es olle õigust nähha, Käsk on ükspäines tunnistus, Kust tunnusts meie eksitus, Mis lihha meel ei moistnud.

4. Ei meie ennast õiete Woind pattude eest hoida, Ehk meie sedda puüdsime Ei olnud õigust leida, Sest katowal tõ keik hukka laab, Kui pattul järgest woimus jääb, Mis emma ihhus hakkab.

5. Ei piddand süiski täitmata Se käsko san-na jäma, Selg niddi Kristus tullesma. Ning innimesest sama, Se täitnud käsko täieste, Ja satis õigust keigile, Meid päästis Issa wihhast.

6. Et

6. Et Kristus ninda täieste On kasko issi
täitnud, Siis tulleb õigus rahwale, Kui kirri
sedda näitnud, Et Kristus omma werrega Meid
peab õigeks teggema, Ke meie eest on maksnud.

7. Sest lotan minna foggona So päle ar-
mas Jesus, So sanna ei woi walleta Ma us-
sun sinno heldust, Ke ussub ning saab ristitud,
Sel taewa õn on walmistud, Et temma ei sa
huffa.

8. Ke ussub feigest süddamest, Se peab õn-
faks sama, Sest usko tunnuks armo tööst, Et
pea tōta jama: Se usk ei lahku Jummalast,
Se arm se aitab liggimest, Kui Waimust sun-
dind olled.

9. Kask näitab ülles elsitust, Et südda mur-
ret kannab, Waid pühha armo-õppetus Siis
jälle rõmo annab, Et kannatame willetsust,
Sest kask ei anna rõmustust, Ei woi meid wag-
gaks tehha.

10. Kus õige usk on eale, Sääal noutakse
hääd tehha, Se usk ei kolba fuhhoge, Kus hääd
ep olle nähha: Usk siiski üksi õnsaks teeb, Hääst
teggust lähhem abbi naab, Sest tunnuks õige
usko.

11. So õige lotus kannatab, Ring wottab
Pindlaks jada, Mil aial Jummal arwitab, Et
olle meile tada, Kūl temma täab selgeste, Mis
õige abbi tunniks, Se päle julgest lota.

12. Kui Jummal abbi wiwitab, Siis sinna
ärä karta, So süddant temma finnitab, Et
lahku sinust ärä, Ta sanna ussu ennam weel

Eh' arg on sinno waene meel, Ni waigista keif
hirmo.

13. Au, kitus sago süddamest Nüüd meie
Jummalale, Et temma põrgo woimyssest Meid
lunnastanud jälle; Oh Issand lass' meid ar-
moga So nimme pühaks piddada, So riik
nüüd tulgo meile.

14. Siin sündko sinno tahtminne Kui temma
sünnib taewas, Oh! anna leiba keigile, Ke pal-
lunwad sind waewas; Keif pattud anna andeks
ka, Meid kiusatusses arwita, Ning päästa kur-
jast, Amen.

114.

Tun freut euch lieben Christen zc.

Nüüd risti-rahwas lautage, Ning olge wäg-
ga rõõmsad, Ja rõmoga keif tännage,
Ning kiitma olge wapräd, Mis Jummal meile
seinud hääd Ning temma sure armo tööd, Mis
temma kallist saatnud.

2. Ma olin kurratide kaäs Ning läksin sur-
nas hukka, Pat ööd ja päwa minno sees Mu-
eggi sure waewa, Mo hädda kaswis otsata,
Mo ello olli kolbmata, Se pat mind olli rik-
und.

3. Ei olnud minno teggudest üht ainust mitte
tagga, Mo meel ei holind õigussest, Ma noud-
n kurja tagga; Se hädda pärrast tahsin ma
o kaksipiddi mõttelda, Mind kisti põrgo
auda.

4. Siis watis Jummal haledast Mo fange
häd.

hädä waewa, Mind tahtis sata wäggewast
 Gest pörge waewast taewa; Siis olli nähha
 Issa meel, Ei olnud kuulda nalja sääl; üks hä
 nou olli temmal.

5. Se Issa ütles: nüüd on aeg, Ma pean
 armo heitma, Oh! minne minno armas Poeg
 Nüüd waestel' abbi näitma, Neid patto häd
 dast arwita, Se hirmsa surma surreta, Ja sa
 ta neile ello.

6. Poeg tulli Issa rüppe seest Mo jure mah
 ha taewast, Sai mulle wenna's iggawest, Wind
 aitaks feigest waewast, Ehk olli salla temma au
 Ei olnud süiski tühhi nou, Ja tahtis pörge wo
 ta.

7. Mo pole hoia kindlaste, Siis pead wo
 must sama, Ma woitlen so eest kangeste, Et pe
 ad waggaks iäma, Ma ollen sinno, sinna fe
 Mo omma pead ollema, Ei lahuta meid küt
 rat.

8. Mo werd nüüd sawad wallama Nint
 minnult ello wotma, So hääks ma tahhan ka
 nata, Se päle pead lootma. Mo ello neta
 surma nüüd, Ma süta kannan sinno süüd, E
 läbbi saad sa õnsaks.

9. Mo Issa jure taewase On mul siit ilma
 minna, So eest sääl pallun rohkeste, Ja sata
 Waimo teina, Ke sind so häddas römusta
 Ja mind ka tundma õppetab, Ning tõe süsse
 tab.

10. Mis tehtud, ja mis õppetud On ennemü
 te minnust, Se peab sama armastud Ja nüüd

Ka tehtud sinnust. Keik tühjad käsud põlga sa,
 Need motvad hinge rikkuda, Se ütlen sulle
 wiimseks.

115.

Durch Adams Fall ist gantz verderbt 2c.

H! Adam sinno eksitus On meie ello rik-
 kund, Et pat on meie pärrandus, Ja keige
 päle tikkund, Se ussi tõ On keigile Suurt wi-
 ha päle tõstnud, Waid Jummal se On armsaste
 Meid jälle ärrapäästnud.

2. Et Ewa ninda petteti Ning patto sisse
 langis, Et loja mahhajaäeti, Sest piddas surm
 meid wangis, Et woinud ka Meid aitada Ei
 ükski lodud assi, Sest kandis nüüd Keik patto
 süüd Se armas Jesus issi.

3. Ja otsego need woõrad süüd Meid waesid
 teotanud, Ni on ka woõras õigus nüüd Meid
 jälle leppitanud; Sest nindage, Kui keigile On
 Adam surma tonud, Ni Jesufe On armsaste
 Uut ello meile saatnud.

4. Se arm on meile näitetud, Et Poeg on
 meile antud, Ke wennaks melle sündinud, Ning
 risti päle pandud, Kui õiete Nüüd ussume Se
 Poia nimme sisse, Kül õnnistust Ja rõmustust
 Meil annab Jesus isse.

5. Meil Jesus walgus, wärraw, Te On
 rõõmsa taewa pole, On Issa nou ja tõssine, Se
 kannab mei eest hõle, Ke annetud Ja säetud
 Meid wäggewaste hoidma, Ke süddamest Hääd
 otab sest, Se peab armo leidma.

6. Kõl se on armas Jummalal, Ke temma päle lotab, Waid se on sure wihha al, Ke maialt abbi otab; Sest kurratil On ossa Kõl, Ke Jesust mahha jättab, Ja ennamist Siin innimest Kõl Jesust appi wottab.

7. Ke Jesust Kristust armastab Ja temma päle lotab, Ehk temma hädda kannatab, Ke temmast abbi otab; Ei jäeta Se abbita, Kõl Jummal wottab nähha, Kui willetsus Ning kiusatus Sel püab otta tehha.

8. Oh! ärra wotta iggawest, Oh Issand minnust ärra, So sanna minno süddamest, So on mo ainus warra, Mis rõmustab Ja fossu tab Mo süddant patto wasto, Ei kurratke Wo eale Siis tehha mulle hirno.

9. So pühha sanna juhhatab Mo jalgo õigetele, Se koido täht se selletab Ning walguetab mo mele; Et tunnen ma Ning moistan E Reid kaunid andid ärra, Kui usfoga Sind palluda Siin wottab minno südda.

Pühast Kisti Ellust.

116.

Was frag ich nach der Welt &c.

Wisil: Oh wagga Jummal, Ke &c.

Silmast holi ma, Ei holi temma wot
rast, Mo Jesus üksine Mul olled mo
parrast; Sind minna tabhan tä
üht

Ükspäines himmusta, Sa olled minno rõõm,
Ei ilmast holi ma.

2. Jlm on kui kerge suits, Mis äkkist ärra-
käub, Kui warjo näitminne, Mis pea ärra-
lähhab, Mo Jesus agga jääb, Jlm lõppeb kuul-
mata, Mo Jesus wägger on, Ei ilmast holi ma.

3. Jlm agga rummalast Suurt auo takka ai-
ab, Ei sedda mõtlege, Et keik au ärrakäub; Ei
minno südda siin Muud auo armasta Kui Je-
sus üksine: Ei ilmast holi ma.

4. Jlm püab warrandust Ja rikkust kofko
panna, Et agga woiksid täis Keik aitad, firstud
sada, Kõl ma tään parramat, Mis ilmal tääd-
mata; Mo warra Jesus on, Ei ilmast holi ma.

5. Jlm se pääl kurri on, Kui tedda laidetak-
se, Ja temma auo ka Siin wäbha rikkutakse,
Ma tahhan Jesu rist' Ja häbbi kannata, Kui
Ja mind auustab, Ei ilmast holi ma.

6. Jlm agga rõõmsaste Siin himmo möda
ellab, Ja taewa rõõmustust Kõl se eest ärra-
än-
nab; Se kiitko temma teed, Kes se woib ar-
masta, Mul Jummal armas on, Ei ilmast
holi ma.

7. Ei ilmast holi ma, Jlm lähhab pea hukka,
Et temma surus woi Meid surmast ärrapäästa;
Ja himmo, rikkus, au Lääb ärra kuulmata, Kui
Jesus agga jääb, Ei ilmast holi ma.

8. Ei ilmast holi ma, Mo Jesus on mo ello,
Mo warra, rikkus, au, Mo keige surem illo, Mis
eal ihaldan, Mo rõõm, mo taewas ka, Siis
ütlen minna weel: Ei ilmast holi ma.

Von Gott wil ich nicht lassen 2c.

S lahku minna sinnust Mo aino Jumma last, Eest sa ei lahku minnust, Sa satad wäggewast Mind tele järgeste; Sa watat minno päle, Ja kuled minno häle, Sa aitad heldeste.

2. Kui löppeb ärra minnust Keif Ilma abbi tääl, Siis saan ma abbi sinnust, Sul on üks helde meel, Sa aitad hädda seest, Sa päästad patto häbbist, Ning aitad furjast többest, Sa hoiad surma eest.

3. So päle minna lotan, Kui hädda, waew on kääs, Ma sinnust abbi otan, Mo Jummal abbimees, So holel' annan ma, Ma annan keif so kätte, Mis minna wottan ette, Mo ihho hingega.

4. Ei sinna falli hädda, Mis mulle kahjo teeb, Ma ussun kindlast sedda, Et sinno arm mind näab, So Poia andsid sa, Mo ihho, hinge toitad, Keif minno pattud woitad, Eest tahhan tännada.

5. Se eest sind kitan minna Mo suust ning süddameest, Kes on ni tru kui sinna, Sa aitad igaameest, Üks õnnis aeg on se, Mil ma so päle mötlen Ning patto wasto woitlen, Mu tö on tühhine.

6. Kui ma ilm hukka lähhäb Ning temma kōrkus ka, Kui au ning rikkus löppeb, Mis nou ti waewaga, Siis on meil walmis weel üks par

parram asse jada, Mis meil on kowwast tada
Mo Jesu jures saäl.

7. Kui Jummal hinge hoiab Abrami rüppe
sees, Kül ihho hädda woitab, Sest meie abbi-
mees On armas Jesuke, Ke õnne meile annab,
Ja armust murret kannab, Et same taewase.

8. Ehk minna siin nään waewa Mind hädda
Ilma pääl, Saan minna süski taewa, Kui Je-
su armo haäl Mind kutsub heldeste, Ja käsib
rõmo minna Mind taewa tulla sinna, Kus Ta
on järgeste.

9. Se isä taewa loja Keik hääd on meile
teind, Ja annud omma Poia, Ke mei' eest sur-
ma läind, Se Waim se nouab ka Siin mei'
eest murret kanda, Ning taewa viiki anda, Sest
woikem tännada.

118.

Jesu hilf siegen / du Fürste 2c.

Jesús oh aita! et woimust woin sada, Katso,
Kui pimmedus lippub mo pääl, Nouab
mind petta ja kahjo mul tehha, Asjata polle se
põrgo selts tääl, Kurrat mind kawwalast kiusa-
da nouab, Soluda, rikkuda, kurwasta puab.

2. Jesús oh aita! ma ollen so omma, Aita
kui kurrat, mo lihha, ma ilm Wäggise sundi-
da noudwad so loma, Kawwalast aukutab pet-
tise film, Mässago tiggedus seest ning ka wäljast,
Jesusse abbi ei jätta mind nähast.

3. Jesús oh aita! sest iggamees kaebab; Is-
sand mo wigga on ikka mo ees, Aita kui süd-

Dant se raske sü waewab, Morelt mis teinud marummalast pääst. Anna mul maitsta, Et maks nud sa sedda, Minda ka tunda mo süddame hädda.

4. Jesus oh aita! kui mässama tõtwad Kad Dedus, kõrkus ja liig arm mo sees, Kui mind muud himmud ka kiusada wotwad, Süddame kurjus on selgest mo ees. Olgo siis minnule ennesest häbbi, Surma mo lihha so harwade läbbi.

5. Jesus oh aita! ja tallitse lihha, Et Waim woiks kossuda hästi mo sees, Ke muud ei noua kui sedda, mis pühha, Põlgab mis Ma pääl, mis Ma sees, mis wees. Alita mind tungida Jum mala sisse, Jhho, hing, waimo siis terweks teed isse.

6. Jesus oh aita! et ennast sul annan, Et ma ei tahha muud mitte kui sa, Kõl ma siis rahho mo hinge sees tunnen, Kui keif, mis tahhad, ma ihaldan ka, Lase mind sel surra, mis pean mo ommaks, Kõl sa siis arwad mind ennese lo maks.

7. Jesus oh aita! et keigis, mis tulleb, Woimust woin sada mo waenlaste pääl, Kui minust lahuta nende nou mõtleb Sind, kedda armsama's peab mo meel. Alita mind nõdra so wões siis woita, Süddames lasse so armo mu koita.

8. Jesus oh aita! kes muido woib seista Karwala waenlase püüdmisses ees, Kes woib kõi teinmast siin petmata jada, Ennast kui näi tab kui walgusse sees Tagganed sinna, siis ei

sin kül pea. Kui se us püab mind rummalaks tehha.

9. Jesus oh aita! et minna ei lähhä Nõrgaks, kui walle-meel ligub mo sees, Tahhab ka kowwerat õigeks siin tehha, Olgo mul woimus so Jummalala wääs, Geisa mo pole oh õppia, Jummal! Et ma woin moista, mis õige, mis rummal.

10. Jesus oh aita! et pallun ning walwan, Kaitsja ei uinu ei magga ka sa: Ohka mo sees, kui ma waimus siin ohkan, Lasse so palwe mind leppitada; Et mind kül pimmedus wässista nouab, Siiski so abbi mind ärrata jouab.

11. Jesus oh aita! kui rammoto ollen, Kui ma muud mitte, kui waesust ei nä, Et ma ka kolbmata palwele tullen, Mis ma päään palluma, issi ei tä, Issand siis süddames minnoga ohka, Sedda, kes süddamed tunneb, ei põlga.

12. Jesus oh aita! et woiteldes woitan, Kunni mind ehhitab woimusse kroon, Süs ma sind kummardan, tännan ja kitan, Allati kitusse laulusid toon; Issand so nimme saäl laulakse heldest, Kussa so wäggi on nähtud ni rohkest.

13. Jesus oh aita! et kuleme pea Sionit hüüwad: meid woimus on kääs, Pabilon rakkus kül tännini wägga, Otta nüüd sanud on werri sedes; Issand oh leppita söddimist wahhest, Anna so Sionit woimusse heldest.

14. Jesus oh aita! et walmistan ennast Pulmile, mis se Zal piddama lääb, Ehbita Sionit kallist ning kannast, Te et Za Pabeli hullarust nääb: Jubba Za kárriseb, langema töttab, Walmista Sion! so Jesus sind aitab.

119.

Was mein GOTT will / das gescheh ꝛc.

T Ei sündko ninda ikka mul, Kui Jummal
A tahhab taewast, Ta tahtminne on õige
 kül Meid päästab keigest waewast, Kui ussume
 Ning lotame Siin temma päle kindlast, Siis
 arwitab Ning kinnitab, Ei karrista meid liast.

2. Mo kinnitus, rõõm, lotus ka On Issand
 Jummal issi, Sest tahhan kannatussega Hääl
 mehel kanda risti, Mis tootab, Kül täide saab,
 Keif juukse karwad arwab, Miad kaitseb kül,
 Kui hädda mul, Ja ikka appi tõttab.

3. Sepärrast tahhan julgeste Siit ilmast är-
 rajouda, Kui wottab Jesus heldeste Mind en-
 nesele nouda: Mo hingekest Niüd iggawest Ma
 annan temma holeks, Sest surma niüd Ning
 patto süüd Ta woitnud minno õnneks.

4. Mo armas õnnisteggia Mind tiba alla
 wotta, Kui furrat tulles kiusama, Siis mulle
 appi totta, Ma pallun sind, Oh! aita mind
 Mo Jummal keiges waewas, GIm otša näab,
 So sanna jääb, Mo ello olgo taewas.

120.

Wer nur den lieben GOTT läßt ꝛc.

T Es Jummalat ni lasseb tehha, Kui temma
A tunneb üllerwel, Ei Jummal temmast är-
 ratähhä, Et temmal kül on hädda tääl; Siis
 sinna usko tunnistad, Kui häddas ussud Jum-
 malat.

2. Mis

2. Mis meil sest surest murrest abbi? Mis kaswo annab furwastus? Sa laad kül wannaks murre labbi, Ei löppe sinno willetsus; Kui sinna liast murretsed, Siis ennam waewa kaswastad.

3. Keif olgo ni, kui Jummal tahhab, Ke feige asja teggia; Kui temma sinno ossa jaggab, Ni pead rahhul ollema. Kül Jummal täab selgeste/ Mis tarwis tulleb feigile.

4. Se Jummal, ke meid furwastanud, Woib pea jälle rõmusta: Kui murre tund on möda lainud, Siis tulleb temma abbiga; Kus siis so meel ei mötlege, Sääal tulleb abbi sinnule.

5. Kui sinna sattud willetsusse, Siis ärra mötle sinna weel, Et se saab kohhe taewa sisse, Kel kaunis põlw on Ilma pääl; Mis meie õnneks arwame, Laab häddaks, waewaks peake.

6. Kül Jummalal on kerge assi, Ning temma teeb ka saggedast, Et se, kel hästi káinud kássi, Saab waeseks sandiks ussinast. Se samma Jummal arwitab, Et waene pea rikkaks saab.

7. Siis wotta wiimselt se há nouo: Te tööd ja pallu Jummalat, Ka anna lauldes temmal auo, Kui sinna kurja kannatad. Ke Jummalast ei taggana, Ei Jummal sedda unnusta.

121.

Liebster Jesu, du wirst kommen 2c.

Wisil: Südda/ mis sa murretsed 2c.

Kül sa helde Jesus tuled, Waggadele rõmuks

muks olled, Kennedele waewa on, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

2. Lasse mind so ommaks jada, Omma wai-
moga mind sata, Et ma sinno sisse jaan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

3. Sinno teed mind jubhata, Jesus neid
mind oppeta, Et ma ussus kissendan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

4. Tulle Jesus minno illo, Alita mind, sest
mul on wallo, Et ma pattust lahti saan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

5. Minno waim sind puab wägga, Sinnota
on waewa hadda, Sest so jure ruttustan, Je-
sus sind, Jesus sind ma himmustan.

6. Panne agga sinno illo Süddamesse, sa
mo ello! Et so sarnaseks ma saan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

7. Kallis Jesus romustaja! Mo sees paista-
ello saatja! Keik siin tühjaks tunnistan, Jesus
sind, Jesus sind ma himmustan.

8. Armoga mind walmista Sinno omma lapa-
seks ka, Süddames sind ihhaldan, Jesus sind,
Jesus sind ma himmustan.

9. Keige armsam olled sa, Minno hinge hoid-
ka, Woi ma sind siis laotan, Jesus sind, Jesus
sind ma himmustan.

10. Sinna olled armsam mul, Sinno meel on
helde kül, Pea mind, et nähha saan Sind, mo
Jesus, Jesus, sind ma himmustan.

122. aned, 1

Jeh ruf zu dir / Herr Jesu Christ etc.

SA huan Jesus! appi sind, Mo ohkamissi
kule, So armoga nüüd aita mind, Et
kaksiti ei mötle, Et sulle ellan pühhaste, Mul oi
get usko anna, Kristi kanda, Et hääd teen wens
nale, Ning pean sinno sanna.

2. Ma pallun weel, mo Jummal! sind, Oh
wotta sedda tehha, Et kurjad ei woi naerda
mind, Et saan so abbi nähha, Keik ennamist, kui
surm on kä, Lass' mind sult armo ota, So pääl
lota, Ei kolba minno tö, Ei se woi julgust sata.

3. Ze, et ma wihhameestele Woin töest an
deks anda, Ja, et ma ellan ueste, Ei wotta wih
ha kanda, So sanna on mo rõmustus, Sega
mo hinge toita, Et woin woita / Kui tulleb wil
letsus, Mis finnuft mind woib pöördä.

4. Ze, et ei rõõm, ei fartus mind Siin lah
huta so sannast, Waid et ma kindlast ussun
sind, Keik on so kääs jo wannast, Sa annad
woimust maksota, Ei suda ükski tehhes, Waewa
nähhes, So armo pärrida, Mis päästab surma
hädast.

5. Ma pean järgest woitlema, Mind Issand
Jesus! aita, So armo pole hoian ma, Mul an
na woimust woita, Kui kiusatus mind wintso
tab, Siis kela sinna ärra Patto käära, Mis mui
do hirmotab, Käl saan so abbi nähha.

med.
 123.

Balet n...l ich dir geben 2c.

Wisil: Ma püan keigest hingest 2c.

SS Atabhan jätta mahha Sind farwal Ilma
 ma, Ei armastada tabha Sind sinno pat
 toga: Hä ello on saäl taewas, Se järrel' ig
 gatsen, Ma polle teys saäl waewas, Kui õigust
 ma sijn teen.

2. Ze minnoga kui tunned, Oh kallis Jesufel
 Ma pallun, et sa annad Mul arral woimusse
 Kui pean tundma wallo, Siis sedda lühenda,
 Mi löppeta mo ello, Et õnsast surren ma.

3. Mo süddames so nimmi On selge, paistab
 ka, Ma pean sinno risti Mo meles löpmata, Oh
 näita ennast mulle So werre hawades, Mind
 rõmustama tulle Mo õnneks tõttades.

4. Mo hinge peita sinna So pühha küljese
 Ning aita sedda miina So auo rigise; Kül õn
 nis se on õlnud Siin kurja Ilma pääl, Ke sinno
 jure tulnud, Ning rõõmsast ellab saäl.

5. Mo nimmi panne ülles Se ello firjase
 Ning pea ommas sülles Mo hinge ühtlaise Sää
 nendega, ke ommad So rigis auoga, Siis su
 ning südda wotwad So truust kitada.

124.

Befiehl du deine Wege 2c.

Wisil: Ma püan keigest hingest 2c.

SS Is waewab sinno süddant, Mis eal nouad
 ka, Sel, ke on keige Issand, Keik hõleka
 anno

anna sa, Ke pilwed, taewa, tuled, Keif hästi wallitseb; Käl iggal aial tunned, Et so eest murretseb.

2. Sa pead Issa uskma, Siis käsfi hästi käib, Ning temma päle waatma, So tö siis forda lääb, Ei aita liad murred, Ei maksfa kurbduske, Sest Jummal tahhab palwed, Siis aitab heldeste.

3. Sa armas Issa tääd, Mis kahjuks tuleb meil, So lastele keif sääd, Mis hä ning tarwis neil, Mis sinna ette wottad, Keif teed sa wäggewast, So mele pärrast töttad Keif tehha ussinast.

4. Keif woid sa Issand tehha, Sest sul on rohke nou, So tö on hästi nähha, So wiis on selge au, Kes sudab wastopanna, Kui tahhad heldeste So lastel' abbi anda Siin häddas rohkeste.

5. Ehk wotwad wastopanna Käl hopis fur ratid, Ei Jummal süski anna Neil woimust üh tekif, Mis temma wottab ette, Se peab sündima, Mis tahhab temma mötte, Päab forda minnema.

6. Mo hing nüüd lota rõõmsast, Ning ota julgeste, Käl Jummal sinno häddast Sind päästab heldeste, Kui wottad kannatada, Siis tulleb abbi sul, Ning pead jälle sama So wae was rõmo käl.

7. Oh jätta murred mahha, Mis süddant waewawad, Ning wotwad wallo tehha, Et wägga furwaks saad. So kohhus polle säda
Need

Need asjad Ilma pääl, Kõl Jummalal on täda,
Mis kasuks tulleb tääl.

8. Keif temma holeks anna, Sest keif Ta tar-
gaks teeb, Siis saad sa immeks panna, Kui
se keif forda läab, Mis temma tootanud Ning
targa nouoga Se, mis sind furwastanud, Woib
pea kãota.

9. Ehk wottab wiwitada Sind täita rõmo-
ga, Ehk näitab unnustada Sind, ärra ehmata,
Sest temma ninda kiusab, Et kahhe wahhele
Sind hãdda sisse jãttab, Kui holeks ühtike.

10. Kui siiski temma pole Sa hoiad kindlas-
te, Siis nõad sa temma hole, Kui sa ei mõtle-
ge, Siis temma armust päästab Sind raske
foorma alt, Mis ürrikeseks kestab So kasuks
üllemelt.

11. Oh! õnnis sinna olled Sest kites tãnnar-
des, Sa woinust saad ning tulleid Kui aus eh-
te sees; Suur Jummal iski annab Sul rõmo
heldeste, Ke sind so hãddast päästab, Sel laus-
lad rõomfaste.

12. Oh wotta lõppetada Keif meie hãdda tääl,
Meid nõdraid tõetada; So helde Isja meel
Hoolt kandko meie pãrrast, Et meie pääseme
Sest kurja Ilma kãrrast, Ja taewa lähãme.

125.

• Schau lieber Gott, wie meine Feind etc.

Wiß: Oh Jummal wata heldeste etc.

••• Jummal! waat, kui kawwalad Ja wãg-
gewad mul ommad Mo waenlased; mind
kiusab

Kiusawad, Ning pea ärrawoitwad; Kui mind so arm ei tõeta, Siis kurrat, Ilm ja lihha ka Mind patto sisse saatwad.

2. Se kawwal kurrat essite Hääl näüil awwatelleb, Saab pat siis tehtud täieste, Ta südand korwaks panneb; Ta pettab, aiab wägise Sest pattust teise peake, Ja pörgo sisse wiimaks.

3. Ma-ilma wiis on täda kül, Kuis se woib aukutada, Et silmat, lihhal, kõrkussel Ta waltatus woiks jada: Kui wottab Jummal nuhelda, Ei ükski suda aitata, Jo sõbrus siis on lainud.

4. Ja siiski minno lihha-meel Ei jätta sedda mahha, Kust Ta saab kahjo kahjo pääl, Ta wihtada ei tahha Ma-ilma tühja rõmustust, Ei wotta temma õppetust Kurrati kimpust pääsda.

5. Nüüd minna willets allati Se waeno tülli tunnen, Se waewab mind ei paikoti, Waid kus ma eal ollen; se kurrat takka kihbutab, Ma ilm se kõrwalt aukutab, Mind lihha kurjast kiusab.

6. Sest sind, tru Jummal! nouan ma, Ei woi ma ennast aita, Sest häddast Jesu päästasa, Oh Jesu pärrast päästa! So waimo wägge minnule Nüüd anna, et mo waenlaste Nou pea hukka lähaks.

7. So hä Waim juhhatago mind Seespidi, et teen ifka, Mis käsüd, kui ma tunnen sind, Ei sattu mulle wigga: Et kurja wasto pannen ma, Mis sinnust mind woib lahuta Siin ilmas leigepiddi.

8. Ehf patto himmo sagedast Mo päle kät
fui ellan, Siis aita, et ma ussinast Se wast
warfi ollen, Et cal ma ei unnusta, Et lähhä
surma, koto ka, Siis taewa ellif pörögo.

9. Need wiimsed asjad anna mul, Et mel
ikka pean, Ja sega patto himmo käl Mo hingel
ära aian, Et woiksin ilma hirmota So mel
pärrast ellada Mo ello aial röömsast.

10. Oh Jummal Jäsa! rohkeste So wägg
minnul olgo, Oh Kristus tulle kōrwale, E
woimus mulle tulgo, Hä Waim! ses södda
aita weel, üht woimust ikka teise pääl So a
must mulle anna.

126.

Du unbegreiflich höchstes Guth etc.

Wisil: Nüüd surno kehha mattame etc.

Skeige kallim Jesuke, Mo meles olled i
lem hä, Mul janno on so järrele, D
aita, tulle minnule.

2. Ma ollen hirw, kel janno on So järrele
Jesús, minno on! So hirwe wotta jotada, Min
nödra Jesús! jahhuta.

3. Ma süddames nüüd küssendan, Oh kulle
sind ma ihaldan, Mo armo hallik! kule sa, M
waese hinge romusta.

4. Se armo wessi pudub mul, Mind tomb
Jesús! ennesel, Sind minna wägga himmustan
Et sinnult Jesús! abbi saan.

5. Mo peioke, kus olled siis? Kus pühha T

mo kallim hüüs? Mis kaewo jures hinged sa,
Mul janno on, mind jota ka.

6. Ei jassa minna rammoto, Ma küssenda-
mast wässin jo, Se hirwe warsi jahhuta, Mo
olled sa, so ollen ma.

127.

Mein Gott, das Herz ich bringe dir zc.

Wisil: Nüüd on se pääw jo löppenud zc.

Süddant annan teigest wääst, Oh ar-
mas Jummal sul, Sa tahhad sedda min-
no kääst, Se tulleb mele mul.

2. Sa ütled: anna minnule, Poeg süddant
melehaaks; Ep olle muido ühtike, Mis sulle rõ-
mo teeks.

3. Sest armas Issa! annan ka Mo süddant
minnule; Oh ärra sedda teota, Arm anna min-
nule.

4. Kül südda on täis rojastust, Ja tühia ih-
aldab; Ep olle temmal waggadust, Waid kur-
a armastab.

5. Nüüd agga nuttab ärdaste, Ning kaebab
omma süüd; Mis enne olli temmale Kõõm, se
Ea wihtab nüüd.

6. Ea heitab mahha sinno ees, Ning pallub:
peksa päääl, Ja murra fangust minno sees, Et
pöran pattust weel.

7. Mo korwa süddant pehmeks te, Et woik-
in ladduda, Ning kaebada mo furja rõ, Ning
nuttes sullada.

8. Siis kasta mind so werrega, Et südda

puhtaks saaks; Ma tään, et olled furnud so
Ma-ilma ning mo hääks.

9. Mo nõdra usko kinnita, Et woiksin forw
waste So surma päle lotada, Keik satab andet
se.

10. Oh Jesus! anna armust nüüd Mu
õigust, õnnistust; So päle wotta minno süü
Ning patto willetsust.

11. So wäega mind ehbita, Sa ilmasüü
tal! Mind keigist pattuist puhhast, Et kõlba
Jummalal.

12. Oh! pühha Waim mind wotta ka
sõbraks järgeste, Ning Jesu parrast olle sa W
abbiks allate.

13. Te targaks mind so sannaga Ning armu
pallawaks; Mo kurja süddant parranda, W
olle õppiaks.

14. Mind õiges ussus kinnita, Et wihta
kawwalust, Et ma ei wotta kartada Ma-ilma
teotust.

15. Te, et mo südda kartmata Siin lotes ka
natab; Sest, sa ei jätta abbita, So heldus õ
petab.

16. Mo armo, Issand, puhhast, Et ella
sinno ees, Et silmakirjaks minno tõ Ei sünni
lades.

17. Te, et ma kawwalusseta Keik asiad aia
tääl, Et üksigi woi laitada tööd, sannad Jum
pää.

18. Te, et ma ollen tassane, Allandi südd
mest; Mind tühjast rõmüst puhtaks te, Kui
sin, pöran sest.

19. Te, et ma ollen wagga tääl Ning tigge-
dusfeta; Siis on mo ello, mötte, meel So mele
pärrast ka.

20. Mo süddant wotta honeks ka, Oh Jum-
mal! Ilma sees; Siis selle sees woid ellada Siin
ning sääl iggawest.

21. Sul annan sedda foggona, Kus tahhad,
panne se; Sest sinno pärralt ollen ma, So, ei
mu ühhege.

22. Ehk mind ma-ilm kül arwatad Ta san-
na kuulda weel, Ehk teisiti mind ähwerdab; Ma
pölgan temma häält.

23. Ei sünni sedda iggawest, Sa kurja wai-
mo pruut, Wind kiusad, ei ma holi sest, Oh!
Jummal kidetud,

24. Ma-ilm! pat! minne omma Te, Mo süd-
dant annan ma Sul andeks, armas Jesuke!
Oh sedda hoia sa!

128.

Warum betrübst du dich mein Herz etc.

Südda, miks sa murretsed, Ning miks sa
ennast kurwaks teed, Ja puad tühja hääd?
So lotus olgo Jummal tääl, Kes keik on lonud
Ilma pääl.

2. Ei temma woi sind unnusta, Waid tah-
hab armust aitada, Kui eal pudus sul; Mo
wäggen Issa iggawest, Ke häddas seisab min-
no eest.

3. Et minno Issa olled sa, Ei sinno laps jä
aitmata, Sul on üks Issa meel, Sest muld ning

põrm siin ollen ma, Ei kusti Ma pääal rõmo sa.

4. Üks rikkas lotab warra pääal, Mo lotus Jummal üllewel, Eks mind kül naertakse, Ma taan, ussun kindlaste, Et sa mind toitad rohkeste.

5. Elias! kes sind toitis weel, Kui suur poud olli Alma pääal, Kui kallis olli leib, Üks waene lesk Sidoni maal, Ke olli armas Jummalal.

6. Ei seisnud sinna sõmata, Gest kaarned piddid tullesma Ja toitma rohkest sind, Need tõi wad õhtul, homikul, Mis olli roaks tarwis sul.

7. Üks Ingel sinno jure sai, Kes wet ning leiba sulle tõi Se kaddaka pu al, Sega sa kái sid pitka Te, Et said Horebi mäele.

8. Ei sanud hukka Daniel, Kui heideti Lõis koeradel, Üks Ingel hoidis siis, Ei tedda mur tud nende wääst, Waid pääsis terwelt nende kääst.

9. Josep Egipti sadeti, Ja wangis pärrast peti, Et kartis Jummalat, Sai wangis sureks Issandaks Ja sugguwõssa toitiaks.

10. Ka päästis Jummal wäggewast Kolm meest saält tulle ahjo seest, Üks Ingel kelis saäl, Et Tulli ei woind põlleta, Ei juukse farwa kõr weta.

11. Ni rikkas olled Jummal tõest, Kui olled olnud iggawest, So päle lotan ma, Oh! anna rikust hingele, Siis minnul on keik rohkeste.

12. Ei Alma auust holi ma, Mind lasse tae wast pärrida, Mis olled saatnud meil So kange surma walloga, Siis ollen keigist holeta.

13. Keik, mis siin on ma-ilma pääl, Kuld,
hõbbe, surelinne meel, Au, rikkus, lust ehk rõõm,
Ei kesta se meil iggawest, Ei te ka õnsaks hin-
gekest.

14. Sind tännan, Kristus, süddamest, Et
olled tãda andnud sest Mul pühha sannaga, Oh
anna usso kinnitust Ning minno hingel õnnis-
tust.

15. Au, kitus olgo iggawest So sure helde ar-
mo eest, Ma pallun süddamest, Oh ärra jätte
mahha mind, Et taewas saaksin nähha sind.

129.

Ein Sommer-Lied.

Uks Sui-Paul

Geh aus mein Herz, und suche Freud 2c.

Wisil: Keik tulge minno jure nüüd 2c.

Südda olgo rõõmus nüüd, Et Zummal
jaggab kaunid hüüd Sel rõõmsal suisel aial,
Waat rohho aiad õitsewad Ja illufaste kos-
sawad Nüüd keigis paigus laial.

2. Mets pakstust lehte laotab, Ma ruttust roh-
to kõrkistab, On keigil kaunis nähha, Keik lil-
lisesed õitsewad, Ja kaunikessed kaswawad,
Ni wottab Zummal tehha.

3. Keik linnud pessitellewad Ja omma laulo
aiawad, Ja loja fita püüdwad: Jo õpik, kåg-
gi, leofe, Jo tüike, jo warblane, Et metsad was-
to hüüdwad.

4. Saab kanna munne haudunud, Ja pääsofenne poegenud, Siis omma poege sõotwad: Küll pödder kargab kergeste, Ja leikab rõõmsast rohhole; Keif omma aega täädwad.

5. Jõõd, aiad kerul kohhawad, Ja wõsso warjul keerlewad, Ja äre tassa jookswad. Kus igganes on rohho ma, Ka wainul rõõmsa lauloga, Säääl lapsed karia sõotwad.

6. Need messilassed maggedat Met messipuse teggewad, Ja lendwad ümberkoudo: Ka annab Jummal wina puust So süddamele finnitust, Ja jouotummal joudo.

7. Põld kannab wilja rohkeste, Ja temma seisab pakkuste, Teeb igga mehhel rõmo, Et kida taksse Jummalat Se sure ande jaggajat, Kust tunnukš temma armo.

8. Ei tahha minna unnusta, Waid kowwast meles piddada, Mis armas Jummal teinud, Keif ma ilm kitab temma tõõd, Ka minna lau lan sedda hääd, Mis meie film on näinud.

9. Ma mõtlen, kui on minnul tääl Ni faunis assi Ilma päääl Se ello santis põlwoes; Mis saab weel pärrast ollema, Kui same taewa tul lema, Säääl iggawesses ellus.

10. Mis rõmo säääl weel tunnukse, Kus Jeesust ennast nähakse, Ja minno kõrwad kuulwad, Et mitto tuhhad Kerubim Ja mitto tuhhad Serawim Se Halleluja laulwad.

11. Oh kui ma säääl jo olleksin, Ja sinno jures ellaksin, Oh helde Jessa taewas! Siis saaksin Ingli lauloga Sind üllendama rõmoga, Kui saan ma pääsnud waewast.

12. Ei tahha siiski ellades Sell' ihho murren
kõndides So kiitmist mahhajatta ; Mo südda
peab tännoga, Kus kohhal eal ollen ma Sind
ühte järke laulma.

13. Oh aita omma Waimoga, Mo waimo
taewast õnnista Ni warra kui ka hilja ; Mo süd-
da hästi õitsego, Se usso suggu kaswago/ Kui
surwil kaswab wilja.

14. Oh wotta mo sees ellada, Mind sulle hääks
puuks istota, Et woin hääd wilja fanda, Ja sin-
no aias järgeste, Kui kaunis illus öiete, Hääd
haiso walja anda.

15. So Paradisi ajaks sa Mind wallitse, et
haljan ma Ni kaua kui ma ellan, Siis tahhan
siin sind tenida, Ka iggawest saäl löpmata, Kui
sinno jure tullen.

130.

In allen meinen Thaten 2c.

Wisil: Niüd hingwad innimesed 2c.

Sündko minno assi, Ni kaigo minno kassi,
Kui Jummal issi teeb: Kui temma murret
kannab, Ja issi noud mul annab, Käl siis keif
hästi forda lääb.

2. Ei minno tõ siin kolba, Keif minno waero
on ilma, Ei maksa minno nou, Ni olgo kui Ta
tahhab, Kui temma ossa jaggab, Gest olgo
temmal' üksi au.

3. Mis põlwet Jummal annab, Mis temma
päle panneb, Se on hä minnule, Ei putu min-
nus' wigga, Kui agga sünnib ikka, Mis armsa
Issa tahtminne.

4. Ma temma päle lotan, Ja tedda meles piddan, Kes hoiab furja eest; Kui agga tedda kartan, Ja sanna möda ellan, Siis polle häd-
da ellades.

5. Ja wotko surest armust Mind päästa fei-
gist pattust, Neid süüks ei arwada: Ei temma
kohhut moista Mo patto pääst ni pea, Waid
tahhab moga kannata.

6. Kui maggama ma lähhan Ja jälle ülles-
tousen, Kus ollen eale, Kül häddas willetsus-
ses, Kül waesus ses ning többes, Saab sannast
rõmo hingele.

7. Kui Jummal woõraks tulleb, Ja risti pä-
le panneb, Siis tahhan kannata; Ei sa, kui
temma tahhab, Ja kannatust ka annab, Se
koorm mul raske ollema.

8. Keif temma holeks jättan, Kui surren ma
ehk ellan, Kui käsib eale, Mil aial arwab tem-
ma, Kas home ellik tänna Ja moistab aega
ükjine.

9. Siis olle südda rahhul; Mis eal juhtub
sinnul, Siis ära murreise; Sest sinno Issa
taewas Täab nouo feiges waewas, Suur nou
on tõest temmale.

131.

So wünsch ich nun ein gute Nacht ic.

Süüd põlgan minna rõõmsaste Ma- ilma
tühjad kumbed, Ehk se mind waewab wah-
waste, Kül Jummal kannab murret. Ma- il-
ma tõ On tühhine, Ma tunnen sedd- tõest, Ma
tunnen sedda tõest.

2. üfs

2. Üks us, kui põdra hammustab, Se põdder wet siis puab, Ni südda abbi himmustab, Kui ma-ilm kurja hüab, Mul ahvastust Teeb wana us, Se Jummalale kaeban, Se Jummalale kaeban.

3. Mil minna saan so römusse, Kus waggad tanno andwad, Ning laulwad sulle kitusse, Ja walged rived kandwad, Mil wiakse Mind tae wase, Et saan sind Jummal nähha, Et saan sind Jummal nähha.

4. Mo hing on sure wallo sees, Et pean kaua ootma, Ma tunnen waewa süddames, Ja tahhan süski lota, Ehk kawwalad Mind naerawad Sel hädda risti aial, Sel hädda risti aial.

5. Kus on so Jummal, Kus siwad: Mil sulle appi tottab? Need sannad, need mind waerawad, Et minno südda nuttab. Oh! tulle sa Mo faitfia, Mind päästa patto waewast, Mind päästa patto waewast.

6. Oh! wotta mind so rigise, Mis walmis tanud sinna, Et, kus keif pühhad järgeste, Ka sind woin fita minna, Kus ellawad Ning laulawad Keif Inglid hulgaliste, Keif Inglid hulgaliste.

7. Mo hing! miks ennast waerwad sa? Oh wotta kannatada, Sind Jummal tahhab aitada, Sest tahhan tanno anda. So hädda se On ürrike, Ning wimaks tulleb rōmo, Ning wimaks tulleb rōmo.

8. Ei tahha keif süin kannata, Ei sinno päle lota, Oh Jummal armo anna sa, Et woin sult

abbi ota, Mul muido sün Dn suur se piin, Kui
sinnota ma ollen, Kui sinnota ma ollen.

9. Kül mitto hädda, willetsust Dn patto pär-
rast nähha, Siis tunneme ka ahvastust, Kui
wottad hirmo tehha, Muud tunnen ma, Et ras-
fest ka Mind monni hädda waewab, Mind mon-
ni hädda waewab.

10. Ma ilma rõmo wihtan ma, Död, päwa
südda nuttab, Mi faua tahhan palluda, Kui sin-
no abbi töttab, Oh Jesuke! Mind heldeste So
armo läbbi aita, So armo läbbi aita.

11. Waat! furwastust on minnul kül, Et
waenlane sün kiitleb, Suurt mele haigust teeb
se mul, Kui naero wisil ütleb: Kus Jesuken?
So rõom ning ön, Woi temma sinnust holib,
Woi temma sinnust holib.

12. Mo willets hing, oh! kannata, Oh! kann-
nataq, mis waewab Sind, Kül so Önnisteggia
Sind feigest furjast pöstab, Ning heldeste
Wiib taewase, Sää on meil rõmo ota, Sää
ön meil rõmo ota.

132.

Wohl dem Menschen, der nicht ic.

Wisil: Arka ülles minno süddarc.

Sünnis, ke ei wotta tehha Kurja nouo järre-
le, Ei woi üllekohhut nähha, Pattustest ei
holige. Ke neist pilkjaist pöggeneb, Nende selte-
sist tagganeb; Agga kalliks peab sedda, Kui teeb
Summal targaks tedda.

2. Dn

2. Önnis, ke siin rõmo tunneb, Pühha käsfo
 õppedes; Süddames se õnneks panned, Ei sest
 lahku ellades; Ninda õitseb, kaswab se, Kui
 need Palmipuud kauniste Jõe kallal ommad õk-
 sad Hästi laialt laotawad.

3. Ninda siggib innimenne, Jummalat ke ar-
 mastab, Sel keik lomad saatwad õnne, Kunni
 täiest pühhaks saab; Temma lähhed kosuwad,
 Ning on ikka illusad, Jummal abbiks sellel tot-
 tab Keigis, mis Ta ette wottab.

4. Redda pattust rõmustakse, Zeine järg on
 sellele; Temma rõmo aetakse Ni kui põrmo laia-
 le; Kus on pühhad rõmoga, Siinna pattused ei
 sa. Jummal armastab keik waggad, Hukka
 lähwad, ke on kurjad.

133.

Wohl dem/der in Gottes Furcht ic.

Sul, kui kartad Jummalat, Ja temma
 nouud armastad, Siis toitad ennast om-
 mast kääst, Ja siggid hästi temma wääst.

2. So naesel ka on siggidus, Kui kobaraid
 on wina puus, So laual lapsed istuwad Kui
 õlli oksad illusad.

3. Waat! ni suur õn on selle kääs, Kei Jum-
 mal ikka süddames, Ei wiuha putu temmase,
 Mis tulli pattust ilmale.

4. Õn tulleb sulle Sionist, Et nääd kui wäg-
 ga armolist Jerusalemi keik õnne saab, Ja Jum-
 mal tedda üllendab.

5. So

5. So ello tahhab jatkata, Et sinna pead rõmoga
So laste lapsi näggema, Et Israël saab rahho ka.

134.

Hilf mir mein Gott, hilf daß ic.

Wisil: Keik sündko ilka ninda mul ic.

S armas Jummal arwita Sind häddas
tacka nouda, Ja süddamest sind otsida,
So armo pole jouda; Oh lasse mind, Kui ot
sin sind, Mo waewas pea leida, Oh hallasta,
Ja arwita, Mind kurja tö eest hoida.

2. Mul anna ommast heldussest So päle ükfi
lota, Ja pattust pöördä süddamest, Ja murre
rõmo ota, Et nuttan nüüd Need patto süüd,
Ja rasket eksitused, Et minno kaad Ka tewad
hääd Neil, ke on häddalised.

3. Keik lihha himmud kustuta, Et need ei
wotta woimust, Sind armastama õppeta,
Ning abbiks mulle tõtta; Mind aita sest Ka
süddamest So sanna tunnistada, Et ükfi
Mind surmaske Ei woi sult lahutada.

4. Oh! õppeta mind tassandust, Ja kela
wihha heldest, Ka anna mulle allandust, Et
kain so järrel järgest; Neist pattust ka Mind
pühasta, Mis norelt ollen õpnud, Mind rõ
musta So Waimoga, Kui murre enne lõpnud.

5. Mo usko, armo kaswata, Ning kinnita
mo lotust, Et minno südda lõpmata So jures
leidko toitust; Suud tallitse, Et minnule Ei
temmast sünni hädda, Mo ihho ka Ni toita sa
Need himmud kela ärra.

6. Mul

6. Mul olgo ikka ussinus Mo tööd ja teggo
tehha, Et tühhi au ja kawwalus Mind ellades
ei petta, Riid, kadedus Ja kimalus, Se min-
nult tagganego; Ka warga meel Ja petja feel,
Se kangel minnust jägo.

7. Hääd noud mind lasse wotta ka, Ja ek-
tussesst pääsda, Ning feigide eest palluda, Ka
waestele hääd tehha, Et kurja ma Woin tag-
genda, Ja feigil appi tullen, Ni sünnib ka,
Mis tahhad sa, Siis wiimselt õnsast surren.

135.

Ach treuer Gott, barmherziges, 1c.

Wifil: Oh Jesus üllem abbimees/ 1c.

SH helde Jummal! sinnule On armolinne
südda, So Issa käest minnule On tulnud
riist ja hädda, Ma tään, et selle foormaga Mind
lassed armust waewada, Ei mitte läbbi wiikka.

2. Gest se on ikka sinno wiis, Sa karristad
so lapsi, Kui armastad, sa nuhtled siis Keif om-
ma luliikmissi, Sa annad kurbdust rõmo eest,
Wiid põrgo, päästad põrgo seest. Üks wahhetus
on järgest.

3. Se kombe on ka sinnule, (So nou on im-
melinne,) Mis hoietakse ellule, Se surmatakse
enne; Se mis pääb sama auustud, Saab en-
ne ärrateotud, Ja hopis naeruks pantud.

4. Ei olle meie Jesusel Muud põlwet ma
pääal olnud, Sa podi enne risti pääal, Kui auule
sai tulnud: Riist hädda, waew ning teotus. Se
oli temma pärandus, Kui tahtis taewa miina.

5. Kui

5. Kui nüüd se õige sullane Hääl meel tahtis kanda Se hädda, mis ma pattune Woin paljo wasto panna? Keif temma pühha kannatus On minno ello õppetus, Ma watan temma päle.

6. Oh armas Jummal! se on ka üks wägga raske assi Mo meles sedda uskuda, Mis teeb so imme kassi, Et se, kes ni saab nuhheldud, Saab tõest sinnust armastud, Ei sünni se mul ühte.

7. Kui minna ei woi uskuda, Käl sa woid usko teha Mo lotust üllespidada, Et woin so heldust näha, So pühha fanna tootust, Se olgo minno rõmustus, Et kühhogi ei kána.

8. Kui ollen arg, siis awwita, So Waim mind õppetago, Et julgest tohhiin palluda, Mo lotust kinnitago; Kui meie agga ussume, Ja jáme kangeft palwele, Siis pahharet ei woita.

9. Oh árra lasse, pallun ma, Kui pead sa se nouo, Mind mitte lialt kiusata, Sa táad minno joudu; Ei olle puust ei kiwist ka, Waid põrm ja tuhk ja muld ja Ma, üks waene inimenne.

10. Oh Jesus õnnisteggia! Sa kandsid omma risti, Siis aita sedda kandma ka, Mis palle panned issi: Sa kuled minno ohkamist, Siis wotta heldest süddamest Mo palwe hále wasto.

11. Ma táán, et sinno helde meel Mo päle armo heitab, Sa pallud taewas üllewel, Kui sinno fanna náitab. Neid nõdro kassi kinnitago, Ja nõdro jalgo tüeta, Ei kormista siis nemmad.

137.

O Jesu siehe drein zc.

Wifil: Oh wagga Jummal/ kerc.

SH Jesus hallasta, Ning aita mind nüüd woita, Ma tunnen surma jo, Mo waim ei ennam jaksä, Mo meel se puab kül, Ei mooda ommeti, Ehk kül mo waene meel Nüüd woitleb allati.

2. Se põrgo wäggi tääl Ning surm mind kinni peab, Ehk wahhin siin ehk saäl, Mo südda agga otab, Kui seismist himmustan, Siis ollen seljal jo, Mo wäggi ning mo joud Ei mulle abbi to.

3. Ma kippun, jooksen kül, Ei ommeti woi leida, Mis sataks rahho mul, Ei woi fest lahti sada, Mis kasko sundminne Mo päle panneb kül, Ja rammo ellada Ei joua anda mul.

4. Sa Jesus üksine Woid minno wallo pöördä, Siis jaksan minna kül, Kus sinna wottad aita, Kus rammo mitte saaks Mo ello sinnult siin, Siis olleks puüdminne Üks õige põrgo piin.

5. Sepärrast hallasta, Ja omma armo anna Mo waesel näljatsel, Ke wottab lumhardada, Ei enne jätta sind, Kui sa mind õnnistad, Ja surma rikkudes Uut ello sunnitad.

6. Sa olled lubbanud Mind armsast jahhutada, Kui südda kawwalust Ei tahha armastada, Waid annab ennast nüüd So holeks foggones, Et woimust sinno arm Saaks ikka minno sees.

(M)

7. Siis

7. Siis wotta hopis mind Sest patto ellus
päästa, Kus sa mind juhhatad, Siis last
mind sanna kuulda, Oh hakka minnusse, Keif
waenlast kaota, Et puhtas süddames Sa saat
sid ellada.

8. So woimust näita nüüd Sa ussi ärra
woitja, Oh näita kurratil, Et olled ärrapäästja
Ning woita minno sees, Et minno waenlast
Keif sawad häbbise, Kui sa, mis tunned, teed.

9. Kui kaua peawad Need kurjad kõrkista
ma? Et peab minno rõõm Weel nende kätte jä
ma, Oh päästa hingekest, Mis sinnust lunnas
tud Nüüd agga pattudest On alles seotud.

10. Sa olled arwanud Mo silmad, et woi
näha, Et ei woi ennesest Ma muud kui kurja
teha, Sest tulle appi nüüd, Te tööks armust Ka
Mis sinna tootand, Mis eal tahhad sa.

11. Mo usko kaswata, Siis minnust lahku
katus, ning ei sa petta mind Se walle-meelning
moistus, Kui sinno kallis arm Mo lihha surres
tab, So surma wäega Mo süddant puhhas
tab.

12. Keif wastopannemist Oh aita Jesus
woita, Et Talle werre sees Täit woimust woit
leida, Et woiks so tassandus Mind senni kait
seda, Kui feigist waenlastest Mind wottad
päästada.

13. Kui wäggers minno sees Sa olled ar
mas Jesus, Et saan so sarnaseks So surma
läbbi ussus, Siis ühhes sinnoga Saan rõõm
rohkeste, Sa satad ikka mind Siin ellus eddase.

138.

Herr Jesu Christ mein Leben zc.

Wisil: Oh Kristus lunnastaja zc.

Oh Jesus! minno ello, So päle lotan ma,
Mo hinge rõõm ja illo! Mind armust aw-
wita, So armo anna nähha, Et süddames woin
teha, Mis tabhad igganes.

2. Mo kallis peiofenne! Mind wotta armas-
ta, Te armo tullesenne, Et sind ei wihhasta:
Mo südda jägo sulle, Ja sinna jälle mulle, Sa
keige üllem hä.

3. Siis kela, et mo südda Sul ei woi lahku-
da, Waid kindlas armus ikka Sind kinni pid-
dada: Kui sinnoga ma surren, Siis sinnoga ka
pärrin Se taewa õnnistust

4. Mind lasse järgest jada So fulge koro-
waste, Ja sinnust wägge wotta Kui puust üks
õsoke: Ehk surren siis, woi ellan, So pärralt
minna ollen, Mind pea awwita.

5. Sa minno ainus ello, Oh Jesus! üksine,
Mo õnnistus ka olle, Sind otsin järgeste, Oh
lasse mind sind nouda Ja se eest ennast hoida,
Mis sinnust lahbutab.

6. Oh te, et minna lotan So päle kindlaste,
So päle üksi watan Mo häddas kangeste; Siis
tabhan sind siin kita Ja saäl ka auustada So au-
us iggawest.

7. Oh tulle Jesus! tulle, Mo õnnisteggia,
Ja olle waggadelle üks ärrapäästia; Et surre-
ta mo lihha, Et Waim woiks woimust saa, Kui
woitlen sinno wääst.

8. Oh armas Jēsa kule Mo palwed hallastes /
 Mul Jēsus appi tulle, Ja pallo minno eest, Oh
 pühha Waim! mind aita, Mo süddant isfi taita,
 Et ikka kitan sind.

139.

Schütte deines Lichtes Strahlen 2c.

Wisil: Sion kaebab sures häddas 2c.

SH mind wotta targaks tehha, Armas õne
 nisteggia, Et ma woin so walgust nähha
 Dle isfi õppeja: Aia ärra pimmedust, Anna jale
 le waggadust, Et ma woin so jure tulla, Tark
 ning moistlik ikka olla.

2. Sata tühjad mõtlemisfed ärra minno süda
 damest, Sinno wäggi woib mind päästa Nere
 de kawwalusse seest; Aita mind, kui woitle
 weel, Et saan woimust kurja pääl, Sest et fi
 satus mind waewab, Minno süddant wägga
 harab.

3. Kurjad himmud tappa sinna, Mis ma
 päle tullewad, Sata woimust, pallun minna
 Kui mo mõtted woitlewad, Et so rahho hädd
 sees Dlefs wäggew süddames, Siis sind igga
 aial tannan, Ning so auo surest kitan.

4. Patto laened kohhisewad, Sewad hirm
 minnule, Käski Jēsand, siis need jäwad Walg
 fels warfi peage; Sinno tõe walgus se Paitse
 selgest minnule, Muido rummalaks jäään minna
 Kui mind targaks ei te sinna.

5. Sinno maggus arm se tulgo Minno si
 üllewelt, Sinno wäggi walmis olgo Minno nõ
 ra

val süddamel. Jesus anna minnule Pühha
Waimo rohkeste, Et ma woiksin waggaks saa,
Sinno mele pärrast tehha.

6. Minno süddant waewatakse, Wotta sed-
da römusta, Diete mind juhhatakse, Kui teed
taewa näitad sa, Siis mo südda röömsaks saab,
Tühja rómo teotab, Ning ei mötle selle päle,
Mis ei sata taewa tele.

7. Et ma tühja pääl ei lota, Kisso keif mo
süddamest, Ei ma neist woi abbi ota, Eiga tun-
da Jesufest. Minna wägga ihhaldan Jesust
sind ning röömsaks saan, Kui ma töeste sind lei-
an; Te et sinno pole hoian.

140.

Entfernet euch / ihr matten Kräfte zc.

SH tagganege minno himmud Neist asjust,
mis on Ilma pääl, Ning jätta mahhapat-
to teggud Mo wässind waim, kel waew on tääl;
Nüüd taggane, Oh tühhi tö; Se ue ello algan
ma, Mis ükski ei woi rikluda.

2. Keif maäd ja orrud moga laulge, Et täda
saaks mo Jesu au, Ke mul on waewas wägge-
waste Mo ainus hoidja ning mo nou. Keif
tühhi tääl, Mul teine meel, Se öige aeg on
praego kaäs, Nüüd jätta keif, mis Ilma sees.

3. Ehk illusaste haljad wäljad! Kül suil en-
nast näitate, Keif lomad siiski nähha sawad,
Et illo käub peage, Se põlgan ma, Gest wal-
wa sa Mo südda, ke sa ihhaldad Neid asjo, mis
sind ladduwad.

(M) 3

4. Kui

4. Kui wotsid enne armastada, Mis sinno
rammo kullutas, Siis ärra wotta kurwaks saa,
Kui keeltaks, mis hing armastas; Keif põlga
sa, Et peigmees ka Nüüd tahhab, et jääd tase
saseks Ning targa neitse sarnaseks.

5. Sa tigge liig-arm minnust kao, Ning jäta
tä tuhjaks süddame, Et woiksin tunda selle ar-
mo, Kel pean andma kitusse; Oh mingo meist,
mis ennast täis, Ma jättan mahha tuhja tõi,
Ning ellan sulle Jesuke!

6. Mind patto kõiest lahti kisso Neist sallaiat
mist wõrgudest, Waenlaste nouo Island rikko,
Te wabbaiks mind so tallekest: Nüüd taggane
Keif kawwal tõi! Mis teggi mulle eksitust, Ma
põlgan sinno kawwalust.

7. Kui maggus on üks wabba ello, Mis keta
gist asjust lahti teeb, Kui se ma ilma kawwal
illo Ning temma hirm meist mahha jääb: Et
holi neist Ma lahkun teist, Mo meles ollen kibe
latud, Ning Jesu prutiks ehbitud.

8. Mind hoiat rahhul Jesus ikka, Ning kañna
murred minno eest, Et pattust mul ei sunni wige
ga, Mind päästa tuhja himmo kääst, Keif mah
ha jääb, Arm sedda teeb, Et minna ennast un-
nustan Ning taewa rõmo himmustan.

141.

O GOTT du frommer GOTT ic.

Oh wagga Jummal, ke Keif anded meile an-
nad, Kelt on, mis eal on, Ke keig' eest mure
red kannad, Mul anna terwist, ning Et term
ihh

ihho sees Mul olleks puhhas hing Ja õigus süd-
Dames.

2. Lasp, mis mo kohhus on Mind ussinaste
tehha, Et woiksin ammetis, Mis käsüd, pea näh-
ha: Oh! anna, et ma teen Mo teggo aegsaste,
Ja aita, et mo tö Woiks minna eddase.

3. Mind aita rägida, Mis ifka hääks woib
tulla, Ja kela ütlemast, Mis tühhi tahhab olla,
Ja kui mo ammetis Ma pean rägima, Siis an-
na sannale Hääd wägge römoga.

4. Kui mul on hädda kä, Siis wotta julgust
anda, Mind aita römoga Mo risti koorma kan-
da: Mo wihamehhega Mind lasse leppida:
Kui nou mul tarwis on, Siis aita nouoga.

5. Te, et ma feigega Nisuggust sõbrust pean,
Mis ma hääd ollewad, Ja sinnul armas täan,
Kui wottad heldeste Mo warra jatkada, Siis
olgo ärra sest, Mis sadud kurjaga.

6. Kui sa mo eale Weel tahhad jatko anda,
Ja monda waewaga Mind lassed wannust kan-
da, Siis anna kannatust, Mind hoia patto
est, Et kui ma halliks saan, Ka tunnen auo
sest.

7. Kui tulled ello ots, Siis asto Jesus ette,
So risti surma sees Hing sago sinno kätte, Mo
ihhul olgo maad, Kus waggad maggawad, Kus
nemmad hingades Ei kule murrinat.

8. Kui käsüd wimati: Keik furnud, touste
illes! So käsü olgo siis Ka minno haua külges,
Lasp kuulda omma häält, Mo ihho ärrata: Et
kaunist selletud Saaks taewa seltsi ka,

Jehova nimm von mir die Kräfte zc.

S wotta armas Jesus wasto mult, Mis sinno waimo wääs ma sanud sult, So pärralt pääb mo südda ollema, Ei so pruut muido eal pühhafts sa.

2. Mind sata uefs lomafs kaswama Ja jummalikkus kombes ellama, Et wanna juretaigen mahha jääb, Ja sinno arm mo süddant uefs teeb.

3. Mul anna sind ükspäines armasta, So kässi woib mind hopis uenda, Keik minno südda, minno mötte, meel, Se ohwrib ennast sulle üllewel.

4. Ei ilmas pruut mu päle mötlege, Kui omma peio päle üksine, Ma pean tedda meles piddama, Ke ennast mulle peiufs andnud ka.

5. Ei olle innimenne mötteta, Kus temma eal on, sääl mötleb ka, Ni sinna Jesus keige üllemlhä Ei eal minno melest ärra lä.

6. Uus ello! wotta rammo, wägge ka, Ja kaswa ikka ilmafeelmata; Kes päwast päwa ikka uefs saab, Kul Jesus tedda heldest armastab.

7. Ni ehhitakse honet sallaja SelTalle pruti sääl sees ellama, Ja siina sisse peio kutsuma, Sääl omma pruti armsaks piddama.

8. Ut waimo suggu annab temma tääl, Ja armastakse temmast jälle sääl: Jo ennam annab, sedda ennam saab Kui peigmees süddant pattust puhastab,

9. Meid wotta sinno pole tombada, Ei muud-
ke meie tahha himmusta, Uut innimest oh kaitse
armsaste, Et waenlased ei temmal kurja te.

10. Ni näita ennast Jesus meile ka, Kui on
so pühha nimmi lõpmata; Sa õige armja kan-
ge abbimees! Meid leppita weel ikka Issa ees.

11. Sa Issa Sanna nüüd keif ueks lo, Ja
süddamest se wanna wälja to; Need lunnastud
süis tulgo rõõmsaste Jerusalemma Talle pulmale.

12. So honest hüad omma hälega: Oh pruut!
nüüd süddant mulle walmista, Ja ennast seest ja
wäljast puhhast, Ja joua minno süsse eilama.

13. Oh tulle Jesus! mo sees kaswama, Meid
mu pääl ärra lasse rõmusta, Oh tomba meid,
süis meie jookseme, Kui pühhad neitsid käime
järrele.

143.

Kommt laßt euch den Herren lehren 2c.

Wisil: Sion kaebab süres häddas 2c.

Ullge risti innimesed, Wortke tarka õppe-
tust, Ke on Jesusse liikmesed, Temmalt
lawad õnnistust; Se, ke Jesusst tunnistab,
Süddamest ka armastab, Ning ke wottab
waewa nähha, Temma mele pärrast tehha.

2. Önsad on, ke allandusses Siin ma- ilmas
ellawad, Ning siin waimo maddalusfes
Auustawad Jummalat; Se ke ennast al-
landab, Tedda Jummal üllendab. Ke nüüd
Jesusst meles kannab, Sel Ta taewa riki an-
nab.

3. Ünsad on, fe kurwastusses Patto parrast leinawad, Ning ka sures ahvastusses Omma wigga kaebawad: Need, fe murretsewad nüüd, Nutwad ikka ommad süüd, Neid saab Jummal röm:stama, Nende murred lõppetama.

4. Ünsad on need waggad hinged, Ke feit hädäda salliwad, Ja on pitkamelelissed, Kurja häga rassuwad, Andwad andeks keigile, Ei te kurja ühhele, Neil on nende tassumisseks Ma:ilm nende parrandusseks.

5. Ünsad on, fe takka noudwad Siguft ning ka tõsitudust, Üllekohto eest end hoidwad, Põlgwad Ilma warrandust, Ke ei te süin kawwalust, Pettust, ahnust, tiggedust, Neid saab Jummal isfi täitma, Nende päle armo heitma.

6. Ünsad on need armolissed, Ke ei jätta aita mata Neid fe ommad häddalissed, Sewad hääd hä melega, Keddake ei unnusta, Palwe: tõ ning nõuoga; Neil saab abbi hädäda aial, Neil on armo kohto päwal.

7. Ünsad on, fe puhhastusses Tõõs ja san nas ellawad, Süddamede kassinusses Meeld ja mõtted piddawad, Ke ma: ilma himmustust, Kurja lihha rojastust Keigest melest teotawad, Jummalat süin nähha sawad.

8. Ünsad on need rahholissed, Ke kül pea leppiwad, Need fe on hämelelissed, Kristi: armus ellawad, Ke saäl rahho teggewad, Kus on wiha: piddajad; Neid saab Jummal auustama, Ommaks lapsiks nimmetama.

9. Ünsad on, fe kannatawad Hädda, risti
Eiusa

Elusatus, Ja siin ilmas palgaks sawad Ilma-
suta teotust, Neil on helde tassuja, Jummal
nende kaitšia Woib se päle otsa sata, Armust
nende päle wata

10. Aita armas Issand Jummal! Et ma nin-
da ellan tääl, Et ma waene, arg ning rummal
Dnnis ollen Ilma pääl, Et ma ellan maddalast,
Dallun sind ka ussinast, Waenlastele andeks
annan, Digust ikka meles kannan.

11. Waeste päle armo heitan, Ollen puhhas
süddamest, Rahho ikka takka nouan, Ja sind
tenin keigest wääst. Anna sinna heldeste, Et ma
usfun kindlaste; Sinno Waim mind juhhatä-
go, Ausas ellus finnitägo.

144.

Wies ist noth! ach Herr! diß Eine zc.

Kus on tarwis, armas Jummal! Sedda
moisema oppeta, Ja, mis armastan ma
rummal, Tühja agga ollewa; Mis agga mo
süddant siin pinab ja waewab, Ja ükspäines
murret ja kurwastust annab, Kui minna se üh-
he saan, siis se on mul Kül õnsam ja parram
kui Ilm, mis on sul.

2. Kui sa tahhad sedda leida, ärra otsi il-
mas tääl, Minno südda wotta jouda, Otsi seda
da üllewel, Kus Jummal on lihhas ja ühhes
sääl ellab, Keif hääd ja keif täielist andet sul an-
nab, Sääl leitakse suremat, parramat hääd,
Sääl on se ükspäines, kust iggawest jääb.

3. Ni

3. Ni kui pühhal Mariale Alinus osfa oli see temma tottis Jesussele, Istus temma jalgele: Ei olnud muud himmud Ta süddames täda, Kuid ükspäines Jesusse õppetust kuulda, Mis temma ni iggatses, sedda Ta sai, Et temmale Jesus Ta osfaks süs jäi.

4. Minda üksnes on mo himmo Jesus! sinno järrele, Sind ma ihaldan jo ammo, Kinki ennast minnule; Et paljo kül peaksid laiat teed noudma, Süs Jesusse jure ma üksnes saan joudma. So sanna oh Jesus! on ello ja waim Se kaswab ning kossud kui terrane taim.

5. Sinno sees keik nou ja tarkus Sallaja sääl petakse, Anna agga, et mo moistus Seddapane nek's tähhele: Oh wotta mul waggadust, allandust anda, Ja taewase tarkusse jure mind sata. Kui Jesus sind tunnen ning öiete tään, Süs minna kül öiete targaks ka lään.

6. Ei muud Jummal ees kolba Kui sa, Jesus, üllem hä, Sul oh Jesus! lääb keik kord Sinno pühha werrega, Se läbbi on ello ja öie gus mul todud, Se läbbi on õnnistus mulle ka sadud, Mind ehhitad hästi ja illusaks teed, Kui ussus sind hoian kui iggawest hääd.

7. Oh! süs anna minno hingel Sada sinno sarnafeks, Sinna olled issi temmal Tehtud ka pühhitussfeks: Mis igganes Jummal ellufe on wata, Se Jesusse läbbi keik antakse peal. Sest kadduwast himmust oh pühhasta mind, So ello mul tulgo, ma armastan sind.

8. Mis ma süs weel ennam tahhan, Sinno armust

armust saab jo kül, Sinno werri, se ma täan,
 Teggi taewast lahti mul; üht iggawest lunnas-
 tust olled ja saatnud, Ja kurrati woimussest ol-
 led mind päästnud, Ning täielist wabbadust
 tinkišid mul ka, Nüüd Abba! ma passun, so last
 aita sa.

9. Täielinnerõem ja rahho Minno hinge kos-
 kutab, Mis mul Jesus minno ello, Minno kaitse
 ja walmistab. Sa olled mo maggusam asst oh
 Jesus! Sa olled mul armas, sa olled mul ai-
 nus, Muud ühtekit olle, mis rõmustab mind,
 Kui sinna oh Jesus! kui ussus nään sind.

10. Nüüd oh Jesus! pead sinna Mulle ai-
 nus ollema, Katsõ mind, ja te, et minna Dllen
 tarwalusseta. Oh wata, kas eksin ma kurrjale
 tele, Ja sata ja kána so pole mo meele, Oh te, et
 keik pühmeks siin arwab mo meel, Kui Jesusst
 laan kasuks, se tarwis on tääl.

Kristist ning Kiufatussest.

145.

Kommt her zu mir / spricht Gottes zc.

Keiš tulge minno jure nüüd, Kui wae-
 wawad teid rasked suünd, Se armas
 Jesus hüab; Noor, wanna, suur ehk
 weikine, Mis mul on, annan sellele,
 Kes parrandamist puab.

2. Keiš minno koorma kandiad, Ning minno
 ille

ikke wottiad, Need ei nä pörge waewa, Ma olen liggi järgeste, Ja aitan kanda heldeste, E nemmad sawad taewa.

3. Mis minna teind ning kannatand, Ma läbbi ma teid lunnastand, Se on ka teie kohhu Mis teie tete, mötlete, Mo mele pärrast rägite, On Jummal ees õigus.

4. Ma-ilm kül tahhaks õnnistust, Kui poleks risti willetsust, Mis waggad kannatawad, Zeist noud ei olle ommete, Need pääswad pörge gust tõeste, Ke Jesu risti kandwad.

5. Keik sedda loom jo tunnistab, Mis weel ning Ma pääal ello saab, Et neil on omma waewa; Ke siin ei tahha kannata, Se peab pörge minnema, Ei se sa mitte taewa.

6. Ke tänna ellab terweste Woib home olla többine, Ja langeb surma sisse; Kui lillikesse kadduwad, Ni innimesed sarrewad, Ei püüsilminge isse.

7. Ma-ilm on arg, et surm on ees, Kui on wiimne hädda kääs, Siis pattust pöörda püüab, Kui armastakse tühja weel, Ei möttelda ka hingega pääal, Ehk saggedast surm hüab.

8. Kui temma ei woi ellada, Siis kaebal sedda nurgoga, Siis tulleb Jummal mele; Ma kartan, se on tühhi nou, Ke pölgab omma loolu, Sel tulleb nuhtlus päle.

9. Ei rikkus rikkast awwita, Ei nori uhkus toeta, Keik käub wimaks ärra, Ehk olleks sel tei ilma-ma, Keik hõbbe, rahha, kullaga Keik wotab surma miina.

10. Ei tarfa tarkus awwita, Kõrk ello keik on
asjata; Se lähäb pörgo hauda, Ke holetu on
süddames Ja armo aial ellades Ei tahha Jesust
nouda.

11. Mo laps, oh hakka mõtlema, Ning püh-
hast sannast õppema, Oh ärra karta waewa,
Se sanna näitab selgeste, Mil kombel Jummal
heldeste, Meid wastowottab taewa.

12. Keik furja makske armoga, Ning püüd-
te waggast ellada, Ehk Ilm teid naerab wahwast;
Ja feige kitsa tee pääl, Kõl Jummal maksab
üllewel, Ning nuhtleb furja rahwast.

13. Kui rõmo põlw on teile tääl, Au, rikkus,
terwis Ilma pääl, Siis woimust wottab lihha,
Sest kallis nou on Jummalal, Et peab teid se-
risti al, Se woib teid waggaks tehha.

14. Kui willetsus on kibbe süin, Weel kibbe-
dam on pörgo piin, Me sisse furjad jookswad,
Sääl tunneb ihho hingega Suurt wallo ilma-
lop mata, Mis furjad waimud tundwad.

15. Waid fedda rist on waewanud, Sel tae-
was rõom on walmistud; Ei joua innimenne
Keik fedda üllesrügida, Ning taewast rõmo ar-
wada, Mis annab Jesufenne.

16. Mis Jummal wandes tootand, Ja waim
on meile fulutand, Se on üks kindel sanna,
Oh! aita armas Jesufe! Siis ülles taewa hel-
deste, Ning õusa ello anna.

Ach Gott, wie manches Herzeleid zc.

Wisil: Oh Issa taewa rigi sees zc.

Oh Jummal, mitto õnnetust On siin ja mi
to willetsust, üks waewaZe ja fitsoke
se, mis lähhab taewase, Kui tahhan siina mõ
telda, Mo lihha puab efsida.

2. Kust minna maialt abbi saan? Sind
sus mele tulletan, Sa olled ikka arwitand,
minno süddant rõmustand, Ei olle mahhaja
tud, Ke sult on abbi otsinud.

3. Sa olled suur ja wäggew mees, So imm
nâme mitmes töös, Sa olled Jummal tõest
üks innimenne pattota, Ja päästad meid nü
iggawest So surma labbi surma kääst.

4. Sa olled Jesus üksine Mo Issand Jum
mal kallife, Ma saan so nimmest rõmustust,
tulleb mitto willetsust, So nimmi kurbdust w
hendab, Kui minno südda kurbaks saab.

5. Ehk ihho, hing kül nõrguwad Kui luud
fontid nõtkuwad, Siis taan ma et sinnust w
On rõmo mul siin ilma pääl, Ei woi mo kül
putuda Surm, kurrat keige pattoga.

6. Sa Jesus olled abbimees, Ei sa mind
ta ellades Siin ilma ilma aitmata, Sa tulle
omma armoga, Ning olled minno karjan
Mind hoiad ikka heldeste.

7. Oh Jesus minno rõõm ning au, Mo pa
ras rikkus ning mo nou, Ei sa mult ninda r
tud, Kui saan so nimmest rõmustud, Kel u
ni

ning arm on süddames, Se tunneb sedda enne-
ses.

8. Sepärrast ollen ütelnud, Kui sinnust ei sa
rõmustud, Siis olleks parram sündmata Kui
ilmas alles ellada, Jo ellawalt on surnud se, Ke
laotand on Jesusse.

9. Mo kallis peigmees olled sa Mo armas
Jesus lõpmata, Mo kallim warra olled sa, Kui
rikkus kuld ning Alma-ma, Kui ma sind mele
hulletan, Siis minna warri rõmo saan.

10. Kui sinno päle kindlaste Siin lotan, siis
kõin rõmsaste Sind palluda, Kui hädda kääs,
Ja tunnen rõmo süddames, So Waim fest rõ-
must tunnistab, Et se uut ello kaswatab.

11. Sepärrast kannan julgeste Mo risti sinno
käärrele, Seks mind oh Issand kinnita, Sest se
põlle kaswata, Kui ennast ninda walmistan, Et
ello hästi lõppetan.

12. Mo lihha aita sundida Ja ellada siin pat-
tota, Mo süddant ussus puhhasta, Siis sulle el-
lan, surren ka, Oh! Jesus wata, minno meel
On jo so jures üllewel.

147.

In dich hab ich gehoffet & Err 2c.

Oh päle Issand! lotan ma, Mind ärra jätta
abbita, Oh Issand! kela häbbi, Ma pal-
sin sind, Oh! aita mind So falli armo läbbi.

2. So kõrwad olgo minno pool, Mind hoid-
sinno armo hool, Mul appi, Jesus, tõtta, Kui
sures

furren táál Ehf ellan weel, Mind feigest hád,
Dast páasta.

3. Mind Zummal kaitse, arowita, Ja minno
suddant kinnita, Et woiksin woimust sada, Kui
waenslane Mind furjaste Siin püab huffa sa-
ta.

4. Mo wäggero Zummal olled sa, Mo ello
minno kaitfia, Se ütleb sinno sanna; Mo abbi-
mees Mo hádda sees, Kes woib so wasto pan-
na?

5. Ma ilm fül püab wallega Mind efsitada
sallaja; Et kurri waim ei nela, So armoga
nüüd arowita, Keif furjad nouud kela.

6. So holeks Jesand annan ma Mo Zum-
mal ihho hingega, Mind wotta sinno kátte, Kui
hádda káas Ning surm on ees, Kui waero mul-
tulleb ette.

7. Sel kolme-aino Zummalal, Ke annab wä-
ge nödramal, Sel olgo táanno taewas, Se saatto
weel Siin Zlma páal Meil woimust patto wae-
was.

148.

Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir 2c.

Wisil: Oh Jesus üllem abbimees.

SD pole Jesus kissetan, Gest wägga furb
mo sudda, So wägge minna himmustan,
Miks ninda waerwab sedda, Weel surem, Jes-
sus, on mo rist, Mis waerwab siin mind hádda-
list, Kui kaebada ma jouan.

2. Mo pále Jesus hallasta So helde armo-
pár.

párrast, Mind páasta sinno abbiga Sest kuro-
wastusse fárrast, Mo súdda mötleb kaksiti,
Sest et siin rómo úhteki Ei woi ma waene leida.

3. Suur hádda on mo Jesufe; Me sees ma
waene ollen, So káást oh minno armoke! Ma
abbi sama tullen, Ei olle mul muud abbimeest,
Ke mind woib páasta hádda káást Kui sinna
úksi, Jssand.

4. Sa Jesus olled úksine Mo lotus, minno
ello, Ma annan sinno holele Mo waewa, risti
wallo, Sepárrast Jssand pallun ma, Mind
árra játta abbita, Ma láhhän muido hukka.

5. Oh Jesus! Jummal iggarwest, Ke sinno
pále lotab, Sel tulleb abbi sinno káást, Ke sin-
nust armo otab, Sel olled ello ea sees, Ka sura
ma háddas abbimees, Se pále ollen julge.

6. Oh Jesus! minno ahvastust Nuud wa-
ta armo lábbi, Mul náita sinno hallastust, Et
otsin pálwes abbi, Mo ohkamissi kule sa, Mis
ööd ja páwa ohkan ma, Et wägga kurb mo
súdda.

7. Kui öigel aial surest wáást Mul tahhad ab-
bi sata, Siis páasta mind feig' hádda seest, Mo
pále armust wata, Ja kela árra waenlasti, Kel
woimus káás et úksigi Ei sa mo pále woimust.

8. So holeks Jesus annan ma Keif minno
risti-wennad, Mo ihho minno hingega, Sa öi-
get murret káinnad, Neid kaitse sinna heldeste,
Mo kurbdust póra rómusse, Se on, mis minna
pallun.

9. Ei minna isfi enneses, Mo Jesus, abbi

tää, Kui sa ei olle abbimees Ja mind ei päästa
pea; Kui agga tahhad waewada, Siis aita, et
woin kannata, Ja anna ikka woi must.

10. Oh! anna, et há melega Ma lähhan sin-
no tele, Kui sinna wottad lákkita Üht risti min-
no päle, Siis te kúl waewa ihhule, Ja sata hin-
ge rahhule, Se ellago so jures.

11. Ma ussun Jesus! süddamest, Et õigel aial
sinna Mind päästad keige hädda seest, Ja teed,
mis pallun minna. Sa olled enne aitnud mind,
Kui minna ollen pallund sind, Sepárrast ollen
rómus.

12. Mo Jesus minno willetsus On parrajast
sul tåda, Sa olled minno rómustus, Keif
woid sa hásti sáda, Keif sinno holeks annan
ma, Te ninda, kuida tahhad sa, So auuks min-
no õnneks.

149.

Was für Kummer / was für Schmerz ic.

Südda, mis sa murretsed? Mifs sa ennast
kurwaks teed? Kartlik hing ja nõdder meel,
Oh! mifs waene, Oh! mifs waene leinad weel?

2. Et kúl ennast kurwastad, Woi sa sest weel
ennam saad, Murred süddant waewawad,
Mis need murred, Mis need murred kólbawad?

3. Murred surretawad sind, Armas laps, et
usu mind, Murrest saad sa willetsust, Játta
mahha, Játta mahha kurwastust.

4. Eh! kúl keif mind játtawad, Sa mind
Zum

Jummal armastad, Minna lotan sinno pääal,
Sinna aitad, Sinna aitad siin ja saäl.

5. Jummelikkult olled sa Raitsnud mind so ar-
moga, Kui mind hädda waewanud, Olled sa,
Olled sa mind aitanud.

6. Keif so holeks annan ma, Päästa mind ja
rõmusta Kurwa hinge minno sees, Jesand hel-
de, Jesand helde abbimees.

7. Jägo mahha kurwastus, Jummal on mo-
õnnistus, Emma aitab ikka weel, Minne ärra,
Minne ärra kartlik meel!

Pühhasi Kristi Kogodussest.

150.

Unser Herrscher / unser König ic.

Jummal wäggew wallitseja, Meie keige
üllem hä, Sinna olled õnne saatja,
Mis sa teed, on imme tõ, Wäggew,
suur ning armolinne Olled sa ning auo-
linne.

2. Pissut neid sel aial ommad, Ke sind keigest
süddamest Takkä noudwad, armastawad.
Watummist ja nõdradest Sulle kitust walmis-
takse, Sinno wägge tunnistakse.

3. Jummal parrago! käl näme, Südda tah-
hab fakkeda, Et ni mitto tuhhad tõe Walges

wotwad langeda, Holeta oh innimenne! Olled sa, efs olleimme?

4. Siiski Issand wallitseja, Tahhan armastada sind, Ma taân, et sa armas Issa Wägga armsaks pead mind, Tomba wäggewast so jure Mind, et nouan taewa pole.

5. Kallis on so pühha nimmi Mul ning feige rahwale, Se teeb feigis paigusimme Keiges ilmas laiale, Ma ning taewas hüüdwad päle; Kitus olgo Jummalale!

6. Issand minno wallitseja, Kallis olled minnule, Sest ma tahhan lauldes anda Ennast sinno holele, Wotta mo eest murret kanda, Mind so tiwa alla panna.

151.

Wo Gott der Herr nicht bey uns 2c.

Wisil: Oh risti rahwas kannata 2c.

Ali Jummal siin ei kaäna hoolt, Ei tulle apri förgest, Kui se ei olle meie poolt, Kui Kurjad kiuswad järgest, Kui Jummal neid ei pillota, Ja nende noud ei kaota, Siis olleme Feif huffas.

2. Mis innimeste tarkus teeb, Ei woi meid pelletada, Kül Jummal sedda ammo näab, Ja woib neid allandada, Ehk kurja nouo piddawad, Ja kurjad asjad hakkawad, Siis wottab Jummal keelda.

3. Kül nemmad wägga mäsfawad, Ning otfiwad meid neelda, Kül nemmad tappa tahhawad, Ei lasse ennast keelda, Waat, nemmad
Fur

kurjast paukuwad, Kui merre-laened kohhis'wad,
 Oh Issand wata sedda!

4. Meid woõra ussopiddajaks Needsam
 mad nimmetawad, Ja kiitwad ennast waggas
 siks, Ke õigust õppetawad, So nimmi Jummal,
 mis on hä, Se peab katma nende tõ, Kõl sinna
 ärkad ülles.

5. Need ommad pimmedusse al, Ja tahha
 wad meid neelda, Au olgo ikka Jummalal, Ke
 wottab sedda teelda, Kõl Jummal nemmad pil
 lotab, Ja nende walled kaotab, Ei sa need tem
 ma wasto.

6. Oh Issand! sinna rõmustad Meid, kellel
 abbi waia, Sa tõeks teed, mis tootad, Ei rum
 mal meel se moista, Se ütleb: Keif nüüd hukka
 läab, Kui Jummal risti läbbi teeb Ueks, ke ar
 mo ootwad.

7. So kääs on meie waenlased, Nääd nen
 de mõtted läbbi, Sul nende nouud tädawad,
 Meist kela patto häbbi; Ei rummal meel woi
 uskuda, Et Jummal tahhab aitada Kõl omma
 abbi tunnil.

8. Sa Ma ning taewa teggia, Oh Jummal!
 paltwed kule, Ning meie süddant walgusta, So
 riik nüüd tulgo meile, Et õiges armus ellame,
 Ning ussus kindlad olleme, Ehk kurjad nurri
 sewad.

152.

Ein feste Burg ist unser Gott ic.

SS Eil tulleb abbi Jummalast, Ke ikka wäg
 (N) 4 gew

gew olnud, Ning päästab häddast wägge-
wast, Mis meie päle tulnud, Se kurri waen-
lane Meid wihtab kurjaste, Ja tulleb söddima
Nüüd kawwalussega, Ei olle temma sarnast.

2. Keik meie nou on tühhine, Ei moõta meie
wäggi, Se woib meid aita õiete, Ke pattust lah-
ti teggi, Kes se on? küssid sa, Suur Jeesus,
kõstan ma, Se Jeesand surest wääst, Se Jum-
mal, kelle kääst Keik woimus meile tulleb.

3. Ehk olleks Jlm täis kurratid, Ke tahhaksid
meid neelda, Ei karta meie ühtekit, Kõl Jummal
wottab keelda; Ehk kül on hirmus meel Sel
kurjal waimul taal, Ei süiski woimust sa Sest
omna sannaga Kõl Jeesus tedda woitab.

4. Suur Jummal teeb, mis tootab, Ja tah-
hab Waimo anda, Ehk kurri selts kül ähwer-
dab, Ei jowa wastopanna; Ehk woetakse nüüd
Meilt ihho, rahha, hüüd; Et mingo iggawest,
Ei sa need kaswo sest, Meil taewa riik pääb
jama.

153.

Was kan uns kommen an für Noth 2c.

Wisil: Oh risti rahwas kannata 2c.

Sis hädda woib meil sündida, Kui sa meid
Jeesand sõtab Se kauni taewa leiwaga,
Ning ello wega jotad, Kui sinno Waim meid
rõmustab, Ning meie hinge jahhutab So rohke
armo labbi.

2. So pühha nimme auuks sa, Kõl õiget teed
meil näitad, Ei jätta häddas rõmota, Waid issi
meid

meid sa hoiad, Sest olleme nüüd julged siin,
Ehk meil on kange surma piin, Et sa meid tulle
aitma.

3. So sanna, armas õppeja, Meid õppetab
ning nomib, Kõl rist meist aiab himmo ka, Et
patto kurjus lõppeb, Mis muido hingel kahjo
teeb, Me läbbi ihho hukka lääb, Keif sedda kelad
ärä.

4. Laud on meil sinnust ehitud, Mis meie ik-
ka näme, So sanna roaks annetud, Mis wai-
mus meie sõme; Kui tulleb kurrat kiusama, Siis
woib so sanna rõmusta Meid pühha Waimo
läbbi.

5. Sest sinno arm ning hallastus Nüüd tul-
leb rohkest meie Siin ilmas ning ka iggawest,
Sa watad meie päle, Et meie woime usfoga
So auo riki pärrida Kui sinno pärris-rahwas.

6. Meid, armas Jeesus, arowita, Sa woid
meid waggaks tehha, Et meie kindla usfoga So
Jssa woime nähha, Ke sedda puab süddamest,
Sesamma pühha Waimo wääst, Nüüd laulgo
rõõmsast Amen.

154.

Es spricht der Unweisen Mund wol 2c.

Wisil: Oh risti rahwas kannata 2c.

Sed wallatummad kiitlewad: Weil on se
õige Jummal, Ja süski kurja teagewad,
Meist igga üks on rummal, Ei kõlba eal nende
tõ, Ei noua ükski mis on hä, Sest Jummal põl-
gab nemmad.

2. Suur Jummal watis üllerwelt Keig' inni-
mests päle, Ning temma tulli katsma säält, Kas
kegi omma mele Ning mõttega hääd ihaldaks,
Ja Jummalat siin armastaks, Ja teeks, mis
temma käsib.

3. Ei ükski õige Te pääl käind, Keik ollid nur-
ja läinud, Ja ollid lihha tahtmist teind, Ning
tühja waewa näinud, Ei ükski hääd tööd teinud
tääl, Ja siiski mõtlid nemmad weel, Et Jum-
mal sedda kitab.

4. Kui kaua ommad rummalad, Ke tühjad
kõmbed kiitwad, Ja minno rahwast koorma-
wad, Ja kahjust kastro püüdwad; Neil polle
usko süddames, Ei holi palwest hädä sees,
Waid tahtwad ennast aita.

5. Sest kahhe wahhel nende meel, Sepärrast
nemmad kartwad, Käl Jummal abbiks wagga-
del, Ke temma sanna kuulwad: Hääd noud-
need furjad põlgawad, Mis wagga ütleb, nae-
rawad, Et temma rõõm on Jummal.

6. Kes waggadele Ilma pääl Müüd peab
abbi saatma? Käl Jummal heitab armo weel,
Ning tulleb wangid päästma; Ja Poia läbbi
sedda teeb, Sest iggäiks suurt rõõmo näab, Ke
temma abbi otab.

155.

Wie schön leuchtet der Morgenstern 2c.

Siind paistab meile kauniste Se koido täht
ni selgeste, Se Jesse wõssokenne, Ke Ta-
widast on sündinud, Ja kuningaks mul kink-
tud!

tud, Ja peiuks Jesukenne! Helde, Selge, Armokenne, kaunikenne olled sinna, Sinnust ei woi jada minna.

2. Sa olled Issand üksine Mo hinge rõõm ning meelehä, Ke mind on päästnud isse; Sa olled minno rõmustus, Gest sinno armo-õppetus On maggusam kui messi. Göta, Jota, Hosanna, taewa-Manna, minno hinge, Sinnust püan minna õnne.

3. Mo südda Issand süttita So falli armo tullega, Et minna armsaks pean Sind minno kallist Jesukest, Ning armastan ka liggimest, Et minna ussus täan, Et sa Ninda Armastades, walmistades so liikmisseks Teed mind taewa õsfallisseks.

4. Rõõm tulleb mulle Jummalalt, Kui sinno silmad üllewalt Mo päle heldest waatwad. Oh Jesus minno õnnistus, So sanna ning so kannatus Mo süddant jahhutawad. Tulle, Mulle Ürrapäästjaks, rõmustajaks, nõdder ollen, Sulle minna woõraks tullen.

5. Mind Issand Jummal iggawest Sa olled teigest süddamest So Poias armastanud; Poeg fihlas mind ni heldeste, Ja on mo peig, ma pruudike, Ni wägga rõmustatud. Ninda, Ninda Murret kaännab, ning ka annab taewa mulle, Au ning fitus olgo sulle.

6. Oh! löge kandle peksiad Ning aiage teik mengiad Hääd rõmo luggo päle, Et minna omma Jesukest Nüüd armo täiest süddamest Woin tulletada mele. Laulgem, Tehkem Rõmustamist,

mist, auustamist kossiale, Sure auo kunnin-
gale.

7. Nüüd wägga römüs ollen ma Ning tah-
han Jesust tännada, Ke on mo ainus warra,
Se tahhab mind ka armsaste Siit ülleswotta
taewase, Ja päästa häddast ärra. Amen, A-
men, Tulle taewast, päästa waewast Jesufen-
ne, Sind ma otan armokenne.

156.

Herr, deine Treue ist so groß ic.

Wisil: Oh risti rahwas kannata ic.

SH Issand, suur on sinno arm, Se tulles
immes panna, Et olleme siin muld ning
põrm, Sa wottad murret kanda, Ehk kurjus
kestab allati, Meid sinna faitsed pälegi; Ei tah-
ha hukka sata.

2. Pat wottab woimust kurjaste, Sa nääd
keik tiggedussed, Mis tehakse siin pahhaste, Sa
tääd keik willetsussed, Käl kaswatakse patto
siind, Ei olle rahho neile nüüd, Ke sinnust tage-
ganewad.

3. Meid nuhtled sinna hirmsaste, Ke õige Te
päält lahkwad, Ning ommas ellus järgeste
Se laia Te päält käiwad, Ning patto porris
otfiwad Suurt rómo, ifka teggewad, Mis tah-
hab kurri südda.

4. Keik loom sepärrastehmatab, Ja ohkab lah-
ti sada, Käl pitki filmi ihhaldab, Et waewast
päfeks ärra, Mis taewas eal leitakse, Mis Ma
päält alles nähakse, Need nutwad sedda kur-
just.

5. So päle süski lotame, Et tahhad palwed
kuulda, Ning sinnust abbi otame, Oh Jum-
mal wotta pöördä, Ke julgest patto teggewad,
Ning õnsaks sada mõtlewad, Kui põrgo pole
tõtwad.

6. Sul Jummal olgo halle meel, Sa olled
armastanud Keif kurjad, ke sind Ilma pääl On
wägga kurwastanud. Suur wäggi olgo san-
na sees, Et hakkaks nende süddames, Ke kow-
wad on kui kiwwid.

7. Sa armas Issand murretse, Et tundwad
kõggedadke, Et on so ikke kebjoke Ning maggus
pattustele, Ke tundwad omma patto süüd, Ning
noudwad sinno heldust nüüd So Poia surma
parrast.

8. Keif, mis sa kõggund ennesel, Neid wotta
õnnistada, Ning anna mis neil pudub weel:
Neid õige tele sata, So heldust hoolt ning wäg-
ge ka So lastel anna täda sa, Ke sinno armo
õotwad.

9. Kül omma päle mõtlewad üks karjane ning
isä, Sa ennam kui need mollemad, Ei sinna
mõtle kurja; Sest sinno päle lotame, Oh juh-
hata meid armsaste, Kui sinna eal arwad.

10. Siin sinno wõrsud olleme, Sest rõmus
meie südda, Et armo palka heldeste Sa meile
tahhad anda; Meil on se lotus süddames, Et
nämme sind so walgusses, Kus Tal meid wottab
hoida.

157.

Es woll' uns GOTT genädig seyn zc.

SH Zummal tulse armoga, Ning omma õne
ne anna, Meid taewa pole juhata, Et
moistame so sanna, Et sinno tööd siin tunneme
Ning woime waggad olla, Et Jesus paggana
dele Woib ärrapäästjaks tulla, Et nemmad pat-
tust pöörwad.

2. Ma-ilm sind, Zummal, auustab Ja kitab
sinno nouo, Ning sures rõmus himmustab Siin
laudda sinno auo, Et olled kohtomoistia, Ke
woimust pattult wottab, So sanna hoiab, toi-
tab ka Keik rahwast, et se tottab Siin ues ellus
käia.

3. Keik rahwas, Zummal! tännago Sind Ma
pääal hääd tööd tehhes, So sanna wäggi kas-
wago So auuks meie nähhes. Oh Issa, Poega
meid õnnista, Sind süddamest keik kartwad
Oh pühha Waim meid rõmusta, Sind waga-
gad auustawad, Sest laulgem rõomsast Amen!

158.

Ach GOTT vom Himmel sieh darein zc.

SH Zummal wata heldeste, Sul olgo hall
südda, Kui pissut pühhaid leirakse, Me
waestel on suur hädda; So kallist sanna naer-
takse, Ja tühia walled ustakse, Se õige usk o-
löpnud.

2. Ei olle kende õppetust So pühha kirj-
näha, Need wotwad järgest wallatust Ja
käis

asko tehha; Se tahhab sedda, teine teist, Ja
 kfigi ei kolba neist, Keel libbe on, meel tigge.

3. Need tühja usso õppejad Oh Jummal!
 ikka mahha, Need ommad kõrged hooplejad,
 Mis käsüd, need ei tahha, Keif woimus on
 müüd nende kääs, Meid arwab targaks igga
 mees, Kes woib neid õppetada?

4. Gest ütleb Jummal taewa seest: Ma
 tahhan üllestousta, Mo lastel polle abbimeest,
 Meid tahhan issi päästa, Ma fulen nende pal-
 me häält, Mo sanna peab üllewelt Meil ikka
 woimust saatma.

5. Kui seitsmel korral hõbbe, Kuld Lääb sel-
 get's Tulle läbbi, Ni usk kui tunneb risti tuld,
 Saab selget's ka, et häbbi Ei allate ja temmale,
 Me risti alt ei taggane, Waid teeb, mis Jum-
 mal tahhab.

6. So sanna hoiu puhtaste Meil, armas
 Jummal, ikka, Meid kaitse Jssand heldeste, Et
 meie ei sa wigga, Need furjad wägga siggiwad
 Saäl, kus need walle õppiad Siin Ma pääl pal-
 makswad.

159.

Zion klagt mit Angst und Schmerzen ic.

Zion kaebab sures häddas Nuttes ommal
 Jummalal, Litteldes: ma ollen waewas
 king ka kange risti al. Zion, selle pärandus,
 annel on keif wallitsus, On ni tühjaks, alwaks
 inud, Kes on sedda immet näinud?

2. Jummal, ke mul tootanud Omma abbi
 hädda

hädada sees, Se on mind nüüd kurwastanud
 Ning ei seisa minno eest. Oh! kas sa ni järges
 te Mo pääl olled wiyhane, Eks sa tahha arm
 heita, Ja kui ennemuiste aita?

3. Sion, sinna feige armsam, Kostis Jssan
 surest wääst, Nüüd sa olled feige kurbfam, Ug
 ga ota, minno kääst Peab sulle tullesma Rahha
 rõmo Waimoga, Jätta nüüd feik murret mah
 ha, Wiikada sind ma ei tahha.

4. Emma kombel tahhan minna Gal sind e
 unnusta, Minno mele pead sinna Jäma ilma
 lõpmata; Ja kui peaks emma ka Dmma lah
 unnustada, Siiski pead sa mo meles Dlemi
 ning minno süles.

5. Ärra lasse nüüd sind petta Pahharetti tig
 gedust, Kes ei moista muud kui tehha Hirn
 sul ja kawwalust. Minno meles olled sa, Sin
 no nimme tunnen ma, Hoolt ma tahhan so eel
 kanda, Sulle õnnistusse anda.

6. Sinno päle ikka watan, Sind ma karm
 nan rüppe sees, Dmma rõmoga ma pean ülle
 sind, mo abbimees. Hädda eiga willetsus, E
 dan eiga kiusatus Ei sa minnust lahutada
 Sind, oh wotta kannatada.

160.

Erhalt uns Herr bey deinem Wort 2c.

Sanna meile kinnita, Oh Jummal mei
 neist arwita, Ke tahtwad lükk'da üllewe
 So Poia omma järre päält.

2. Oh Jesus Kristus näita sa Meil' omma
 wä

wägge lõpmata, Läss sinno rahwast ellada, Et temma sind woifs tännada.

3. Oh Pühha Waim meid rõmusta, Üht meelt so rahwal' anna ka, Meid surma tunnif awwita. Ja ello sisse juhata.

4. Keif kurdad nouud tühjaks te, Mis meie wasts petakse, Kõl nende kätte maksad sa, Kuf jäwad patrustpõõrmata.

5. Siis peab moistma nende meel, Et sinna Jummal ellad weel, Ja omma rahwast awwitatad, Ke sinno päle lotawad.

161.

Verleih' uns Frieden gnädiglich 2c.

6. **SS** Eil anna rahho armoga, Oh Jummal meie aial / Kes meie eest woib sõddida, Ep olle ükski maial, Kuf üksnes sinna Jummal.

7. Läss' meie armsal kunningal Hääd walitsust ka olla, Et woime rahho temma al Ja hinge toitust sada, Sind armas Jummal karta. Amen.

Zanno ning Rituse Laulud.

162.

Was Lobes sollen wir dir / o Vater / 2c.

SS Is kitust woime Isand! sulle anda? So tood ei ükski woi kõi immeks panna.

(D)

2. SA

2. Sa olled meile õiget tähte teinud, Sest
meie olleme so armo näinud.
3. Sa olled Waro merres hupputanud, Ning
õmmal rahwal kõrwes leiba andnud.
4. Sest meie woime sinno armo nähha, S
sinna toitatad hinge ning ka kehha.
5. Et piddid näitma meil so imme kää, Siis
olled rikkunud Hetiitri wäe.
6. Ning olled armo-sädust meile annud, Oh
õnnis, ke se hästi mele pannud.
7. Oh Issa! kindlad õmmad sinno sannad,
Sa õigust, kohhut meile ifka annad.
8. Neil wangil sinna Issand appi tottad,
Ning sure auoga sa woimust wottad.
9. So nimmi, se on kallis, pühha, hirmus, Ke
sedda kartab, sel ei pudu tarkust.
10. Au, kitus, tänno Issa! sulle olgo, Ning
Ma päälninda, kui saäl taewas tulgo.

163.

Du meine Seele singe 2c.

Wisil: Ma püan teigest hingest 2c.

Shing haäd kaunid laulud Nüüd laul
rõõmsaste Sel, ke keif asjad lonud, Ke
woimus järgeste: Ma tahhan, Issand, kita S
rohke armo tääl, Ning sulle tänno anda, Kunn
ma ellan weel.

2. Oh innimesed õpke, Mis teile kaswo teel
Ning ärge armastage, Mis wimal's hukka lääb
Oh ärge mitte lootke Siin suurde wäe pää
Nei

Meist ärge abbi ootke, Kui suits on nemmad
tääl.

3. Keif innimesed lähwad Süis ilmast nop-
peste, Hing lahkyb, ihhud sawad Süis mul-
laks, põrmukske; Surm wottab tühjaks teh-
ha, Mis säti targaste, Süis iggamees woib näh-
ha, Kui sant on innime.

4. Oh õnnis, ke siin watab Müüd üksnes Je-
su pääl, Keif temma holeks annab, Saab kas-
wo siin ning sääl: Ke Jesust armastawad, Kes
surem warrandus, Meed rõmo ello sawad, Ei
jä neil kurwastust.

5. Ke polle sõgge, rummal, Woib pea arwa-
da, Kui wäggero meie Jummal, Se näitwad
lomad ka, Ma, taewas, liinud, tähhed, Mis
meie silma ees, Keif weiksed, kallad, wähhed,
Mis jões ning merre sees.

6. Ei ühhelegi liga Se armas Jesand te, Ke
uskliik on ning wagga, Hääd annab temmale,
Ja töeks teeb hääl meel, Mis temma tootab,
Kel liga sunnib, sellel Käl abbi walmistab.

7. Ja mitto kumbed täab Meid päästa sur-
ma seest, Ja tootab, kaitseb, päästab Meid sure-
mälja kääst; Ke waesed on ning santid, Meid sö-
tab illusast, Ke ollid kaua wangid, Meid pääs-
tab saggedast.

8. Ke rummalad siin ommad, Meid Jum-
mal walgustab, Ke nõdrad, rammotummad,
Meid temma töetab, On selle sõbber ikka, Ke
tedda armastab, Ei sattu sellel wigga, Ke tedda
hinnustab.

9. Ja aitas waesed lapsed, Teeb haäd neil woõradel, Ja kuleb lesse palwed, On mehhe assemel; Kes agga wihtab tedda, Siis nuhtleb kurjaste, Keik temma maad ning kooda Ja pilalab laiale.

10. Ma ollen wägga rummal Sind kita oiete, Sa Kunningas ning Jummal, Ma õie sarnane; Et siiski Ma pääal ollen Nuud sinno lapsokse, Sest minna kitust julgen Siin anda sinnule.

164.

Tunlob meine Seele den Herren ꝛc.

Sing! oh rõõmsast kita Nuud omma helduõe Jummal, Mis haäd sul wotnud näita, Mo südda ärra unnusta: So pattud andeks annab, So wigga parrandab, Sind ommas süles kannab, So hädda wähhendab, Sind häga rohkest täitab, Ning ueks lomake teeb, Kõl omma õigust näitab, Et hädda mahha jääb.

2. Et temma kõhhus pühha On, sedda meile kuletub, Et lõppeb temma wiha, Se temma heldus tunnistab, Ning temma arm on rohkest Ja halle temma meel, Meid äkkiselt ei nuhtle, Meid arraid aitas tääl; Ke tedda hästi kartwad, Neil temma häa teeb, Kui kaugele maast on taewad, Ni pat neist ärralääb.

3. Kui omma lapsokessi Uks õige Issa armastab, Ka ninda innimesse Se helde Jumma kosjutab; Meid temma tunneb ammo, Et põrn ning

ning tühhine On meie ello ramma, Ning rohho
sarnane; Kui tulest mahha kukkub Üks läht ning
dieke, Ni pea ärra lahkeb Siit ilmast innime.

4. So arm oh Issa! taewast, Se festab
üksnes kindlaste, Meid päästad sinna waewast,
Re sanna kuulwad korowaste, ke hoidwad sinno
sädust, Sa, Jummal! wallitsed, Sest Inglid!
andke klist Sel, ke suurt immet teeb, Ja au-
ustage tedda, Ja auuks tenige, Mo hing ka pe-
ab sedda Keik kiirma järgeste.

5. Nu litus Issal olgo, Sul Poial, pühhal
Waimul ka, Keik meie kassuks tulgo, Mis sin-
na wotnud töota; Et meie sinnust abbi Siin
sulgest lotame, Et meie tulle habbi, Kui armo-
otame; Mei' südda meel ning mötte Sind noud-
ko kindlaste, Amen! kül same kätte, Mis eal pal-
ume.

165.

Nun dancket all und bringet Ehrre.

Wisil: Nuüd Jummalale auustust re.

Nuüd kiitko keigest süddamest Keik innimeste
hää! Sind, kedda taewas iggawest Ka
kiitwad Inglid saäl, Ka kiitwad Inglid saäl.

2. Oh laulgem sellel, kes keik näab, Sel surel
Jummalal, Kes sured asjad ikka teeb Ja im-
med taewa al, Ja immed taewa al.

3. Kes emma ihust järgeste Meid üllespid-
tanud Ja, kui ei woinud üksige, Meid armust
aitanud, Meid armust aitanud.

4. Et temma kül on wiibastud, Woib siiski

armasta, Saab pea jälle leppitud, Teeb hääd,
ei nuhtle ka, Teeb hääd, ei nuhtle ka.

5. Ta rõmustago heldeste Meeld, mõtted,
süddant ka, Ja saatko ärra kaugele, Mis meil
woib furwasta, Mis meid woib furwasta.

6. Ta andko rahho ellada Siin Ma pääl jul-
geste, Ja õnnistago lõpmata Keik meie kää tö,
Keik meie kää tö.

7. Ta arm ja heldus olgo siin Meil ossak-
iggawest, Keik waero ja murre, rist ja piin, Se
tagganego meist, Se tagganego meist.

8. Ni kaua kui siin ellame, Ta meie ainus
õn, Kui ellust ärralahkume, Meil temmast ossa
on, Meil temmast ossa on.

9. Kui meie südda lõhki lääb, Meid pan-
hingama, Et meie silm saäl Jesust näab Kui läh-
me maggama, Kui lähme maggama.

166.

Jehova dein regieren macht 2c.

1. Jummal! suur on sinno tö, Et meie un-
nustame, Mis muido sureks petakse, Kui
mele tulletame; Kui üpris suur on sinno a-
Ning paljo üllem sinno nou, Kui nende nou-
ommad, Ke Ma pääl wallitsewad.

2. Kes wallitseb ni targaste Kui sinna wä-
gew Jummal! Kes eal on so sarnane, Ehk pa-
jo maad on temmal; Keik surrelikkud Jima see-
Need kummardawad sinno ees, Keik surema-
on orjad Ni kaua kui sa tahhad.

3. Kui kangel so wald ullatab, Ep otte üle
mo

moõtnud, Mis so film eal selletab, On sinno or-
jaks tehtud; Se surem herra Ilma pääal On su-
rem wõllalinne tääl; Keif nored ning keif wan-
nad Sult omma toitust sawad.

4. Sa moistad kohhut õiete, Kui tahhad õi-
gust näita, Sa Issand nuhtled kängeste Ka
tahhad armo heita, Keif peab forda minnema,
Kui tahhad kätte tassuda, Ehk sinna kängest
nuhtled Ehk armolinne olled.

5. Keif sinno tõ laab eddasi, Ei ühtekit sa
nurja, So nou ei lähhä taggasi, Sa ei woi teh-
ha kurja. Sa hoiad, kaitset heldeste, Keif toi-
tad, saad targaste, Keif, mis sa teed, on õige,
Se olao suur ehk weike.

6. Sind Kummal! Kitan järgeste, Et mois-
tad, mis on õigus, Õnnis, ke tunneb tõeste, Mis
on so lapse kohhus. So alwem orri ollen ma,
Mo päle Issand! hallasta, Mind wotta õppe-
tada, Et woin sind kummarlada.

7. Ma ennast allandan so ees, Mind wotta,
armokenne, So armo holeks hädda sees; Ehk
ollen maokenne Kõl sinno wasto arwada, So
sarnane ma polle ka, Sa siiski armo heitad,
Mul waesel heldust näitad.

8. Ma ollen waene pattune, Mul tulleb kar-
ta hirno, Ma siiski kitan rõõmsaste So õigust
ning so armo, Sa pakkud armo minnule, Ma
julgen tulla sinnule, Mind wotta waggaks teh-
ha, Siis lõppeb sinno wiha.

9. Mo armas õnnisteggia Kõl pallub mo
est ikka, Se päle julge ollen ma, Et parran-

Dab mo wigga. So Poia parrast finkid sa So
armo mul, so riki ka, Mis sinna Issand saad
Meil, kedda armsaks pead.

10. Ma annan wasto, mis on mul, Ei sinna
sedda põlga, Mo südda olgo andeks sul, Ehk
ennesest ei kõlba; Kõl so Poeg sedda ehitab
Ning usso läbbi parrandab. On temma hoon
mo südda, Sils sa ei põlga tedda.

11. Weel hoia, kaitse, murrekse, Weel ikka
armo heita, So ikke al meil järgeste So rahho
rõmo näita, So allam ollen rõmoga, Mo wend
on Jesus lõpmata, Gest saan ma auolisest,
So rigi osalisest.

167.

Nun dancket alle Gott re.

Wisil: Oh! wagga Jummal, ke re.

JH wotkem Jummalat Suust, süddamest
nüüd kita, Kes suret asjad teeb Ja auo
temmal näita, Kes emma ihhust jo Meil teinud
paljo hääd, Ja praego hoidwad weel Meid
temma armo kääd.

2. Se armas Jummal nüüd Ka wotko mure
red kanda Meil rõõmsa süddame Ja kallist
rahho anda, Ja piddago meid ka Siin ülles
armsaste, Ja wotko häddast tääl Meid päästa
heldeste.

3. Nu olgo Issale, Sel sure Jummalale, Ja
temma Poiale Sel auo kunningale, Sel püh
hal Waimul ka, Kolmainul algmissest, Kes
süli, nüüdki on, Ja jääb ka iggawest.

168.

168.

3. Herr Gott dich loben wir ic.

Sind Zummal! kitame,

Sind Issand! tanname.

Sind, Zummal Issa, iggarwest

Keik ma-ilm kitab süddamest:

Sind taewa wäggi auustab,

Et sinno nimmi kitust saab,

Sind kiitwad, Issand, Kerubim,

Ka laulwad sulle Serawim:

Pühha on meie Zummal!

Pühha on meie Zummal!

Pühha on meie Zummal!

Se Issand Sebaot.

So wäggi sure auoga

Räib ülle taewa, ülle Ma.

Kaksteistkummend Apostolid

Ja keik need pühhad Prohwetid,

Need kallid Martrid löpmata

Sind kiitwad sure hälega.

Keik sinno risti rahwa keel,

Se kitab sind siin Ilma pääl.

Sind, Zummal Issa, surest wääst,

Ka Poega meie abbimeest,

Sind, pühha Waim, ke römustad,

Keik auustades kitawad.

Oh! Jesus Kristus taewa seest,

Sa Issast sundind iggarwest,

Ei põlgnud neitsi ihho sa,

Kui tahtsid Ilma lunnasta:

Sa olled surma rikkunud,
 Keik usfjad taeroa foggunud;
 Sa istud Issa förgel faäl,
 Keik au on sinnul üllewel.
 Sa moistad öiget kohhut faäl
 Ni ellawa kui surno pääl.
 So sullasid meid arowita,
 Et lunnastand meid werrega:
 Last taewas sada römo maad
 Keik, ke so sisse ussuwad.
 So rahwast Jesus! arowita,
 So pärrandust fa önnista,
 Oh! hoia sedda armoga
 Ning taeroa sisse üllenda.
 Sind Jummal meie kitame,
 Sind igga päwa tänname,
 Oh! hoia Issand abbimees
 Meid kurja ning fa patto eest,
 Oh! wotta Issand hallasta,
 Ja feiges häddas arowita,
 Oh! Issand aita heldeste,
 Et sinno päle lotame,
 Keik meie lotus olled sa,
 Oh! ärra jätta abbita.
 Amen.

169.

Lobe den Herren/ den mächtigen zc.

Gott nuüd Issandat, wäggewat kunnin
 gast kita, Oh minno hingeke ärra nuüd
 aega teys wita. Oh minno meel, Alia küll lau
 lused

lusid p  al, Auo ka Jummalal näita, Auo ka Jummalal näita.

2. Kita n  ud Issandat, ke on keif targaste s  adnud, ke sure holega wäggewast ikka sind saatnud, Sind hoiab ka, Ninda kui himmus, tad sa, Eks olle sedda sa tundnud, Eks olle sedda sa tundnud.

3. Kita n  ud Issandat, ke sind on kauniste lonud, ke sulle terwist on andnud, sind armoga jootnud; Kui h  dda k  l Oli, siis Jummal on sul Abbi ka rohkeste tonud, Abbi ka rohkeste tonud.

4. Kita n  ud Issandat, ke sulle siggidust andnud, ke selgest armust sind Jummalalapsiks on pannud: M  tle se p  al, Kes keigew  ggewam t  al, ke kui üks Issa sind kandnud, ke kui üks Issa sind kandnud.

5. Kita n  ud Issandat, Kita hing Jummalal nimme; Mis eal ligub, se kiitko, sest temma teeb imme; So walgus Ta, Se ärra unnusta sa, Sest   tle kites n  ud Amen, Sest   tle kites n  ud Amen.

Surmast ning Ulestouismisest.

170.

Weil nichts gemeiners ist, als sterben 2c.

Wisil: Kes Jummalat ni lassseb tehha. 2c.

SE wiinne tund siin keigil tulleb, Siis tulleb ford ka minnule; Mis muud se p  le taro

tarmis lahhab, Kui walmistama aegfaste, Kui
enne surma surrakse, Siis surmas ma ei surreke.

2. Üht õnsa surma tunni sada, Et se ep olle
meie tõ; Et woiksin ennast walmistada, Siis
tahhan tehha targaste, Ma nouan tagga sedda
meest, Kes annab õnsa tunnifest.

3. Se on mo armas Jeesus issi, Kes omma
ello minno eest On ärra-andnud, innimesi Keif
lunnastanud surma kääst, Kes omma werre sur-
maga Mul annab õnsast lahkuda.

4. Oh helde Jeesus! wotta ikka Mind kehwa
meles piddada, Ja minno jure, patto wigga Oh
wotta hopis lõppeta, Ei häddas ma muud mõt-
lege Kui sinno päle üksine.

5. Mul anna aegfasi pattust pöördada, Ja sur-
retada pattud ka, Ja ussus sinno pärralt jada,
Oh õppeta mind surrema, Et igga silma pilk-
missel Ma surma päle mõtlen tääl.

6. So kätte armas Jeesand! minna Müüd
annan omma hingefest, So ommaks holeks
wotta sinna, Ja pärril sedda iggawest; Oh Jeesus
wotta armsaste Mo waimo ülles taewase.

7. So arm mind hästi walmistago, Ni kuf
so mele pärrast on, Mo usko rohkest kaswatago;
Mo walgus, kilp ja minno kroon, Keif pattud,
furjad waimud ka Müüd kaota so wäega.

8. So hawad olgo minno warri; Mind kosa
futa so sannaga, Mind wiimselt sago sinno wer-
ri Ja Josa heldus aitama, Et woiksin õnsast
lahkuda, So külges rahhul hingada.

9. Ehf siis mind Jummal ärrawottaks, Kui
teme

emma tahhab igganes, Mil tunnil moga ärra-
 ottaks, Ei karta surma ellades, Ta armo Jesu
 uwerrega Mind satab hästi surrema.

171.

Allenthalben, wo ich gehe ꝛc.

Wisil: Südda/ mis sa murretsed ꝛc.

TEigis paigus, kus ma seisan, Rõndin, istun
 ellik maggan, Zhaldan ma Jesus! sind,
 Ke sa olled, Ke sa olled päästnud mind.

2. Paljo waewa ollen näinud, Jlm on tülli
 mulle teinud, Kui nüüd Jummal! käsib sa,
 Tahhan ilmast, Tahhan ilmast lahkuda.

3. Kui ma Jesu jure tullen, Jggawest sääl rõ-
 mus ollen, Siis wast õnnis ollen ma Keige Ing-
 li, Keige Ingli seltsiga.

4. Süddamest pään rõõmsaks sama, Kui
 mind Kristus uendada Bottab ning wiib tae-
 wase Ellama, Ellama sääl sureste.

5. Jesust kitab su ning südda Taewas auus-
 tades tedda, Sääl ma laulan lõpmata Pühha
 Ingli, Pühha Ingli seltsiga.

6. Üllem ello on mul taewas, Sääl ma polle
 patto waewas, Oh kui õnnis ollen ma Keige Ing-
 li, Keige Ingli seltsiga!

172.

Wenn mein Stündlein vorhanden ist ꝛc.

Wisil: Oh! Jesus üllem abbimees ꝛc.

TU surma tund on ukse ees, Mind käsib il-
 mast

mast jouda, Siis olle Jesus abbimees, Mo
hinge wotta nouda, Kui minno hing on kela
pääle, Siis lootko sinno päle meel, Ja andko
keif so holeks.

2. Mo pattud omma koormaga Mul terwad
Kange hädda, Ei neid woi üllesarwada, Ei karta
ta süiski sedda, Sest sinno surma mälestus
Jesus, minno kinnitus, Se minno hinge päästa
tab.

3. Ma ollen, kui ma ussus tään So ihho, lu
ning lihha, So külge minna järgest jään, Ei
karta surma wihha. Kui surren sulle, surren
ma, Sa olled rõmo ello ka Mul surma läbbi
saatnud.

4. Et surnust ülestousnud sa, Ning surma
tühjaks teinud, Ei hauase woi jada ma, Sest
taewa olled lainud: Kus olled sa, sääl pean ka
So jures ikka ellama, Sest ma süit lahkun
rõõmsast.

5. Nüüd tahhan julgest rõmoga So jure Jes
sus! minna; Ei ükski mind woi ärrata, Kui
armas Jesus sinna. Sest maggan hauas rah-
hoga, Sa ükski woid mind ärrata Ning taewa
sisse sata.

173.

Hertzlich lieb hab ich dich/ o Herr ic.

Ma armastan oh Jummal sind, Et ärra jäta
ta mahha mind, Mo päle armo heita.
Mind keif ma, ilm ei rõmusta, Ei holi taewast
minna ka, Kui agga sind woin leida. Ehk min
no

südda löhkef kül, Sa olled süsti abbiks mul,
 So ön ja hinge linnitus, So werri on mo lun-
 astus. Oh Jesufe! Mo abbimees, Mo abbi-
 ees, Mind päästa ärra häbbi seest.

2. So ande, Issand, on se ka, Mis eal ma
 oin nimmeta, Keif ollen sinnust sanud. Oh!
 ma armo tenuta Sind, liggimest ja ennast ka
 bega, mis olled andnud; Ja fela walle öppe-
 st Ning kurratide farowalust, Mo hädda sees
 mind römusta, Et woin hääl meel kannata.
 Oh Jesufe! Mo Jummal sa, Mo Jummal sa,
 Mind surma häddas römusta.

3. Ma pallun Issand süddamest, Oh lasse
 minna Inglikest Mo hinge taewa kanda, Ja
 potta minno ihhule, Kui mäetakse hauate-
 daäd hingamist ka anda. Mind wiimset pää-
 al ärrata, Siis tullen ma sind näggema Oh
 Jummal! sure auo sees, Sind kiitma sinno jär-
 ees. Oh Jesufe! Oh kule mind, Oh kule
 mind, Ma tahhan ikka kita sind.

174.

Herzlich thut mich verlangen re.

Wisil: Buis pean wastowotma re.

Ma puun keigest hingest Üht önnist otsa nüüd
 Et tulleb hädda kangest, Gest nouan är-
 siit, Mo lust on ärraminna, Oh Jesus! wot-
 mind Gest kurjast ilmaft sinna, Kus Ingliid
 woad sind

2. Sa olled lahti ostnud Mind pattust, pör-
 wääst, So werri on mind päästnud Keif
 min-

minno waenlastest, Se päle minna lotan,
 Farta minna teps, Ma sinnust armo otan,
 Ollen önnis laps.

3. Ehk maggus kül on ello, Surm wäga
 wihhaw mul, Et temmast tulleb wallo, Ni
 teeb mul haiget kül, Mo hing siit siiski tottab
 Gest surm mul kassuks jääb, Et Jesus hing
 wottab, Kus temma rõmo näab.

4. Ehk mäddaneb se ihho Siin mulla põrm
 sees, Kül Jesus selgeks tehha Woib sedda ärra
 tes; Siis temma peab paistma Kui pääw
 selgeste Ning Jummal ees seisma Sääal ta
 was rõõmsaste.

5. Ehk Ilm mind käsiks jada Weel seie ella
 ma, Mis eal temmal tada Mul pakkuks and
 ka Suurt aus, riklust, rahha, Ei holi minna sel
 Gest se jääb minnust mahha, Ei kesta iggarwest.

6. Ehk lahkuma kül pean Ma ommast sõ
 rast siit, Et kurwaks sawad, täan, Mul rõõ
 on siiski nüüd, Et teine teist ka same Sääal r
 mus näggema, Ning lahkumata jame Siis ta
 was ellama.

7. Ehk waesed minnust iawad Mo lapsok
 sed kül, Ja nende willetsusjed Siin tewad wa
 wa mul, Ma surren siiski meel, Neid anna
 Jummalal, Se hoidko Issa kombel Neid on
 ma warjo al.

8. Mis murretsete teie, Mo lapsokessed siis
 Eks Jummal ja weel seie? Kel on se Issa wi
 Et temma toitust annab Neil waeste lastele,
 teie eest hoolt kannab, Kui tedda kartate.

9. Teid õnnistago Jummal, Mo armokes
 sed nüüd, Ma annan teid keif temmal, Ke kan
 nab teie süüd: Kõl same kofko tulla Sääal tae
 was üllerwel, Kus meil woib ikka olla üks hä
 ming rõmus meel.

10. Nüüd pallun minna: anna Mul õnnist
 unnikest, Mo Jesus! taewa kaäna Mo waeje
 hingekest, Ja anna sedda ello, Mis olled saats
 nud sa, So raske surma wallo Ning werre hig
 wiga.

11. Oh! wotta finnitada Mind, armas Je
 suse! Mo usko kaswatada Nüüd wotta h
 ldes
 le, Et minna woitlen kindlast, Etis unust õp
 petud Woin minna laulda rõomsast: Nüüd
 keif on lõppetud.

175.

Christus / der ist mein leben &c.

1. Sello Kristus isse, Mo kaswo surrema,
 Sel annan hingekesse, Siis õnsast lah
 un ma.

2. Suur himmo on mul miäna Siit ilmast
 omoga So jure Kristus! siäna So riki päe
 ma.

3. Ma ollen woinust sanud Mo hädda, wae
 wa sees, Et mind on leppitanud Mo Jesus ab
 mees.

4. Kui tahtwad finni miäna Mo silmad, för
 ad, keel, Siis Jesus kule siäna, Kui minna
 kan weel.

5. Kui südda, meel ja mõtte Kui künal kus
 twad,

(P)

tuvad, Siis wotta mind so kätte, Kui sinna tootad.

6. Kui Issand! tahhad sedda, Et pean lahuma, Siis lõppeta keif hädä, Kui lähän surema.

7. Lasf mind so külge jada Kui usklik lapsokke, Mo ello ninda sada, Et saan siit taewaase.

8. Kus allati woin kita Sind Kristust Issandga, Ja pühhal Waimul näita Suurt auo lõp mata.

176.

Herre Jesu Christ wahr Mensch 2c.

MO Jesus Jummal lihha sees, Mo igga wenne abbimees, Sa surrid mo eest ristipääl, Sest olli Issal helde meel.

2. So surma ja so werre wääst Mul tulgo armo sinno kääst, Siis kui ma hakkän nõrguma, Ja woitlen fange surmaga.

3. Kui ennam silm ei selleta, kui kõrwad tepe ei kule ka, kui hakkab fangeks minnema Mo keel ja südda lõhkema.

4. Kui ühtekit ei tunne meel, Ning abbitään Ilma pääl, Siis tulle appi Jesuke! Mu wiimset otsal heldeste.

5. Mo waewa ello wähhenda, Mo surma wallo lühhenda, Keif kurjad waimud hirmota Mo jure ja so waimoga.

6. So holeks annan hingekest, Kui temm lahkeb ihho sees, Se ihho olgo mulla sees Siin kummi wiimne päaw on kääs.

7. Siin

7. Siis ärrata mind haua seest, Ja wasta
fohtus minno eest, Mo pattud ärra mälleta,
Mul rõmo armust anna ka.

8. Kui ommas sannas fulutad, Ja wandes
mulle tootad; Ma ütlen tõest sulle se, Ke sanna
kuleb kowwaste,

9. Se pääseb minno fohto seest, Ei nä ka sur-
ma iggawest, Ehk sureb inimeste ees, Se siiski
ellab taewa sees.

10. Sest minna tahhan kangeest wääst, Siis
tedda kista surma kääst, Ja wotta taewa ella-
ma, Siis peab temma minnoga

11. Säääl järgest rõmus ollema, Meid Jesus
siina awwita, Keik pattud rikko armoga, Ja ai-
ta rõmo otada.

12. Kui ello hakkab lõppema, Siis Jessand
usko kinnita So sanna kuulda kindlaste, Et woi-
me surra õnsaste.

177.

Nun last uns den Leib begraben ic.

Kui surno kehha mattame, Ja ussume keik
kindlaste, Et wiimsel päwal rõmoga Ta
walle touseb ellama.

2. Muld temma on, ja mullaks saab, Sest
Jummal jälle ärratab, Kui surnud ning ka el-
awad Keik fohto ette tullewad.

3. Hing ellab ikka Jummalas, Ke temma pä-
hallastas, Ja wottis Poia werrega Siin ted-
da pattust puhhasta.

4. Keik temma murre, waew ning plin On
(P) 2 õn

õnfa otfa sanud siin, Ja kandis risti Ilma päääl,
Dn furnud, ellab siiski weel.

5. Hing ellab ilma waewata, Se fehha mag,
gab rahhoga, Ei karta ennam willetsust, Saab
wiimse! päwal rõmustust.

6. Siin olli Jesu risti al, Sääal ellab temma
Zummatal, Nüüd lõpnud ärra temma waew,
Ja temma paistab kui se pääaw.

7. Nüüd jätkem temma maggama, Ja läkki
foio rahhoga, Meid armas Jesus walmista,
Sest surm meil' tulleb ninda fa.

8. Meid helde Jesus awolta, Sest kurratist
ning pattust fa, Meid päästsid omma werrega,
Mu olgo sulle lõpmata.

178.

Herr Jesu Christ, ich weiß gar wol ic.

Wisil: Oh! Jesus üllem abbimees ic.

SH Jesus! minna täan kül, Et surm mind
ärranouab, Mil wisil agga tulleb mul,
Ning millal temma jouab, Ei täa Ma päääl üf-
sife, Sa moistad sedda üfsine, Sa tääd mo wi-
mist otfa.

2. Et sinnust mul, kui tääd sa, So pühha
Waimo läbbi Suur rõõm on, sest nüüd pallun
ma, Et pöra minnust häbbi; Ma ussun tõest, et
pesnud sa Mind pattust sinno werrega, Ning
mul so riki saatnud.

3. Ma pallun sind, oh Jesufe! Te targate
minno mele, Et sedda ussun kindlaste, Kui häd-
da tulleb päle, Et sinnust ma ei taggana, Ku-
hin

hing siit wottab lahkuda Sest ihhust taewa pole.

4. Kui on so mele pärrast ka, Mind lasse hās-
ti minna Hä mele ning hä mõttega Siit ilmast
taewa sinna, Et minna ussus rõõmsaste Ja
minno wodis õnsaste Woin silmi kinni panna.

5. Waid kui sa kusti wälja pääl, Ehk maial,
kussa södda Ning katko tõbbe, nälja hääl On,
we ning Tulle hädda, Mind armust tahhad wot-
ta siit, Siis ärra arwa wannad süüd, Mis el-
lus enne tehtud.

6. Ja kui ma wottan nõdrusfest Siis ennast
kurjast näita, Ehk rägin tühja nõdrast pääst,
Siis wotta armo heita, Sest sedda teen ma
täadmata, Ei mitte omme melega, Et meel on
nõrgaks läinud.

7. Oh! anna surma wallo fees Mul kaunid
kõrbed olla, Et minno hing ka rõõms täis
Woiks sinno jure tulla, Ja et woiks südda wal-
lota So armo läbbi lõhkeda, Kui künalt kustu-
takse.

8. Ma ommeti ei tahha sind Mo Jesand! õp-
petada, Mis surma sinna panned mind, Mil
tahhad lõppetada, Waid ussun, et sa tõeste
Oh Jesus! mind wiid taemase, Kus poles eal
surren.

9. Sest minna häa melega Niid annan sul-
le ennast, Et surm mul tulles kassoga, Ning sa
lood ello mulle: Kõl minno ihho häddata Sel
wõimfel päwal auoga Sest sarma unnest tõuseb.

179.

Auf meinen lieben Gott 2c.

SH Jummal! sinno pääal Ma ollen julge tääl,
Sa woid mind arowitada, Mo waewa
wahhendada, Kül löppeb minno hädda, Kui
tahhad keelda sedda.

2. Ehf waewawad mind nüüd Mo rasked
patto süüd, Ma tahhan, Jesus! lota, Ning
sinnust! armo ota, So holeks ennast annan,
Ehf surren ma, ehf ellan.

3. Ehf surm mind surretab, Surm mulle kas-
saks saab, Siin Kristus on mo ello, Mo hinge
kallim illo, Se ikka murred kannab, Ning sur-
mas ello annab.

4. Oh Issand Jesufe! Meid päästsid heides-
te, Sind ristil fulge podi, Se läbbi õnne todi,
Sa löppetad keif waewa, Keif waggad satad
taewa.

5. Nüüd Amen otse tõest Ma ütlen süddamest,
Meid lasse armust siina So jure taewa miina,
Et meie woime järgest So nimme kita kõrgest.

180.

Ach wie elend ist unser Zeit 2c.

Wifil: Oh! Jesus üllem abbimees 2c.

SH! mitto waewa Ilma sees Käib meie ello
päle, Se peab katsma iggamees, Ja tula
letama mele, Et keige parram ello tääl On wil-
letsus ja waewa hääl, Uks häddalinne asfi.

2. Adami pat ja rasked süüd, Meed temat
meil

meile hädda, Oh! Jummal anna nouo nüüd,
Et woime moista sedda, Et olleme keif jölledad,
Ja hädda sees ka söggedad, Se on üks waene
luggu.

2. Mo Jummal, sinnust üllewelt Mo südda
abbi otab, Oh! kule omma rahwa häält, Mis
sinno päle lotab, Weid aita sinno Waimoga,
Meil onsa otsa walmista So Poia pärrast, A-
men.

181.

Ach lieben Christen seydt getrost 2c.

S Oh! risti rahwas kannata, Mis kartad sin-
na hädda? Ehk Jummal wottab hirmota,
Oh tunnistagem sedda: Se nuhtlus on meil oi-
ge nüüd, Et meil on wägga paljo süüd, Kes woib
kül sedda keelda?

2. So holeks ennast anname, Oh armas Is-
sa taewas, So jures abbi otsime, Muud noud
ep olle, waewas, Sest meie waene ello tääl Ei
olle muud ko nutto hääl, Sääl odetakse rõmo.

3. Siis iwra satab wiljofest, Kui langeb
mulla sisse, Kui muld saab katnud innimest,
Siis satab Jesus isse Sest põrmust tedda au-
usse Ja iggawesse ellusse, Mis ammo walmista-
tud.

4. Kes surma pärrast ehmatab, Ehk olgo noor
ehk wanna, Se surm keif rahwast surretab, Se
on üks tõe sanna, Oh! wägga õnnis on se mees,
Ke usso pühha ello sees Siin ellab, surreb õnsast.

(P) 4

5. So

5. So hinge ning so ihho eest Kõl Jummal hole kannab, Kõl temma päästab hädda seest Ning Inglid hoidjaks annab, Kõl temma armo tiwaga Sind wottab kofko forjada Kui kannana omma poiad.

6. Et k wa/wame ehk maggame, Siis Issand murret kannab, Kristusse pärralt olleme, Ke meile woumust annab. — Surm meile sai Adami kääst, Mid Kristus päästab hädda seest, Gest Issandat nüüd fiikem.

182.

Ich hab mein Sach Gott heimgestellt 2c.

SD holeks annan ennast ma, Oh Jummal! ihho hingega, Kui pean weel siin ellama, Hääks arwan ka, Et sünnib mul, mis tahhad sa.

2. Mo ello aeg on Jummal^a wääs, Mo surma tund on temma kääs, Mo juukses Jummal loed sa, So tahtmata Ei ainust neist woi kaduda.

3. Siin ilmas on rist, hädda, waew, Mo ello on kui merres laew; Mis meie ilmas ellame On ürrife, Ke tark on, wõitleb kowwaste.

4. üks mulla-põrm on innime, Ta tulleb emmast allaste; Ei warrandust to ilmale, Ei ühtife Wi ennesega hauase.

5. Ei aita rikkus middakit, Ei tarkus, kõrkus ühtelik; Ei päästa ükski surma wääst, Ei naest, ei meest, Ei päse surem temma kääst.

6. Kui tänna terwed olleme, Kõl home fir-

sus

us maggame; Ke tanna on ni punnane Kui
 launike, Käl home haige surreb se.

7. Meid järrestikko wiaксе Käl silmest, melest
 arrage, Ma-ilm! sa pea unnustad Nored, wan-
 mad, Keik meie auo teotad.

8. Oh armas Jssand! oppeta, Et peame
 keik surrema, Et rikkas, tarl, noor, wanna ka
 Pääb lahkuma Siit ilmast omma illoga.

9. Se on, oh Jummal! patto tö, Se läbbi
 surm on fermeste Meil sanud, tappab innimest,
 Ei holi sest, Ke rikkas on, ei surusfest.

10. Mo ello on täis willestust, Täis hädda,
 nutto, ahvastust, Kui Jummal tahhab tahhan ka
 Siit lahkuda, Surm on mul kassuks lahjota.

11. Et kül se pat mind hirmotab, Se öige usk
 mind finnitab; Sest Jesus seisab minno eest,
 On surest wääst Mind päästnud hirmsa surma
 kääst.

12. Gesamma minno Jesus töest On surnud
 minno waese eest, Mo hääks on üllestousenud,
 Boimust sanud; Surm surma läbbi sur-
 matud.

13. Sel ellan, sellet surren ka, Ei temmast
 surm mind lahjuta; Ta üksnes on mo abbi-
 mees Mo ello sees, Kui surren, hing on temma
 pääs.

14. Ehk siin on waewa, furwastust, Siis on
 minno rõmustus, Et pean tousma waewa-
 ta, Ning rõmoga Mo Jssa riki minnema.

15. Sa, armas Jummal, hoiad mind, Mo
 kontid, luid, sest tannan sind, Ei ainus pea vu-

tuma, Waid sawad ka Keik liikmed kokko tu
lema.

16. Mo armsa helde Jummal! Saan minn
näbha lõpmata Se falli taewa õnne sees, Ni
rõmustes Sää! tedda kita igawes.

17. Oh Jesus Kristus Jummal! Tal; W
eest sa ollid foorma al; Oh wotta mo pää! ha
lasta, So werrega Mo parto hädda parrand

18. Amen! se päle ütlen ma, Weil õnna ot
walmista; Oh! aita, et mei' ühtlase So rigi
Same ning jame järgeste.

183.

Jch bin ein Würmlein arm und klein 2c.

Wisil: Oh Jesus üllem abbimees 2c.

Ses maofenne ollen ma, Ning ellan surm
hädas, Lukontis polle rõmo ka, Mul
lus eiga surmas; Muud kui et olled, Jesus
Mo kasuks olnud maofe, Oh! kule, mis m
pallun.

2. Oh! armas Jesus lasse mind So wõst
kesseks jada, Et Waimo läbbi tunnen sind W
sees, kül sa woid sada, Et sinno pole kindlas
Woin hoida, kummi õnsaste Mind ilmast ärr
wottad.

3. Mind surma hädas finnita, Et kaksiti
mõtle, Mul tulle appi armoga, Mo Jummal
mo eest mõtle, Mo wallo heldest wähhen
Ning omma mele tulleta, Et sinno pärralt oll

4. Se päle mõtle järgeste, Et sa mind
mo

astanud, Ning ommas wandes tõeste Mul
 led tootanud: Ma iggaweste surrema Ei pea
 aga kadduma, Waid ello sisse sama.

5. So kallis sanna paistko mul, Mind taewa
 ole sata, So holeks annan ennast sul, Mul
 nsa otsa anna. Ma totan Issand sinno pääl,
 Sest häddast aitad ikka weel, Ke sinnust abbi
 otwad.

6. Müüd annan ennast sinnule, Mo Jum
 mal sinno kätte, Oh tulle appi minnule, Mul
 anna Waimo mõtte, Kui ennarn ei woi rägida,
 Siis ohkamissi kule sa Jესusse läbbi Amen.

Wiimsest Kohto=Päwast.

184.

Es ist gewißlich an der Zeit ic.

SE aeg on tõest ukse ees, Et Kristus tulla
 jouab Säält taewast sure auo sees, Ja
 rahwalt arwo nouab, Siis naer kül pe
 löppema, Kui Tull'es peab minnema Keif Ma
 ing taewas hukka.

2. Siis Ingli hääl ja passunad On keigis
 aigus kuulda, Keif surnud ülestoufewad, Mis
 ne pantud mulda, Ke agga alles ellawad, Ja
 in ma-ilmas seisawad, Neid mudab Jummal
 eeks.

3. üks ramat loetakse saäl, Sest kuleb noor
 wanna, Mis temma teinud Ilma pääl, Keif
 hwa tõ ja sanna, Siis iggamees saab igga
 west

west Keif palka omma teggo eest, Ke hääd el
kurja teinud.

4. Ke taewa Jäsa sanna häält Et olle kuuld
joudnud, Waid Död ja päwa siit ning sääl
On tühia rikkust noudnud, Se peab warsi min
nema Siis kurja waimo seltsiga Kristusse ju
rest pörgo.

5. Oh! Jesus olle abbimees, Easf' surest ar
mo holest Mind olla ello kirja sees, Ja seisa min
no polest, Ma ussun sedda süddamest, Sest si
na surrid minno eest. Ning maksid minno wöllad.

6. Kui kohhut moistma tülled sa, Siis jättä
arwamata Mo süüd, oh Jesus wotta ka So
armoga mind katta, Et pühha seltsi jure jää
Ning taewa rõmo järgest nään, Mis sinna me
le saatnud.

7. Oh! Jesus, kauaks wiwid sa Nüüd tulles
ma säält taewast, So rahwas' saab käl kannat
ta Mi mitme waewa pärrast; Sa õige kohto
moistia, Meid tulles päästma armoga Siit kei
gest kurjast Amen.

Jggawesfest Ellust.

185.

O wie selig seydt ihr doch 2c.

S kui õnsad on need pühhad taewas Ke
on keigest waewast lahti surmas, Need
pääsnud ärra, Kui meid wangis peab J
ma käära.

2. Jlm ep olle muud kui wangi kooda, Kus
kartust, hirmo, waeno, södda, Mis siin on ik-
Se on murre, furwastus ja wigga.
3. Agga taewas polle sedda karta Sääal woid
mus julgest rahhul seista, Kui saad sa siin-
Ei so rõõm sääal wähhäma's woi minna.
4. Kristus pühhib nende filmad ärra, Ke siin
attes tundnud Jhma käära, Sääal sinno kõrwad
ärgeft Ingli rõõmo laulo kuulwad.
5. Kul siis meel tahhan ärrajouda, Kui mind
lummal wotta's taewa nouda, Kes tahha's jä-
Siis ma-ilmäs, kus on hädda täda.
6. Oh siis armas Jesus meile tötta, Ja meid
erjast ilmast önsast wotta, Kes tääl woid jäda,
Kui on parram asse taewas täda.

Pörgo Wallust.

186.

Kommt her ihr Menschen Kinder ic.

Wisil : Tuud hingwad innimesed ic.

H tulge innimesed, Oh tulge waerwalis-
sed, Ja pange tähhele, Kui wägga pina-
takse Ja raskest waewatakse, Ke patto
wad julgeste.

2. Oh tulge! wotkem siina Se walto paika
siina Süddame mõttega, Ja waatkem häst-
kooda, Kui hirmus nende hädda Ja ilma ärra-
kalmata.

3. So südda kutsub roga, Nälg wottab süs-

fi ärra, Ei anta rasokest, Kõl janno tulleb pääl
Ei anta tilka sulle Kui tuld ja tõrwa iggawest.

4. Siin kallid rived katwad, Sääal mudd
porri matwad, Muud ehtet polleke: Kõl tuhhe
tulle firet Pää päle kofkolõwad, Jääd siiski ikk
allaste.

5. Kus on so ello maia? Kus woid sa asse
fada? Kes annab sulle noud? Ei olle muud
sääal tãda, Ei ka muud asset leida Kui pimmi
ork ja põrgohaud.

6. Siin ilmas aiad agga Sa tuhja auo tag
ga, Sega sa surustad. Sääal kurratid sind naer
wad, Ja ärra teotawad, Ja hãbbi, naero teg
gewad.

7. Kes saab sind auustama? Kuis woid sa
surust pũda? Ni hirmsas wallus sääal, Et kurr
wallitfesid, Ja kurrati meelt teggid, Kui ellasi
weel Ilma pääal.

8. Siin wottad sedda kita, Ja agga aega
wita Hã seltsimeestega, Sääal polle muud su
lota, Ei ka muud seltsi ota Kui leige põrgolise
tega.

9. Need, mis sa hukka saatnud, Ja ilma
pahhandanud So kurja elloga, Need sind sääal
ärrawandwad Ja hirmsast ärraneedwad, Ja
hüüdwad kurja lõpmata.

10. Ke õõd ja päwa lafwad Ning taplewad
ja praswad, Ja naerwad Jummalat, Need tei
ne teist sääal pekswad Ja hammastega listwad
Ja teist kui koerad närriwad.

11. Ke ilmas lusti otswad, Ja rõõmo ello tabe
wad

wad Siin tanstes, farrates, Need istwad sures
waewas, Jo pallawas Jo külmas, Ja polle
lusti ellades.

12. Kül wahhest monni wallo Ja waewalin
ne ello Siin pinab innimest. Kül többi ärratur
nab, Luud fontid ärramurrab, Zeeb rammo
summaks waewalist.

13. Mis saab siis põrgus sama, Kus peab
kõggutama Keifsuggust eppardust, Kui ühhel
hobil sulle, Ja hulgal tulleb päle Hirm, hädda,
wallo, jällestus.

14. So silmad kermest nutwad, Ja järrestif
so jookswad Need silma pissarad, Sa nääksid
keigel mehel, Et ep ei olleks eal Siin silmad
pääs sul ollewad.

15. Kui kurjad tühia laulwad, Siin kõrwad
mehel kuulwad, Ja tähhel' pannewad; Saäl
muud ei olle kuulda Kui hüüdmist/ röötmist ik
Ja kurratide karrinat.

16. Keif sinno luud ja lihha On must ja ööl
mädda Ning haiseb kurjaste, Üks kurri mag
järeest, üks sap, üks kibõde kermest, Se läm
atrab sind hirmsaste.

17. Kül kurratid sind fiskewad, Ja paigast tei
wiskwad, Kül Tulli kõrwetab, So soned, luid
lihha, Se pahharetti wihha Keif ühhest är
awännitab.

18. Wind mäed finni katko, Ja mättad' alla
katko, So ju jaäl kissewad, Önnis, k's sedda
wab, Ja ommas meles peab, Ja aegsast ello
arrandab.

Homiko Laulud.

187.

Das du mich diese finstre Nacht zc.

Wisil: Mo Jesus Jummal lihha sees zc.

SEt möda läinud pimme S, On Jummal
sinno armo tö, Pääw paistab meile sel-
geste, Ning annab meile walgusse.

2. Gest tahhan minna tännada Mo
Jummalat nüüd rõmoga, Ke kaitse mind fu-
hingasin, Ning pimmet õsel maggasin.

3. Ma rahholist sain maggada, Et surm e-
woind mind surreta, Et kurrat kahjo mul ei teind
Ning wall ehk pitkne mind ei löönd.

4. Gest tännan minna Issand sind, Ning
pallun, hoia tänna mind, Mo hing ning ihh
kaiitse sa, Ning päästa häddast armoga.

5. Et ma woin ausast ellada So mele pär-
rast rahhoga, Mo tõle annu siggidust Ning sin-
no taewa õnnistust.

6. Mo süddant Issand parranda, Et sin-
woin meles piddada, Keik mis sa andnud min-
nule, Se hoia sinna heldeste.

7. Mo maia ning mo wilja ka Sa issand is-
si õnnista, Mo meled, mõtted walgusta, Et min-
na ellan pattota.

8. Keik sündko sinno litussaks So auuts nin-
mo hinge haaks, Mo nõdra usko kinnita, J-
rainno päle hallasta.

188.

GOTT des Himmels und der Erden 2c.

TUmmal Ma ning taewa loja, Issa, Poeg
ning pühha Waim, Sinna D ning päwa
toja, Ku ning pääwlik on so loom, Sinna wä-
gew faitšia Hoiad ommad lomad ka.

2. Minna astun sinno ette, Tännan sind
nüüd süddamest, Et sa mind so armo kätta Dsel
woitud kahjo eest, Et ei kurri waenlane Saand
mo päle woimusse.

3. Lasse öga möda minna Minno kurja pat-
to tö, Jätta Jesus lahti sinna Mul so hawad
pärrane, Ei ma maialt abbi sa Omma ello par-
rata.

4. Alita, et ma sinno pole Pöran nüüd ning
järgeste, Hinge pärrast kannan hole, Et ei min-
na wärrise Kui saäl sure auoga Kohhut moistma
tulled sa.

5. Sinno sanna järrel kána Issi minno ello
teed, Jesus walmista miad tänna Sinno auuks
tehha tööd, Kui sa mind ei arwita, Siis mo tö
on asjata.

6. Sinno kätte annan minna Omma ihho
hingega, Meled, mõtted, ja mis sinna Mulle
andnud, hoia sa, Issand! minno pärria, Wot-
ta ommad faitseada.

7. Kässi omma Ingli tulla Kurratid siit aia-
ma, Et woin kahjust rahhui olla, Wotta mur-
ret piddada, Ea miad wigo armoga Taewa ris-
li ellama.

189.

Des Morgens, wenn ich früh aufsteh zc.

Wisil: Et mödaläinud pimme Ö zc.

Alli warra ülestoufen ma, Ja õhto tahhan
maggada, Siis olle Jesus minnoga, Mo
pattud ärra mäalleta.

2. Keif sinno holeks annan ma, Mo ommad
ihho hinge ka, So wie hawa mälestus on min
no hinge õnnistus.

3. So werri mo eest wallatud On mind mo
pattust pessenu, Ehk walwan siis, ehk maggan
ka, Siis olled sa mo kaitšia.

4. Mind sinno Inglid hoiawad, Ja omma
kä pääl kannawad, Ei karta minna kurratid
muudke kurja ühtekit.

5. Ma ellan ehk ma surren tääl, Siis olle
ma so omma weel, Ma annan hinge sinnule, W
sedda taewa õnsaste.

190.

Ich dancke dir Herr Gott in deinem zc.

SA kitan, Issand Jummal, sinno abbi Je
susse sinno armsa Poia läbbi, Et sinno
olled mind sel õsel hoidnud Keig' kahjo eest ja
hadda wasto kaitsumud. Ma pallun, et mo pat
tud andeks annad, Ning ka sel päwal mo eest
murred kaännad.

2. Eest Issand! keif ma sinno kätte panner
Mo ihho, hinge, keif so holeks annan, So püh
ho

ha Ingel olgo iggal aial Mo jures feigis paigus
 siin ning maial, Et kurri waim, ke kawwal oi-
 ning pahha, Ei mitte woimust woi mo päle saa.

3. Meil armsa rahho iggal aial hoia, Meid
 ihho tarwidusseks ifka toita, Keif többi meie
 maast ja linnast aia, So sanna ärge olgo meile
 waia, Meil jatka wilja, Jummal! näha kela, Et
 pudus meid ei waewa eiga nela.

4. Ma pallun feige innimeste pärrast, Keif
 ennamist, ke risti rahwa arrust, Ja feige eest,
 ke suggulased ommad, Ehk olgo siin ehk wooral
 maal needsammad, Keig' kahjo eest neid wotta
 armust hoida, Jalasse neid so abbi ifka leida.

5. Ke murren, haigusseks so pole hüüdwad,
 Ning wangis sinnust Jssand abbi püüdwad,
 Meid jowa sinna römustada armust, Ning wi-
 maks ka neid päästa feigest waewast. Keif pat-
 tused oh Jssand! põra sulle, Ja meile surmas
 meile appi tulle.

191.

© Gott/ich thu dir danken ic.

U tännan, armas Jssa, Sind feigest südda-
 mest, Et sa mind wotnud hoida Se kurja
 waimo eest, Et Ta sel õsel ka Ei woinud kahjo
 ehha, Waid ollen sanud nähha Se päwa rah-
 woga.

2. Mo Jummal faitse tänna Mind feige häde-
 da eest, Keif kurja kela ärra, Mis kurja rahwa
 pääst Woiks tulla ussinast, Ning hoia patto

(2) 2

hää

hähbe, Ning äkki surma többe, We, Tulle kahjo eest.

3. Oh! wotta kinnitada Mo hinge ihho ka, E omma tööd woin teha Hääl meel rõmoga Ning mis mo kohhus weel, Keik asjad ninda aian, Et patto tö eest hoian Senni, kui ellatääl.

4. Mul anna ka mo näggo Mo ello otsan Ning õnnista mo teggo, Mo tö ning ammet Et olleks ennesel, Ning et täiks mulle and Neil waestel, Kennel waia Siin öla Ilma päääl, So pühha Waim mind saatko, Et mõtle taewa päääl, Mo mele tulletago, Mis on sääl üllewel, Ja aitko armust ka, Et rikkust ma ennoua, Waid et ma woiksin jouda Sind Jummal! otsida.

6. Mind häddast päästa ärra, Kui tahha ello sees, Ning anna sedda warra, Mis maksas sinno ees, Ja hinge rikkaks teeb, Siis woin ma rahhul olla, Ehk ihho paljo waewa Ning waestust ilmas näab.

7. Oh wotta otsa teha Mo ello päle siin, Se mulle tulleb näha Nüüd hädda, risti ning piin Kui lähhan hingama, Siis te, et õnsast sure Ning jälle ülestoufen So risti rahwaga.

192.

In dieser Morgenstund will ich dich
 Wisil: Mis olled sinna, armas Jesus, teinud
 Atannan, armas Jummal Jäsa taewas,
 Sin

Sind warra hoomselt ommas sures waewas
 Keig' armo eest, mis sa mul wotnud näita,
 Sind tahhan fita.

2. Mind olled emma ihhust ette tonud,
 Ning ristmisses so lapseks ueks lonud,
 Ja wottad minnust omma Poia läbbi
 Keif patto többi.

3. Weel pälegi so Waimo annad mulle,
 Ke ello aial juhhatad mind sulle,
 Et õppen sinnust Jummal! abbi ootma,
 So päle lootma.

4. Mind olled ikka Issa kombel toitnud,
 Ning omma armo mulle heldest näitnud,
 Kui willetsus mul waewa joudis sata,
 Sa wotsid aita.

5. Sa käsksid ommad pühhad Inglid tulla
 Selsammal õsel minno faitsjad olla,
 Et hädda mind ei olle hirmotanud,
 Ei ärratanud.

6. Oh Issand! minno südda, su ning mõtte
 So armo fitad keige Alma ette,
 Mis keigis paigus ma saand sinno wäest,
 Ning rohkest käest.

7. Ma pallun: eddespidi weel mind sata,
 Ning tänna pääw mind armoliikkult wata,
 Et furrat ei woi omma wörko wotta,
 Mind waest ei petta.

8. Ee, et ma ollen, kui mo kohhus, wagga,
 Et ma ei noua patto himmo tagga,
 Et, mis mo furri südda püab tehha,
 Ma jättan mahha.

9. So holeks Jssand! wotta warra, hilja,
 Hing, ihho, säbrad, suggutõõssa, wilja,
 Ning mis sa mulle armust olled andnud,
 Ja ossaks pannud.

10. Hå põlw² neit wannemile ifka olgo,
 Õn, terwis, rahho meie male tulgo,
 Meist kela ärra, Jssand! Jesu läbbi
 Rahjo ning häbbi.

11. Mul anna tanna sinno wägge nähha
 Et omma tõõd ma jouan hästi tehha,
 Et ma so mele pärrast ifka ollen,
 Ja pühhast ellan.

12. Ja wiimselt anna heldest mulle taewast,
 Kui tulled aeg, et lahkun ilma waewast,
 Et Jesu surma päle röömsast surren,
 Ning taewa pärrin.

13. Siis on mo hingel õige kasso tulnud,
 Ning ollen hästi siin ma-ilmas olnud,
 Sääal ollen minna õige õnne leidnud,
 Siin furja woitnud.

14. Oh Jssa, Poeg ning Baim mul anna sedda,
 Et õnsäst löppeb keik mo rist ja hädda,
 Te, et se keik mis pallutakse minnust,
 Ma saaksin sinnust.

193.

Dancf sey dir grosser GOTT 2c.

Wifil: So nimmel lähhän nüüd 2c.

SSA tannan Jummal sind So sure armo
 eest, Mis minna uest saand So heldest
 süddamest, Et olled kahjo eest Mind tanna õse
 hoid

hoidnud So tiwa warjo al, Et pääw mul jälle
toitnud.

2. Ma waene pattune, Kui uinsin maggama,
Siis olleks furrat mind Kül woinud huffada,
Waid sinno Ingli hool On temma wasto pan-
nud, Et ma so kitusseks Ni wapraks jälle sanud.

3. Sest on mo kohhus nüüd, Et minna tän-
nan sind, So armo kitan ka, Et hästi hoidnud
mind, Oh Issand! kule sa Mo hinge ohkamis-
si, Ning ärra põlga ka Mo laulo pallumissi.

4. Lasst sinno Ingliid mind Mo maias kaitse-
da, Et minna omma tööd Teen ilma pattota,
Neid käsfi hoida mind, Kui minna lähhan wäl-
ja, Et kurja ma ei nä, Ei hädda eiga nalga.

5. Et sunniks minno nou Ning tõ so kitus-
seks, Ning minno kassuks siin, Sääal iggawes-
seks hääks, Nüüd wotko sinno Waim Mind õi-
ge tele sata, Et ello otsani Woin sulle truiks
jāda.

6. Ja kui ma peaksin So wasto eksima
Ning sinno armo tööd Sul maksma kurjaga,
Siis te, et kahhetsen Ning sinno päle lotan, Keif
patto wihtan ka, So kääst keif abbi otan.

7. Kui tänna wiimne tund Mul peaks olle-
ma, Et hinge heitaksin, Siis lasst mind rōmoga
Ning rahbul minna siit; Oh! kanna isfi hole,
Et Jesu läbbi ma Lään julgest taewa pole.

Ich dancke dir schon durch deinen ic.

SSA tannan sind, et olled mind Oh Jummal!

armust hoidnud Se Dõ sees keig' kurja eest, Et
pääw mind terwelt leinud.

2. Kui pimmedus ning abhastus Mind õsel
Pinnikatsid, Kui waewasid mind patto süüd,
Siis mulle abbi saatsid.

3. Ma pallun sest sind süddamest, Oh anna
andeks mulle Mo sured süüd, mis minna nüüd
Ning enne teinud sulle.

4. Sel pääwal ka mind wotta ka So armo
Käe alla, Et waenlase keik kawwal tõ Ei tulle
minno kallal.

5. Mind juhjata so Waimoga, Keig' patto
eest mind hoia, Ning järgeste mo ello tõ So
mele pärrast olgo.

6. Mo hing ning meel ja mis mul weel, Keik
sinno holeks wotta, Oh hoia mind, ma pallun
sind, Mul appi Jesus! totta.

7. Et minno pääal se kurrat tääl Ei eal wois
must leia, Ta kurja kül woib tehha mul, Kui
sinna mind ei hoia.

8. Nüüd olgo au, kel on keik nou, Sel Isal
ning sel Poial, Ning pühhal Waimul Jum-
malal, Sel Ma ning taewa lojal.

195.

Wach auf mein Hertz und singe zc.

☩☩☩ südda ärka üles, Ning kita loja laul-
des, Ke keik haäd meile annab, Ning
murret ifka kannab.

2. Kui õsel tahtsin mata, Siis kurrat wottis
wa

wata, Et temma saaks mind neelda, Waid Jummal wottis keelda.

3. Tõest Jēsa! kui Sa püdis Mind neelda ommas kuis, So holes olin minna, Mind hoid sid Jēsand sinna.

4. Sa ütliid; wotta mata, Mo laps, ma tahhan sata, Et pāwa jälle nähha, Ning omma tööd woid teha.

5. So sanna sain nüüd kätte, Sest pääw on tulnud ette; Waew minnust ärralainud, Mind olled ueks teinud.

6. Se eest ma sind nüüd tannan, Suurt aus sulle annan, Sul ohwrin ohkamissi Ning pühhi pallumissi.

7. Neid ärra wotta laita, So Waimoga mind aita, Sa tääd et mul ei olle Wuud anded anda sulle.

8. Mind wotta ikka wata, So Ingliga mind sata, Ke selle pāwa ülle Mind wottab omma sulle.

9. Mo tööd lass korda miina, Ning õnnista keik sinna, Ma annan sinno kätte Keik, mis ma wottan ette.

10. So õn, se jägo mulle, Mo südda honeks sulle, So sannaga mind toita, So jure taewa aita.

196.

Aus meines Hertzens Grunde ic.

So süddamest ning melest Ma nüüd sei
homikul Sind tannan keigest wõest, Ja
(A) 5

Kunni ello mul. Oh Jummal! taewa sees, Sul
tanno, kitus olgo, Keik sinno auuks tulgo So
Noia Jeesusse.

2. So armo ollen maitsnud Ma tänna öse
töest, Gest sinna olled kaitstud Mind monda
kahjo eest. Sind pallun minna weel: Mul wot-
ta andeks anda Ning mitte tähhel panna, Mis
ma teind Ilma pääl.

3. Oh! armust tänna hoia Mind kurja wai-
mo eest, Et temma süüd ei leia Mo sannast eiga
tööst Mind päästa patto wääst, Ning hoia Tul-
le, södda, We, wangi põlwe, hädda, Ning äs-
ki surma eest.

4. So holeks warra, hilja Ma annan ülle-
mad, Mo ihho, hinge, wilja, Naest, lapsed, wane-
nemad, Keik annan Jssand sul, So kätte sug-
gawõssa Ning keik, mis on mo ossa, Mis olled
andnud mul.

5. So Ingli lasse olla Mo jures allate, Ning
häddas appi tulla, Et kurrat ühtike Woi kahjo
tehha mul, Ei ihho, hinge wotta, Ei ka mind
kurjast petta, Ehk temma kiusab kül.

6. So holeks ja so kätte Jaab armast Jum-
mal nüüd Keik, mis ma wottan ette, Sa annad
andeks süüd, Sust tulleb Ilma pääl Keik rõmus-
tus sin waewas, Ja wiimselt ello taewas, Te,
kui sa tunned tääl.

7. Nüüd Amen minna laulan, Ei karta üh-
tekit, So holeks Jummal annan Mo noud ning
teggusid, Te et keik teggo teen Kui risti-inni-
nen

menne, Ning anna taewast õnne, Et ma sest kas-
wo nään.

197.

Erhebe dich o meine Seel rc.

Wifil: Nüüd risti rahwas laulage rc.

Südda olle walmistud, Et pääw nüüd
jälle paistab, Se Issand olgo auustud,
Ke Isräeli kaitseb, Sind Jummal unnest ärra-
tab, Kui temma Waim find walgustab, Ja find
hå tõle satab.

2. Keif lomad walgel liguwad, Ning ehita-
wad tõle, Keif linnud laulo aiawad, Ning tõst-
wad rõõmsast häle, Sa innimenne mõtle ka,
Et pead Jesust tännama, Ja taewa pole waat-
ma.

3. Siis läkki tööd nüüd teggema, Ja touskem
Issandale, Ke meid on jätnud ellama Siin au-
uks Jummalale, Et temma arm ja hallastus,
Kui lõppeb patto pimmedus, Ei olle tühja meile.

4. Pääw lähhab pääwa järrele, Ning meie
aeg läab otsa; Siis aita Jummal truiste, Et
lihha meid ei petta, Oh! anna meile rõmoga
So meie pärrast ellada, Oh! õnnista ning aita.

5. Mis kõhhus on, sa õppetad, Usk watab
sinno päle, Kui läme, kus sa juhharad, Siis an-
na joudo meile, Oh arwita, et feigile Saal's
lehtud sinno tahtminne, Ni kui so sanna näitab.

6. Sind, armas Jummal, pallun ma, Et
woiksin feigest wäest So sanna mõda ellada, Se
tulleb sinno käest, So lapsed sedda palluwad,

Ke

Ke waimust uest sündiwad, Ning süddamest sind
Eartwad.

7. Usk olgo minno walgustus, Gest mulle
wäggi tulgo, Mo ehteks sago allandus, Arm
üllem tõ mul olgo. Elis saab mul tarkus öiete,
Kui sinno auo julgeste Mo su ja südda kitab.

8. Jä minno-jure lõpmata, Sa selge taewa
paistus! Ja mind hä tõle walmista, Siis on
mo südda rõmus, Et saaksin sure auoga Mo sil-
maga sind näggema, Sa iggawenne walgus!

198.

O Jesu süßes Licht, nun ist die Nacht 2c.

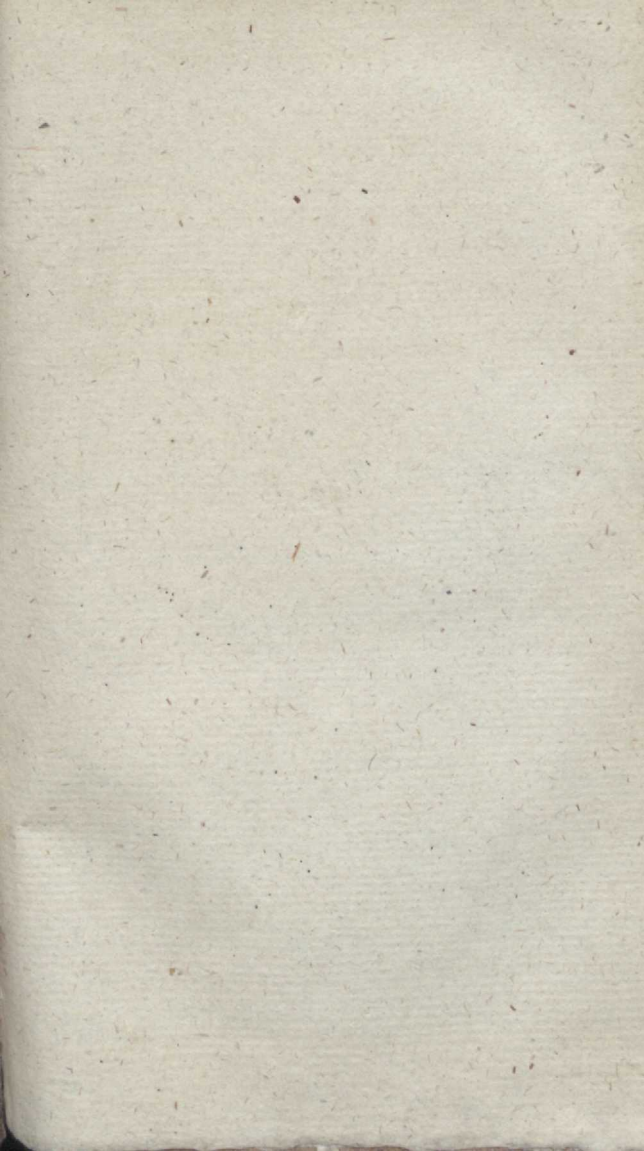
Wisil: Oh wagga Jummal/ ke 2c.

Slainud möda nüüd, Pääw paistab meile
jälle, Oh Jesus minno rõõm! Mo walgus!
paista mulle, Ma ärkan unnest jo, Mo südda
walmis ka, Oh tulle Jesuke, Mind heldest jah-
huta.

2. Sa tahhad andid mult, Mis on mul wae-
sel anda? Oh ärra põlga mind, Ma tahhan
murret kanda, Et ihho hing ja waim Woiks jä-
da sinnule Sel päwal andeks ka Ning ohwriks
ü. jine.

3. Te Jummal, et mo hing Woiks sinno om-
maks jada: So arm, so kallis arm, Se rõmus
tago tedda, Mo waim se olgo ka So pärralt
iggawest Ning sago walgustud So waimo sel-
gusfest.

4. Mo ihho elled ka So illusaste lonud, Ja

4. Tanna pääw on möda lainud, Pimme õ
 nüüd jouab ta, Jubba pääw on loja lainud,
 Mis meid feik woib rõmusta, Issa! aita armos-
 ga, Ja mind hästi walgusta: Sinno surest ar-
 must praego Minno südda sojaks sago.

5. Issand anna andeks armsast Keik moras-
 fed patto süüd, Need kül koormarwad mind
 hirmsast, Need mind wägga riknud nüüd, Et
 mind kurrat hirmoga Põrgo tahhab luffada,
 Sest woid sa mind üksi päästa, Minno sü eest
 armust fosta.

6. Eht ma ollen sinnust lainud; Tullen siiski
 taggasi, Sest so Poeg on rahho teinud, Kui sää-
 tedda waewati, Ei ma salga omma süüd; Ag-
 ga sinno heldus nüüd On weel surem kui feik
 pattud, Mis mo ello aial tehtud.

7. Oh sa wagga hinge paistus! Oh sa auo
 walgus ka! Sulle annab mind mo moistus
 Nüüd sel õol ning lõpmata, Aemas Jummal-
 mulle ja, Et nüüd pimme jubba ka, Ja ni wag-
 ga kurb mo südda Rõmusta so armust sedda.

8. Päästa kurja waimo wõrgust Mind ja
 pimmedusse kääst, Ke mind mitmel õsel põrgust
 Hirmotawad fangest wääst, Eas' oh tõe wal-
 gus sa Mind sind mitte kaota, Kui mo sees sa
 olled ikka, Siis mo hing ei karta wigga.

9. Kui mo silmad lähwad finni, Ning jo
 uinwad maggama, Peab minno südda seinni
 Sinno pole walwaina, Sind mo hing hä mele-
 ga Unnes nähko lõpmata, Et se eal sult ei lahtur
 Unnes se so pärralt jägo.

10. Lasse mind nüüd maggufaste Tanna õse maggada, Kurja eest mind wäggewaste Kaitse, katta õnnega, Jhho, hinge keik mo haäd, Wan namid ja mis sa naäd, Söbrad, waenlast, pererahwast Hoia sinna, Isfand, wahwast.

11. Pühha Waimoga mind woia, Hädda kahjo kela weel, Hirmo eest mind õsel hoia, Kaugel olgo waeno haäl. Kela tuld ja wessi wood, Katko äkki surma tööd, Et ma patto sees ei sure, Siis mo hingest lahkeb murre.

12. Oh suur Jummal! kule heldest, Mis so laps nüüd pallund sind, Jesus! õppeta mind selgest, Mis on hä ning aita mind. Pühha Waim mo abbimees! Olle wäggen süddames, Kule nüüd mo palwe sanna, Mis ma pallun, sedda anna.

202.

Ach mein Jesu sich ich trete ic.

Armas Jesus sind ma pallun, Pääw on ot sa minnemas, S on päle tullemas, Siis so palle ette tullen, Wotta pühhaks tehha keelt, Süddant, käsfi, mõtted, meelt.

2. Minno aeg läab ussinaste, Ni kui wessi mõnab tääl, Ja kui käub tule haäl, Ni need päwad nobbedaste Warjo kombel kadduwad, sikkist ärralennawad.

3. Armas Jesus! minna agaa Ellen Jummal parrago! Minda wägga holeto; Sind ma nouan pissut takka, Monni pääw läab õiete, Et sa meel' ei tullege.

4. Min

4. Minna pean hâbbenema Sedda üllesrâgides, Mind sa hoiad murretses, Ja mind kaitse sed õõd ja pâwa, Ei ma märka tännada, Et ma ollen moistmata.

5. Nüüd on pääw jo lainud môda, P. nme õ on nähha jo, Mulle omma walgust to! Sul on minno wigga tãda, Armas sõbber olle sa, Pimmedas mo walgus ka.

6. Anna mulle tarkust ifka Dimma päiwi arwada, Wotta mo sees ellada, Siis ei sunni mulle wigga. Teed sa walgust meitele, Siis ei õ meil furja te.

7. Oh siis walwa Jesufenne! Anna armo minnule, Ja mind hoia warjule, Kaitse mind mo armofenne, Sata süddant waltwama, Et kül uinun maggama.

203.

Tun ruhen alle Wãlder ic.

Nüüd hingwad innimesed, Mets, weifsed, linnokessed, Keif Ilm on maggamas. Oh touse meel ning mõtte Nüüd ülles, wotta ette, Mis loja mele pãrrast on.

2. Kus on nüüd pääwlik jãnub, Se on jo loja lähnud, õ asfemele saab; Et mingo, sest mo sisse Mo pääwlik Jesus isse Mul touseb, le mind walgustab.

3. Pääw môda minna joudnud, Nüüd on need tãhhed noudnud Meil taewast paistada, Ka ninda woin ma olla, Kui Jesus kutsub tulla Mind waest siit taewas ellada.

4. Se ihho mata tahhab, Ning rided ärraheitab, Se sürma tähhendab? Kõl pärrast saab mo kehha õigusse kibe nähha, Misga mind Kristus ehhitab.

5. Se pä, need jallad, käd On rõõmsad, et nüüd näwad, Et tõ on lõppenud, Sa rõõmsaks südda! taewas, Sääal saad kõi keigest waewast Ning patto koormast päästetud.

6. Mo ärrawässind kehha! Tõõd polle enam tehha, Nüüd wotta maggada; Se aeg kõi jouab tulla, Mis sul woib walmis olla Sääal mullas asfet hingada.

7. Mo silmad raskeks läwad, Maggama warsi jäwad, Kus jääb hing ihhoga? Need sin no hõteks wotta, Mul waesel abbiks tõtta, Sa Iisräeli hoidia.

8. Mind tiwa alla wotta, Oh Jesus! hästi katta So kanna poiokest, Kui kurrat tahhab neelda Mind, lasse Inglid keelda: Se lapse jätke rahhule.

9. Ka teil mo armad, olgo Hä S, ning ärge tulgo Teil hädda waewajaks; Hääd und teil Jummal andko Ning wode ümber pango Teil Ingli wägge kaktsiaks.

204.

Nun sich der Tag geendet hat ic.

Nüüd on se päaw jo lõppenud, Ei pääwõit paistake, Keik maggab, mis on wässinud Ning teinud raske tõ.

2. Sul Jummal! polle hõngamist, Et magga

winu

uinu fa, Waid wihtad ikka pimmedust, Et walgus olled fa.

3. Ma päle mõtle, Issand, nüüd, Et pimmedon fa, Mul anna andeks minno süüd, Mind faitse heldeste.

4. Oh! kela minnust furvatid So Ingli wäega, Ei karta ma süis ühtefit, Waid ollen fahjota.

5. Ma tunnen kül mo patto süüd, Mo päle kaebab se, So Poia arm on süiski nüüd Mind päästnud tõeste.

6. So Poeg on minno wahhemees, Kui kohto ette saan, Ei sa ma hukka ellades, Kui lotes tummardan.

ning on õ, So sanna selge künala, Meil ärt
lasse kustuda.

2. Sel mümsel furjal aiale Meid hoia ussu
kindlaste, So Sakrament ning sanna hääl Si
olgo ikka puhhas meil.

206.

Christe, der du bist Tag und Licht 2c.

Wisil: Mo Jesus Jummal lihha sees 2c.

DH Kristus walgus olled sa, Sul pimmedu
on täadmata, Sa meie süddant walgust
Ning töe tele juhjata.

2. Sind Jummal! meie pallume: Meid ho
õsel kindlaste, Ning kaitse keige hädda sees, O
Issa! helde abbimees.

3. Keik raske unned kaota, Et jame ilma kal
jota, Se lihha olgo himmota, Et ellame sü
murreta.

4. Kui filmad jäwad maggama, Siis sag
südda walwama, Oh kaitse meid so käega Ni
patto kõiest lunnasta.

5. Oh risti rahwa kaitšia, So abbi meile läl
kita, Meid päästa keige hädda seest So puhh
wie hawa wääst.

6. Se raske aega mälleta, Mil minna wõl
len pattoga, Se furba hinge rõmusta, Oh Jეს
õnnisteggia.

7. Au olgo taewa Issale, Au temma ai
Põiale, Au puhhal Waimul olgo ka Nüüd jät
neste ning lõpmata.

207.

Der Tag ist hin/ mein Jesu bey 2c.

Pääw lõppeb nüüd, Jä armas Jesus mülle,
Et ep mo pat Mul hinge koormaks tulle,
Kui pimmedus Wind wägga furwastab, Siis
murre's mind So walgus rõmustab.

2. Sul olgo au, Oh keige surem Jummal!
Sa moistad keif, Ma ollen wägga rummal,
Sa aitad, et Tõ hästi forda lääb, Ning et ta
siin liht rõõmsa otsa nääb.

3. Ma kaeban sul, Et pat mind hirmsast riik-
nud, Et waggadus On minnust ärrelõpnud.
Kül sinna nääd, Süddame tundia, Ning nuht-
led ka Sa fohtomoistia.

4. Oh wotta nüüd Mul armust andeks anda,
Ei suda ma So hirmsa wiha kanda; Ma kah-
hetsen, Ma kánan taggasi, Ei lähhá ka So ju-
rest kühhogi.

5. Oh! kaitse mind, Sa Isräeli hoidja,
Ning kurrati Ja patto ärrawoitja! Kui pahha-
ret Mind wottab kiusada, Mo hingekest Ka puab
huffada.

6. Ei uinu sa, Kui minna wässind maggan,
Ei hinga ka, Kui minna mahhalangen, Oh hoia
mind, Oh ärra patto süüd Ka mällestä, Eest et
pääw lõppeb nüüd.

208.

Der Tag ist hin, mein Geist 2c.

Wisil: Oh leinagem ning kaebagem 2c.

Pääw lõppeb tääl, Mo waim ja meel Se aus

(N) 4

pä

päwa otab, Mis neid patto waewast siis Dnsast
lahki päästab.

2. Jo D on kä, Mo jure ja Mo Jesus, kallis
walgus, Aia patto pimmedust, Oie minno sel-
gus.

3. Jo pääwliik läks, Mis lodud seks, Oh oige
pääwliik Jesus! Paista sinna lõpmata Rõmuks
minno wainus.

4. Ku näitse ka Jo tousewa Ning paistwa
pimmedusses, Oh et woiksin lõpmata Käia püh-
hitsusses.

5. Need tähhedke Ni kauniste So auuks tae-
was paistwad; Dnsad, Ke saäl taewa sees Kui
need tähhed hiilgwad.

6. Mis ligunud ning wässinud Nüüd hingab
maggusaste, Te, et hingan sinno sees Armas
Jesus! hästi.

7. Kül iggamees Nüüd hingades Jo püab
rahkul mata Selle Ilma mürrinat Jesus otsa
sata.

8. Nüüd tahhan ma Ka murreta Mo wode
ennast heita, Las! mo süddant sinno sees, Ar-
mas Jesus mata.

9. Oh walwa sa, Et woiksin ma So armo
hästi maitseda, Ommad Inglid läkkita, Ke mind
wotwad kaitsda.

10. Mit pääw ning D Ja meie tö Siin wah-
hest ärralõppeb? Kui se wiimne auo pääw Mei-
le fätte tulleb.

11. Kui kärb Ilm, Mis meie film Siin wae-
was

was nuttes näinud, Ku ning tähhed paistwad
 sääl Ennam kui siin paistnud.

12. Siis lõpmata Väab nähtama Jerusa-
 lemima walgust, Sest se Tal on isfi sääl, Selle
 linna selgus.

13. Halleluja! Oh saaksin ma Se õnsa rah-
 wa hulka, Kussa järgest laulatakse: Pühha! püh-
 ha! pühha!

14. Ma pallun sind, Oh wotta mind Mo Je-
 sus! waggaks tehha, Et ma sääl so walga-
 sind saan ikka nähha.

209.

Der Tag hat sich genei

Büaro tahhab loja minna

Mult wotta kitust
 sa weel Nuüd olled pi-
 hingega, Meid weel
 kahjota.

2. Ep olle eal nä-
 jäab, Mis wägga
 läab, So päle we-
 pääl, Ma tahhan
 weel.

3. Sul minna-
 sees, So holeks k-
 fääs, Sest kui i-
 läab, Ka nind
 näab.

4. Oh Isar
 to süüd, Mind

mo nüüd, Sest kui sa tahhad wata, Kui suur
mo patto wolg, Ei woi ma armo sada, Se surm
on minno palk.

5. Mo päle armo heita Kristusse pärrast
nüüd, So heldust mulle näita Kustuta patto
siüd, Meid sata armas Jummal! So pühha
Waimoga Kui ellen tuim ning rummal, Siis
sfi õppeta.

6. Mo ihho, hinge, ello, Mo maia, auo, hüüd,
õpped ning mo põllo So holeks annan
So wäggero Issa kässt Mind hoidko
hääd otsa anna issi, Et surren õn

annab kõrgest, Oh Jummal
hoidnud järgest Ning ka sel
est, oh loia! So nim
meid hoia, Et pühhast

helle Tag 1c.

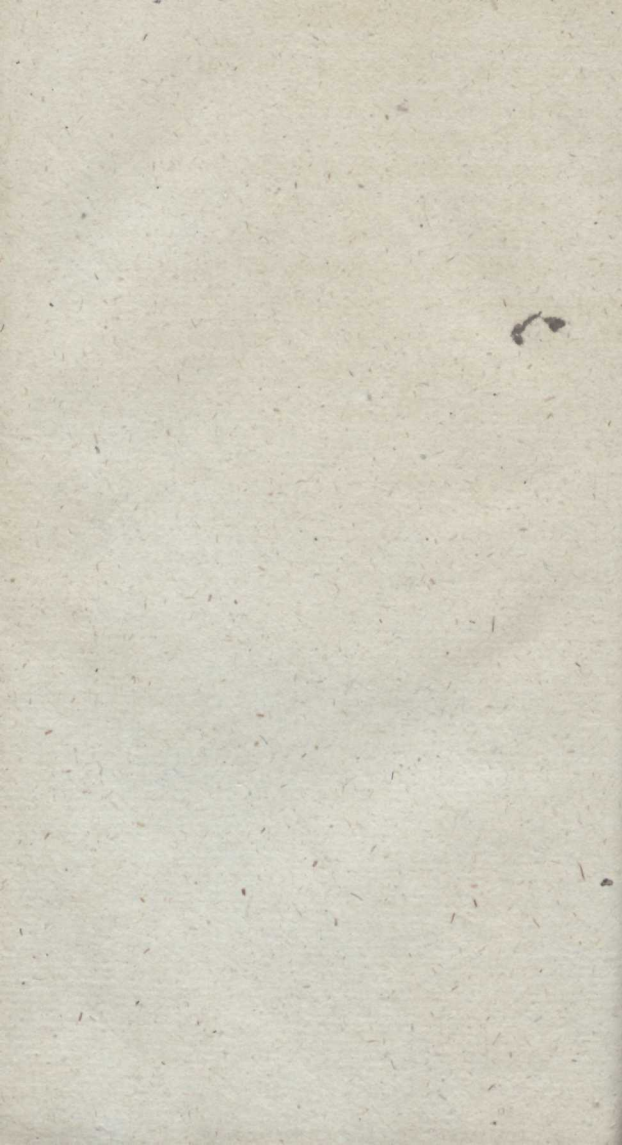
1a, Ei pimmedust
meile paistad ka,

Et furrat mind ei
hingada, Ning

bad, Siis olgo
änno kääga, Et

es! Mind hoia
kur

7. Oh Issa! aita meid, et woime tulla So
viti ning so pärris lapsed olla.

8. Sest sinno pühha nimme kidetakse Ja
ninda rõõmsast Amen laulatakse.

213.

Lobet den Herren/ lobet ic.

Zummalat kiitke, Zummalat kiitke, Ja sureks
tõstke, Oh! se on kaunis Zummalale laul-
da, Zummalale laulda, Hä on se kitus ning ka
armas kuulda, Zummalat kiitke, Zummalat
kiitke.

2. Et laulge wastast, Et laulge wastast Is-
sandal rõõmsast, Ja kiitke julgest Zummala kal-
li auo, Zummala falli auo, Sest Ta on wäg-
gew ning täab ikka nouo, Zummalat kiitke, Zum-
malat kiitke.

3. Taewa al temma, Taewa al temma Woib
pilwed sata, Ning annab wihma, millal tah-
hab male, Millal tahhab male, Et rohhi kas-
wab kõrges mäe päle, Zummalat kiitke, Zum-
malat kiitke.

4. Ke feigel lihhal, Ke feigel lihhal Keit roh-
kest annab, Et weiksed temma armust sõmist sa-
wad, Armust sõmist sawad, Ka nored kaarned,
kui need küssendawad, Zummalat kiitke, Zum-
malat kiitke.

5. Ei kolba temmal, Ei kolba temmal, Mis
suur ning rummal, Ta põlgab luid, et need kül-
kanged ommad, Need kül kanged ommad, Ning

armastab, Ke temma päle lootwad, Jummalat
kiitke, Jummalat kiitke.

6. Tännage tedda, Tännage tedda, Ke mei
loja, Sest ello hallikas keeb temmast ülles, Kee
temmast ülles, Keif armo anded same temm
süllest, Jummalat kiitke, Jummalat kiitke.

7. Oh Jesus Kristus! Oh Jesus Kristus
Sa õn ning tarkus, Nüüd anna armo omm
waesel rahwal, Omma waesel rahwal, Et igga
west sind kiitwad iggal aial, Jummalat kiitke
Jummalat kiitke.

214.

Auf meine Seel, danck deinem HErrn.

Wisil: Nüüd põlgan minna rõõmsaste 20.

Südda tänna Jummalat, Kes so pääl ar
mo heitab, Kelt keif hääd anded tullewad
Kui omma wäkke näitab, Oh südda tedda auus
ta, Ja temma heldust kiita, Ja temma heldust
kiita.

2. Sind temma mullast walmistas, Ja õi
geks, pühhaks teggi, Kui sinno päle hallastas
Ja sinno hädda näggi, Oh südda tedda auus
ta, Ja temma heldust kiita, Ja temma heldust
kiita.

3. Et temma Poega patto eest Ka surma är
ra-anti, Ke furja waimo woimussest Sind pääs
tis armust lahti; Sest südda tedda auusta Ja
temma heldust kiita, Ja temma heldust kiita.

4. Sind wottis temma armasta Ja om
maks lapses tehha, Et taewast woiksid pärrida
Ja

Ja temma auo nähha ; Oh südda tedda auusta,
 Ja temma heldust kita, Ja temma heldust
 kita.

5. Ma ilm on kaunist walmistud, Ja sinno
 anneks lodud, Ja targast ülles ehitud Ning
 palge ette todud, Oh südda tedda auusta Ja
 temma heldust kita, Ja temma heldust kita.

6. Keik lojused siin orjavad Ja kuulwad sin-
 so sanna, Mis tahhad, nemmad teggenwad,
 Best kitust lojal anna, Oh südda tedda auusta,
 Ja temma heldust kita, Ja temma heldust kita.

7. Ma kaännab wilja, wina ka Ja rohto többe
 dasta, Ja ellajid kül otsata, Ning hõbbedat ja
 ulda, Oh südda tedda auusta, Ja temma hel-
 dust kita, Ja temma heldust kita.

8. We oiad, urfed, järwed, jööd, Need toi-
 ust sulle pakwad, Meist Perlid, kallid kirowid
 rad, Need fallo wälja andwad, Oh südda ted-
 da auusta, Ja temma heldust kita, Ja temma
 heldust kita.

9. Tuul sinno ümber lootsotab, Et en-
 id, hingad ; Sää linnudele pessa
 elehäaks sul lendwad, Oh südda
 Ja temma heldust kita, Ja tem

10. Pääw paistab warra
 mustab so mele, Ku, tähhet
 ja paistwad ösel jälle, D
 Ja temma heldust kita.

11. Sind pühhad
 d söddamehhed
 ad, Kus eal li

auusta, Ja temma heldust kita, Ja temma heldust kita.

12. Se taewas omma warraga Keif temma au ja illo, Se on so parralt lõpmata, Ja temma roõm ja ello. Oh südda tedda auusta, Ja temma heldust kita, Ja temma heldust kita.

13. Eks se ep olle armo tõ? Oh mõtle inimmene! Mis Jummal teinud sinnule, Se on keel immelinne, Oh südda tedda auusta, Ja temma heldust kita, Ja temma heldust kita.

14. Weel teeb Ta sulle suremat: Ta tahha andeks anda, Misga sa tedda wihhastad, Ku roottad armo nouda; Siis põra pattust inimmene, Ning kita tedda ikke, Ning kita tedda ikke.

15. Mi armas olled temmale, Sind omma süsles kannab, Ning armust ennast sinnule, Kuisaks Jssaks annab; Kuis tedda woin kida, Ja temma heldust kita, Ja temma heldust kita.

215.

Ette nun sey gepreiset 2c.

sulle, Mo Jummal järgest

meile Patoitust rohkest

Se päle kindlaks jä

Nüüd liahimmog

o nuhtlus wihh

o wihha mõ

3. Oh wotta ninda toita Se hinge sinno
 oääst, Ning Kristusses ka hoida Keitsuggu pat-
 o eest, Et ussus kindlaks läme Ning ikka him-
 uustame So armo pärrandust.

216.

O Vater aller Frommen ic.

4. **S**D nimmi pühha olgo, Oh armas Jum-
 mal! meil, So riik ka melle tulgo, Mis
 tahhad, sundko weel, Ja leiva jatto anna, Meil
 pattud süüts ei arwa, Ning päästa kurjast
 meid.

217.

Singen wir aus Hertzens Grund ic.

Spüüd laulgem suust ning süddamest, Ning kiit-
 kem Jesust keigest wääst, Ke toitab meid
 ma ilma pääl, Ja nüüdki näitnud armo weel,
 Ke meile andnud heldeste Patoitust kui mu lo-
 male Ja süa, jua rohkest.

2. Kui orjad kiitkem tedda nüüd, Kui
 kohhus ammogit, Ning moistkem selle
 tööd, Ke innimesel teinud hääd, Et l-
 lihast, nähast, luust On kofko pantud
 noust. Sest tulleb lojal auustust.

3. Kui innimenne ello saab, Ja ennast
 likotab Sääl omma emma ihho sees D
 mis keif io temma ees, Ehk lapsoke kül wei
 On temmal keif io rohkest, Ja tulleb ter-
 ilmale.

4. Suur Jummal ehhitab se Ma, Ni.

(S)

seb keif sest kaswada, Keif määd ja orrud mār
jaks teeb, Et weiks neist rohkest rohto sööb, Keif
suggo wilja mullast toob, Keif toitust Jumma
armsast loob, Mis innimenne sööb ning joob.

5. Weest fallo, wehhi pütakse Ning lau
päle wiaксе, Need linnud munne munnewad
Neist paljo poege hauduwad Neid innimesi to
tada; Need härjad, lambad, sead ka, Keif las
seb Jummal siggida.

6. Sest tänname ja pallume, Et pühha
Waimust öppeme, Et sedda hästi moistame
Ja mele pärrast ellame; Suurt Jummalat siin
litada Ning taewas ilmalõpmata, Nüüd laul
gem Amen tännoga.

218.

Nun last uns Gott dem Herren zc.

Nüüd wotkem Jummalale Suurt tanno an
da jälle, Ke meid ni hästi söötnud Ning
Dusseks jootnud.

Keif ihho, hinge annab, Ja se eest mur
ab, Needsammad hästi hoiab Ning i
toitab.

ihul toitust satab Ja hinge hästi wa
meie sisse sawad Kül pattust surm

els arstiks Kristus antud, Ke issi el
antud, On risti päle podud, Sest meil
todud.

Se sakrament ning sanna Woib hädda
was

wasto panna, Kui õige usk on tõest Meil pühha
Waimo wäest.

6. Meid Jesus pattust päästab, Ning ueks
elluks tõstab, Sest meile nüüd on täda, Mis on
on taewas leida.

7. Sind pallume weel ikka, Keif kurja mei-
test lükkä, Keif rist' lass' hääks meil miina, Ei
kurja mõtle sinna.

8. Meid sata töö tele, Meil anna rõõmsa me-
le Sind Issand! kita kõrgest So Poia läbbi
järgest.

219.

Vater im höchsten Throne etc.

Wifil: Oh Jummal sinno päääl etc.

S Issa taewa sees So Poia Jesusses Sa
omma heldust näitad, Et ihho hinge
toitad, Sa Issa, murret kaäna, Ning toitust
meile anna.

2. Mis ellab sures wees, Kel kuuwal hing on
sees, Keif siggitad ning toltad Ja ello neile hoiad,
Sa Issa, murret kaäna, Ning toitust meile
anna.

3. Sa rahwast õnnistad, Ning pattust puh-
hastad, Te läbbi omma Poia, Et rahhul some
roga. Sa Issa murret kaäna, Ning toitust
meile anna.

4. Kell usklikkuidese Nüüd sedda erimo te,
Et nemmad roga wotwad, Ja sind sevärrast
kiitwad. Sa Issa murret kaäna Ning toitust
meile anna.

5. Meil anna tännoga So anded wottada,
Et ihho ei sa waewa, Mis kelaks nouda taewa.
Sa Jssa, murret kañna, Ning toitust meile
anna.

6. Weel Jssa! sedda te, Mis sünnib Jssale,
Et meie hinged sõtad So armoga ning jotad,
Sa Jssa, murret kañna Ning hingel' toitust
anna.

220.

O GOTT wir danken deiner Güt etc.

SH! Jummal meie tänname So sure helde
armo, Et sa meid toitnud järgeste Ning
sõotnud meie ihho, Sa pead murret meie ees
Ning jaggad keigil rohkest kaast, Mis meile tar
wis lähhab.

2. Sel hingel anna toitust ka, Kui olled ih
hul andnud, Ning sõta omma sannaga, Et
saaks jahhutatud, Ning rammo wottaks ussi
nast, Sa kaswaks so sees wäggewast Kui liil
minne so külges.

3. Sul Jssal taewas olgo au, Meid olled ar
mastanud, Se on sul olnud kallis nou, Et
meid lunnastanud So Poia falli werrega, So
olgo tanno lõpmata, Ning ka sel pühhal Wal
mul.

221.

Den Vater dort oben ꝛc.

Sedda Issa kõrges Wortem kita järgest, Ke
 ko Jummal sõotnud meid, Et nüüd saime
 kõhho täit, Ke ka omma Poia Meile lahkitanud
 on, Ke on õnne toja.

2. Ütlegem nüüd tõest: Olgo keigest wäest
 Au ning tanno sinnule Jggawesse Issale, Ke sa
 ennast näitnud Meile ning hä wiljaga Nüüd
 meid rõhkest täitnud.

3. Wotta wasto loja! Omma aino Poia
 Lābbi tanno, anna nüüd Andeks meie patto
 nüüd, Wotta litust sulle, Armas õnnisteggia,
 Te, mis pudub meile.

4. Üksige ep olle, Ke siin tassuks sulle Keif
 hāād, mis sa armsaste Teinud meile waestele,
 Kes jouab so ette, (Sest et keif so omma on)
 Mafsta sinno lātte.

5. Issand meile totta, Paulo wasto wotta,
 Anna meile sedda tād, Mis meil eal pudub
 weel; Te meid pattust puhtaks, Et so mele pā-
 rast siin Ellame ning taewas.

Hädä Nial.

222.

Wenn wir im höchsten Nöthen zc.

Ali meil on püsti hädä kääs, Ei olle
rammo meie wääs, Ei noud ei abbi
kussagi, Ehk murretseme allati.

2. Siis meie ainus rõõm on se, Et
meie kofko tullemä Ja pallume sult Jummalalt:
Meid päästa risti koorma alt.

3. So pole silmad tõstame Ja patto pärrast
nuttame, Oh! anna andeks meie süüd, Oh! är-
ra nuhtle wihhast nüüd.

4. Kui neile armust tootad, Ke süddamest
sind palluwad So Poia Jesu nimme sees, Ke
meie õn ja wahhemees.

5. Sepärrast Jssand tullemä, Keif hädä
sulle kaebame, Et meil ei olle abbimeest, Kes
päästaks abhastusse seest.

6. Oh! ärä arwa meie süüd, Meid pattust
päästa armust nüüd, Ning usko häddas finni-
ta, Meid feigest waewast arwita.

7. Et meie woime rõmoga Sind pärrast se-
eest tännada, Ja sinno sanna kuulda tääl Sind
kita süin ning üllewel.

223.

Wend ab deinen Zorn lieber Gott 2c.

SS Eilt armas Jummal pöra omma wihha,
 Ning ärra wotta hirmsaste meid peksta,
 Meid ärra nuhtle waljust, Jesand, sinna!
 Kuid armo anna.

2. Kui tahhaksid sa patto palka anda,
 Kes jouaks sinno wihha hirno kanda,
 Keif, mis sa lonud, wotta's hukka miina,
 Kui nuhtled ninda.

3. Need rasked süüd meil anna ande's armust,
 Ning kochto päle woimust sago heldus,
 Gest se on sinno wiis, et armo heitad,
 Meid armsast hoiad.

4. Käl olleme muld, põrm ja patto mädda,
 Meid waesid waerwab ka surm, nödrus, hädda,
 Kas peame nüüd meie hukka sama,
 Armota jäma.

5. So Poia rasket risti-hädda wata,
 Ke werrega meid wottis lunnastada,
 Ma ilma hääks ka temma külge lahti
 Oddaga tehti.

6. Meid, Jesa! ärra lasse hukka miina,
 Jesusse pärrast armo meile anna,
 Et woime sinno auo riki tulla,
 So jures olla.

Nimm von uns Herr du treuer Gott ic
 H armas Jummal arwita, Ja fela rasket
 nuhtlust ka, Mis arwamata pattoga Meil
 feigil' peaks tullesma, Meid hoia södda, Tulle
 eest Ja tõmwe, kalli aia sees.

2. Sü allused kül olleme, So hallastust nüüd
 pallume, Kui õiget palka tahhad sa Meil meie
 tõ eest tassuda, Siis lähaks hukka Ilma ma
 Ni mitme sü ning pattoga.

3. Meid Issand armust arwita Ning rõmo
 meile läkita, So armo näita wäggewast, Ning
 ärra nuhtle nobbedast. Meid waesi heldest ar
 masta, So raske wihha kaota.

4. Miis olled sa ni kängeste Nüüd meie pä
 le wihhane, Sul Issand! polle täadmata, Meid
 mu!da, põrmo ollewa, Kül sinna tunned selges
 te, Et meie nõdrad olleme.

5. Pat on meid rikkund kurjaste, Ning kura
 rat waewab kowwaste, Ilm, meie lihha werre
 ga Meid ifka wotwad liusada, Se hädda nääd
 sa üksine, So holeks ennast anname.

6. So Poia päle mõtle ka Ja temma ha
 wad mällestä, Ke saatnud omma surmaga Meil
 feigil woimust lõpmata, So armo päle lotame,
 Ning sinno heldust otame.

7. So käega meid juhata, Keik maad ning
 linnad õnnista, So sanna anna selgeste, Ja
 furrat seisko kaugele, Oh!anna õnsat tunnikest,
 So jure saa iggawest.

225.

Du Friedens Fürst! Herr Jesu Christe.

Oh! Jesus rahho andia, Ke olled abbimees,
 Sa olled armo satia, Kui meil on hädä
 kääs, Sest hüame nüüd kindlaste So taewast
 Issa appi.

2. Suur södda hirm meid hirmotab, Et häd-
 das ellame, Woi meie Ma muult abbi saab Kui
 sinnult üksine, So Issaga meid leppita, Et wihe
 bas meid ei nuhtle.

3. Oh! mötle Issand Jesus nüüd, Et olled
 abbimees, Ning kustuta keik patto süüd, Ja ai-
 ta hädä sees; Oh anna sa so sanna ka Weel
 ennam rahhul kuulda.

4. Sul on küf kohhus Ilma pääl Meid ninda
 nuhhelda, Waid Issa! wotta süiski weel Meid
 jälle armasta, Ja aita nüüd ning anna süüd
 Keik andeks heldest armust.

5. Suur willetsus ning waew on sääl, Kus
 katk keik ärrasööb, Waid sääl on hirmsam häd-
 da weel, Kus moök keik mahha lööb. Ei möt-
 telda, ei holita, Mis hääks ehk õigeks tulleb.

6. Ei ausast ellust holita, Keif õigust põlgata
 se; So sanna ei sa kuuldud ka, Waid sedda
 laitakse, Oh! päästa nüüd ning aia siit Keif kura
 ja södda ärra.

7. Nüüd meie süddant walgusta So arm
 Waimoga, Et se ei naljaks armata, Ja hing
 kahjo sa, Oh Jesufe! sa üksine Woid se keif kura
 da sata.

226.

Litania

ehf

Palwe ning Espalluminne Keifsugguse hädda sees.

Jesand, heita armo
 Kristus, heita armo
 Jesand, heita armo
 Kristus,

meie päle
 meie päle
 meie päle
 kule meid

Kürie,
 Kriste,
 Kürie,
 Kriste,

eleison!
 eleison!
 eleison!
 kule meid!

Jesand Jummal, Jesa taewas,
 Heita armo meie päle!

Jesand Jummal Poeg ma- ilma õnnisteggia,
 Heita armo meie päle!

Jesand Jummal pühha Waim,
 Heita armo meie päle!

Olle meil armolinne,

Anna armo, armas Jesand Jummal!

Olle meil armolinne,

W

Nita meid armas Issand Jummal!

Keige patto eest

Hoia meid armas Issand Jummal!

Keige efsitusse eest,

Keige kurja eest,

Kurrati kawwalusse ning pettusse
eest,

Kurja äffilisse surma eest,

Katko ning falli aia eest,

Gödda ning werre ärrawallemisse
eest,

Kio, mässamisse ning waeno eest,

Tulle ning we kahjo eest,

Kahhe ning kurja Ilma eest,

Iggawesse surma eest.

Hoia

meid

armas

Issand

Jummal!

Sinno pühha sundmisse läbbi

Sinno surma woitlemisse ning wer-
rise higgsi läbbi,

Sinno risti ning surma läbbi,

Sinno pühha üllestousmisse ning
taewaminnemisse läbbi,

Meie wiimses häddas,

Wiimfel fohto päwal,

Meie waesed pattused pallume:

Kule meid armas Issand Jummal!

Nita

meid

armas

Issand

Jummal!

Wallitse ning hoia omma pühha

risti foggodust.

Pea keik Piiskopid, Öppetajad ning

keik muud, ke rahwast töe tele juh-

hatawad sinno õnna sanna ja püh-

ha ello sees,

Hoia

Kule

meid

armas

Issand

Jummal!

Hoia feige walle usso ning pahhan- dusse eest,	Kule
Gata feif eksiwad ja ärraeksitud õige tele,	
Talla furrati meie jalge alla, Läffita truid tõteggiaid sinno leika- missele,	meid
Anna sinno waimo ning wägge san- nale,	armas
Alita ning rõmusta feif kurwat ning arrad,	Isand
Gata feige funningadele ning wale- litsejadele rahho ning üht meelt, Anna meie funningale ning temma sõdda wäele ifka woimust temma waenlaste wasto,	Jummal!
Ning hoia meid sinno waenlaste Turgide ning Paawsti Jummalala teotamisse, hirmsa tapmisse ning härowitamisse eest,	Kule
Juhhata ning faitse meie Ma ning liina kōhto wannemad,	meid
Onnista ning hoia meie fihhelfonda ning feggodust,	armas
Gata abbi feigedele, fe häddas ning wa was on,	Isand
Anna feige raske jallatsile ning im- metajile rõmolikko suggo ning sig- gidust,	Jummal!
Hoia ning faitse feif lapsed ning tõbbised,	

Päästa lahti keif ilmasüta wangid	} Kule
Kaitse keif lessedad ning waesed lapsed, ning murretse nende eest,	
Heita armo keige innimeste päle, Anna andeks meie waenlastele, ke meid fiusawad ning teotawad,	} armas
ning põra neid pattuist,	
Wilja wälja pääl anna ning hoiä,	} J'ssand
Ning kule meid armolikkust	
	} Jummal!

Oh! Jesus Kristus Jummalä Poeg,
Heita armo meie päle!

Oh! sinna Jummalä Tal, ke ma ilma pattud
kannab,

Heita armo meie päle!

Oh! sinna Jummalä Tal, ke ma ilma pattud
kannab,

Heita armo meie päle!

Oh! sinna Jummalä Tal, ke ma ilma pattud
kannab,

Anna meile iggawest rahho!

Kristus,

kule meid!

Kürie,

eleison!

Kriste,

eleison!

Kürie,

eleison!

Amen!

J'ssand, ärra nuhtle meid mitte meie pattude
pärast,

Ning ärra maksä mitte meie kätte meie kurja tö
pärast,

Jum.

Jummal anna rahho omma male,
Armo ning õnne keigile Seisustele,
A m e n!

227.

Ach H Erre, du gerechter Gt re.

Wisil: Oh risti rahwas kannata re.

Oh Jummal õige tassuja, Kri raske on so
wihha, Mis üpris sure witsaga Käib ülle
Keif se lihha, Kui taewas { meile finni jääb }
{ wihma liaste }
{ Ja meile sure poua teeb, } Keif lomad sa
{ meil waestel annab järgeste, }
wad kurwaks.

2. Ei meie kela ommad süüd, Oh! Issa an-
deks anna, Ja anna kindla lotust nüüd, Meid
armolikkult kañna, Last { wihma }
{ kuima } tulla rõmo-
ga, Kui pallub murren meie Ma So pühhe
nimme pärrast.

3. Oh! mõtle Issand meie pääal So kalli nim-
me auuks, Meid waesi aita ikka weel, Mell
olle haddas nouuks Mis tootad, ei walleks ja
Sa aitad ikka rohkesti, So sadus seisab kind-
last.

4. Ei suda woõrad Jummalad Mell waeste

ful

Kuitwa } anda, Sa önnistad feif meie maad,
 Kihma }
 Sa aitad murret kanda, Sul on feif woimus
 llerwel, Ja meie jures Ilma pääal, Meid aita ar-
 mas Jummal.

Önnistaminne.

228.

Mein Gott und Vater geseegne mich 2c.

Jnd Jummal Issa! önnista,
 Oh Poeg! mul hoia armoga,
 Mis sinna mulle andnud,
 So pallet mo pääal walgusta;
 Oh pühha Waim! so wäega
 Wo ello sago faitstud.
 Nüüd pallun sedda allati;
 Mul olgo rahho otsani!

Wimne Laul.

229.

Amen! Gott Vater und Sohne 2c.

Amen! au Issal olgo, Ning Poial fitus
 tulgo: Amen! au Issal olgo Ning Poial
 fitus tulgo! Waim finnitago ussus, Meid us-
 sus: Waim finnitago ussus, Meid ussus, Meid
 tehko õnsaks, Amen! Meid tehko õnsaks, Amen!
 2. Amen! Kõl sa woid tehha, Et same Kris-
 tust nähha: Amen! Kõl sa woid tehha, Et same
 Kristust nähha; Kui temma pilwes tulleb, Kuf
 tul-

tulleb: Kui temma pilwes tulleb, Kui tulleb,
Meid taewa wotma, Amen; Meid taewa wot-
ma, Amen.

3. Amen, rōõm olgo meile, Ning fitus Jum-
malale: Amen rōõm olgo meile, Ning fitus
Jummalale: Keif tulge ühte kofko, Keif kofko:
Keif tulge ühte kofko, Keif kofko, Nüüd õiges
ussus, Amen: Nüüd õiges ussus, Amen.

4. Amen, surm ei te hirmo, Sest Kristus an-
nab ello: Amen surm ei te hirmo, Sest Kris-
tus annab ello: Ke esmalt hauda pantud, On
pantud; Ke esmalt hauda pantud, On pantud:
Nüüd ellab ikka, Amen: Nüüd ellab ikka, Amen.

5. Amen, hing Issa kitab, Waim Kristust
tundma satab: Amen, hing Issa kitab, Waim
Kristust tundma satab: Se aitko meid keif üh-
te, Keif ühte: Se aitko meid keif ühte, Keif üh-
te, Sääal teises ellus, Amen: Sääal teises ellus,
Amen.

Anhang.

Weel

Monningad kaunid Paulud.

Kolme Kunninga Pühhal.

230.

Was fürchtst du Feind Herodes sehr 2c.

Wisil: Müüd küttem Kristust usfinast 2c.

Herodes, mißs sa ehmatad, Et kuled sündind
Dollewad Se Issand Kristus surest wääst,
 Ei wotta riki Ta so kääst.

2. Need targad lähwad, kuhho se Täht neile
 näitab öiete, Sääal leidwad nemmad Jesusse, Ke
 Jummal on ning innime.

3. Se kallis Tal sai ristitud, Jordani jökke
 kastetud, Et piddi puhtaks pessema Meid, ning
 Ta pattust päästama.

4. Kui pulmis olli Jesufe, Sils teggi Ta se
 imme tö, Wet joodwaks winaks teggi Ta Ni
 kohhe omma sannaga.

5. Müüd olgo Jesus fidetud, Ke puhtast neito
 sist sündinud, Ka Issale ning Waimule Au, li
 tus sago järgeste,

Maria Puhhastamisfe

ehf

Kiimla Päwal.

231.

Wie wird doch so gering die Reinigung ic.

Wisil: Oh wagga Jummal/ ke ic.

Silm ei holi fest, Et süddant puhhastakse
 Meist patto kumbedest, Mis temmast ar-
 mastakse, Ja arwab ennast kül Jo puhhas olle-
 wad, Kui silma kirjusk sul Au, Jummal, anna-
 wad.

2. Kui Jesu lauale Saab korra pärrast kái-
 dud, Ei festa kaua se Ehf kül há nou on petud.
 Ylm ei sa parramaks, Teeb patto ueste, Ja saab
 kül furjemaks, Ni ellab järgeste.

3. Ja süski kiitleb weel: Nüüd puhhas min-
 na ollen, Mul julgus on se páál, Et Jesu laualt
 tullen, Ei wotta õppetust Se rummal, wallato,
 Waid kitab rummalust, Oh Jummal parrago!

4. Ke omma süddame Siin tahhab puh-
 hastada Ning Ma páál allate Meelt, mõtted
 uendada, Se mõitleb korwaste/ Et pat on otsa-
 ta, Mis temmal järgeste Siin tulleb parrata.

5. Keif kurjus süddamest Kui hallikast keeb
 üles, Dól to ning sannad fest Kui kired touswad
 tullest, Ke nüüd ei puhhastada, Siin omma süd-
 dame, Ei pattust lahti sa, Ei rahho tunnege.

6. Kui eal tahhad sa, (Ehf olled waene rum-
 mal)

mal) Siis patto päle ka Sul woimust annab Jummal; Et agga patta tõ Ma-ilm ei surreta, Ei ristist holige, Sest parremaks ei sa.

7. Ei Issand salli ka, Kui wottad ennast petta Siin karwalussega: Keif tulleb mahhajäta, Mis eal kolbmata, Sest süddant puhtaks te Müüd Jesu werrega, Siis on so ello hä.

8. Et sedda, Jesus, sa Mul täda andnud olled, Siis te, et wihtan ma Keif karwalusse kumbed, Mo süddant puhhastan Siin ilmas järgeste Seks, künni puhtaks saan So läbbi täieste.

Kristusse Kannatamisest.

232.

Jesu meines Lebens Leben 2c.

Jesus surma ärrawoitja, Jesus sa tood ello Mul, Minno kallis hinge hoidja Ennast annan ommaks sul, Ke sa wallust waewa näinud, Ja mo eest ka surma läinud. Tuhhat korda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

2. Sinna olled nähha sanud Maero, fulgeteotust, Siddomissi kannatanud, Harwo ja muud häwroitust, Et mind waest sa woiksid päästa, Patto koidest taewa tõsta. Tuhhat korda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

3. Kül sa lassid ennast peksta Armotummaks waewada, Et sa woiksid pattud maksta, Ja mind tehha wiggata, Sinna lastsid minno õnneks En-

nast tehha õnnetummaks. Tuhhat korda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

4. Wallatummad teotasid, Pikkid sind ka otsata, Sinno pää ehhitasid Ribbowitsa kroniga, Et mind woiksid rõmustada, Luo kroni mulle sata. Tuhhat korda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

5. Kõl sind peksti minno pärrast, Et ma walust pääsetsin, Raebati so pääle kurjast, Et ma rahhul olleksin, Rõmota sa ristis ponud, Sest sa mulle rõmo tonud. Tuhhat korda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

6. Hädda sisse ennast andsid, Kannatlikkult kannatand, Hirmsa surma wallo kandsid, Minno wõlla leppitand, Et mind woiksid lahti tehha, Tahtsid sinna waewa nähha. Tuhhat korda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

7. Sinno allandus ja häbbi On mo uhkust tasunud, Sinno kurwa surma läbbi Saan ma surmas rõmustud, Teotust sa kannatanud, Au sest ollen minna sanud. Tuhhat korda tännan sind, Jesus, et sa aitad mind.

8. Müüd so hädda meles kannan Jesus keigest süddamest, Sulle ikka tanno annan Hawa, wallo, surma eest, Et sa mo eest werriksenud, Tuhhatkordse waewa näinud, Ja ni kallist päästnud mind, Jggawest ma titan sind.

Kristusse Täewaminneisfest.

233.

Zeuch uns nach dir ꝛc.

Wisil: Oh armo juur! Nõo pat on ꝛc.

Oh Jesuke! So järrele Meid tomba ihalda
des, Siis tulleme Ka sinnule, Kus olled
rõmustades.

2. Oh Jesuke! So järrele Meid tomba, sa woid
tehha, Et polle taäl Meil tarwis weel Ni mitto
waewa nähha.

3. Oh Jesuke! So järrele Meid tomba, et
hääd teme, Meid sinnota Pat pettab ka, Et kur-
ja iggatseme.

4. Oh Jesuke! So järrele Meid tomba, sata
taewa, Siis pääsime, Ei tunnege Teps meie en-
nam waewa.

5. Oh Jesuke! So järrele Meid tomba wäg-
gewaste, Meid pühhaks te, Et ellame Kui õnsad
iggaweste.

Pattuspõõrmisfest.

234.

Herr ich habe mißgehandelt ꝛc.

Wisil: Jesus surma ärrawoitja ꝛc.

Sand kurja ollen teinud, Oh mind foor-
mab raske pat, Sedda teed ma polle käl-
nud, Mis sa mulle juhhatad, Ja müüd rahhatsin
(E) 3 kül

kül minna Hirno parrast warjul' minna. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

2. Agga kuhho woiksin jouda Sinno selge silma eest, Eh' saaks ülle merre souda, Hauda peita hädda sees, Est' mul olleks tule tiwad, Siiski Jssand, sa mind leiad. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

3. Ilmaks tulleb tunnistada, Et ma kurri kōlbage Sinno lapses nimmetada, Wotta mind so armole, ärra lasse patto lihha Suttitada sinno wihha. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

4. Eh' üks innime kül jouaks Merre liwa luggeda, Ei Ta siiski ilmas sudaks Keik mo pattud arwada, Eiga se woi eal sada Keik mo wigga nimmetada. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

5. Minno silmad wotke nutta Woito wägga ärdaste, Oh et pääs woiksin tutta Wet weel ikka rohkeste, Et ma woiksin omma häbbi Nuttada mo silma läbbi. Jesus! Jesus! aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

6. Agga Kristus, sinno hawad, Ja üks werre tilgoke Minno pattud parrandawad, Kustutawad foggone; Gest ma sinno jure tullen, Et so hawus warjul ollen. Jesus! Jesus! aita mind; Siis ma ikka tännan sind.

7. Sinno selga loormat kōitan, Wiska pattud merrese, Ennast puhhastada heitan, Desse lumme karwale, Sinno puhha Waim mind
faat

saatko, Et ma eal sult ei lahtu. Jesus! Jesus!
aita mind, Siis ma ikka tännan sind.

235.

Straf mich nicht in deinem Zorn 2c.

T Sand omma wiikka sees ärra sa mind
nuhtle, Gesti so Poeg on wahhemees, Ar-
mo saatnud mulle: Mul on nüüd Paljo süüd,
Siiski armo anna, ärra wiikka kaäna.

2. Kes sind surmas fulutab, Kes so armo li-
tab, Ning so nimme auustab, Sulle tanno an-
nab, Hoia sa, Pallun ma, Põrgo wallo tund-
mast, Aita surra õnsast.

3. Issalikko armoga Minno päle wata, Min-
na ollen rõmota, Rõmo mulle sata, Kannata
Minnoga, Te, et hinge harwad Jälle terweks sa-
wad.

4. Baat, mis nõdder ollen ma, Wägga
nõrgaks lainud Keik Lu-fontid walloga, Et ma
patto teinud, Nuttoga Pannen ma Ulioma mo-
senge, Waewan omma hinge.

5. Surest waewast ollen ma Roggoniste wäs-
sind, Hingel iggaw otada, Ohkades ma tüddind.
Kauaks sa Aitmata Jättad hingelesse Sure
murre sisse.

6. Tagganegge waenlased! Gesti mind Jum-
mal kuleb, Tagganegge wastased! Kes teist en-
nam holib; Sinno ees Usso sees, Jummal, min-
na seisan, Armo rohkest leian.

7. Au nüüd olgo Jummalal, Issal ning sei
Poial, Waimul usso andial, Selle pühitsejal,

Ritada, Tännada Tahhan temma nimme, Ke
teeb sure imme.

236.

O Vater der Barmherzigkeit ic.

Wisil: Oh Jummal/wata heldeste ic.

S helde armo Jssa, sind Ma waene pallun
wägga, Oh ärra pölga sinna mind, Et tun-
nen omma wigga, Ma ollen paljo patto teind
Ning eksitusse Te pääl käind, Keif sedda andeks
anna.

2. So sure wäe läbbi mult Keif pattud wot-
ta ärra, Mind lasse sada targust sult, Ja an-
na taewa warra, Hääd tahtmist, wägge, püh-
ha nou, Et feigist tulleks sulle au, Mis minna
wottan ette.

3. Oh Jesus önnisteggia, Sa olled ärramaks-
nud Mo pattud omma werrega, Ning armo mul-
le saatnud, Oh Tawida Poeg hallasta, Oh hel-
de Jummal awwita, Mo nutto, palwe kule.

4. So werre hawad surm ning piin Mo hin-
ge kassuks tulgo, Ning mis sa kannatanud siin
Mo önnistusseks olgo, Oh omma Jssa pallu sa
Mo eest, et temma armota Mind waest ei moista
hukka.

5. Oh pühha Waim! fe römustad Sa öige
juhhataja, Kui pat ning himmud kiusawad,
Siis wäggewast mind aita, Et himmud ei sa
woimusse, Waid et ma rahha ahnusse, Au, lih-
ha himmo wihtan.

6. Kui surma tund on pea kä, Siis woitel-
da

da mind aita, Et Kurrati ning temma wá Ma
woiksin árrawoita, Et haigus, hádda, furwas-
tus, Se surma waew ning abhastus Mind saat
wad taewa pole.

Pühast Kristi Ellust.

237.

GOTT, der wirlds wohl machen zc.

Wisil: Jesus römustaja / zc.

TEif teeb hásti Jummal, Ommaks annan
temmal Ennast iggawest: Temma ollen
olnud, Ennego ma tulnud Emma ihho seest, Ta
on ka há melega, Mis mul tarwis, Napáál and-
nud, Mo cest murret kandnud.

2. Keif teeb hásti Jummal, Annab mis on
immal, Saggedaste mul; Temma ka mind hoi-
ab, Kattab, hásti toitab Iggapáwa kül. Kui se
surm ning risti koorm, Hádda wágga pále tós-
tab, Saggedast mind páastab.

3. Keif teeb hásti Jummal; Anna fitust tem-
mal, Kui on hádda káás: Kui sul willestusfed.
On ning abhastusfed, Ta on abbimees. Jonas
se láks merrese, Jummal tedda surmast wottab,
Ni sul appi tóttab.

4. Keif teeb hásti Jummal, Ilka murre tem-
mal On so hádda sees; Kaksiti kui mötled Há-
da sees ning woitled, Jummal abbimees Annab
kül siis woimust sul, Et keif hádda allawäub
Kui suits tullest káub.

(E) 5

5. Keif

5. Keif teeb hästi Jummal, Kammo ram-
motummal Annab järgeste. Kes on tühja loot-
nud, Emma kääst ke ootnud Abbi töeste? Häd-
da sa keif unnusta, Agga kannata nüüd wäbha,
Jummal woib keif tehha.

6. Keif teeb hästi Jummal, Ello jouotum-
mal Annab surma sees, Lõppetab so wallo, Kui
siin lõppeb ello, Taewas rõõm on ees. Wata
se on tõssine: Mis on tulnud Ilma päle, Lähhab
mullaks jälle.

7. Keif teeb hästi Jummal! Woimust kül
on temmal Wanna ussi pääl; Emma om-
maid watab, Waewa läbbi satab immelikult
tääl. Wotta sa hääks hädda ka, Ding keif
anna holeks temmal, Keif teeb hästi Jummal.

238.

Warum solt ich mich denn grämen? 1c.

Siks mo südda ennast waewab, Mul on se
Jesufe, Kes must tedda wottab? Kes mind
felab taewa samast, Jummalala Poiaga Ussus
ellan kindlast.

2. Allasti ma emma ihhust Ilmale Tullinge,
Polnud mul siis rikkust. Allasti ma lähhan
ära Surrema, Gauda ka Jättan omma warra.

3. Keif mis mulle warraks pantud, Polle mo
Omna jo, Jummalast on antud; Lähhab Ta
keif ärrawotta, Wotko Ta, Siiski ma Lähhan
fita tedda.

4. Kui ma sattun willetsusse, Ehk on mul
Hädä kül, Ei sa kurwastusse; Ke mind pan-
neb

neb risti kandma, Täab ka, Kuida Ta Peab
abbi andma.

5. Jummal on ni sagedaste Rõmustand/
Zahhutand Süddant wäggewaste; Kannan
siis, mis päle panneb, Tru on se Armoke, Issa
wisil nuhtleb.

6. Sadan, ma-ilm, ja keik kurrjad Naerada,
Pilkada Wägga hästi moistwad; Zehko nem-
mad ikka sedda, Holi ma, Sest et sa Jummal
nääd mo hädda.

7. Risti innimesse südda Peab ka Ollema
Rahhul, kui on hädda. Kui surm peaks liggi
sama, Zemma meel Peab saäl Rahhul ikka
jama.

8. Surretama surm ei tulle, Tombama Pe-
ab Ta Häddast meie hinge; Surm waid löp-
petab keik waewa, Lahti teeb Sedda teed, Mis
meid satab taewa.

9. Saäl ma tahhan rahhul olla, Süddamest
Keigest wääst Täanno laulo laulda; Polle Ma
pääll õiget ello, Ürrike, Tühbine On ma- ilma
illo.

10. Mis on Ilma warrandussed, Parras kuld
On jo muld, Waewab innimesse. Taewas on
need kaunid anded, Kristus se Karjane Sõtub
saäl need hinged.

11. Issand, sind ma kitan kõrgeest, Olled mo,
Minno so Omma ollen järgest. Minna jaän ka
sinno ommaks, Sest et sa Werrega ostnud mind
so orjaks.

12. Minno omma olled sinna, Jesuke, Sinnu-
se

se Kinni hakkā minna. Sind ei eal minna jāta, Sata sa Mind, kus ma Woin so jure jāda.

239.

Du bist ja ganš meln eigen ic.

Wisil: Oh Kristus Lunnastaja ic.

S omma sinna olled, Mo armas Jesuke,
Kui sa mo sisse tuled, Ei muust ma holi-
ge, Sind minna meles kannan, So ommaks en-
nast annan, Et andsid ennast mul.

2. Keik sinnota on minnul Siin ilmas sap ning
pliin, Suur fallis arm on sinnul, Ning maggu-
sam kui wiin, Oh walla Jesus isse So armo
minno sisse, Et pean armsaks sind.

3. Kui wägga olled sinna Mind santi armas-
tand, Oh te, et moistan minna, Miks sa mind
lunnastand; So walmoga mind sata Sind
wägga armastama, Et soga ühheks jāan.

4. Mo süddamest on wotta Keik, mis ei tah-
ha ja, Ja mulle appi totta, Et kurja põlgan ma,
So armo runda nouan, Ning armastada jou-
an Sind teigest süddamest.

5. Kui helde za so südda Mo wasto allati?
So arm kül näitab sedda; Kui pattust waewa-
ti Mind, siis sa appi tullid, Mo ärrapäästja ol-
lid, So omma ollen nüüd.

6. Ma püan ikka hoida So armo warran-
dust, Oh lasse sinna koita Mul temma walgu-
st; Ma tahhan sedda püda, Sind palwes
appi hūda, Kül warra hilja ka.

7. Kui

7. Kui kaotaksin sedda Ma waene süddamest,
Siis olleks minnul hädda, Ei rõmo ürrifest;
Sepärrast pallun minna Nüüd nuttes: Luua
sinna So armo maitsda mul.

8. Mind sinno armo tundma, Oh Jesus õp-
peta, Ning sinno pole pöörma, Kui ollen ekfind
ma, So waimoga mind woia, Mo ello sees
mind hoia, Kui minna kommistan.

9. Sa wähhendad mo wallo, Mind nõdra
finitad, Sa olled minno illo, Mind waest sa
rõmustad. Mul õiget usko sata, Se wotta kas-
watada, Kui tahhab lõppeda.

10. Kui tulleb ärrajouda Mul kurja Zina
seest; Oh wotta sa mind nouda Kui omma pärris
last, Siis polle teps mul hädda, Ei olle karta
sedda, Et ühhest lahkume.

240.

Mache dich mein Geist bereit 1c.

Wisil: Issand/ omma wiuha sees 1c.

Almista mo waim end kül Walwa, palwes
olle, Et ei koggemata sul Hädda päle tulle,
Kurratid Waggasid Püüdwad ekfitada, Patto
sisse sata.

2. Ägga ärka ülles ka Patto unnest esmalt,
Kasket nuhtlust tunned sa Wuido warst war-
malt, Kui se surm Wiimine koorm Patto sees sind
leiaab, Mind sind finni hoiab.

3. Ärka ülles, Issand siis Woib sind targaks
tehha, Se on õige usso wiis, Ni saad õnne nähha.

Zumt

Jummal se Heldeste Ninda andid annab, So eest murret kannab.

4. Walwa, muido kurrat woib Sinno süda dand pöördä, Karwalast so päle kääb, Et Ta woiks sind naerda. Jumjala Lapsed ka Temma hirmo tundwad, Kui on holetummad.

5. Walwa, et sind wäggise Siin ma ilm ei petta, Siga omma seltsise Karwalast ei wotta: Walwa ka, Et ei sa Woimust sinno päle Wal-le-wennad jälle.

6. Walwa, muido Furri meel Woib sind eestitada, Taewa õnnest siin ning saäl Hinge lahustada; Sest et se Kurja tö Wabbandada wotab, Karwalast end pettab.

7. Walwa, agga pallu ka, Sest sa olled rummal, Käl sind sure armoga Lahti päästab Jummal Patto kääst Keigest sest, Mis so südda kaebab, Mis so hänge waewab.

8. Süddamest kui pallume Siis Ta murret kannab, Kui Ta pole karjume, Siis Ta armo annab: Kurratid, Patto süüd Ninda kaotame, Woimust ifka same.

9. Hästi kül feik korda lääb, Polle karta häbbi, Palludes meil abbi saab Temma Poia läbbi, Kui meie Pallume, Siis Ta murret kannab, Waimo andid annab.

10. Nüüd, sepärrast walwagem! Hädda, waew on liggi: Pallugem ning ohlagem, Et se pat ei siggi. Aeg on kä, Jummal se Wottab kohhut tõsta, Kurjad hukka moista.

Kistist ning Kiusatusfest.

241.

Mag ich Unglück nicht widerstahn ꝛc.

Sül kurjad kül mind klusawad Ning wi-
 kawad Mo õige usso parrast; Ma taan-
 fiis, Et peage Mind päästetaks sest ferrast,
 Ei olle mo Tru Jummal jo Mind unnustand,
 Waid armastand, Mo waenlased kül rikkub.

2. Mo asjast arwa ninda sa Kui eal ma, Sest
 nõdraks minna lainud, Mo Jummalast ka hira
 mo naan, Ma siiski taan, Et Jummal hästi tei-
 nud. Keif tühjaks laab, Mis film siin naab, Ei ho-
 li ma Must, ihhust ka. Oh Jummal anna woi-
 must!

3. Keif omma aega aiawad, Sest lotawad Mo
 hing ning minno Südda, Et sa mind armas Je-
 sufen, Mo kallis õn, Ei tahha mahha jätta, Mo
 willetsus Ning õnnetus Saab sinnule Kui min-
 nule; Sest aita wastopanna.

242.

Wår Gott nicht mit uns diese Zeit ꝛc.

Wisil: Oh Jummal, wata heldeste ꝛc.

Ali Jummal meil ei olleks nüüd, Se wagga
 suggo ütleb; Kui puduks temma murre
 siit, Siis lotus pea lõppeb: Sest nõdrad, waesed
 olleme, Need kurjad siiski pälege Meid klusa-
 wad ja põlgwad.

2. Neil on suur wiha meie pääl, Kui Jum-
 mal

mal neid ei kelaks, Ei jälge ennam olleks tääl,
 Kül surm meid pea nelaks. Meid nende wihha
 uppotaks, Kui wessi alla waotaks, Ei pääseks ükski
 ärra.

3. Mu olgo ikka Jummalal, Ke nende furlust
 päästnud, Kui linnolenne taewa al On meie hing
 neist päästnud. Kõis katki, lahti olleme, Meid
 Jummal aitko heldeste Se Ma ja taewa loja.

Jggawesfest Ellust.

243.

Die Zeit ist nunmehr nah zc.

Wifil: Oh Jummal/ sinno päääl zc.

SE aeg on jubba kã, Sa tullest Jesuke, Ei woi
 sa kawa jãda, Se andwad immed tãda, Mis
 sinna tõeks teinud, Ning meie silmad näinud.

2. Nüüd on mo kohhus tääl, Et lotan sinno
 päääl, Sa wottad tootada, Et tahhad kaotada
 Keik minno hädda wallo, Ning surmas anda
 ello.

3. Oh helde Jesuken! Siis on mul rõõm ning
 õn, Kui mind sust rõmustakse, Mo süddand jah-
 butakse, Kui saan siit ilmast sinna So jure taewa
 miina.

4. Kui helde on so meel, Kül se saab nähha
 sääl, Siis tunnen minna sedda, Mis halle on
 so südda, Keik minno risti wennad Siis rõmo
 rõhkest tundwad.

5. Ma täan tõeste, Et sinna heldeste Mind
 tahhad

tahhad römustada, So Jäsa riki sata, Et temma jures ellan, Ning ikka önnis ollen.

6. So au, so walgustust, So kallist römüstust, Keik näitab siis so ello, Se on mo ainus illo, Keik siis wast immeks pannen, Kui sääl so heldust tunnen.

7. So palle ning so suud, So ihho hawatud Saan minna nähha töest, Kui päsen surma kääst, So kätte, jalge hawatud Meil keigil nähha sawad.

8. Sa tääd üksine, Et so rööm töösine, Meega sa waggad sötatd Ning taewa rigis jotad. Ei moista se mo südda, Ma siiski ussun sedda.

9. Mis agga ussun ma, Jääb kindlast otsata. Sa olled üllem, Jesus! Kui keik ma ilma rikkus, Ehk rikkus käub ärra, Jääb siiski hinge warra.

10. Oh Jesus! üllem hä, Mul taewast lahtite, Kui jouan siina tulla, Siis woin ma römüs olla, Sest annan sinno kätte Mo süddant, meelt ning mötte.

11. Siis ütled Jesuke: Oh armas lapsoke! Oh tulle, maitse sedda, Kui maggus Jäsa südda; Oh tulle ütled sinna: Sul rómo annan minna.

12. Oh waene innime, Ei maksa ühtike So rööm, au, rahha, rikkus Se wasto, mis mo Jesus Sel rahwal rohkest annab, Ke temma risti kannab.

13. Sääl on se Ingli Ma, Keik önsad hinged ka, Ke ühte järke laulwad Ning rómo mänge fuulwad, Sääl polle risti ello, Ei surma eiga wallo,

14. Ei woi ma arwada, Mis rõõm on otsa-
ta Neil, ke siin woimust sawad Ning patto sur-
retawad, Se õn on arwamata Ning üllesrāfi-
mata.

15. Sind ma ei jättage, Mo kallis Jესufe!
So päle mõtlen minna, Et tahhad anda sinna
Mul ennam, kui woin jouda, Sult palluda
ning nouda.

16. Aeg iggaw otades, Oh tulle ruttades
Meid patto waewast päästma, Ning sinno riki
tõstma, Se pallub minno südda, Et teeksid pea
sedda.

17. Se õige aeg on sul Kõl tādā, anna mul,
Et woiksin walmis olla So jure ninda tulla, Et
jārgest murret kannan, So holeks ennast annan.

18. Mind, Jēsand, juhata So pühha wai-
moga, Kui saan sult rohkest armo, Ei kohto pääro
te hirmo, Siis lõppeb keif mo wallo, Kui an-
nad rõmo-ello.

244.

Run mach uns heilig HErre GOTT ic.

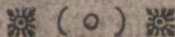
Wisl: Oh JESUS KRISTUS/ tulle sa ic.

Sind te mind pühhas armoga, Ning minno südda püh-
hasta. Oh! Jummal Jēsa kaitse mind, Et süd-
damest ma kitan sind.

2. Oh! Jēsus õnnisteggia, Mind päässid omma wer-
rega, Ma pallun sind ni heldeste, So rahho anna minnule.

3. Oh! pühha Waim mind walgusta, Mind taita omma
armoga, Mo arga süddant rõmusta, Et sulle ellan kartmata.

4. Kosmainus Jummal surest wāasi, Ke olled Jummal ig-
gawest, Mind kule ning mind arwita, Mu olgo sulle lõpmata!

I. Register näitab/

Misfugguse lähhe külges need
Laulud leitakse.

*Sin ungarislausmaa lüüden finden süs in den ungarislaus
Gesangbüchle, n. J. 1695. A.*

A	Kka ülles minno südda	256
-	Aita Jesus korda miinna	27
	Amen au Issal olgo	287
-	Armas Jesus arowita,	98
-	Armas Jesus rõmustaja	121
-	Armas Jesus, sind ma pallun	258
-	Au, kitus olgo iggawest	93

E.

	Ehk kurdjad kül mind kiusawad	303
-	Ei ilmast holi ma,	146
-	Ei lahku minna sinnust,	148
-	Ei ma muud süin ilmas tahha	32
-	Eks se olle arm ja heldus.	108
-	Et kiitke Jummalat,	268
-	Et möda lainud pimme D	240
-	Et wiimne tund süin keigil tulleb	219

H.

-	Helde Jesufe, Sinnosuggune	33
	Herodes, miks sa ehmatad	289
-	Hinge peioke, Helde Jesufe,	35

J.

	Jesus hüa mind Ilmast, et ma	51
--	------------------------------	----

I. Register.

— Jesus keige üllem hä	37
— Jesus Kristus lunnastaja	113
— Jesus Kristus õnne andja	70
— Jesus minno rõmustus, maggus	38
— Jesus oh aita! et woimust woin	149
— Jesus on mo ainus ello	39
— Jesus rõmustaja, Hinge	40
— Jesus surma ärrawoitja	291
— Jesus tulle minnule	41
— Issand, heita armo meie päle!	282
— Issand, kurja ollen teinud	293
— Issand omma wiikka sees	295
— Jubba få on wiimsed aiad	10
— Jummalat fiitke, Jummalat	52
— Jummalat fiitke, Jummalat	269
— Jummal Issa meile jä	94
— Jummal Ma ning taewa loja	241
— Jummal olgo tännatud,	99
— Jummal wäggew wallitseja	197

K.

— Keigis paigus, kus ma seisän	221
— Keik Inglid kulutawad	14
— Keik kallid hinge õnnistus	141
— Keik sündko ninda ikka mul	152
— Keik teeb hästi Jummal	297
— Keik tulge minno jure nüüd	189
— Ke omma ihhoga meid täanna	114
— Kes Jummalat ni lasseb tehha	152
— Kiderud olgo Issand Isräeli	95
— Kristus, ke meid õnsaks teed	55

I. Register.

— Kristus on meie patto eest	71
— Kristus se läks taewa	79
Kül sa helde Jesus tulle	153
— Kūrie eleison	282
— Kūrie, oh! Jummal Jēsa kōrges	94
— Kui Jesus risti naelati <i>1695: Jesust.</i>	54
Kui Jesus sure armoga	112
Kui Jummalaga pūad sa	101
Kui Jummal meil ei olleks nūūd	303
— Kui Jummal siin ei kaāna	198
— Kui meil on pūsti hādāda	278
— Kui neitsid omma lapse tōi	15
— Kuis pean wastowotma	3
— Kui surma tund on ukse ees <i>1695: minne.</i>	221
— Kui warra ūlestoufen ma	242

M.

— Ma armastan oh Jummal sind	222
— Ma hūan Jesus appi siad	155
Ma ilm ei holi sest	290
Ma fitan Jēsand Jummal	242
— Ma pūan keigest hingest	223
Ma tahhan jätta mahha	156
Ma tānnan armas Jēsa sind	243
— Ma tānnan armas Jummal Jēsa	244
— Ma tānnan Jummal sind	246
— Ma tānnan keigest sūddamest	16
— Ma tānnan sind, et olled mind	247
— Ma tullen armas Jummal	115
— Ma tullen taewast ūlewelt	18

I. Register.

— Ma waene muld, kes patto	123
— Meie ussume keif aino	104
Meil anna rahho armoga	209
Meilt armas Jummal pöra	279
Meil tulleb abbi Jummalast	199
Mifs mo südda ennast waewab	298
— Millal saan ma nähha sind	42
— Mind Jummal Jesa önnista	287
— Minna tahhan Jesandat	117
— Minno hing auustab wägga	96
— Minno südda römustelle	118
— Mis hädda woib meil	200
— Mis kitust woime Jesand	209
— Mis olled sinna armas	56
— Mis waewab sinno süddant	156
— Mo armas Jesus minno	43
— Mo ello Kristus isse	225
— Mo hing hääd kaunid laulud	210
— Mo hing! oh röömsast kita	212
— Mo Jesus Jummal lihha sees	226
— Mo Jummal hallasta mo päääl	124
— Mo Jummal waat! kui kawwalad	158
— Mo feige kallim Jesuke	160
— Mo omma sinna olled	300
— Mo päle heita armo nüüd <i>1695: heida.</i>	126
— Mo südda ärka ülles	248
— Mo süddamest ning melest	249
— Mo südda, mifs sa murretsed <i>1695: mis.</i>	163
— Mo süddant annan feigest	161
— Mo südda olgo römus nüüd	165
— Mo südda olle walmistud	251
	Mo

I. Register.

— Mo südda tanna Jummalat	270
&c.	
— Need Inglid taewast tullewad	19
— Need Inglid taewa walgusses	97
Need wallatummad fiitlewad	201
— Reid kümme käske moiskem	1695: laulgem. 102
Ni kui ma ellan töeste	127
— Ni sündko minno assi	167
Nüüd hingwad innimesed	259
— Nüüd Jummalale auustust	20
Nüüd Jummal minna fitan	28
Nüüd kiitgem Kristust ussinast	21
— Nüüd kiitko keigest süddamest	213
Nüüd kitus olgo Jummalal	5
Nüüd kitus olgo sulle	272
Nüüd Kristus surmast tousnud on	72
— Nüüd Kristus ülestousnud	74
— Nüüd laulgem suust ning	273
— Nüüd olle Jesus kidetud	22
— Nüüd on se pääw jo lõppenud	260
— Nüüd paistab meile kauniste	202
Nüüd põlgan minna rõõmsaste	168
— Nüüd risti foggodus, Sul olgo	6
— Nüüd risti rahwas laulage	143
— Nüüd furno fehha mattame	227
Nüüd te mind pühhas armoga	306
— Nüüd touskem patto waewast	11
Nüüd tulgo õnnisteggia	7
Nüüd waggad rõmustellege	80
Nüüd wotkem Jummalale	274
— Nutta innimenne rasked	58

I. Register.

D.

— D lainud möda niüd	252
— Dnris, ke ei wotta tehha	170
— Dn sul, kui kartad Jummalat	171
— Oh Adam sinno eksitus	145
— Oh armas Jummal arowita, Ja kela	280
— Oh armas Jummal arowita Sind häddas	172
— Oh armo juur! Mo pat on	128
— Oh helde armo Issa, sind	296
— Oh helde Jummal sinnule	173
— Oh Jesuke! so järrele	293
— Oh Jesu! meie jure ja	261
— Oh Jesus armo walgus	175
— Oh Jesus hallasta ning	177
— Oh Jesus kange söddamees	81
— Oh Jesus Kristus tulle sa	99
— Oh Jesus minna täan kül	228
— Oh Jesus minno ello	179
— Oh Jesus rahho andia	281
— Oh Jesus rõmosaatia	120
— Oh Jesus sinno mälestus	46
— Oh Jesus sinno wallo	60
— Oh Jesus üllem abbimees	129
— Oh Issand suur on sinno	204
— Oh Issa taewa rigi sees	III
— Oh Issa taewa sees	275
— Oh Jummal Issa Ilma loja	104
— Oh Jummal, loja, pühha Waim	84
— Oh	

I. Register.

Dh Jummal meie tänname	276
— Dh Jummal, mitto õnnetust	192
— Dh Jummal õige tasuja <i>1695: Jundija.</i>	286
Dh Jummal sinno pääl	230
Dh Jummal suur on sinno tõ	214
— Dh Jummal tulle armoga	206
— Dh Jummal tulle sinna Nüüd	61
— Dh Jummal wata heldeste	206
— Dh Kristus lunnastaja	53
— Dh Kristus walgus olled sa	262
Dh kühho lähhan ma	132
— Dh kui õnsad on need pühhad	236
Dh kui waesed waewalised	131
— Dh laulgem süddamest	23
— Dh leinagem ning faebagem	69
Dh mind wotta targaks tehha	180
— Dh minna waene pattune	134
Dh minno armas Jesuken	48
— Dh mitto waewa Ilma sees	230
Dh mõtle, mis ma teinud	63
— Dh pallugem ja laulgem	29
— Dh pühha Waim meil tulle ka	85
Dh pühha Waim nüüd tulle sa	88
— Dh risti rahwas kannata	231
— Dh sa ello Waim meil tulle	87
Dh süta Tal, oh Jesus	64
Dh tagganege minno himmud	181
— Dh tõstkem omma häle	75
— Dh tulge innimesed	237
— Dh wagga Jummal, ke <i>(1695: xcs)</i>	182
— Dh wata innimenne	65

I. Register.

— Oh wotke katsuda	106
— Oh wotkem Jummalat	216
— Oh wotta armas <u>Jesus</u> wasto	1695 <i>Jummal.</i> 184

P.

— Pääw aiab ärra sedda ööd	1695 : <i>pimme.</i> 253
— Pääw löppeb nüüd, Já armas	263
— Pääw löppeb tääl, Mo waim	263
— Pääw tahhab loja miinna	265
— Pühha Waim, sa ainus abbi	89

R.

— Röömsaks sage risti rahwas	23
------------------------------	----

S.

— Sa olled wiimsekski	50
— Se aeg on jubba fá	304
— Se aeg on töest ukse ees	235
— Sedda Issa kõrges wotkem	277
— Se joulo pääw on rõmust suur	24
— Se Jummal Poeg Jesus	76
— Se kallis armo-õppetus	12
— Sel päwal meie mõtleme	83
— Se pääw oh Kristus olled sa	266
— Se wanna aast on móda láind	31
— Sind Issand tánnan minna	254
— Sind Jummal <u>litame</u> ,	1695 : <i>xidame.</i> 217
— Sind pühha Waimo pallume	90
— Sion kaebab sures háddas	207
— So hing oh Jesus! tehko mind.	67
— So holeks annan ennast ma	232
— So nimmel lähhan nüüd oh	267
— So nimmi pühha olgo	273

I. Register.

— So päle Issand lotan ma	1695 : lodan.	193
— So päle üksnes Jesufe		135
— So pole Jesus kissendan		194
— So pole Issand süddamest		136
— So sanna meie finnita		208
So sanna, se on seggane		100
So süddant innimenne		8
So taewaminnemisse pääl		84
— So Waimo, Issa, läkkita		91
Südda, mis sa murretsed?		196

E.

— Zeie kurjad innimesed		137
— Zulge risti, innimesed		185
— Zulle nüüd taewast armas Jesus jälle		9

U.

— Üks laps on neitsist sündinud		25
— Üks laps on sündind Petlemmas		26
Üks maokenne ollen ma		234
— Üks on tarwis, armas Jummal		187
— Üks tallefenne leppitas		67
— Uut aastat meie hakkame		31

W.

Walmista mo waim end kül		301
— Woi! mis minna ollen teinud		138
— Wotta Issandat nüüd lita		77
Wotta nüüd Issandat, wäggewat		218

II. Regis

II. Register öppetab/

Misfuggused Saulud igga Püh-
hapäwal ning Pühhide Uial
tullewad laulda.

Esimesel Kristuse Tullemise Pühhal.

Uis pean wastowotma sind	3
Nüüd tulgo önnisteggia	7
Nüüd risti foggodus, sul olgo	6
Nüüd paistab meile kauniste	202
Tulle nüüd taewast, armas Jesus jälle	9

II. Tullemise Pühhal.

Gubba kã on wiimsed aiad	10
Nüüd touskem patto waewast	11
Se fallis armo, öppetus	12
Se aeg on töest ukse ees	235

III. Tullemise Pühhal.

Dh Kristus lunnastaja	53
Dh Adam sinno eksitus	145
So sanna, se on seggane	100
Kui Jummal siin ei kaanna hoost	198

IV. Tullemise Pühhal.

So süddant innimenne nüüd	8
Need wallatummad kiitlewad	201
Meil tulleb abbi Jummalast	199
Kui Jesus sure armoga	112

II. Register.

Joulo Aial.

I. Pühhal.

Joulo Laulud, wata 14

II. Pühhal.

So sanna, se on seagane 100

Dh Jummal, wata heldeste 206

Kui Jummal siin ei kanna hoost 198

Se Joulo pääro on rõmüst suur 24

Ma tullen taewast üllewelt 18

III. Pühhal.

Nüüd olle Jesus kidetud 22

Nüüd Jummalale auustust 20

Dh Kristus lunnastaja 53

Ma tannan teigest süddamest 16

Pühhapäwal pärrast Joulo.

Joulo Laulud 14

Mo armas Jesus minno rõõm 43

Dh Jesus armo walgus 175

Jesus minno rõmustus, maggus 38

Ei ma muud siin ilmas tahha 32

Uel Aastal ehl Neäri Pühhal.

Ue Aasta Laulud 27

Dh Jummal mitto õnnetust 192

Dh Jesus sinno mällestus 46

Dh minno armas Jesuken 48

Jesus teige üllem hä 37

II. Register.

Pühhapawal parrast Teäri Pühha.

Kui Jesus sure armoga	112
Keik kallis hinge õnnistus	141
Oh Adam sinno efsitus	145
Ni sundko minno assi	167

Kolme Kuninga Pühhal.

Jesus húa mind Ilmast,	51
Nüüd olle Jesus kidetud	22
Nüüd paistab meile kauniste	202
So sanna meile kinnita	208
Need wallatummad fiitewad	201
Jummal wäggero wallitseja	197
Herodes, mißs sa ehmatad	289

I. Pühhapawal parrast kolme Kuninga Pühha.

Need kümme kasko moistkem	102
Kui Jummalaga puad sa	101
Oh Kristus lunnastaja	53
Oh minno armas Jesuken	48
Sion kaebab sures häddas	207
Üks on tarwis, armas Jummal	187

II. Pühhapawal parrast kolme Kuninga Pühha.

Mis waewab sinno süddant	156
Õn sul, kui fartad Jummalat	171
Kes Jummalat ni lassib tehha	152
Ma huan Jesus appi sind	155
Nüüd paistab meile kauniste	202

II. Register.

III. Pühhapäwal pärrast kolme Buninga Pühha.

Mo päle heita armo nüüd	126
Mo Jummal hallasta mo pääl	124
Oh Jummal tulle armoga	206
Oh Adam sinno eksitus	145
Oh helde armo Issa sind	296

IV. Pühhapäwal pärrast kolme Buninga Pühha.

Oh Jummal wata heldeste	206
Kui Jummal siin ei kaäna hoolt	198
Kui meil on püsti hädda kaäs	278
So päle Issand lotan ma	193
Sion kaebab sures häddas	207

V. Pühhapäwal pärrast kolme Buninga Pühha.

Mis hädda woib meil sundida	200
Need wallatummad kiitlewad	201
Jummal Issa meile jä	94
Jesus oh aita! et woimust woin	149

VI. Pühhapäwal pärrast kolme Buninga Pühha.

Sa aeg on töest ufse ees	235
Keik tulge minno jure nüüd	189
Nüüd paistab meile kauniste	202
Singe peioke, Helde Jesuse	135

Maria Pühastamise Pühhal ehk
Büünla Päwal.

Jummala mele pärrast siit ma	152
Oh	

II. Register.

Dh Kristus lunnastaja	53
Rui surma tund on ukse ees	221
Dh risti rahwas kannata	231
Ma ilm ei holi sest	290

Septuagesima.

Ühheksamal Pühapäeval enne Kristusse
üllestousmisse Pühha.

Reif fallis hinge õnnistus	141
Dh Adam sinno eksitus	145
Dh Jummal wata heldeste	206
Ma huan Jesus appi sind	155

Sexagesima.

Bahheksamal Pühapäeval enne Kristusse
üllestousmisse Pühha.

So sanna se on seggane	100
Dh Jummal tulle armoga	206
So sanna meile finnita	208
Dh Issand, suur on sinno arm	204

Quinquagesima.

Paasto Pühapäeval.

Eaulud Jesusse Kannatamisest	54
So pole Issand süddamest	136
Meilt armas Jummal põra	279
Reif tulge minno jure nüüd	189
Dh kui waesed waewalised	131
Jesus surma ärrawoitja	291

Invocavit.

Esimesel pühapäeval Paastus.

Meil tulleb abbi Jummalast	199
----------------------------	-----

II. Register.

So päle Jsfand lotan ma	193
Jummal Jfsa meile jä	94
Jesus oh aita! et woimust woin	149
Jesus römustaja	405
Walmista mo waim end nüüd	301

Reminiscere.

Teisel Pühapäwal Paastus.

Kes Jummalat ni lasseb tehha	152
Oh Jfsa taewa rigi sees	111
Mis waewab sinno süddant	156
Sion kaebab sures häddas	207

Oculi.

Kolmandal Pühapäwal Paastus.

So päle Jsfand lotan ma	193
Meil tulleb abbi Jummalast	199
Jummal Jfsa meile jä	94
Mahuan Jesus! appi sind	155
So fanna se on seggane	100

Lætare.

Neljandal Pühapäwal Paastus.

Oh mötle, mis ma teinud	63
Mo südda, miks sa murretsed	163
Kes Jummalat ni lasseb tehha	152
Mis hädda woib meil sündida	200

Maria Kulutamisse Pühhal.

Oh Kristus lunnastaja	53
Nüüd kitus olgo Jummalal	5
Nüüd klitgem Kristust ussinast	21
Nüüd ulleb õnnisteggia	7

(Æ)

Nüüd

II. Register.

Nüüd risti rahwas laulage	143
Nüüd paistab meile kauniste	202

Judica.

Wiendal Pühhapäwal Paastus.

Ei lahku minna sinnust	148
Oh Jummal wata heldeste	206
Kui Jummal siin ei kaäna	198
Oh Issand suur on sinno arm	204
So fanna se on seggane	100
Mo Jesus Jummal lihha sees	226
Kui Jummal meil ei olleks nüüd	303

Palmarum.

Buendal Pühhapäwal Paastus.

Wata laulud Kristusse tullemisest	3
-----------------------------------	---

Surel Neljal Päwal.

Oh Jummal tulle sinna	61
Mo päle heita armo nüüd	126
Kristus le meid õnsaks	55
Pühha õhto söömata laulud	113

Surel Redil.

Oh leinagem ning faebagem	69
Oh wata innimenne	65
Uks tallefenne leppitas	67
Oh süta Tal, oh Jesus	64
So hing, oh Jesus! tehko mind	67

Kristusse Üllestouzmisse Esimesel Pähhal.

Laulud Jesusse Üllestousmisest	70
--------------------------------	----

II. Register.

Teisel Pühhal.

Oh Jesus sinno mällestus	46
Oh minno armas Jesuken	48
Mo omma sinna olled	300

Kolmandal Pühhal.

Laulud Jesusse üllestousmissesest	70
Hinge peioke, Helde Jesuke	35
Wotta Jesandat nüüd kitta	77
Nüüd ristl rahwas laulage	143

Esimesel Pühhapawal pärrast Kristusse üllestousmissesest.

Laulud Jesusse üllestousmissesest	70
So päle üksnes Jesuke	135
Keik tulge minno jure nüüd	189
Se Jummalä Poeg Jesus töest	76

II. Pühhapawal pärrast Kristusse üllestousmissesest.

Ei lahku minna sinnust	148
Mis hädda woib meil sündida	200
Mo armas Jesus minno rõõm	43
Mis olled sinna armas Jesus teinud	56

III. Pühhapawal pärrast Kristusse üllestousmissesest.

Keik tulge minno jure nüüd	189
Sion kaebab sures häddas	207
Ei lahku minna sinnust	148
Keik sündko ninda ikka mul	152
Ma hüan Jesus appi sind	155

II. Register.

IV. Pühhapäwal pärrast Kristusse Üllestousmist.

Nüüd risti rahwas laulage	143
Keik kallis hinge õnnistus	141
So waimo Jäsa läkkita	91
Oh pühha Waim meil tulle ka	85
Oh Jummal loja pühha Waim	84

V. Pühhapäwal pärrast Kristusse Üllestousmist.

Oh Jäsa taewa rigi sees	111
So päle Jäsand lotan ma	193
Nüüd risti rahwas laulage	143
Ma huan Jäsus appi sind	155

Kristusse Taewaminne misse Pühhal.

Laulud Kristusse taewaminne missest	79
Mo hing oh rõõmsast kita	212
Nüüd risti rahwas laulage	143
Oh Jäsu! so järrele	293

VI. Pühhapäwal pärrast Kristusse Üllestousmist.

Oh sa ello Waim meil tulle	87
Meil tulleb abbi Jummalast	199
Kui Jummal siin ei kaäna hoole	198
So sanna meile kinnita	208
So sanna se on seggane	100

Telligpühhi

Esfimessest Pühhal.

Laulud pühhasst Waimust	84
-------------------------	----

Ca

II. Register.

Sa olled wlimsekski	50
Oh minno armas Jesuken	48
Laulud Jesussest	32
Teisel Pühhal.	
Pühha Waim sa ainus abbi	89
Nüüd kitus olgo Jummalal	5
Oh Adam sinno ekstus	145
Oh kui waesed waewalissed.	131
Jummal wäggew wallitseja	197
Kolmandal Pühhal.	
Mis hädda woib meil sündida	200
Mo armas Jesus minno rõõm	43
Need wallatummad kiitlewad	201
Üks on tarwis armas Jummal	187
Oh Jummal tulle armoga	206
Kolmaino Jummalala Pühhal.	
Mo päle heita armo nüüd	126
Tulge risti innimesed	185
Teie kurjad innimesed,	137
Jummal Issa meile jä	94
Nüüd te mind pühaks armoga	306
Esimesel Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummalala Pühha.	
Mo südda miks sa murreted	163
Keik tulge minno jure nüüd	189
Mo armastan oh Jummal sind	222
Keigis paigus, kus ma seisän	221
Oh tulge innimesed	237

II. Register.

II. Pühapäeval pärrast Kolmaino Jum- mala Pühha.

Oh Jummal wata heldeste	206
Need wallatummad kiltewad	201
Keik tulge minno jure nüüd	189
Mis hädda wols meil sündida	200
üks on tarwis armas Jummal	187

III. Pühapäeval pärrast Kolmaino Jum- mala Pühha.

So pole Issand süddamest	136
Ni kui ma ellan töeste	127
Oh armas Jummal arowita	172
So päle üksnes Jesuke	135
Mo päle heita armo nüüd	126
Issand kurja ollen teinud	293
Issand omma wiha sees	295

Kistia Johannese ehk Jani Päwal.

Kidetud olgo Issand Isräeli Jummal	95
Mo hing, oh rõõmsast fita	212
Nüüd paistab meile fauniste	202
Oh Jesus armo walgus	175

IV. Pühapäeval pärrast Kolmaino Jum- mala Pühha.

Need kümme käsko moistkem	102
Kui Jummalaga püad sa	101
Tulge risti inimessed	185
Ma hüan Jesus appi sind	155
Oh wagga Jummal, fe	182

II. Register.

Maria Batsmaminnemisse ehk Zeina

Maria Päwal.

Minno hing auustab wägga Jssandat	96
Müüd küttem Kristust ussinast	21
Mo hing hääd kaunid laulud	210

V. Pühhapäwal pärrast Kolmaino

Jummala Pühha.

Oh Jummal tulle armoga	206
Mo Südda, mi's sa murretsed	163
Ei lahku minna sinnust	148
Kes Jummalat ni lassseb tehha	152

VI. Pühhapäwal pärrast Kolmaino

Jummala Pühha.

Need kümme käsko moiskem	102
Eulge ristl innimesed	185
Oh Jssa taewa rigi sees	III
Oh armas Jummal arwita	172
Keif kallis hinge õnnistus	141

VII. Pühhapäwal pärrast Kolmaino

Jummala Pühha.

Müüd palstab meille kauniste	202
Oh Kristus lunnastaja	53
Mo hing oh rõõmsast kita	212
Mo südda, mi's sa murretsed	163

VIII. Pühhapäwal pärrast Kolmaino

Jummala Pühha.

So sanna se on seggane	100
Need wallatummad kiltlewad	201

II. Register.

Kui Jummal siin ei faanna hoolt	198
Oh Jesus armo walgus.	175
Jummal wäggen wallitseja	197
Se kallis armo-õppetus.	12

IX. Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Se aeg on tõest ulse ees	235
Tulge risti-inimesed	185
Oh wagga Jummal, fe	182
Se kallis armo-õppetus	12

X. Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Oh Jummal wata heldeste	206
Oh armas Jummal arowita	280
Oh Jesus rahho andia	281
Oh Jessand suur on sinno arm	204
Meist armas Jummal põra	279

XI. Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Mo päle heita armo nüüd	126
Eo pole Jessand süddamest	136
Mo Jummal, hallasta mo pääs	124
Need wallatummad kistewad	201
Keif kallis hinge õnnistus.	141

XII. Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Oh Ad in sinno eksitus	145
Oh kui waesed waerwatised	131
Kui	Kui

II. Register.

Kui meil on püsti hädda kääs	278
Mo hing oh rõõmsast fita	212
Keik teeb hästi Jummal	297

XIII. Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Eulge risti innimesed	185
Nutta innimenne rasked	58
Mo päle heita armo nüüd	126
Oh Kristus lunnastaja	53
Ei ma muud siin Ilmas tahha	32
Helde Jesuke, Sinno suggune	33

XIV. Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Oh Adam sinno efsitus	145
Mo Jummal hallasta mo pääl	124
Meilt armas Jummal põra	279
So pole Issand süddamest	136
Oh wotkem Jummalat	216

XV. Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Oh mötle, mis ma teinud	63
Mo südda, miks sa murretsed	163
Mis waewab sinno süddant	156
Kes Jummalat ni lassab tehha	152
Miks mo südda ennast waewab	298

XVI. Pühapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Paulud surmast ning üllestousmisest	219
(Æ) 5	Oh

II. Register.

Oh Adam sinno eksitus 145

XVII. Pühapäeval pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Need kümme käsfo moistlem 102

Kui Jummal siin ei kaäna hoolt 198

Need wallatummad kiitlewad 201

Mihkli Päwal.

Need Inglise taewa walgusses 97

Kui Jummal siin ei kaäna hoolt 198

Keik tulge minno jure nüüd 189

XVIII. Pühapäeval pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Oh Kristus lunnastaja 53

Need kümme käsfo moistlem nüüd 201

Keik källis hinge õnnistus 141

So päle üksnes Jesufe 135

XIX. Pühapäeval pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Keik tulge minno jure nüüd 189

Oh Adam sinno eksitus 145

Oh kut waesed waewallissed 131

Oh Jesus armo walgus 175

XX. Pühapäeval pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Nüüd palstab meile kauniste 202

Oh Jummal wata heideste 206

So sanna se on seggane 100

II. Register.

Ee fallis armo öppetus	12
Reed wallatummad klitlewad	201

XXI. Pühhapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Oh Jummal! sinno päääl	230
Keif sündko ninda ikka mul	152
Mo hing hääd kaunid laulud	210
Ma hüan Jesus appi sind	155

XXII. Pühhapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Mo päle helta armo nüüd	126
Go pole Issand süddamest	136
Oh armas Jummal armwita	172
Mo Jummal, hallasta mo päääl	124

XXIII. Pühhapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Oh Jummal, wata heldeste	206
Kul Jummal siin ei kaäna hoolt	198
Mo süddant annan feigest wääst	161
Ma hüan Jesus appi sind	155

XXIV. Pühhapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Kui surma tund on ukse ees	221
Kui meil on püsti hädda kääs	278
Go päle üksnes Jesufe	135
Oh mitto waetwa Ilma sees	230
	Oh

II. Register.

Dh risti rahwas kannata	231
Eh! kurdad kül mind kiusawad	303

XXV. Pühhapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

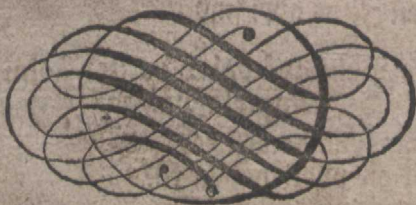
Jubba kâ on wiimsed aiad	10
Se kallis armo õppetus	12
Dh Jummal wata heideste	206
Dh Jesus rahho andia	281
Se aeg on jubba kâ	304

XXVI. Pühhapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Se aeg on tõest ukse ees	235
Nüüd touskem patto waewast	11
Tulle nüüd taewast, armas Jesus	9
Keik tulge minno jure nüüd	189

XXVII. Pühhapäwal pärrast Kolmaino Jummala Pühha.

Wata Saulud kuendal Pühhapäwal pärrast
kolme kunninga pühha.

III. Register

Der Christnischen Lieder nach
dem teutschen Alphabeth.

A.

Ach bleib bey uns HErr Jesu Christ	261
Ach Gott und HErr!	128
Ach Gott, vom Himmel sieh' darein	206
Ach Gott, wie manches Herzeleyd	192
Ach HErr, du gerechter Gott	286
Ach lieben Christen seyd getrost	231
Ach mein Jesu! sieh, ich trete	258
Ach treuer Gott, barmherzigs Herz	173
Ach! was hab ich ausgerichtet	138
Ach! was sind wir ohne Jesu	131
Ach! wenn werd ich schauen dich	42
Ach! wie elend ist unser Zeit	230
Advents Lied von dreyerley Zukunft Christi	9
Allein Gott in der Höh' sey Ehr,	93
Allein zu dir, HErr Jesu Christ!	135
Allenthalben, wo ich gehe	222
Als Christus gebohren war	15
Amen! Gott Vater und Sohne	287
Auf! auf! mein Herz mit Freuden	75
Auf Christi Himmelfahrt allein	84
Auf diesen Tag bedencken wir	83
Auf meinen lieben Gott	230
Auf! meine Seel, danck	270
Aus	

III. Register.

Aus meines Herzens Grunde	248
Aus tiefer Noth schrey ich zu dir	130

B.

Befiehl du deine Wege	150
-----------------------	-----

C.

Christ! der du bist der helle Tag	260
Christe! der du bist Tag und licht	260
Christ fuhr gen Himmel	79
Christ ist erstanden	74
Christ lag in Todes Banden	74
Christum wir sollen loben schon	21
Christ unser Herr zum Jordan kam,	111
Christus, der ist mein Leben	22
Christus, der uns selig macht	58

D.

Da Jesus an dem Creuze stund	54
Dancket dem Herrn, denn er ist	268
Danck sey dir grosser Gott	246
Das alte Jahr vergangen ist	3
Daß du mich diese finstre Nacht	240
Den Vater dort oben	277
Der Tag, der ist so freudenreich	24
Der Tag hat sich geneiget	261
Der Tag ist hin, mein Geist und Sinn	261
Der Tag ist hin, mein Jesu	261
Der Tag vertreibt die finstre	253
Des morgens, wenn ich früh aufsteh	242

III. Register.

Die Engeln, die im Himmels Licht	97
Die Seele Christi heil'ge mich	67
Diß sind die heil'gen zehn Gebot	102
Die Zeit ist nunmehr nah	304
Du bist ja ganz mein eigen	300
Du Friedens-Fürst, HErr Jesu Christ	281
Du meine Seele singe	210
Durch Adams Fall ist ganz	145
Du unbegreiflich höchstes Gut	160

R.

Ein feste Burg ist unser Gott	199
Eins ist noth, ach HErr	187
Ein Kind geboren zu Bethlehem	26
Ein Kindelein so löbelich	25
Ein Lämmlein geht und trägt	67
Entfernet euch, ihr matten Kräfte	181
Erbarm dich meiner o Herre Gott	126
Erhalt uns HErr bey deinem Wort	208
Erhebe dich, o meine Seel	251
Erstanden ist der heilige Christ	72
Es ist das Heyl uns kommen her	141
Es ist gewißlich an der Zeit	235
Es sind schon die letzten Zeiten	10
Es spricht der unweisen Mund wohl	201
Es woll uns Gott genädig seyn	206

S.

Freue dich du Christenheit	6
Freuet euch ihr Christen alle	23

G.

Gar lustig jubiliren	14
Geh' aus mein Herz, und suche Freud	16
Gelobet sey der Herr, der Gott	9
Gelobet seyst du Jesu Christ	2
Gott der Vater wohn uns bey	9
Gott, der wirchs wohl machen	29
Gott des Himmels und der Erden	24
Gott hat das Evangelium	1
Gott sey gelobet und gebenedeyet	114
Gott Vater, der du aller Dinge	104
Gott Vater, sende deinen Geist	9

H.

Hab herzlich lob, hab ewig danck	14
Helft mir Gottes Güte preisen	21
Herr Christ, der einige Gottes Sohn	5
Herr deine Treue ist so groß	20
Herr Gott dich loben wir	21
Herr Gott nun sey gepreiset	27
Herr ich habe mißgehandelt	29
Herr Jesu Christ dich zu uns wend	9
Herr Jesu Christ, du höchstes Gut	12
Herr Jesu Christ, ich schrey zu dir	19
Herr Jesu Christ ich weiß gar wol	22
Herr Jesu Christ, mein Leben	17
Herr Jesu Christ, wahr Mensch und Gott	22
Herr Jesu Gnaden Sonne	17
Herzlich lieb hab ich dich, o Herr	22
Herzlich thut mich verlangen	22

III. Register.

Herzliebster JESU, was hast du	56
Hilf Gott, daß mirs gelinge	61
Hilf, Herr JESU, laß gelingen	27
Hilf mir, mein Gott, hilf, daß	172

J.

Ich armer Mensch, ich armer Sünder	113
Ich armer Mensch, ich komm althier	134
Ich bin ein Würmlein arm und klein	234
Ich dancke dem HERRN von ganzem Herzen	117
Ich dancke dir, Herr Gott, in deinem	242
Ich danck dir, lieber Herr,	254
Ich danck dir schon durch deinen Sohn	247
Ich hab ihn dennoch lieb	50
Ich hab mein' Sach Gott heimgestellt	232
Ich komm jetzt als ein armer Gast	115
Ich ruff zu dir, Herr JESU Christ	155
Jehova! dein regieren macht	214
Jehova! nimm von mir die Kräfte hin	184
JESU hilf siegen, du Fürste des	149
JESU, komm doch selbst zu mir	41
JESU, meine Freude	40
JESU, meiner Seelen Ruh	37
JESU, meines Herzens Freud	38
JESU meines Lebens Leben	291
JESU, rufe mich von der Welt	51
JESUS Christus, unser Heyland,	70
JESUS Christus unser Heyland, der von	113
JESUS Christus wahr' Gottes Sohn.	76
JESUS ist mein Heyl und Leben	39
In allen meinen Thaten	167

III. Register.

In dich hab ich gehoffet HErr!	193
In dieser Morgenstund will ich	244
In dulci jubilo, nun singet	23
Ist es nicht ein Werck der Gnaden	108

K.

Komm Gott Schöpfer, Heiliger	84
Komm Heiliger Geist, HErrre Gott	88
Komm, o komm du Geist des Lebens	87
Kommt her ihr Menschen Kinder	237
Kommt her zu mir, spricht Gottes	189
Kommt, last euch den HErrren lehren	185
Kyrie, ach Vater aller höchster	94

L.

Lasset uns den HErrren preisen	77
Liebster Jesu, du wirst kommen	152
Liebster Jesu, Trost der Herzen	121
Liebster Jesu, wir sind hier	98
Litaney	282
Lobe den HErrren den mächtigen König	218
Lobet den HErrren, lobet den	269
Lob sey dem allmächtigen Gott	5
Lob sey dir, Jesu, grosser Held	8
Lobt Gott, ihr Christen, allzugleich	20

M.

Mache dich mein Geist bereit	301
Mag ich Unglück nicht widerstahn	303
Mein Augen schließ ich	267
Meine Seele erhebet den Herren	96
Meines Lebens beste Freude	32
Mein Gott, das Herz ich bringe dir	161
Mein Gott und Vater segne mich	287

Mein

III. Register.

Wein Herzens-Jesu, meine Lust	43
Mensch, wilt du leben seliglich	101
Mit Ernst, ihr Menschen Kinder,	8
Mit Fried und Freud ich fahr dahin	52

N.

Nimm von uns, Herr, du treuer	280
Nun bitten wir den heiligen Geist	90
Nun dancket alle Gott	216
Nun dancket all, und bringet	213
Nun freut euch Gottes Kinder all	80
Nun freut euch, lieben Christen	143
Nun Gott lob! es ist vollbracht	99
Nun komm der Heyden Heyland	7
Nun last uns den Leib begraben	227
Nun last uns gehn und treten	29
Nun last uns Gott dem Herren	274
Nun lob', meine Seel! den Herren	212
Nun mach uns heilig, Herre Gott	306
Nun ruhen alle Wälder	259
Nun sich der Tag geendet hat	260
Nun treten wir ins neue Jahr	31

O.

O du allersüßte Freude	89
O Gott, du frommer Gott	182
O Gott, ich thu dir dancken	243
O Gott, wir dancken deiner Güt	276
O Haupt voll Blut und Wunden	60
O heiliger Geist, fehr bey uns ein	85
O Herre Gott, dein göttlich Wort	100
O Jesu Christ, mein schönstes Licht	48
O Jesu, meine Wonne, du	120

III. Register.

O Jesu, siehe drein	177
O Jesu süßes Licht, nun ist	252
O Jesu süß, wer dein gedencft	46
O Lamm Gottes! unschuldig	61
O Mensch wollest bedencfen	63
O Traurigkeit! o Herzeleyd!	69
O Vater aller Frommen	273
O Vater der Barmherzigkeit	296
O Welt sieh hier dein Leben	69
O wie selig seyd ihr doch ihr	236
O wir armen Sünder	58

S.

Schau lieber Gott, wie meine Feind	158
Schmücke dich, o liebe Seele	118
Schütte deines Lichtes Strahlen	180
Seelen Bräutigam, Jesu	35
Sey mir doch gnädig, o mein Gott	124
Singen wir aus Herzens Grund	273
So wahr ich lebe, spricht dein Gott	127
So wünsch ich nun ein gute Nacht	168
Straf mich nicht in deinem Zorn	295

V. U.

Valet will ich dir geben	156
Vater im höchsten Throne	275
Vater unser im Himmelreich	111
Verleih' uns Frieden gnädiglich	209
Versuchet euch doch selbst	106
Vom Himmel hoch, da komm ich	18
Vom Himmel kam der Engel	19
Von Gott will ich nicht lassen	148
Unser Herrscher, unser König	197

III. Register.

W.

Wach auf, mein Herz, und singe	248
Wacht auf ihr Christen alle	II
Wär Gott nicht mit uns diese Zeit	303
Warum betrübst du dich mein Herz	163
Warum solt ich mich denn grämen	298
Waschet euch ihr Volck der Sünden	137
Was frag ich nach der Welt	146
Was fürchtst du Feind Herodes sehr	289
Was für Kummer, was für	196
Was kan uns kommen an für	200
Was lobes sollen wir dir	309
Was mein Gott will, das gescheh	152
Weil nichts gemeiners ist als	219
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	279
Wenn mein Stündlein vorhanden	221
Wenn wir in höchsten Nöthen	278
Werde munter, mein Gemüthe	256
Wer ist wol wie du? Jesu	33
Wer nur den lieben Gott läßt	152
Wie schön leuchtet der Morgenstern	202
Wie wird doch so gering	290
Wie soll ich dich empfangen	3
Wir glauben all an einen Gott	104
Wo Gott der Herr nicht bey uns hält	198
Wohl dem, der in Gottes Furchten	171
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	170
Wo soll ich fliehen hin	132

Z.

Beuch uns nach dir	293
Sion klagt mit Angst und Schmerzen	207

GOTT allein die Ehre!

Druck-Fehler
im
Gesang = Buch.

- pag. 8. vers. 3. für Se tulleb ließ Sel tulleb
pag. 30. vers. 9. für jouda ließ joudo.
pag. 107. vers. 5. für nenda ließ wenda.
pag. 118. vers. 9. für kâksnud ließ kâsknud.
pag. 134. vers. 3. für helledast ließ halledast.
pag. 159. vers. 3. für aitata ließ aitada
pag. 167. vers. 14. für woinm ließ woin.
pag. 243. vers. 5. für meile surmas ließ meie surma

Im Gebet = Buch

- pag. 24. für minnofohy us ließ minno fohhus.
pag. 28. für sarnaseks, sama ließ sarnaseks sama
pag. 40. für sinno ließ sinna.
pag. 66. für tabhawad ließ tabhawad.
pag. 87. für uskmata ließ uskmatumade.

Zugabe.

Monningad Laulud/

Meis pärrast sedda/ kui se Laulo: Ka-
mat walimis olnud / on walimistud.

Kristusse Matmissfest.

245.

Nun ist es alles wohlgemacht ic.

Wifil: So holeks annan ennast ma ic.

Teif on nüüd hästi sündinud, Et JESUS
Nüüd on lõppetud, Sääb hüab, pääd ka
nõrgotab, Ja surma saab, Meid ello pole arwitat

2. Üks hirmus assi! JESUS se Mu Issand sur-
reb tõeste, Se ello wõrst: Ma wärriseb, Ja lõhki
lääb; Se pattune sel surma teeb.

3. Pääw paistes hopis mustaks lööb, Teif
templis katkeb pao teeb: Need hauad lahti aia-
wad, Ja nähtawad Pühhade ihhud tousewad.

4. Keif loom se panneb tähhele, Te sedda ka oh
innime! Paas kargab lõhki, mõtle sa: Ni peab ka
So südda lõhki minnema.

5. Ep olle muud kui sinno sü, Et JESUST risti
äeti, Kus hinge heitis kiskendes, Ja patto eest
Se päle maggab haura sees.

6. Siis käi nüüd temma järrele, Ja wotta
surra pattule, Kui sa ei surre temmaga, siis ar-
mota Kõl pead põrgo minnema.

7. Oh Issa! sinno armas Poeg Mo patto
pärrast teggi keif, Ja surri walto, naeroga, Siis
kannata, Ja minno päle hallasta.

8. Ma temmaga lään hauale, Ja pannen teda

da tähhele: Pat peab samia hukkatud, Ja ma
 etud, Et saaksin õnsast surmatud.

9. Oh tappa issi ommas wääs Se ussi sement
 minno sees Ja sedda wanna innimest, Oh Jesu
 Krist! Ja te mind ennast taewalift.

10. Ei tahha ennam omma suüd Kui rasket foor
 ma kanda nüüd, Kõl temma kava waewas mind,
 So werre hind Mo lunnastusseks päästko mind.

11. Ma surren tänna pattule, Ja ellan üksi
 sinnule, So surm on ello teninud Ja kinkinud,
 Ja taewa ükse arowanud.

12. Oh Jesus Kristus arowita, Et woiksin
 hästi woitelda So sanna möda: kinnita Mind,
 et ma ka Woin auo fronti pärrida.

13. Siis tahhan minna iggawest Sind pärrast
 sedda woitlemist Sääal keigest jouust tännada,
 Ja lõpmata So auo taewas fuluta.

Jesusse Kristusse Üllestousmisest.

246.

Wach auf mein Herr! die Nacht ist zc.

Wifil: Nüüd risti rahwas laulage zc.

Süüda olle üllewel, S on jo möda lainud,
 Mo waimul olgo walmis meel, Pääw on jo
 selgeks tousnud, So kallist õnnisteggiat Nüüd kuu
 led hauast tullemad, Ja wotta rõõmsast wasto.

2. Ut ello wotta algada, Ja patto hauast tousse,
 So usso jooksmist lõppeta Ja wata taewa pole,
 Ja otsi mis on üllewel, Kus Jesus on, ja ella tääl
 Kui risti innimenne.

3. Siis unusta, mis tahha jääb, Mis üllewel
 on

on otsi, Säälusso silm so Jesust näab, Se päle julgest trotsi, Maailma woid sa rõmoga Siis jalge alla tallada, Ja taewast tagga nouda.

4. On raske murre kaela pääl, Kõl Jesus enne aitnud, Siis laulgo rõõmsast sinno hääl, Et temma liggi tulnud, Jä sinna issi holeta, Las tedda murret piddada, Sest temma tousnud ülles.

5. Sa pead nende naestega. Mis läksid Jesust woidma, Se hua jure minnema, Hing tedda tagga noudma, Kõl sinna siis nääd öiete, Et temma tousnud tõeste, Ja tulnud hauast wälja.

6. Jo woimust sanud kangeste Se lõikoer Juda suggust, Kõl tappeti kui talleke Ja satis meile õigust, Sai waenlastega woitlenud, Meid jalge alla tallanud, Tõi rahho, ello jälle.

7. Mo südda olle üllewel, Ja panne patto wasto, Et woimus sanud Jesusel Ja jälgi möda asto, Ja wotta uest ellada Ja patto himmo surreta, Kõl temma joudo annab.

8. Siis ärra karta kurratit, Ei surma, põrgo wiikka; So Jesus ellab, teddakit Ei woi sul kurja tehha, Ei jätta omma armoga Meid nõdraid mitte aitmata Kõl kange ärrawoitja.

9. Oh armas Issand Jesus Krist, Sa tousid surmast ülles, Meid päästa surmast, kurratist, Meid hoia ommas süüles: Oh aita omma waimoga Meid teik uut ello algada, Mis sinna meile saatsid.

10. So nimmi olgo kidetud Meist, mis sa ärrawoitnud, Kes siin on hästi woitlenud Ja sinno lapsed olnud. Oh anna meile joudo ka, Et woimust same lõpmata So pühha werre läbbi.

247.

Ihr Christen seht, daß ihr aussegt 2c.

Wisil: Oh risti rahwas kannata 2c.

Nüüd wotke wälja pühkida, Oh risti innimesed!
sed! Keik happo taignat murrega Ja patto
eksitused, Et neid ei ennam leieta, Siis uel's
taignak's sage ka Jummalale mele pärrast.

2. Se päle waatke üksine, Ja issi ennast katske,
Mil kombel teie ellate, Ja mis on kohhus, tete, Sest
pissut happotaignat tääl, Kui sedda rägib kirri
sääl, Keik taignat happuk's aiab.

3. Pat otse nindasammote Sind ikka ennam
flusab, Kui annad woimust temmale Ja tedda
misk'i peab. Jesus mei' ohwer talleke, Se annab
puhta süddame Nüüd ommal risti rahwal.

4. Kes tahhab Pühha piddada, Se ennast pat-
tust pöörge, Ja wotko furja wihtada, Hääd teg-
gud jälle tehko. Et Kristus omma werrega Woik's
tedda pattust puhhasta, Sest ohwer tallek's anti.

5. Ei sünni furjus, kawwalus, Pääd sama Kris-
tus sötud Ei happotaigna himmustus, Pääd sama
Pühha petud; Waid noua öiget kassinust, Töt, ar-
mo, öiget waggadust Kui hapnemata taignat.

6 Oh Jesus! öige ohwer Zal Meil ommad anded
jagga, Et nouame so armo al Hääd süddant, rah-
ho tagga. So puhha fanna kassigo, Ja puhtak's
ärripühhigo Keik patto happotaignat.

248.

O Tod! wo ist dein Stachel nun 2c.

Wisil: Au, kitus olgo iggawest 2c.

Särm! kus nüüd sinno odda sai? Kus pörge
haua

haua woimus? Kui Kristus meile õnneks sai, Ehk on Ta wihha hirmus. Nuud olgo Jummal tänatud, Kes siis, kui surm sai surmatud, Meil woimust armust andis.

2. Jo wanna us siis wäega Jesusse wasto seis, Jo tulli kawwalussega, Kui Jesus siiski woitis, Et temma kando nälati, Ei us saand woimust ommeti, Pääd rohhoteti katki.

3. Siis tedda nähti tousewad, Ja wiwad waenlast wangiks, Ja riikwad põrgo wärrawad, Ja sawad hinged sagiks, Ei woinud keelda üksike Siis woimust samast temmale, Kui kangel ärrawoitjal.

4. Sel põrgul Jesus katkuks sai, Sel surmal surma rohhuks, Ja innimestel õnne tõi, Keif meie waeste rõmuks. Kül kurrat tahhab mäsjada, Ei woi Ta muud kui kaebada, Jo heidetud Ta ärra.

5. Se Issand ikka woimust saab, Ja on nüüd üllendatud, Ta parram kässi surustab, Kui saab Ta wasto pantud. Pat, kurrat ning ka põrgo haud, Meil tehti tühjaks nende noud, Ei woista nende wihha.

6. Kül Jesust ärratappeti, Ta ellab siiski jälle, Et pääd siis elluks tõsteti, Saab ello liikmistele, Kes temma fanna uskma läab, Kas temma surmas, hauas jääb? Se ellab, kui Ta sureb.

7. Kes Kristussega touseb tääl, Ja ikka pattust põrgab, Teist surma temma ei nä saäl, Se agga furjad nelab, Se surma wägge kaot, Ja ello jälle sadeti, Mis hukkaminnemata.

8. Se on üks rikkas pärrandus, Mis antakse siin waewas, Nõom, rahho, õigusõnnistus Siin

ilmas ning ka taewas. Siin otame nüüd kannates
Et Jesu ihho sarnaseks Saaks meie nõdder ihho.

9. Sel wannal lendwa maole On naer ja habbi
sanud, Siis hawwesteti foggones, Kui Kristus ül-
lestousnud. Pã woitis ärra, liikmised On woit-
nud ka, et waenlased Ei woi meil kurja teha.

10. Surm! kus nüüd sinno odda sai? Kus põr-
go haua woimus? Kui Kristus meile õnneksai,
Ehk on Ta wihha hirmus. Nüüd olgo Jummal
tännatud, Kes siis, kui surm saissurmatud, Weil
woimust armust andis.

Kristusse Taewaminne missest.

249.

O Jesu Christ, der du mir bist zc.

Wisil: Oh armo juur! Mo pat zc.

SH Jesufe! Mul armoke Woid ülle keige olla,
Oh anna mind, Kui nouan sind, So selgus-
fele tulla.

2. Mind tomba ka, siis jooksen ma, Ja ihhal-
dan sind kermest, Et tõest taan, Ja ussus naan,
Et sa mind päästnud wandest.

3. Mind tomba ka, Siis tottan ma So püh-
ha hawadele, Ma waene põrm, Saäl fallis arm
On walmistud mul jälle.

4. Mind tomba ka, Siis jouan ma So arm-
sa süddamele, Ei tahha muud, Kuid annan suud
Sul omma armokele.

5. Oh sõta mind, Ma pallun sind, Ja ennesel
mind tomba! Mind kossuta So andega, Ja
armasta so omma.

6. Oh

6. Oh Jesuke! Mul armoke Woid ülle feige olla; Oh anna mind, Kui nouan sind, So selgusfele tulla.

Pühhas Waimust.

250.

Komm, Komm o Himmels Taube ic.

Wifil: Ei lahku minna sinnust ic.

Oh taewa tuikenne, Sa kallis pühha Waim,
Sa armo tullokenne, Sa õige rõmo taim,
Oh tulle minnule Siin minno jure jada, Et on
hä asse tada Mo südda sinnule.

2. Mo Jesus ehhitand On sedda usfoga, Ja
sedda puhhastand Ta omma werrega, Ja sedda
walmistand Siin honeks Jummalale Sel feige
förgemale, Ja armust finnitand.

3. Oh tulle jahhutajaks Kui willo wihmoke Ja
heldeks õnnistajaks So wagga rahwale, Ja wot-
ta kosfuta Need nõdrad, woimatummad, Need
haiged wäetummad So armo andega.

4. Sa olled argadele Eestseisja, abbimees, Neil
waestil kartlikkuike Üks toitja waesusfes, Neid
haigid parrandad, Neid elsiwaid sa satad, Neid
murrelikkuid päästad, Kes sögge, juhhatad.

5. Keif innimeste meled, Kus tahhad fanad sa,
Keif kurja nou ja mõtted Teed sinna tühja ka,
Keif kõrgust sinna naad, Kes kõrged mahha tou-
lad, Et iggamees siis arwab: Ennä! mis Jummal
teeb.

6. Kui kurbdus tulleb päle, Kes waewast wässi-
nud, Siis teed sa rõmo jälle, Et sawad kossunud,
Kül sinna üllendad; Kes agga surustelleb Ja
ennast targaks panneb, Siis jälle allandad.

7. Kui sinno waggadele On wiimne hädda lääs,
Ja üllekohtustele On woimus kiusates: Siis sin-
na arwitat, Teed tühjaks kiusatused, Ja kur-
jad innimesed Kül kängest hirmotad.

8. Kui Barao teeb waewa So Israëlele,
Siis nääd sa nende hädda, Kül nou on sinnule, Sa
Mosest läkkitat, Kui sunniti neid tõle, Mis raskem
panti päle! Neid jälle rõmustad.

9. Ma ussun kowwast sedda, Kui mul on willet-
sust, Et kätad ärra hädda Ja keik muud õnnetust,
Kui ilmas nähha saab, Et nou on kassinaste, Siis
ikka wäggewaste So heldus kinnitab.

10. Oh helde rõmustaja! Oh tulle üllewelt
Kui õige jahhutaja, Siis murre lõppeb täält, Mo
wigga tääd sa, Et meile liggi olled, Ja süddames-
se tulled; Oh tulle mulle ka!

Mihkli Päwal.

251.

O Gott, der du aus Herzens Grund ic.

Wißt: Keik kallis hinge õnnistus ic.

S Jummal! kes sa heldussest Armastad in-
nimesse: Teed hääd ka keigest süddamest, Kui
Jesa hoiad lapsi. Sind meie wägga tänname,
Et igga pääw meil ueste Sa lassed armo paista.

2. Keik

2. Kesk ennama sind kitame, Et olled Inglise
kessi So auuks lonud targaste, Et hoidwad in-
nimesse, Et meie jalg siin eale, Kui omma Te paäl
kõnnime, Ei kirowi wasto putu.

3. Mis meie waesed olleme, Et sinna Issa tae-
was Meid mälletad ni truieste Siin meie sure wae-
was, Et sinna armust murretsed, Kui agga käume
õiged teed, Meid Inglid hoidjaks meile.

4. Se arm on suur ja tõeste Oh Issand! arwa-
mata, Ei sünni se, et peame Sul jama tannamata;
Separrast meie tanname, Ja julgest üllesrugi-
me So sure helde armo.

5. Need Inglid on jo wäggewad, Ja meie kõr-
wal seiswad, Ja kirkud, kolid, wannemad Kui kan-
ged mehhed kaitswad, Et jänud alles rikmata, Ei
kaddund ärra kuulmata Sel kangel kurjal aial.

6. Oh anna meid siin lõpmata Sind südda-
mest ka karta, Et meie omma pattoga Ei Ingli är-
ra aia, Et armastame pühitsust, Ja arino puhtust
allandust, Et kawwalust ei olle.

7. Meid lasse sinno immed ka, Mis silmadega
näme, Mis näitab meil keik Ilma ma, Ja sinno
sannast täme, So armo, wägge, tarkust ka So au-
uks ülleskuluta, Ni kuida Inglid tewad.

8. Sa olled ka meid tännini Ni monnes häd-
das hoidnud, Ja armust päwast päwani Inglide
lääbi kaitstud; Siis anna neid ka eddest Siin
keigis paifus allatsi Mei' ümber lewi tehha.

9. So pühha risti koggodus Ka nende hõelks ol-
go, Ja igga male õnnistus Ja rahho järgest tulgo,

Et nemmad ka feil õnnetust Ja põrgoliste kaw
walust Meist feigist ärrakeelwad.

10. Meid anna wiimseks kangelst wääst Meid
furrati kääst päästa, Ja meie waeste hingekest
Abrami sülle sata, Kus taewa wäggi rõmustab
Ja pühha! pühha! pühha! saab Saäl lõpmata
ka lauldud.

Pühhasi Jummal Sannast.

252.

O Mensch! wie ist dein Herz bestellt 2c.

Wisil: Meed walatummad kitlewad 2c.

SA innimenne! ussinast Oh wata warra, hilja,
Mis kaswab sinno süddamest, Kas ohha
kad woi wilja? Gest wiljast semend tunnukse,
Mis sinno sisse tehakse, Teeb waenlane woi
Jummal?

2. On sinno südda korwa Te, Kus käijad
läbbi kaitwad, Ja ühhe raia sarnane, Kus linn
nud seemned sõwad, Siis sinna ärra mõtleke,
Et on üks tühi assi se, Ja ärra naeruks panne.

3. On seemned ärratallatud, Ja ärrasõtud
lindust, Siis usk on ärrakaddunud, ja polle
hingel toitust, Kui temma langend korwale, Ei
tunne südda ühteke, Siis ello Te on finni.

4. On südda päe sarnane, Pat tedda korw
waks teinud, Ei semen kaswa sugguke, Siis
temma

temma hukka lainud, Ei polle märga päele, Ei sa säält wägge seemnele Säääl fossuda ja õitsta.

5. Ons südda pattustpõõrmata, Ja polle kat-
ti murtud, Siis on se ilma sugguta, Ei polle
patto moistnud; Kui murrestes sa allandad, Ja
pallud ussus Jummalat, Siis temma fossub
jälle.

6. Kui ohhavad on süddames Ja selle ello
murre, Et pead luggu rikkussest, Et nalga sa ei
surre, Säääl temma seemned lämmitab, Et
temma hopis hukka saab: Sest õige kahjo sun-
nib.

7. Ni luggu on, kui noutakse Ma ilma him-
mo agga, Muud middakit ka boitakse Kui war-
ra wilja tagga; Siis käub ärra iggawest Se
ello sanna süddamest, Ei kannu eal wilja.

8. Ka Jummal olgo tännatud! On hääd maad
ilmas nähha, Mis õiete on harritud Ja Jum-
malale äda, Säääl semen, kedda Jummal loob,
Kui saddafordse wilja toob; Se on üks õige
südda.

9. Kel kõrwad on, se kuulgo nüüd, Ja ärra
ennast petko, Waid tunnistago omma süüd,
Ja tanna pattust põõrgo; Aeg ärra läab, surm
jouab ka, Sa iggawest päääd surrema, Kui on
so südda kurri.

10. Oh Jeesus anna minnule üht kakkipeks-
tud süddant, Et sinno sanna seemnele Woiks ol-
la säääl sees assend, Et Sa saaks walmis wiljale,
Mis taewa käib mo järrele, Ja kannab tuhhat-
fordsed.

Sest Jummalikko Tarkusfest.

253.

Herr! aller Weisheit Quell und Grund ic.

Wisil: Oh Jummalloja/ pühha Waim ic.

SH targa mele jaggaja! Ei olle sulle täadmata, Et kui sa meid ei awwita, Keif meie tö on asjata.

2. Ma ollen waene pattune, Ei sünni ka hä teule, Kui wotan siin sind tenida, Mo tenistus on kolbmata.

3. So pühha sanna õppetuse, Se on mul selge rummalus, Mis hä on liggimesesele, Ei moista minna ühtele.

4. Mo ello aeg on lühhike, üks tuul ja aur ja suitsoke: Mis ilmas sureks petakse, Sest polle mulle sugguke.

5. Ehk mul keif andeb ollefid, Ei peaks puudma ühtekit, Mis mul sest keigest abbi saaks Kui sinno tarkus mahha jääks?

6. Ehk sa keif asjad ärratääd, Mis sallajas on ärranääd; Kui sa ei karta Jummalat, Keif, ussu, setta ollewad.

7. Keif innimeste täadmiane, Se elsitab meid hirmsaste, Ta kunst Ta tarkus päleki Ei maksa ilmas middaki.

8. Kül monda tarkus hukkatab, Uhitowelli otja saab, Kui sa ei tunne Jummalat, Siis omma hinge kaotad.

9. Sind armas issa! pallun ma, Mo palwed wotta armoga, Sest rummalusfest päästa tääl, Et minnule saaks targam meel.

10. Oh anna sedda tarkust mul, Mis ilka olnud armas sul, Mis so ees on ja antakse Weil, kes sult armsaks petakse.

11. Ma sedda wägga armastan, Ja temma pärrast rõmustan, Et Ta on keige tullosam, Mo meles keige ilmsam.

12. Se on üks ärrawallitub, So ennesest ka sündinud, Ja armo andeb temmale, Kui pääwlik paistab selgeste.

13. Kui silmis ilma pisjarad, Siis temma su meid rõmustab, Kui murre sübdant kurwastab, Siis temma sübdant jahhutab.

14. Suur au ja rõõm on temma sees, Ta hoiab hädda, surma eest, Kes tedda nouab ennesel, Se petaks surmas ülewel.

15. On wäggen sannust teust ka, Ja loja nouo andia,
Mis temma nou ja tahtminne, Se läbbi täda antakse.

16. Kumb innimeune sedda tääd, Eht ommast melest ärra
nääd, Mis nou sel suvel Jummalal, Mis temma tö on tae-
wa al.

17. Sel iunimesse hingel ka On ello maiaks muld ja Ma,
Ja meel ning mötted eksiwad Ja kassepidi jooksewad.

18. Mis Jummal teeb ja himmustab, Kes on, kes sedda
takka saab, Kui sa ei anna tarkust sest, Kes isfi ellad igga-
west.

19. Siis anna tarkust rohkeste, Ja jagga omma lapsela,
Et Ta woiks olla minno sees, Ja ellada mo süddames.

20. Kus eal lään ja ollen ma, Easf' tedda olla minnoga,
Kui ollen murren, waewas, töös, Siis olgo temma abbimees.

21. Siis sago temmast tundminne Ja õige moistus min-
nule, Et agga sinno tahtmist teen, Ja sind ükspäines ar-
matsen.

22. Mind temma läbbi walgusta, Et töe woifin armast
ta, Et ei ma sedda õigeks te, Mis kõwver, üllekohtone.

23. Mul anna armsaks pidada So kallist pühha sanna
ka, Et kurtajast õlaisi tagganen, Ja waggasid waid armatsen.

24. Te et ma keige melega Woin igga meest ka aitada,
Hääd nouo annan keigile, Ja seisän kõrwal truiste.

25. Et keigis mis teen eale, So armus wottan woinusse,
Kes tarkust tahhab põlgada, Ei sinna sedda armasta.

Surmast ning ülestoumissest.

254.

Witten wir im Leben sind zc.

T Eskel selle ello sees üks surm on meil ikka, Oh! Kes siis
on abbimes? Kui on hirmus wigga, Sa Jõsand otso
utn. Meie hirmus eksiust, Sest on meile kurtastus. Püh-
ha Jõsand Jummal! Pühha wäggen Jummal! Pühha helde
õnnisteggia! Jggawenne Jummal! Ärra anna sada Sur-
ma häddas hukka meid. Kurielison.

2. Kes-

2. Kesked surma hirmsaste Põrgo hand meid kinsab: Kes meid sest teeb wallale? Kes sest hirmust päästab? Sa issand aino üksi. Sinna armust hallastad, Kui on raske meie pat. Pühha Jssand Jummal! pühha wäggen Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Iggawenne Jummal! Ärra põrgo wallo lialt hirmotago meid. Kärteleison.

3. Kesked põrgo handa ka Meie pat meid waewab; Kus siis peab minnema? Kes sest waewast astab? So jure Jssand üksi. So werd rohkest wallati, Meie süüd ka makseti. Pühha Jssand Jummal! Pühha wäggen Jummal! Pühha helde õnnisteggia! Iggawenne Jummal! Ärra anna eal Usko ärralõppeda! Kärteleison!

255.

Komm sterblicher betrachte mich ic.

Wisl: Oh risti rahwas kannata ic.

Surrulik! mind mällestä, Sa olled, ollin minna. Mis olled sa, ma ollin ka, Mis ollen kül saad sinna, Ma läksin eel, sa tulled ka, Siis ärra olgo uskmata, Surm tulled tõdest sulle.

2. Oh walmista ja surre tääl Sel Ilma himmul ärra, Ja mõtle ikka surma pääl, Surm tikkub ka so pole; Sest tanna sai Ford minnule, Ehk home tulled sinnule, Kes tääd ehk tanna õhto.

3. Siis ärra wotta mõttelba: Ma ollen noor, kül aega! Surm tahhab leigi korrista, Ei holi noort ei wanna, Kül pea jonab wiimne aeg, Ke korristab sind ning ka keik. Se päle ikka mõtle!

4. Kül kurri on, et monni mees Keik sedda miiski panneb, Ja omma õnnistusse eest Ni pissut murret kannab, Ei tahha sedda uskuda, Mis iggapääw nääd filmaga, Et woib ka norelt surra.

5. Sa naerad surma, olled tuhk, Ta eest ka ärrapeitad, Et mõtle, et sa igga puhk, Kui hingad, hinge heitad, Sa arwad hana kaugele, Kui on üks sammo hauale, Ja surma poves kannad.

6. Well

6. Meil on hä terwis, ütled sa, Woin hästi sila, jua,
 Kes tääd ehk kirsto teggia Dn Te pääl kirsto tua, Surm
 annab kätte pikrekest, Surm leiab leiwa pallokest; Et wal-
 mista siis surra.

7. So ello on kui suits ja waht, Kui lummi, leht ja wehha,
 Kui warri, hein ja kuiwnud roht, Mis nitetakse mahha. Kül
 loggemata tulleb aeg, Et Jummalaga jättad keil. Jo
 läks! siis rahwas ütleb.

8. Kui ellad, ella ninda ka, Et õnsgaste woid surra, Kül
 surm sind sinno täadmata Woib äkkisi arra murda. Dh möt-
 le! mötle! peake, üks ainus silma pilkminne Wiib iggawest
 sind ärra.

9. Ehk sinna olled walmistand Ehk wahhest ollemata, Ni
 kui surm teisi lämmatand, Ni on sul pääsemata; Ni kuida
 sinna surred tääl, Ni sinna jälle tõuseb saäl, Se olgo järgest
 meles.

10. Dh ärra wotta mõttelda, Ei pollege weel hädda!
 Kui haigeks saan siis pöran ma, Kül Jummal tuleb sedda.
 Ehk pead ilma tõmweta Siit ilmast ärraminne; Kes siis
 sind waest woib aita?

11. Kes patto teed läib rõmoga Ja lotab armo päle, Saäl
 nuhheldakse armota, Ei pääse pörgust jälle, Siis enne surma
 surre siin, Et sul ei tulgo pörgo piin, Kui Jummal kohhut
 mõistab.

12. Dh surma wasto walmista! Ja mötle, kui nüüd peaks
 Se armas Jummal tullesma Sel tunnil mulle woibraks; Kas
 saaksin õnlast surrema Ja rahhul ärraminne. Siis surm
 sul elluks tulleb.

13. Kui Jummal sure anoga Sel wiimisel päwal tul-
 leb, Siis saad sa taewas ellama, Et surm siis ärralõppeb.
 Dh intimmenne walmista! Et surm woiks hädda kaota, Ja
 wiimse päle mötle.

Register

zu diesem zuletzt noch eingesandten Bogen.

R eif on nüüd hästi sündinud	1
Kestel selle elle sees	13
Mo südda oüe üllewel	2
Nüüd wotke wälja pühkida	4
Oh Jesuke, mul armoke	6
Oh Jummal, kes sa heldusfest	8
Oh taewa tuikenne	7
Oh targa mele jaggaja	12
Oh surrelik! mind mällestä	14
Sa innimenne ussinast	10
Sucm! kus nüüd sinno odda sai	4

J hr Christen seht, daß ihr	4
Herr aller Weisheit Quell	12
Komm, komm o Himmels	7
Komm, Sterblicher betrachte	14
Mitten wir im Leben sind	13
Nun ist es alles wohl gemacht	1
O Gott, der du aus Herzens	8
O Jesu Christ, der du mir bist	6
O Mensch, wie ist dein Herz	10
O Tod! wo ist dein Stachel	4
Wach auf mein Herz! die	2